

Sixth Sense

ဆုမဟာရ မဂ္ဂဇင်း

BURMESE
CLASSIC

16⁷/₂₅
8

- သွေးကပြောသော သွေးပေးဒင်
- ကိန်းဂဏန်းဆိုင်ရာ မှော်ပညာ
- မှော်စွမ်းအားကောင်းစေမယ့် အဆောင်
- အဆောင်ကျောက်မျက်မျှား၏ စွမ်းပကား
- ထိန်းချုပ်ခြင်းပညာနှင့် အနက်ရောင်မှော်ကြိုး
- စိတ်ငြိမ်သက်အေးချမ်းစေမယ့် နို့ဆေးရည်
- တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ပြုလုပ်ရမယ့် အချစ်အစီအရင်

- ❖ မြန်မာ့ စုန်း ကဝေ မှတ်တမ်း
- ❖ အနောက်တိုင်း စုန်း ကဝေ မှတ်တမ်း
- ❖ ထင်ရှားတဲ့ စုန်း ကဝေများရဲ့ အစွမ်းများ
- ❖ မန္တန်ရဲ့ အာနိသင် အစွမ်းထူးများ
- ❖ အင်း အိုင် ခါးလှည့် လက်စွဲ မန္တရာ(၇)မျိုး
- ❖ ဤ ခြေစာ ဟုံဟုံ ဝူ ညွှဲ သွားဟ အဓိပ္ပာယ်(၆)မျိုး စသည်ဖြင့် စုံလင်စွာ တင်ဆက်ထားသည့် ကဝေပျို့မှတ်တမ်း

BURMESE CLASSIC

No.19

No.20

No.17

No.18

အဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းသည် ပရိသတ်များအတွက် ဗဟိုဓားမှတ်စုများစွာဖြင့် ဝယ်ယူနိုင် စာအုပ်ကောင်းအဖြစ် ဖန်တီးထားသောကြောင့် အမှတ်စဉ်အလိုက် ဇာတ်ရွာသွားသင့်ပါသည်။ အမှတ်စဉ် ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀ စာအုပ်များကို မရလိုက်သူများအနေဖြင့် ကိုယ်စားလှယ်များ အထောင်းဆိုင်များနှင့် အဋ္ဌမအာရုံစာပေတွင် မှာကြားနိုင်ပါသည်။

အိမ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးမည်

“ဆဋ္ဌမအာရုံပဋ္ဌဇင်း” ကို

လစဉ်မှာယူလိုသူ ပရိသတ်များအနေဖြင့်

ကမ္ဘောဇဘဏ်၊ ပုစွန်တောင်ဘဏ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊

ဘဏ်အကောင့်နံပါတ် ၀၁၄၀ - ၂၂၀၀ - ၄၃၆၀၇ သို့

မိမိနှင့် နီးစပ်ရာဘဏ်မှ ငွေလွှဲပေးပို့ခြင်းဖြင့် မိမိမှာယူလိုသော (၆)

လ (သို့) (၁)နှစ်စာအတွက် ကျသင့်ငွေကို ငွေလွှဲပေးပို့၍ မှာယူနိုင်ပါသည်။

ငွေလွှဲခကို မှာယူသူဘဏ်မှ တစ်ပါတည်းပေးချေ၍ ငွေလွှဲပေးပို့ရပါမည်။

(၆)လ ၁၉၅၀၀ ကျပ်

(၁၂)လ ၃၉၀၀၀ ကျပ်

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၀ ၇၆၆၅၀ သို့ မိမိ ငွေလွှဲပေးပို့ကြောင်းနှင့် စာအုပ် ပေးပို့ရမည့်လိပ်စာ၊ မှာယူသူ၏ နာမည်နှင့် ဖုန်းနံပါတ်တို့ကို အကြောင်းကြား ပေးရပါမည်။

ဘဏ်တွင် ငွေလွှဲပေးပို့မှုရောက်ရှိကြောင်း စစ်ဆေးပြီး ဖော်ပြ ပါ အချက်အလက်များ ပြည့်စုံပါက စာတိုက်မှတစ်ဆင့် အိမ်အရောက် ပို့ ဆောင်ပေးပါမည်။ စာတိုက်မှပေးပို့နိုင်သော နေရာတိုင်း ရောက်ရှိပါလိမ့် မည်။

Sixth Sense
Publishing House

ဖြန့်ချိရေး - ဆဋ္ဌမအာရုံစာပေ

အမှတ်(၁၇၀-၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း(၅၀)အထက်၊

ပုစွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀၊ ၀၉ ၃၀၀ ၅၀ ၁၆၀။

စာအုပ်ဆိုင်များနှင့် ဖြန့်ချိရေးကိုယ်စားလှယ်များ

ဆက်သွယ်ရန် - ၀၉ ၃၀၀ ၅၀ ၁၆၀

အိမ်အရောက်ပို့ ကြိုတင်ငွေပေးမှာယူသူများ

ဆက်သွယ်ရန် - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀

အဆောင်ကျောက်မျက်များ၏ စွမ်းပကား	၁၁
မင်းသင်္ကန်းစင်း	
သွေးကပြောသော သွေးစေ့ဒင်	၅၁
သုတေသီတစ်ဦး	
ပုံပြင်မဟုတ်သော တကယ့်အဖြစ်	၇၀
တင့်လွင် (ဘုရားနီ)	
သူ့စည်း ကိုယ့်စည်း	၉၆
နန္ဒာမိုးကြယ်	
မရကမျက်ဝန်း	၁၁၆
ဇလွန်ကျော်ဦး	

တိုယ်တွေ့ဖို့ ယုံရပါတယ်	၁၃၄
မောင်လှယဉ် (မော်လမြိုင်)	
နိုင်ငံတကာမှ ဂန္တီရဟာသများ	၁၄၀
စိန်ဝင်းမော်	
တောင်ကြီးမြို့မှ လွမ်းစွယ်ချစ်သူမောင်နဲ	၁၅၂
ကိုမောင်သန်းဝင်း	
ဒလက ဝန(၂)	၁၇၀
လှူရှိန်အောင်	
အိပ်မက်အကြောင်း၊ အိပ်မက်ဖတ်နည်း(၄)	၂၀၇
တိုတင်ဝင်းလှိုင်	
မီးခိုးရောင် လောကီပညာ (၂၁)	၂၅

သူ့ ဆန်း တွေ လာ ဘုံ ဖွယ် စီ ရင် နည်း များ

ထိန်းချုပ်ခြင်းပညာနဲ့ အနက်ရောင်မှော်ကြိုး	၃၄
မှော်စွမ်းအားကောင်းစေမယ့် အဆောင်	၃၇
စိတ်ငြိမ်သက်အေးချမ်းစေမယ့် နို့ဆေးရည်	၃၈
တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ပြုလုပ်ရမယ့် အချစ်အစီအရင်	၄၁
အိပ်မက်ဟောတီန်း (သို့မဟုတ်) အိပ်မက်အဖြေ	၄၄
ချစ်သူရဲ့စိတ်ကို ချုပ်ထားမယ့် အဆောင်	၄၆
မနောစွမ်းအင်နှင့် မှော်အစီအရင်	၄၈

သူ့ တ / ရှ သ ဖြစ် ရင် ဆန်း ကြယ်

တက္ကသိုလ်လုံးအပြုံးဆုံး အမျိုးသမီး	၆၂
ထူးခြားဆန်းကြယ် ကျောက်ရုပ်ထုကျွန်း	၆၄
တိုယ်ခန္ဓာလိမ်တွန့်နိုင်တဲ့ ရာဘာလူသား	၉၀
ဩကုလီကောင်ကို အမိဖမ်းတဲ့ မှော်အစွမ်း	၉၃
အငြိုးအတေးကြီးမားသော ငန်းမြေ	၁၁၂
စစ်သွေးကြွတဲ့ အပျိုစင်နတ်သမီး	၁၃၂
သရဲများစွာ စုဝေးနေတဲ့ ချိုလီဟစ်ရဲတိုက်ကြီး	၁၆၄

ကလောင်ရှင်သစ်များ ပေါ်ထွက်လာရေး အစီအစဉ်

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာအဖွဲ့သည် ဂန္ထီရရပ်ဝန်းတွင် ကလောင်ရှင်အသစ်များ ဓမ္မးဗ္ဗားပေးနိုင်ရေးကို အထူး အလေးထား ပါသည်။ ကလောင်ရှင်သစ်များ ပါဝင် လက်စွမ်းပြရေးသားနိုင်ရန် နေရာ များကိုလည်း ချန်လှပ်ပေးထားပါသည်။

သာမန်ထက် ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် အဖြစ်အပျက်များ၊ ဂန္ထီရ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို ခေတ်အမြင်၊ ခေတ်အတွေးဖြင့် ပေါင်းစပ်ရေးသားသည့် ဝတ္ထု/စာမူကောင်းများကို အမြဲတမ်း တံခါးဖွင့် ကြိုဆိုလျက်ရှိပါသည်။

ပုံနှိပ်ဖော်ပြခံရသည့် ဝတ္ထု/စာမူများကို ကလောင်ဟောင်း၊ ကလောင်သစ်မရွဲခြားဘဲ ထိုက်တန်သည့် စာမူနှင့် စာအုပ်လက်ဆောင် တို့အား ချီးမြှင့်သွားပါမည်။

ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း
အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း ၏ ဦးတည်ချက်

ကျွန်ုပ်တို့မဂ္ဂဇင်းသည် အရိုးခံဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်မဟုတ်ပါ။ “ဆဋ္ဌမအာရုံစိတ်အဟုန်” ဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ပြု၍ ထူးထွေ ဆန်းပြားမှုများကို ခေတ်စနစ်နှင့် လိုက်ဖက် ညီအောင် ပုံဖော်ထားသည်။ ဂန္ထီရလောကကို အလုပ်အကျွေးပြုရန် ဦးတည်ချက်ဖြင့် ဓမ္မးဗ္ဗားလာ သည့် ခေတ်မီ ဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင် ဖြစ်သည်။

အစွမ်းထက်သည့် ဂီတမန္တန်နှင့် လောကီအစီအရင်များ၊ မှော်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ စုန်းကဝေနှင့် သဘာဝလွန်စွမ်းအားရှင်များအကြောင်း၊ အတိတ် သမိုင်းတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ဂန္ထီရဆန်သော ဖြစ်ရပ်များ၊ ဖတ်စရာ ဂန္ထီရဝတ္ထု ချား သုတ/ရသ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်နှင့် လျှို့ဝှက်အပ်သော ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အချက်အလက်၊ အကြောင်းအရာများကို တစ်အုပ်ထက် တစ်အုပ် ပိုမို တောင်းဖွန်အောင် အစဉ်အမြဲ ပြောင်းလဲတင်ဆက်ပါမည်။

ကိုမိုး(တောင်ကြီး)
ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း(အယ်ဒီတာချုပ်)

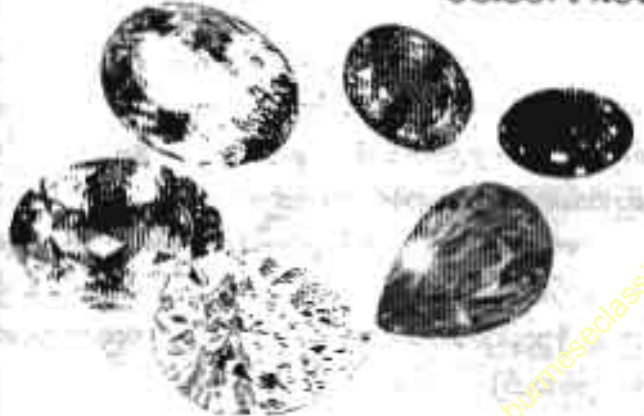
ပုံနှိပ်ပုတ်တမ်း

အယ်ဒီတာချုပ်
 ကိုမိုး (တောင်ကြီး)
 အကြံပေး အယ်ဒီတာ
 ဦးခွင့်စိုး ဒေါက်တာမိ
 အမှုဆောင် အယ်ဒီတာအဖွဲ့
 နွေသင်နိုင်၊ ဝေယံမိုး၊ မိုးထက်မြင့်
 အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် တက္ကသိုလ်ရေးရာ
 ဒေါ်ဌေးဌေးလှိုင်
 ထုတ်ဝေသူ
 ကိုမိုး (တောင်ကြီး) ((ဝဂ္ဂဟေဇာ))
 မျက်နှာရုံး ဒီပိုင်းနှင့် လှိုင်
 အောင်မိုး
 ပန်းချီသရုပ်ဖော်
 ရဲရင့်နိုင်၊ ဇိုးအောင်၊ လှသစ်အောင်
 တွန်းဗျာတာ
 ဆဋ္ဌမအာရုံစိုင်းတော်သားများ
 ပုံနှိပ်တိုက်
 ဒေါ်ဝင်းမာ (ဗိတ်ကျေးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်)
 ဖြန့်ချိရေး
 ဆဋ္ဌမအာရုံစာပေတိုက်
 အမှတ် (၁၇၀ - ၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း(၅၀)အထက်၊ ပုဇွန်တောင်
 မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
 ဝန် - ၀၉ ၃၀၀ ၅၀ ၁၆၀၊ ၀၉ ၇၃၀ ၇၆၆၅၀၊ ၀၉ ၃၀ ၉၀၆ ၁၀၇၊
 တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ ကျပ်

အဆောင်ကျောက်မျက်များ၏ စွမ်းပကား

မင်းသက်ဝင်း

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူသည် ရွှေစေးကွက်ရှိရာတွင် တာဝန်တစ်ရပ်အနေ ဖြင့် ရွှေစေးကွက်သတင်းများ ရယူခဲ့ဖူးသည်။ ရွှေစေးကွက်တွင် ကွင်းလည် လှုပ်ရှားနေရင်းက ရွှေနှင့်ဆက်စပ်နေသော ကျောက်မျက်လှုပ်ငန်းများကို ဖို လေ့လာမိလျက်သာ ဖြစ်သွားသည်။

ကျောက်မျက်စေးကွက်သည် ထူးခြားခြင်စဉ်များနှင့် ပြည့်လွန်း လို့နေရာ ပို၍ စိတ်ဝင်တစားရှိလာခဲ့၏။ သို့ဖြင့် ကျောက်မျက်နှင့်ဆိုင်ရာ အကြောင်းဖွင်းရာများကို စေ့စပ်လေ့လာမိခဲ့သည်။

မိမိသိလိုသမျှနှင့် သိသင့်သည်များကို ကျောက်မျက်လှုပ်ငန်း ကျွမ်းကျင်နားလည်သူတို့မှ တစုတ်တရ ရှင်းပြပါသည်။ ကျောက်မျက် တစ်ပွင့်၏ ဓာတုဖွဲ့စည်းပုံ၊ ဖာဆင့်၊ အလင်းယိုစိန်၊ သိပ်သည်းစေ၊ အရောင်အဆင်း၊ ထွက်ရာဒေသ စသည်တို့အပြင် ဂမ္ဘီရဆန်မှုများ . . .

စာရေးသူသည် ကျောက်မျက်ပညာရှင်တို့၏ ပြောဆိုရှင်ပြုမျက် များကို မှတ်တန် မှတ်ရသည်။ ဇတ်တန် ဇတ်ရသည်။ (ဇတ်ရသည်ဟု သည် သူတို့ ညွှန်ပြသော ကျောက်မျက်နှင့်ပတ်သက်သည့် စာအုပ်စာမေ ဖျားပင် ဖြစ်သည်)

စာရေးသူအနေဖြင့် ကျောက်မျက်ပညာရှိတို့၏ ပြောဆိုရှင်ပြု မျက်များ၊ ကာလအတန်ကြာ တေးမှတ်၊ ဝေးမှတ်ထားချက်များ၊ ဇတ်မှတ် ထားချက်များအနက် ပို၍ စိတ်ဝင်တစားရှိခဲ့သည်မှာ ထူးထွေသည့် အံ့ရာ သော်ဟုဆိုရမည့် ကျောက်မျက်တို့၏လျှို့ဝှက်ချက်များ၊ စွမ်းပကားများ၊ ဇွံဆန်နေမှုများပါသည်။

ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ လူမျိုးအသီးသီးတွင် အင်းအိုင်လက်စွဲ၊ အဆောင် ကောတွေကို သမိုင်းနှင့်စီးပွား ယုံကြည်စွဲလမ်းခဲ့ကြပါ၏။

လူတို့၏ မွေးနေ့၊ မွေးရက်၊ မွေးလနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဆောင်ရန် ဆောင်ရန် အရောင်တွေ၊ ရုပ်ပစ္စည်းတွေ၊ လက်ဝတ်ရတနာတွေ၊ ကျောက်မျက် ရတနာတွေရှိကြောင်း၊ စာအုပ်စာမေ၊ ကွမ်းစာပေစာတွေ အထင်အရှား ရှိ နေခဲ့သည်မဟုတ်ပါလော။

သို့ဆိုလျှင် ကျောက်မျက်ရတနာတွေကို ဝယ်ချင်ဝတ်ဖွင်သည် ဆိုပါအံ့ . . . "မိမိနှင့် ဘာကျောက်၊ ဘာအရောင်တည့်၏၊ ပတည့်၏၊ စီးပွား ဖြစ်၏၊ အန္တရာယ်ကင်း၏၊ မကင်း၏" ကိုတော့ဖြင့် သိထားသင့်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆမိပါသည်။

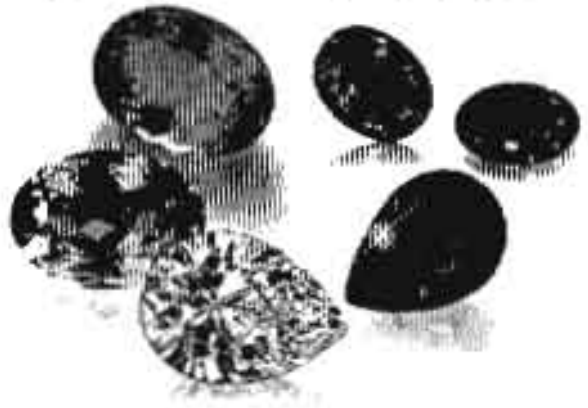
အဆောင် ကျောက်မျက်ရတနာဟူသည် . . .

ကျောက်မျက်နှင့် ရတနာဟူသော ဝေါဟာရနှစ်ခုကို ဆက်စပ် တွဲဟပ်ပေးလိုက်သည်က လွန်စွာ သဘာဝကျလှသည်။ အမှန်တကယ် လည်း ကျောက်မျက်ဆိုသည်ကား တန်ဖိုးကြီးလှသော ရတနာများပင် ဖြစ်သည်။

ကျောက်မျက်ရတနာတွေမှာလည်း သူ့အဆင်းနှင့် အလင်းနှင့် မှီသလို၊ သူ့အာနိသင်နှင့်သူ ရှိနေသည်။ ယင်းကို စာရေးသူတို့ မြန်မာနိုင်ငံ တစ်ခုတည်းပင် မဟုတ်၊ ကမ္ဘာလူမျိုးအသီးသီးကပင် လက်ခံယုံကြည်ကြ သည်။ အနောက်နိုင်ငံတွေဆိုပါလျှင် ဘယ်လမှာ ဘယ်ကျောက်ဆောင်ထား၊ ရမည်ဟူသော အစွဲအလမ်းရှိသည်။

မွှေးလအလိုက် အဆောင်ကျောက်မျက်ရတနာများ

- ဇန်နဝါရီလစွားတို့၏ အဆောင်ကျောက်မှာ ဥဒေါင်ကျောက်။
- ဧပြီလစွားတို့၏ အဆောင်ကျောက်မှာ ခရမ်းစွဲဟု ခေါ်သည့် သလင်းစွဲကျောက်။
- မတ်လစွားတို့၏ အဆောင်ကျောက်မှာ အက္ခာမရင်း (Aquamarine) ဟုခေါ်သော မြပြာကျောက်။
- ဧပြီလစွားတို့၏ အဆောင်ကျောက်မှာ ဇိန်။
- မေလစွားတို့၏ အဆောင်ကျောက်မှာ မြေ
- ဇွန်လစွားတို့၏ အဆောင်ကျောက်မှာ ပုလဲ။
- ဇူလိုင်လစွားတို့၏ အဆောင်ကျောက်မှာ ပတ္တမြား။
- ဩဂုတ်လစွားတို့၏ အဆောင်ကျောက်မှာ မြောင်းခေါင်းစိမ်း။
- စက်တင်ဘာလစွားတို့၏ အဆောင်ကျောက်မှာ နီလာ။
- အောက်တိုဘာလစွားတို့၏ အဆောင်ကျောက်မှာ အိုပယ် (Opal) ဟုခေါ်သော ရောင်ရုပ်ကျောက်။
- နိုဝင်ဘာလစွားတို့၏ အဆောင်ကျောက်မှာ တိုပက် (Topaz) ဟုခေါ်သော ဥဿဇရာ။
- ဒီဇင်ဘာလစွားတို့၏ အဆောင်ကျောက်မှာ လာပစ်လာဇူလီ (Lapis-Lazuli) ဟုခေါ်သော ပါလဒုတ္တာတို့ဖြစ်သည်။

အဆောင်ကျောက်မျက်ရတနာတို့၏ စွမ်းပကား။

- ဥဒေါင်ကျောက်

ဥဒေါင်ကျောက်သည် ရတနာ စုဆောင်းသူတို့အကြားတွင် ဆင်ရူးသောကျောက်မျက် ဖြစ်သည်။ ဥဒေါင်ကျောက်သည် ဈာနာပူကို ဆောက်တင်စေခြင်း၊ အောင်မြင်တိုးတက်မှုတို့ကို ရရှိစေသည်။

ထို့အပြင်ဥဒေါင်ကျောက်သည် ဝတ်ဆင်သူတို့အား ညအခါ၌ အခြားသူတို့ မမြင်နိုင်သောအရာကို မြင်နိုင်ရန် လမ်းပြပေးသည်ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

ဥဒေါင်သည် ဝတ်ဆင်သူအား ထမင်းလုံးတစ်စွဲမြောက်ခြင်း၊ ဘီလူးစီးခြင်းတို့မှကာကွယ်ပြီး ဥဒေါင်ကို အိပ်မက်မက်ခြင်းသည်ပင် ငြိမ်းချမ်းမှုအတွက် အစိုအရောင်ဖြစ်ကာ မြေရှင်းရန်ခက်ခဲသော၊ စိတ်ခွပ်ထွေးရာ ပြဿနာအားလုံး မကြာမီ မြေရှင်းနိုင်တော့မည်ဆိုသည့် လက္ခဏာတစ်ရပ်လည်းဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ဥဒေါင်ကျောက်၏ အရောင်အဆင်းမှာ ဇိမ်းရောင်၊ အနီ၊ အညို၊ အဝါ၊ အစိမ်းဟူ၍ရှိပြီး ဇန်နဝါရီလစွားတို့၏ အဆောင်ကျောက်ကောင်း ဖြစ်သည်။
- ခရမ်းစွဲ (ခေါ်) သလင်းစွဲကျောက်

ခရမ်းစွဲကျောက်နှင့်ပတ်သက်၍ ယုံကြည်မှု အမျိုးမျိုးရှိသည်။ ခရမ်းစွဲကိုဆောင်သူသည် အရက်သေစာသောက်စားခြင်းကို နှစ်သက်ခြင်း မဖြစ်နိုင်ဟု ဆိုကြသည်။

ထို့ပြင် ခရမ်းစွဲကိုဝတ်ဆင်သူတို့သည် ကိုယ်ထင်ရာစိုင်းနေခြင်း၊ အချစ်ရောဂါကြောင့် စိတ်မမာနေခြင်း၊ စသည်တို့ကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းရှိသည်ဟု၏။ ခရမ်းစွဲသည် အသားအရေကို ကောင်းမွန်စေခြင်း၊ ထိပ်မြှေးခြင်း၊ ဆံပင်ကျွတ်ခြင်းများကို တားဆီးနိုင်သည်။

ရာစုများစွာကပင် ရေခဲခဲသည့် လွတ်မြောက်ခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်း၊ တည်ငြိမ်ခြင်း၊ ပြုယုတ်ခြင်းသည်၊ လိမ်လည်လှည့်စား ခံရခြင်း၊ သစ္စာဖောက်ခံရခြင်းတို့မှ လွတ်မြောက်နိုင်စေသည်ဟုလည်း၊ စေတနာလ အဆက်ဆက် ယုံကြည်လက်ခံခဲ့ကြကြောင်း၊ ဓလေ့အထိရပါသည်။

ရေခဲခဲ (ခေါ်) သလင်းစွဲကျောက်၏ အရောင်အဆင်းမှာ ရေခဲခဲ၊ ရောင်၊ ဝေထိရောင်တို့ဖြစ်ပြီး၊ ဝေထိရောင်အတွက် အဆောင်ကျောက် ဖြစ်သည်။

• မြေပြာကျောက်

မြန်မာတို့က မြေပြာကျောက်ဟု အနုတ္တရသညာဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ကြသော် ငြား အနောက်တိုင်းသားတို့က အက္ခရာမရင်းတောက် (Aquamarine) ဟု အသိအမှတ်ပြုထားသည်။

ဓမ္မအဓိက အက္ခရာမရင်း(မြေပြာ)သည် သဘောသားတို့အတွက် သို့တည်းမဟုတ် အပျော်ဖြစ်စေ၊ အလုပ်ကိစ္စဖြစ် ဖြစ်စေ၊ ပင်လယ်ဇရိုကို မကြာခင် သွားလာနေရသူများအတွက် ကိုယ်ပိုင်ကျောက် (အဆောင် ကျောက်)လို ဖြစ်လာခဲ့သည်။

အက္ခရာမရင်း (မြေပြာ)တစ်ပွင့်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားခြင်းသည်ပင်လျှင် မကောင်းဆိုးဝါးများအပေါ်၌ သြဇာလွှမ်းမိုးနိုင်ပြီး၊ ယင်းကျောက်တစ်ပွင့် အား ပါးစပ်တွင်ဝတ်ထားပါက မည်သည့်ဝေခွန်းမျိုးကိုမဆို အမှန်နှင့်နီးစပ် အောင် ခြေဆိုနိုင်သည်ဟုလည်း ဆိုကြသည်။

အက္ခရာမရင်း (မြေပြာ)သည် ဝတ်ဆင်သူတို့အား ချစ်ခြင်းကို ဖြစ် ပေါ်စေပြီး၊ ဆန္ဒစွမ်းအားများကို ပိုမို၍ တိုးတက်စေသည်ဟု ဆိုသည်။ အက္ခရာ မရင်း (မြေပြာ)အား အိမ်၌ထားရှိခြင်းသည်ပင် မျှော်ရွှင်စွယ်ကောင်းသော အိမ်ထောင်ရေးသုခကို တည်ဆောက်နိုင်ရန် အထောက်အကူဖြစ်သည် ဟုလည်း ယုံကြည်ကြသည်ဟု၏။

ကောင်းကင်ပြာရောင်ချောချောမှ ပင်လယ်ပြာရောင်ရင့်ရင့် အထိရှိသော အက္ခရာမရင်း(မြေပြာ)အပေါ် ယုံကြည်စွဲလမ်းလာသော အယူ အဆများနှင့်အတူ နှစ်သက်မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားလာမှုက ဓမ္မနှစ်ထောင်

ခေါင်း များစွာကပင် ဖြစ်ပေ သည်။ မတ်လစွားတို့အတွက် တောင်းပန်သော အဆောင် ကျောက် ဖြစ်ပေသည်။

• စိန်ကျောက် စိန်ကို မရှုံးနိုင်နိုင် သောအရာ သို့တည်းမဟုတ် ဆည်သည့်အရာကမျှ မနိုင်နိုင် သော အရာဟု အဓိပ္ပာယ်ခွင့်ဆိုကြသည်။

စိန်သည် အဆိပ်အတောက်ကို ခြေစေသည်။ စုန်းပယောဂကို နိုင်သည်။ ရန်ကိုငြိမ်းစေ၍ ဓမ္မသွင်ဖြင်းကို ကုစားနိုင်သည်။ ဘယ်လက် ခောင်း၌ ဝတ်ဆင်လျှင် ရန်သူကိုနိုင်ပြီး၊ သားရဲများကိုယှဉ်ပါးစေကာ အိပ် စော်ဆိုးများကို ကုစားနိုင်သည်။

စိန်ကိုဝတ်ဆင်သူတို့သည် စစ်ပွဲများတွင် ရဲရင့် သတ္တိရှိကြသည် ဟု မှတ်တမ်းပြုထားရှိသည်။ တို့ပြင် စိန်သည် သွားများကို ကြံ့ခိုင်စေသည်။ နိမ့်ကြီးပစ်ခြင်းမှ ကာကွယ်နိုင်သည်ဟု သိရသည်။

စိန်သည် ဗိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမှုကိုတားဆီးရာ ကျောက်တစ်ပွင့်အဖြစ် လည်ကောင်း၊ ချိန်နှင့်ဝင်ပွန်းတို့ကြား၊ သင့်မြတ်မှုကိုဖြစ်ပေါ်စေရာ ကျောက် အဖြစ်လည်းကောင်း ယုံကြည်ကြသည်လည်း ဆိုပါသည်။

စိန်၏အရောင်အဆင်းမှာ အရောင်ပွဲ၊ အဝါဈေး၊ အဝါ၊ အညို၊ ခန်းရောင်၊ အနီ၊ အပြာ၊ အစိမ်းဟူ၍ ဖြစ်၏။ ခြေလစွားတို့အတွက် အဆောင် ကျောက်ဖြစ်သည်။

• မြေကျောက်

မြေကျောက်သည် ဓမ္မလစွားတို့အတွက် ဝတ်ဆင်ရန် ရွေးကာ တစ်ပါးဖြစ်သည်။ မြအား၊ ဆင်မြန်းသူသည် အတိတ်နိမိတ်ကောင်းခြင်း၊ ဘုရင့်အပေါင်းကို အောင်မြင်ခြင်း၊ ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ ပြည့်စုံမှုရှိခြင်း။

စသည်တို့ဖြင့် ယုံကြည်ကြသည်။

လူပသည့် မြတစ်ပွင့်ကိုဆောင်ထားမည်ဆိုလျှင် မှတ်ဉာဏ်ကို တိုးစေပြီး စကားပြောကောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်လာစေသည်။ ဓမ္မဖြစ် ကိုဟောနိုင်ပြီး အနာဂတ်ကို ကြိုတင်မြင်နိုင်စွမ်းသည်ဟု ဆိုကြသည်။

မြသည် (၅)ဂဏန်းဖြစ်သလို၊ မေလသည်လည်း (၅)ဂဏန်း ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ (၅)ရက်၊ (၁၄)ရက်၊ (၂၃)ရက်မွေးဖွားသူတို့မှာလည်း (၅)ဂဏန်း ဖြစ်နေသည်။ မြသည် မေလဖွားတို့အတွက်သာမကဘဲ (၅)ဂဏန်းပိုင်ဆိုင်သူတို့သည်လည်း မြကို ဝတ်ဆင်နိုင်ပေသည်။

မြကျောက်၏အရောင်အဆင်းမှာ မြစ်မီးရောင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

• ပုလဲ

အမှန်အားဖြင့် ပုလဲသည် ကျောက်မျက်ဟု မခေါ်ဆိုနိုင်ချေ။ ၎င်း သည် သက်ရှိအော်ဂဲနစ်များမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော ပစ္စည်းတစ်ခုသာဖြစ် သည်။ သို့သော် ၎င်းသည် ရွှေလျားသွားသော သမိုင်းကြောင်းတစ်လျှောက် မှာပင် ကျောက်မျက်ရတနာတို့ကြား လူသားတို့အသိအမှတ်ပြုခြင်းကို ခံခဲ့ ရသော ရတနာတစ်ပါးဖြစ်လာခဲ့သည်။

ပုလဲသည် သန့်စင်ခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်း၊ အပြစ်ကင်းစင်ခြင်း၏ မြယုဂ် ဖြစ်သည်။ အမျိုးစင်၊ အမျိုးမတူအဖို့ ပုလဲကိုဝတ်ဆင်ခြင်းဖြင့်

“ဒိုင်ယာနာ နတ်သမီး၏ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ခြင်းကို ခံရသည်” ဟု ယုံကြည် ကြသည်။ စိတ်တိုခြင်း၊ စေတနာကြီးခြင်းတို့ကိုကုသရန်အလို့ငှာ ပုလဲကို အပူနီကြိတ်ပြီး နွားနီလတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ဖြင့် ရော၍ သောက်ကြသည်။

ပုလဲသည် အရောင်အမျိုးမျိုးကိုလိုက်ပြီး အာနိသင်အမျိုးမျိုးကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်ဟုလည်း ဆိုကြသည်။

ရွှေရောင်ပုလဲသည် အသက်ရှည်ကျန်းမာခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေ သည်။ အနက်ရောင်ပုလဲသည် အတွေးအခေါ်ရင့်သန်မှုကို အထောက် အကူပြုသည်။ ပန်းရောင်ပုလဲသည် ရောမောလှပစေသည်။ ခဲသားရောင် စုလဲမှာမူ ရှေးစားဉာဏ်ကို ရင့်သန်စေသည်။

ပုလဲသည် ယောက်ျားတို့အား ကျန်းမာသန်စွမ်းစေပြီး ယောက်ျား ဝီသစေသည်ဟုလည်း ဆိုသည်။

ပုလဲသည် စွန့်လွှားတို့အတွက် အဆောင်ရတနာဖြစ်ပြီး မျှော်ရှင်စွယ်ကောင်း၊ သော မင်္ဂလာ သင်္ကေတလည်း ဖြစ်ပေသည်။ ပုလဲ၏ အရောင်အဆင်းမှာ နီနစ်ရောင်၊ ဓမ္မရောင်၊ ပန်းနုရောင်၊ ရွှေအိုရောင်၊ အနက်ရောင်၊ မီးနီရောင်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

• ပတ္တမြား

ရှေးလူတို့က ပတ္တမြားသည် မျှော်ရှင်ခြင်းနှင့် ကံကောင်းခြင်းတို့ကို ဆယ်ဆောင်လာသော ကျောက်ဟုဆိုကြသည်။ အကောင်းဆုံးပတ္တမြား တို့ ပိုင်ဆိုင်ထားသူတို့အတွက် ပိုင်ဆိုင်သူတို့အား ကံဆိုးခြင်းအမျိုးမျိုးမှ ကာကွယ်ပေးသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ပတ္တမြားသည် ပိုင်ဆိုင်သူ၏ အသက်အိုအိမ်စည်းစိမ်ကို ကာ ကွယ်ရုံမျှမက ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်လိုက်လျောညီထွေဖြစ်ကာ လူအများ၏ ချစ်ခင်လေးစားမှုကို ခံရသည်ဟုလည်း သိရသည်။

ဘယ်ဘက်လက်တွင် ပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာတစ်ခုခုကို ဝတ် ဆင်ထားပါက ၎င်း၏ကာကွယ်နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိကို ပိုမိုထိရောက်စေ သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ရှေးကာလမြန်မာတို့က ပတ္တမြားအား အဆောင်လက်ခွဲအဖြစ် ဝတ်ဆင်သူသည် အနာရောဂါအမျိုးမျိုး ကင်းဝေးသည်။ အသားထဲထည့်၍ မြှုပ်ထားပါက အသားနှင့်တစ်ပြေးတည်းဖြစ်ကာ တုတ်၊ ဓား၊ ခြေးစေသည် ဟု၏။

ပတ္တမြားကို ဂူလိုင်လွှားတို့အတွက် အဆောင်ကျောက်ကောင်း အဖြစ် ယုံကြည်စွာ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိကြပေပြီ။

• ပြောင်ခေါင်းစိမ်း

ပြောင်ခေါင်းစိမ်းသည် မကောင်းဆိုးဝါးအားလုံးကို နှိမ်နင်းရာ၌ တန်ဖိုးထက်သော အဆောင်လက်ခွဲအဖြစ် ယူဆကြသည်။ ပြောင်ခေါင်းစိမ်းအား ရွှေနှင့် ဆင်ပြီးဝတ်ပါက ဝတ်ဆင်သူအား ညအခါ၌ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုဖြစ်ပေါ်ခြင်းမှ ကာကွယ်ပေး၏။ သာမန်ထက် ထူးခြားထက်မြက်သော တန်ဖိုးအာနိသင်ကို ပေးသည်ဟုလည်းဆို၏။

ရှေးအခါက ပြောင်ခေါင်းစိမ်းကို ဆေးဝါးအဖြစ်လည်း အသုံးပြုကြသည်။ ပြောင်ခေါင်းစိမ်းအား ဝရုပ်ကောင်းစေရန်အတွက် ပြုလုပ်ပြီး ဆေးဝါးအဖြစ် သောက်သုံးပါက အရိုးနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေသည်ဟုလည်း သိရသည်။

ပြောင်ခေါင်းစိမ်း၏ အရောင်အဆင်းမှာ ဝါစိမ်းရောင်ဖြစ်၍ သြဂုတ်လွှားတို့အတွက် အဆောင်ကောင်းဖြစ်သည်။

• နီလာ

နီလာကို ကျောက်မျက်နှာတို့၏ ဝိညာဉ်အဖြစ် တင်စားကြသည်။ နီလာအား ဝတ်ဆင်သူသည် မနာလိုခြင်း၊ ဝန်တိုခြင်း၊ မာန်မာနထားခြင်းမှကင်းဝေးပြီး ဘာသာတရားကို သက်ဝင်ယုံကြည်စေသည်ဟု ဆိုကြသည်။ နီလာသည် လက်ဝင်ရင်ဆိုင်နေရသော လိမ်လည်လှည့်ဖြား ခံရခြင်းတို့မှ ကင်းပျောက်စေသည်။

နီလာသည် ဝိညာဉ်များအပေါ် စိုးမိုးနိုင်သည့် စွမ်းအားကို ပိုင်ဆိုင်စေပြီး ကောက်ကွပ်မှုတို့ကို ကာကွယ်နိုင်ခြင်း၊ ရန်သူများနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်

နိုင်ခြင်း၊ စမ်းဆီးချွန်နှောင်ခံရခြင်းတို့မှ ကာကွယ်ပေးခြင်း စသည့်အစွမ်းကိုပါ ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

နီလာသည် ရှေးဟောင်း၊ ရေခဲယာဇ်ဘုန်းတော်ကြီးများနှင့် မှော်ဆရာများက အခြားသော ကျောက်မျက်နှာထက် ပို၍ လေးစားတန်ဖိုးထားရာ ကျောက်ဟု ဆို၏။

အကြောင်းရင်းသည်ကား နီလာသည် ဝိညာဉ်တို့၏စကားများကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပေးနိုင်ခြင်း၊ ရေ့ခြစ်ကို ဟောကြားရန်အတွက် အကူအညီပေးနိုင်ခြင်းကြောင့်ဟု ယုံကြည်ကြ၍ ဖြစ်သည်ဟု၏။

နီလာသည် အဆိပ်အတောက်ကိုပြေစေပြီး အမှုန်ပြုလုပ်၍ သိပ်ပေးပါက သွေးထွက်ခြင်းကိုရပ်တန့်စေသည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ပြင် နီလာအား ရေအေးအေးတွင်နှစ်ပြီး မျက်လုံးပေါ်သို့ဖိကပ်ပေးပါက မျက်စိနှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများကို ပျောက်ကင်းသက်သာစေသည်ဟု လူဆသည်များလည်း ရှိသည်။

အဆုံးစွန် နီလာအားရောင်းချလိုက်သည့်တိုင် ၎င်းတွင်မို့သော တန်ဖိုးသြဇာသည် မူလပိုင်ရှင်ထံကိုယ် ဆက်လက် အကျိုးသက်ရောက်စေသည်ဟု၏။

မာန်မာနကင်းစင်သော နီလာ၊ ဘာသာတရားအပေါ် ယုံကြည်သက်ဝင်စေသော နီလာ၊ အလွန်လှသော နီလာ၊ ချစ်သူစုံတွဲတို့ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးလက်တွဲဖို့ ကတိအမှတ်ပြုရာ နီလာဖြစ်သော်ငြားလည်း နီလာသည် ကောက်ကွပ်စဉ်းလဲသူ၊ စိတ်ထားညံ့သူတို့ဝတ်ဆင်ပါက မတောက်ပနိုင်ဟုဆိုသဖြင့် နီလာဝတ်ဆင်ပြီး စိတ်ထားကောင်းဖို့တော့ လိုမိသည်။

နီလာကို စက်တင် ဘာလွှားတို့၏ အဆောင်ကျောက်အဖြစ် သတ်မှတ်ကြသည်။ အရောင်အဆင်းမှာ အရောင်ပုံ၊ အဖြူ အဝါ အပြာ

ခရမ်း၊ လိမ္မော်၊ အစိမ်း၊ ပန်းရောင်တို့ဖြစ်ကြသည်။

• အိုပယ် (Opal) သို့မဟုတ် ရောင်ရှင်ကျောက်
အိုပယ်သည် လှပသင့်ကျေးမှု ခေ့စီးကြောင်းတစ်လျှောက် သုံးစွဲ
လာသည့် ရတနာပစ္စည်းဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဂန္ထဝင်ကျောက်တစ်ပွင့်ဖြစ်
ပြီး လူသား၏ အချစ်နှင့်ကြင်နာမှုကိုရရှိခဲ့သော ကျောက်ဖြစ်သည်။

အိုပယ်ကို ဝတ်ဆင်ခြင်းသည်ပင်လျှင် ရောင်စုံ ဥယျာဉ်ကြီး
တစ်ခုထိသို့ ခြတ်လျှောက်ရသည်နှင့်တူသည်ဟု ဆိုကြပြီး အိုပယ်သည်
ကောင်းကင်ဘုံမှ အရောင်အားလုံးဖြင့် ဖေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားရာ ကျောက်
ဟုလည်း ဆိုကြသည်။

အိုပယ်သည် အောက်တိုဘာလဇွားသူတို့အတွက် ဝတ်ဆင်ဖို့
ရာ အမေထောင်ကျောက်တစ်ပွင့်ဖြစ်ပြီး အောက်တိုဘာနေ့ရက်များ၏ လှပ
သော အရောင်များဖြင့်ဖေါင်းစပ်ထားရာ ကျောက်တစ်ပွင့်ဖြစ်သည်။

အိုပယ်သည် ကံကောင်းစေသော ကျောက်ဖြစ်ကြောင်း၊ အန္တရာယ်
ရန်အသွယ်သွယ်တို့ကင်းပစေသော ကျောက်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဆိုကြသည်။

အိုပယ်သည် ဝတ်ဆင်သူတို့ဆန္ဒရှိသည့်အခါ မမြင်နိုင်သော
စွမ်းအင်ကိုပေးသည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ပြင် အိုပယ်သည် လူ၏မျက်လုံးအား
နှစ်သက်မှုကို ပေးသည်ဟု၏။

အိုပယ်၏ အရောင်အသွေးမှာ အရောင်အားလုံး စုစုပေါင်းထား
ပြီး ရောင်ပြေးများပါသည့် အဖြူ၊ နီရောင်၊ အစိမ်း၊ အနက်၊ အဝါ၊ လိမ္မော်၊ နီညို
ရောင်တို့ ပါဝင်သည်။

• တိုပက် (Topaz) (ခေါ်) ဥဿဇရား
မြန်မာတို့က တိုပက် (Topaz) ကို ဥဿဇရားဟူ၍လည်းကောင်း၊
ထပ်တရာဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ကြသည်။

တိုပက်သည် ၎င်း၏တောက်ပသန့်စင်သော ပွင့်အားကြောင့်
ထူးခြားသော ကျောက်တစ်ပွင့် ဖြစ်နေသည်။ ၎င်းသည် တောက်ပသော
အဖြူရောင်၊ တောက်ပသော အဝါရောင်၊ တောက်ပသော အပြာရောင်နှင့်

တောက်ပသော အညို
ရောင်၊ ပန်းရောင်၊ အစိမ်း
ရောင်များကို ပိုင်ဆိုင်
ထားသည်။

တိုပက်သည်
အရေးကြီး လာပါက
ဝတ်ဆင်သူအား အဖြာ
သုများက မမြင်နိုင်ရန်

ချောက်ပေးသည်ဟု ဆိုသည်။ ဝတ်ဆင်သူအား တစ်စုံတစ်ယောက်က
အဆီပစ်သည်အခါ အဆီပစ်ထားသော အစားအစာအား အရောင်ပြောင်း
အောင် ပြုလုပ်သတ်ပေးခြင်းဖြင့် ကာကွယ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

ထို့ပြင် တိုပက်သည် စကားမပြောနိုင်သော ရောဂါရှိသူအမျိုးသမီး
များကို စကားပြောအောင်ကုသရာ၌ သူမတို့အောင် ထူးခြားသည်ဟု၏။

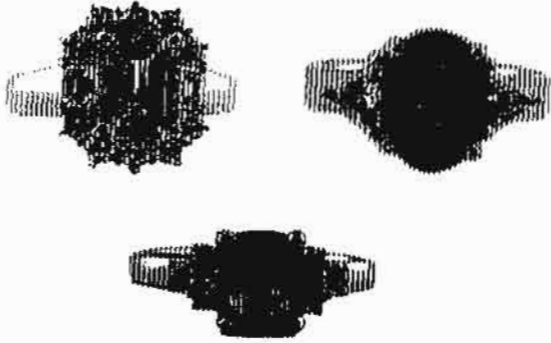
တိုပက်တစ်ပွင့်သည် နိပတ်တာလဇွားတို့အတွက် အမေထောင်
ကောင်း ကျောက်မျက်ဖြစ်သည်။

• လာပစ်လာဇူလီ (Lapis-Lazuli) (သို့မဟုတ်) ပါလဂုတ္တာ
လာပစ်လာဇူလီ (Lapis-Lazuli) ကို မြန်မာတို့က ပါလဂုတ္တာ
ဟုခေါ်သည်။

ဓမ္မဟောင်းအီဂျစ်တို့သည် လာပစ်အား ဓမ္မရိုးထိုးပုံများ ပြုလုပ်
တာ အမေထောင်လက်ခွဲအဖြစ် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ လာပစ်သည် ဆုတောင်း
ဝတ်ပြုသူများအတွက် အထွဋ်အမြတ်ထားရာ ကျောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

လာပစ်သည် ဒီဇင်ဘာလဇွားတို့အတွက် အမေထောင်ကျောက်
ဖြစ်ပြီး လုပ်ငန်းတိစ္ဆာများ ပြီးမြောက်အောင်မြင်ခြင်းနှင့် ကံကောင်းခြင်းတို့
ဖြစ်ပေါ်စေသော ကျောက်အဖြစ် ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။

လာပစ်တစ်ပွင့်ကိုကြည့်ပြီး နက်ရှိုင်းသော ကြောပဠာကို ခံစား
နိုင်သည်ဖြစ်ရာ လာပစ်ကိုဝတ်ဆင်ခြင်းသည်ပင် ကြောပဠာ အပသားစား
တို့ ကိုယ်နှင့်အတူ ဆောင်ထားခြင်းနှင့် တူလှပေ၏။

လာပစ်လာရူလီ (သို့မဟုတ်) ပါလာဒူထွ၏ အရောင်အသွေးမှာ မဲနယ်ပြာရောင်အဆင်း ဖြစ်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ မွှေးလအလိုက် အဆောင်ကျောက်မျက်မှူးအနက် အိုပယ် (Opal) (ခေါ်) ရောင်ရှင်ကျောက်တစ်မျိုးမှလွဲ၍ အခြားသော ကျောက်မျက်မှူးမှာ စာရေးသူတို့တိုင်းပြည်မှ ထွက်ရှိပါသည်။

ပညာရှင်တို့အဆိုအရ ကျောက်မျက်ရတနာတို့၏ စွမ်းပကား သည် အံ့စွယ်ဖြစ်သည်။ ဂမ္ဘီရဆန်လှပေသည်။

ထူးခြားသည်မှာ ကျောက်မျက်ရတနာအစစ်ကို မဆောင်ထား နိုင်သော်ငြားလည်း ကျောက်မျက်ရတနာတို့၏ ရုပ်ပုံ၊ ဓာတ်ပုံ၊ တစ်နည်း အားဖြင့် ရတနာပန်းချီကားတွေကို ဆောင်ထားလျက်သော် လည်းကောင်း၊ ဧည့်ခန်းမတွင် တရုတ်တေ တခမ်းတနား ချိတ်ဆွဲထားမည်ဆိုလျှင် လည်း ကောင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာပြီး လိုအပ်ဆန္ဒတွေပြည့်မည်။

ကြံစည်သမျှတွေ အောင်မြင်ပြီးမြောက်နိုင်စွမ်းရှိသည် ဟူ၏။

မီးခိုးရောင်
လောကီပညာရှင်(၂၁)

မီးခိုးရောင် လောကီပညာရပ် (၂၁)

မီးခိုးရောင် လောကီပညာရပ်ကနေ ပြန်လည်ကြိုဆိုပါတယ်။ အခုတစ်ခေါက် ဖော်ပြပေးမှာတော့ "ကိန်းဂဏန်းဆိုင်ရာ မှော်ပညာ" Numerology ပညာရပ်အကြောင်း ဖြစ်ပါတယ်။ နှမလော်ဂျီဟာ လူသားတစ်ဦးကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ သူနဲ့သက်ဆိုင်တဲ့ ကိန်းဂဏန်းတစ်ခုရဲ့ အပေါ်မှာ အခြေခံတဲ့ အကြောင်းအရာများ ဖြစ်ပါတယ်။

Numerology ပညာရပ်မှာ လူသားတစ်ဦးရဲ့ မွေးနေ့မှာ မွေးနေ့တို့ဟာ အလွန်ပဲ အရေးကြီးပါတယ်။ ဒီအပေါ်မှာ မှတ်တမ်းတင်တော့ ကိန်းဂဏန်းဆိုင်ရာ ဟောပြောချက်တွေ ထွက်ပေါ်လာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ Numerology ပညာရပ်မှာ ကိန်းဂဏန်းတွေ ဘယ်လောက်ပဲများများ နံပါတ်(၁)ကနေ (၉)ဆိုတဲ့ ကိန်းဂဏန်း(၉)လုံးသာ ရှိပါတယ်။

(1 to 9) ဆိုတဲ့ ကိန်းဂဏန်း (၉)လုံးရဲ့ နံပါတ်တစ်ခုချင်းစီမှာ တန်ဖိုးတွေ အသီးသီး ရှိကြပါတယ်။ ဒီဂဏန်းနံပါတ်(၁)ကနေ (၉)ဟာ စကြာဝဠာထဲမှာရှိတဲ့ ဂြိုဟ်ကြီး(၉)လုံးနဲ့ ဆက်နွယ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နံပါတ်တစ်ခုချင်းစီဟာ ထူးခြားတဲ့ အရည်အချင်း၊ ထူးခြားတဲ့ အဓိပ္ပါယ်များကို ဖော်ဆောင်လျက်ရှိပါတယ်။

အရင်ဆုံး ကိုယ့်ရဲ့ မွေးနေ့ မွေးရက် (ခုနစ်၊ လ၊ ရက်) တို့ပေါင်းပြီး ရလာတဲ့ ကိန်းဂဏန်းဆိုင်ရာ Numerologyကို ကြည့်ကြရအောင်။

တကယ်တော့ ကိုယ့်မွေးနေ့ကရလာတဲ့ နံပါတ်တစ်ခုဟာ ကိုယ့်မွေးရာပါ။ ကိုယ့်ရဲ့ ဘဝတစ်သက်တာနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ဘယ်တော့မှ မပြောင်းလဲတဲ့ ကိန်းဂဏန်းနံပါတ်တစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

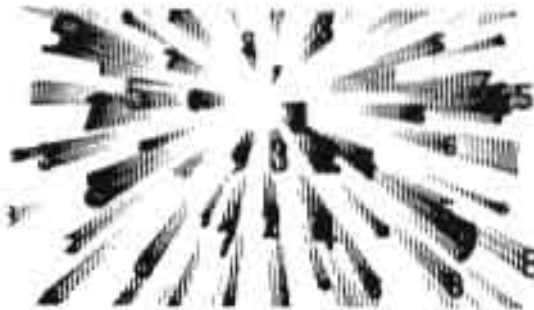
Numerology မှာ ကိုယ့်ရဲ့ ဘဝတစ်သက်တာနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ နံပါတ်တစ်ခုကို ဖော်ထုတ်နည်းတော့ အရင်ဆုံး ကိုယ့်ရဲ့ မွေးနေ့ (ခုနစ်၊ လ၊ ရက်) အပြည့်အစုံကို ပေါင်းလိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဥပမာ - (၁၉၉၅)ခုနစ်၊ (၇)လပိုင်း၊ (၂၁)ရက်နေ့ မွေးသူဆိုရင် (၁+၉+၉+၅+၇+၂+၁) အားလုံးကို ပေါင်းလိုက်ပါ။ ဂဏန်းတွေကို တစ်လုံးထဲ ကျန်တဲ့အထိ ပေါင်းပေးပါ။ ပေါင်းလဒ်က (၃၄)ဆိုရင် (၃+၄)ကို ထပ်ပေါင်းရင် (၇)ဂဏန်းနံပါတ် ရလာပါလိမ့်မယ်။

ဒါဆိုရင် သင်ဟာ (၇)ဂဏန်းသမား ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါဟာ ကိုယ့်ဘဝ တစ်သက်တာနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ဘယ်တော့မှ မပြောင်းလဲတဲ့ နံပါတ်တစ်ခုလို့ Numerology က ဆိုပါတယ်။

မွေးရက်တစ်ခုတည်းကို ယူပြီး ကိုယ်ဟာ (၇)ရက်နေ့မွေးလို့ (၇)ဂဏန်းသမား။ (၂၃)ရက်နေ့ မွေးလို့ (၅)ဂဏန်းသမား။ အဲဒီလိုမျိုး မယူရပါဘူး။ မွေးနေ့ (ခုနစ်၊ လ၊ ရက်) အားလုံးကို တစ်လုံးထဲကျန်အောင် ပေါင်းပြီးတော့မှ ရလာတဲ့ နံပါတ်သာလျှင် သင့်ရဲ့ ဂဏန်းနံပါတ်အမှန် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

တိန်းဂဏန်း(၉)လုံးဖြင့် ဂြိုဟ်(၉)လုံး ဆက်နွယ်မှု

Numerology မှာ ဦးတည် တိန်းဂဏန်း(၉)လုံးဟာ ဂြိုဟ်နက္ခတ်(၉) လုံးနှင့် ဆက်နွယ်မှု၊ ကိုယ်စာပြုမှုတွေ ရှိပါတယ်။ ဒီလိုပဲ တိန်းဂဏန်း တစ်လုံး ချင်းစီဟာ မှတ်ပညာမှာ အဓိက အသုံးပြုတဲ့ ခေ့၊ မြေ၊ လေ၊ မီးစာတ်ကြီး (၄) ဝေကို တိုယ်စားပြုလည်း ရှိပြန်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဘယ်ဂဏန်းနံပါတ်က ဘယ်ဂြိုဟ်နက္ခတ်ကို ကိုယ် စား ပြုတယ်၊ ဘယ်ဂဏန်းနံပါတ်က စာတ်ကြီး(၄)ပါးဖြစ်တဲ့ ခေ့၊ မြေ၊ လေ၊ မီးမှာ ဘယ်စာတ်ကို ကိုယ်စားပြုတယ်ဆိုတာကို ကြည့်ကြရအောင်။

No. (1) - Sun (Fire)

No. (2) - Moon (Water)

No. (3) - Jupiter (Fire)

No. (4) - Uranus (Air)

No. (5) - Mercury (Air)

No. (6) - Venus (Earth)

No. (7) - Neptune (Water)

No. (8) - Saturn (Earth)

No. (9) - Mars (Fire)

တိန်းဂဏန်းများ၏ တန်ဖိုးနှင့် ရှင်းလင်းချက်များ တိန်းဂဏန်းနံပါတ်များနှင့် သူတို့နှင့် ဆက်နွယ်တဲ့ တန်ဖိုးတွေကို

ဆည်း အမှလိုတွေ ကြံရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဂဏန်းတစ်ခုချင်းစီရဲ့ ပိုင်ဆိုင် ထားတဲ့ အကြောင်းအရာများနဲ့ ရှင်းလင်းချက်များကတော့ -

No. (1) - Sun (Fire)

နံပါတ်(၁)ဂဏန်းသမားများဟာ "တစ်" ဆိုတဲ့အတိုင်း ထိပ်ဆုံး တနေ ဦးဆောင်သလို၊ စီဂဏန်းနံပါတ်သမားများဟာ ဘဝမှာ အမြဲတမ်း လိုလို ခေါင်းဆောင်ကောင်းတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ ရည်ရွယ်ချက် ကြီးမားတယ်၊ အမြဲတမ်း စူးစမ်းရှာဖွေ လေ့လာတတ်သူများလည်း ဖြစ်ကြ ပါတယ်။ မိမိစားဖွတ် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရှိကြသူများ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အစုံတစ်ယောက်ကို ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ နှစ်နာအောင်လုပ်တာမျိုးတော့ ခေ့တတ်ပါသွား။ (၁)ဂဏန်းသမားများဟာ သူတို့ကို မျိုးကျူးတာ၊ သူတို့ကို နှိုးမြှောက်တာကို သဘောတူပါတယ်။

No. (2) - Moon (Water)

နံပါတ်(၂)တိန်းဂဏန်းသမားတွေကတော့ ထိလွယ်၊ ချလွယ်၊ မိမိစားဖွတ် ဦးစားပေးတတ်သူများဖြစ်ပြီး ခနအိမ်ကို ခင်တွယ်တတ်ပါတယ်။ စိတ်နုသူများဖြစ်ပေမယ့် စိတ်ကူး စိတ်သန်းတော့ အလွန်ကောင်းကြပါတယ်။ (၂)ဂဏန်းသမားများဟာ အံ့ပန်းများဖြစ်ပြီး လျှို့ဝှက်တတ်သူများပါ။ သူတို့ ဟာ အပြောင်းအလဲတွေကိုတော့ လုံးဝမကြောက်တတ်ပါသွား။ လစာတံကို ဆိုယ်စားပြုသူများဖြစ်လို့ ခေ့နဲ့နီးနီးနားနားမှာ ခနရတာကို ပြုတ်တယ်။ ဒီတလမ်းကြောင်းမှာ အောင်မြင်တတ်သူများဖြစ်ပြီး မနောစွမ်းအင်ပိုင်း မှာ ပင်ကိုယ်အစွမ်းရှိကြသူများ ဖြစ်တယ်။

No. (3) - Jupiter (Fire)

နံပါတ်(၃)ဂဏန်းသမားတွေကတော့ သိပ္ပံပညာရှင်၊ စူးစမ်း ရှာဖွေ ဆော်ထုတ်တတ်တဲ့ လက်တွေ့သမားများ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ကိုယ့်လို တိုယ် ခော်ကျူးတတ်တယ်။ ဟာသဉာဏ်ရှိပြီး သာဝကို ဖျော်ရွှင်အေးအေး ခန ဆိုင်တတ်ကြပါတယ်။ လူတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်၊ ရုပ်

www.burmeseclassic.com

ပိုင်းဆိုင်ရာကို ပိုပြီးတော့ စိတ်ဝင်စားတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ရဲ့ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုတွေဟာ မကြာခင်ဆိုသလို ပြောင်းလဲတတ်ပါတယ်။ ငွေကြေးနဲ့ပတ်သက်လို့ စိတ်ဝင်စားမှု မရှိတတ်ပါဘူး။ လုပ်ငန်းပရောဂျက် တွေကိုတော့ ပြီးစီး အောင်မြင်အောင်လုပ်ဖို့ ခက်ခဲတတ်ကြသူများပါ။

No. (4) - Uranus (Air)

နံပါတ်(၄)ကိန်းဂဏန်းသမားများကတော့ သူတို့ဟာ အချိန်ရဲ့ အရှေ့ကိုတောင် ကြိုရောက်နေတတ်သူများ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ကိုကြည့် မယ်ဆိုရင် အမြဲလိုလို ထူးခြားနေတတ်ပါတယ်။ ဂန္ထိရပညာရှင်များ၊ မှော် ပညာနဲ့ပတ်သက်လို့ အောင်မြင်ထူးချွန်သူများ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ သာမန် ထက် ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့အရာတွေအပေါ် အလွန် စိတ်ဝင်စားတတ်သူ များလည်း ဖြစ်တယ်။ စီးပွားရေးမှာလည်း ကြိုတင် တွက်ချက်နိုင်စွမ်းရှိ တယ်။ (၄)ဂဏန်းသမားများဟာ စည်းဘောင်များနဲ့ နေထိုင်ခြင်းကို မနှစ်သက်ဘဲ လွတ်လပ်ခြင်းကို သဘောကျပါတယ်။ အလုပ်လုပ်ကိုင်ရာ မှာ အရမ်းတိကျသူများဖြစ်လို့ တချို့လူတွေရဲ့အမြင်မှာ အမြင်ကတ်စရာ ကောင်းနေတတ်ပါတယ်။

No. (5) - Mercury (Air)

နံပါတ်(၅)ဂဏန်းသမားများက စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တို့မှာ အလွန်တက်ကြွသူများ ဖြစ်ပါတယ်။ စာပေများဖတ်ရှုခြင်း၊ စူးစမ်း လေ့လာခြင်းများကို သဘောကျပါတယ်။ များသောအားဖြင့် (၅)ဂဏန်း သမားများဟာ ဘာသာစကားများကို လွယ်လွယ်ကူကူ တတ်ကျွမ်းတတ် ပါတယ်။ အစုအဖွဲ့နဲ့ သေသေသပ်သပ်လုပ်ဆောင်တတ်ကြသူများ ဖြစ် တယ်။

ဒါကြောင့် (၅)ဂဏန်းသမားများဟာ စာရေးဆရာတွေ၊ မန်နေဂျာ တောင်းတွေ၊ အတွင်းရေးမှူးတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်းကို လွယ်ကူကျွမ်းကျင်သူများလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကုမ္ပဏီများမှာ အောင်မြင် သူများ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။

No. (6) - Venus (Earth)

နံပါတ်(၆)ကိန်းဂဏန်းသမားများကတော့ အလွန်နူးညံ့တယ်။ ရောမောလှပတယ်။ ကျက်သရေမခံလာနဲ့ ပြည့်စုံတယ်။ ခင်မင်စို့ကောင်း ထယ်။ အရာရာမှာ လူဝင်ဆံ့သူများ ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးနှစ်စိခြိုဟန်ကွတ်ကို တိုယ်စားပြုသူများဖြစ်လို့ လှပ ရောမောတတ်တယ်။ ဖွေးရာပါ ငြိမ်းချမ်းရေး တို့ ဖော်ဆောင်တတ်သူများ ဖြစ်တယ်။ သူတို့နဲ့ဆက်ဆံသူတိုင်းကို စိတ် ဆက်သာရာရစေပါတယ်။ မိခင်လိုမျိုး သူများကို နှစ်သိမ့်မှုတွေပေးနိုင်ပါ ထယ်။ ဒါပေမယ့် ငွေကြေးပိုင်းဆိုင်ရာမှာတော့ သူတို့ဟာ ရုန်းကန်ရတတ် ခဲတယ်။

No. (7) - Neptune (Water)

နံပါတ်(၇)ဂဏန်းသမားများမှာ အာရုံငါးပါးထက်ပိုတဲ့ ESP လို့ ခေါ်တဲ့ ဆဋ္ဌမအာရုံစွမ်းအားတွေ ရှိတတ်ပါတယ်။ သူများ မမြင်နိုင်တာ၊ သူများ မကြားနိုင်တာတွေကို မြင်နိုင်၊ ကြားနိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။ သူတို့ဟာ အစွန်းရောက် မနောစွမ်းအင်ပညာရှင်တွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ (၇)ဂဏန်း သမားတွေဟာ သူတို့သိတာတွေ အများကြီးဖြစ်ပေမယ့် စကားအနေနဲ့ တော့ သိပ်ပြီး မပြောတတ်ကြပါဘူး။

သူတို့ဟာ အလွန်ကို ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ လူသားများ ဖြစ်ပါ ထယ်။ နက္ခတ်ပညာ၊ စိတ်ပညာ၊ ဓာတုဗေဒပညာ၊ ရုက္ခဗေဒပညာတွေကို ခင်ကိုယ်သဘာဝ နားလည်နိုင်သလို၊ မှော်ပညာနဲ့ ပတ်သက် ဘဲ အဆိုး အကောင်း၊ အကျိုးအကြောင်း အားလုံးကို သိနိုင်ပါတယ်။ ဘယ်သူ့ဆီက ဘယ်ပညာကို နှိုက်ယူပြီး ဘယ်သူ့ကိုတော့ ဘယ်ပညာပြန်ပေးမယ်ဆိုတဲ့ သိတတ်၊ နားလည်တတ်တဲ့လူစားမျိုးတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။

No. (8) - Saturn (Earth)

နံပါတ်(၈)ကိန်းဂဏန်းသမားများဟာ အေးတိအေးစက်ငယ်သမား များဖြစ်ပြီး ဟာသညာကံမရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် သူတို့ဟာ ဒါတွေကို လုံးဝမရ ခိုက်တတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ငွေကြေးနဲ့ပတ်သက်လို့ရှိရင် မအောင်မြင်သူ

များ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ သတ္တုတူးဖော်ရေး၊ အိမ်ခြံမြေ၊ ဥပဒေပညာတို့ နဲ့ ပတ်သက်တဲ့လုပ်ငန်းများနဲ့ နံပါတ်(၈)ဂဏန်းသမားများဟာ ဆက်နွယ် နေတတ်ပါတယ်။

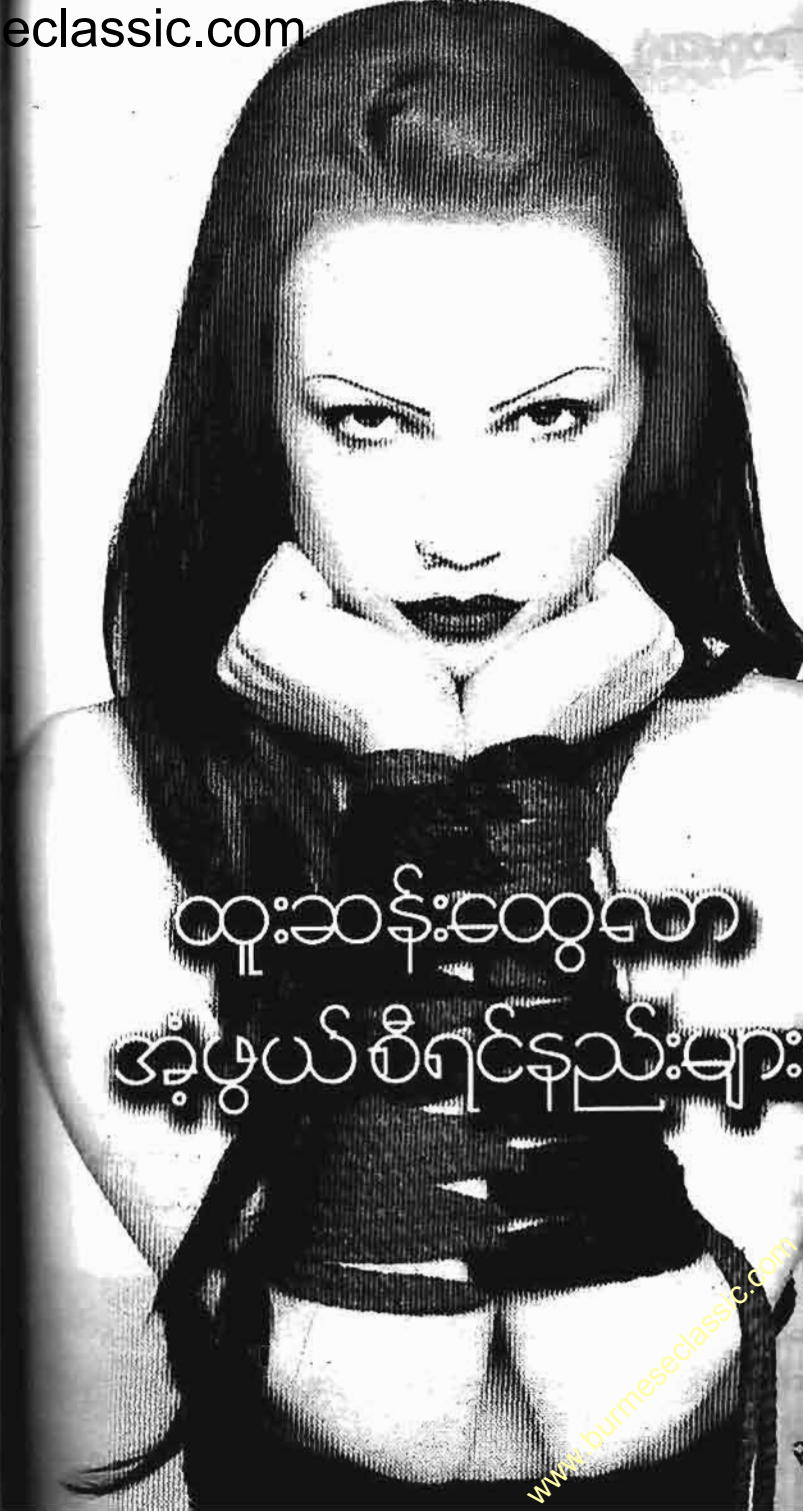
(၈)ဂဏန်းသမားဟာ အထနေပေမယ့် အဆုံးမှာ အောင်မြင်မှု ပန်းတိုင်ကို သူတို့သာ အရင်ရောက်ပါတယ်။ အလုပ်ကို ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်တတ်သူများဖြစ်ပြီး ဘယ်တော့မှ မကျရှုံးသူများလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ စေတနာရှိပြီဟု နက္ခတ်သမားဖြစ်ဖို့ အပေါင်ဆိုင်၊ သင်္ချိုင်းနဲ့ပတ် သက်တဲ့ လူတွေ၊ ရှေးဘဝဟောင်းကို သတိရနေတတ်သူတွေ၊ အိပ်မက်ဆိုး တွေနဲ့ ယဉ်ပိုးတတ်တဲ့ လူစားမျိုးတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

No. (9) - Mars (Fire)

နံပါတ်(၉)ကိန်းဂဏန်းသမားများကတော့ အလွန်ကို မနာလိုတတ် ကြသူများ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ထင်ရာကို စွတ်လုပ်တတ်ပါတယ်။ လူစိမ်းတွေ ဆိုရင် မယုံသကာ ရှိတတ်ပါတယ်။ သူတို့ မသိ၊ နားမလည်တဲ့အရာဆိုရင် သဘာဝအရ ကြောက်တတ်သူများဖြစ်လို့ လူတကာအပေါ် သံသယတွေ ဝင်နေတတ်တယ်။ မနာလိုမှုတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင် ရာ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာနဲ့ပတ်သက်လို့ မကျန်းမာမှုများနဲ့လည်း ဆက်နွယ်နေ တတ်ပါတယ်။ အပေမယ့် အလုပ်လုပ်နိုင်စွမ်းရှိတယ်။ ဖန်တီးနိုင်စွမ်းအား တွေတော့ သူတို့မှာ ပိုင်ဆိုင်ထားပါတယ်။

မှတ်ချက်။ ကျွန်ုပ်အရာများသည် ဗေဒင်ဟောခြင်းမဟုတ်ပါ။ မိမိရဲ့ မွေးရာပါ ကိန်းဂဏန်းနံပါတ်က ဘာဖြစ်သလဲ၊ ဘယ်လို အကြောင်းအချက် တွေ ရှိသလဲ၊ မိမိရဲ့ဘဝလမ်းကြောင်းကို တစ်သက်တာ သိနားလည်တတ် စေဖို့ ဖော်ပြပေးခြင်းသာ ဖြစ်ပါကြောင်း။

ထူးဆန်းတွေဟာ
အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ

ထိန်းချုပ်ခြင်းပညာနဲ့ အနက်ရောင်မှော်ကြိုး

အခုအစီအရင်ကတော့ မှော်ပညာရပ်တွေထဲက ထိန်းချုပ်ခြင်း ပညာအဖြစ်ပါဝင်တဲ့ အနက်ရောင် မှော်ကြိုးအစီအရင် ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်စုံ တစ်ယောက်ဟာ လောကီပညာရပ်နဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ လူများစုကို ထိခိုက်အောင် လုပ်ဆောင်လာတဲ့အခါမှာ ထိုသူကို ခြေမနေ ထိန်းချုပ်ဖို့ လိုအပ်လာပါပြီ။

ကိုယ့်မှာ အခြားနည်း ရွေးချယ်စရာ လုံးဝ မရှိတော့ဘူးဆိုတာ သေချာမှသာ အသုံးပြုစေလိုပါတယ်။ အနက်ရောင် မှော်ကြိုးအစီအရင် အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ အထုံး(၃)ခု ထုံးလိုရနိုင်တဲ့ အနက် ရောင် ကြိုး၊ တစ်ချောင်းနဲ့ အခြားသူတွေကို ထိခိုက်အောင်ပြုလုပ်နေသူရဲ့ 4 x 6 Size ဓာတ်ပုံတစ်ပုံတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အစီအရင် လုပ်ရမယ့်အချိန်က ညသန်းခေါင်ပံအချိန်ဖြစ်ရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ပထမဆုံးအနေဖြင့် အစီအရင်မလုပ်ခင် ကိုယ်လက် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ပြီး စိတ်တည်ငြိမ်အောင် အရင်ဆုံးပြုလုပ်ထားပါ။

ပြီးရင် ကိုယ့်အိမ်ရှေ့ ခြံဝင်းမြေကွက်မှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ့်အခန်းထဲ မှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်ရှေ့ဝင်တံတိုင်းမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် လရိပ်ကျရောက်နေတဲ့နေရာမှာ မြေဖြူ(သို့မဟုတ်) တုတ်တစ်ချောင်းနဲ့ စက်ပိုင်းပုံတစ်ပုံ ရေးဆွဲလိုက်ပါ။ ဆွဲပြီးရင် အဲဒီစက်ပိုင်းထဲကို သင်ဟာ ဝင်ရောက်လိုက်ပြီး ကိုယ်ပြုလုပ်မယ့် သူရဲ့ ဓာတ်ပုံကိုတော့ ကိုယ့်ခြေထောက်အောက်မှာ နင်းထားရပါမယ်။

အသင့်ဖြစ်ပြီဆိုတာနဲ့ စကြာဝဠာကြီးကို သင်ဘာလုပ်တော့မယ် ဆိုတဲ့အကြောင်းနဲ့ သင့်ရဲ့လုပ်ရပ် မှန်ကန်ရဲ့လားဆိုတဲ့အကြောင်းကို အရင် ထုံး တိုင်တည်မေးမြန်းပါ။

ပြီးရင် ကိုယ်စီရင်ထိန်းချုပ်မယ့်လူဟာ အခြားသူတွေအပေါ် ဘယ်လို ထိခိုက် နာကျင်စေတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို တွေးပေးပါ။ အဲဒီလူ အပေါ် ကိုယ့်ဒေါသတွေ တရှိန်းရှိန်းနဲ့ ပေါက်ကွဲထွက်လာသည်အထိ ဆက် တွေးပေးနေရပါမယ်။

ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ဒေါသအိုးတွေ ဆူပွက်လာပြီဆိုတော့မှ - "ဟေ့ကောင် .. (လူနာမည်)

အခြားသူတွေကို ထိခိုက်နာကျင်အောင် လုပ်နေတဲ့ မင်းကို ငါ ချုပ်ထားလိုက်ပြီ" ဆိုပြီး ကျယ်လောင်စွာ အော်ပြောလိုက်ပါ။

ပြီးတာနဲ့ ကိုယ့်လက်ထဲမှာ အသင့်ယူထားတဲ့ အနက်ရောင်ကြိုး မှာ ကြိုးထုံးတစ်ထုံးကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဆောင့်ဆွဲပြီး ထုံးပစ်လိုက်ပါ။ အဲဒီလိုပုံစံမျိုး သုံးကြိမ် ရွတ်ဆို၊ သုံးကြိမ် ကြိုးထုံး ထုံးပစ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထူးဆန်းထွေလာ အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ

ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ သုံးကြိမ်၊ သုံးခါထက်ပိုပြီး လိုအပ်တယ်လို့ ထင်တယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ့်စိတ်ထဲက လိုအပ်တဲ့ အကြိမ်အရေအတွက်ထိ လုပ်ဆောင်နိုင်ပါတယ်။ အနည်းဆုံး ကြိုးထုံး၊ သုံးထုံး စီရင်လုပ်ဆောင်ရမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သုံးခါတော့ မဖြစ်မနေ လုပ်ပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ကြိုးထုံးတွေ ထုံးပြီးသွားတဲ့ အခါမှာတော့ ကိုယ့်ခြေထောက်အောက်မှာ နင်းခြေထားတဲ့ ထိုသူ့ရဲ့ဓာတ်ပုံကို ယူလိုက်ပြီး အလိပ်ကလေးအဖြစ် လိပ်

လိုက်ကာ အနက်ရောင်ကြိုးထုံးနဲ့ ပတ်ချည်ပေးလိုက်ရပါမယ်။

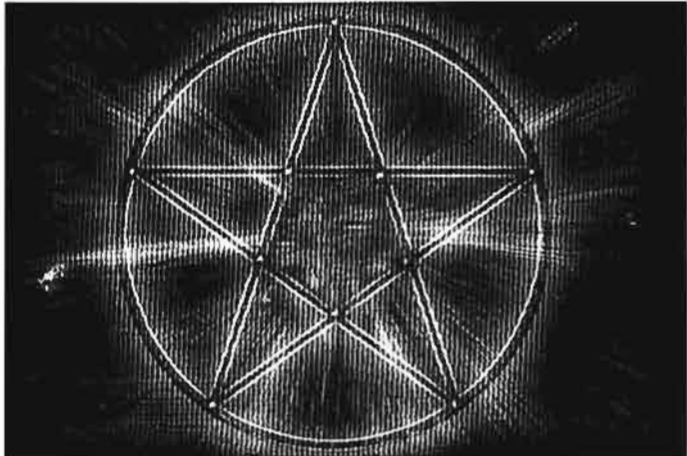
ခိုင်ခိုင်မာမာ၊ ပြုတ်မထွက်အောင် ချည်နှောင်ရပါမယ်။ သေချာအောင် ချည်နှောင်ပြီးသွားရင် ပါးစပ်ကနေ -

“ငါ မင်းကို သုံးကြိမ် သုံးခါ ချုပ်ထားလိုက်ပြီ... ဟေ့ကောင် (လူနာမည်)” လို့ သုံးကြိမ်၊ သုံးခါဆိုပြီး ညာဘက်ဖန်နောင့်နဲ့ မြေကြီးကို သုံးကြိမ် သုံးခါ ပေါက်ပေးရပါမယ်။

ပြီးရင် အနက်ရောင် ကြိုးထုံး၊ သုံးထုံးနဲ့ ချည်နှောင်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံကို မီးရှို့လိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဆိုရင် သင့်အစီအရင်ဟာ အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးပါပြီ။ အမွေအနှစ်ကိစ္စတွေ၊ တရားမမှုတွေမှာ အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

ဥပမာအားဖြင့် အမွေဆိုင် အိမ်နဲ့မြဲ ခွဲဝေ ရောင်းချလိုမှုမှာ မောင်နှမ(၃)ဦးရှိရာ တစ်ဖက်ဖောင်နှမ(၂)ဦးက ရောင်းဖို့ သဘောတူပြီး ကျန်တဲ့ တစ်ဦးက ဘယ်လိုမှ မရောင်းဘူး။ အဲဒီ ညစ်ပတ်နေသူက မြေကိုလိုချင်တယ်။ ဈေးကိုလည်း အားလုံးထက် ပိုလိုချင်တယ် စသဖြင့် အမျိုးမျိုး ညစ်ပတ်နေတဲ့အခါမျိုးတွေမှာ အသုံးပြု စီရင်နိုင်ပါတယ်။ မိမိညာကစွမ်းရှိသလိုလည်း ဆင့်ပွားပြီး အသုံးပြုနိုင်ပါကြောင်း။

မှော်စွမ်းအားကောင်းစေမယ့် အဆောင်

မှော်စွမ်းအားတွေ အားကောင်းလာစေမယ့် အဆောင် အစီအရင် ဖြစ်ပြီး အရမ်းကို လွယ်ကူရိုးရှင်းလှပါတယ်။ ယုံကြည်မှုရှိဖို့တော့ အထူးလိုအပ်ပါတယ်။ မှော်ပညာဟာ ယုံကြည်မှုကိုအခြေခံတဲ့ ပညာရပ်ဖြစ်တဲ့အတွက် အထင်မသေးမိစေဖို့ အကြံပြုချင်ပါတယ်။

အခုအစီအရင်က ရိုးရှင်းတဲ့အဆောင်တစ်ခုကို ဆောင်ထားခြင်းပါပဲ။ လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းက ဆော့ပင်အနီရောင်နဲ့ စာရွက်ဖြူတစ်ရွက်တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စာရွက်က မှတ်ပုံတင်ဆိုက်ဒ်လောက်ဆိုရင် ရပါပြီ။

အစီအရင်ကို ညသန်းခေါင်ယံအချိန် လရောင်ကျရောက်တဲ့ နေရာမှာ ပြုလုပ်ပါ။ လရောင်ကျရောက်တဲ့နေရာမှာ စာရွက်ပေါ်မှာ စက်ဝိုင်းတို အရင်ရေးဆွဲပါ။ ပြီးရင် အဲဒီစက်ဝိုင်းထဲမှာ ငါးထောင့်ကြယ် ပဉ္စင်ကြယ် တံခွန်ပုံကို ရေးဆွဲရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြီးရင် အဲဒီစက်ဝိုင်းထဲက ငါးထောင့်ကြယ်ပုံပါတဲ့ စက္ကူလေးကို မိတ္တူဆိုင်တစ်ဆိုင်ဆိုင်မှာ မှတ်ပုံတင်ဆိုက်ဒ် ကတ်အမာစားနဲ့ ပလတ်စတစ်လောင်းခိုင်းပြီး အဆောင်အဖြစ် ဆောင်ထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ညာဘက်အိပ်စက်တဲ့အခါတိုင်းမှာ ကိုယ့်အိပ်စက်မယ့် ခေါင်းအုံးအောက်မှာ ထားပေးပါ။ သိသာတဲ့ထူးခြားမှုတွေ သင်ကြားလာရပါလိမ့်မယ်။

www.burmeseclassic.com

စိတ်ငြိမ်သက်အေးချမ်းစေမယ့် နို့ဆေးရည်

ကျွန်ုပ်တို့လူသားအပေါင်းဟာ ဘဝဇာတ်ခုံမှာ ကျင်လည်နေရသူတွေဖြစ်တော့ ကျရာဇာတ်ခုံမှာ ပီပြင်အောင်ကကြရင်း တစ်ခါတရံမှာ ပူပင်သောက ဈာပါဒများရတဲ့ ဇာတ်ဝင်ခန်းတွေလည်း ကြုံလာတတ်ပါတယ်။

အခု အစီအရင်က စီလိုစိတ်သောကရောက်ပြီး ပူပင်နေရသူတွေရဲ့ စိတ်တွေကို ငြိမ်သက်အေးချမ်းစေမယ့် နို့ဆေးရည် အစီအရင် ဖြစ်ပါတယ်။ အရမ်းကို စိတ်ပန်း လှပန်းဖြစ်နေတဲ့အခါမျိုးတွေမှာ သောက်သုံးပေးသင့်ပါတယ်။

နို့ဆေးရည်ကို သောက်ပြီးတဲ့အခါမှာ သင့်ရဲ့ ယောက်သက်ဝတ်နေတဲ့ စိတ်တွေဟာ ငြိမ်သက်အေးချမ်းသွားမိလိမ့်မယ်။

- နို့ဆေးရည်စီရင်ဖို့အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ -
- ၁) နွားနို့ (အထိထုတ်ပြီးသား နွားနို့)
- ၂) သကြားညှိ
- ၃) သကြားဖြူ
- ၄) ဖျားရည် (ခါမှမဟုတ်) ငှက်ပျောသီး

- ၅) အိုးတစ်လုံး
- ၆) မီးဖို (လှုပ်စစ်မီးဖိုဆိုလျှင် ပိုအဆင်ပြေ)
- ၇) ယောက်မ (ခါမှမဟုတ်) သစ်သားစွန်းတစ်ခုခု
- ၈) နို့ဆေးရည် ထည့်နို့အတွက် ခွက်တစ်လုံးတို့ ဖြစ်ပါစား။

ပထမတုံး နို့ဆေးရည် ဖြုလုပ်ဖို့အတွက် မီးဖိုပေါ်ကို အိုးဆင်ပြီး နွားနို့တစ်ခန်းခွက် (သို့မဟုတ်) ခန်းခွက်တစ်ဝက်စာကို (မိမိ အဆင်ပြေသည့်ပမာဏ)ကို လောင်းထည့်လိုက်ပါ။

မီးအေးအေးအနေအထားဖြစ်အောင် မီးဖိုကို ဖြိုန့်ညှိပေးပြီး နွားနို့တို့ ပွက်သည့်အထိ ကြိုပေးပါ။ အပြုတ်တလေးတွေထည့်ပြီး ပွက်လာရင် နွားနို့ခွက်ခွဲ သုံးခုတစ်ပုံပမာဏရှိတဲ့ သကြားညှိကို အိုးထဲလောင်းထည့်ပြီး (၁၅) စက္ကန့်ခန့် ဓမ္မပေးရပါမယ်။

ပြီးရင် နွားနို့ခွက်ရဲ့ ခလေးပုံတစ်ပုံပမာဏရှိတဲ့ သကြားဖြူကို ထည့်ပြီး နောက်ထပ်(၁၅) စက္ကန့်ခန့် ဓမ္မပေးပါ။ ဖျားရည်ကို မိမိ လိုအပ်အည့် ထင်သလောက် လောင်းထည့်ပေးပါ။ ဖျားရည်မရှိဘူးဆိုရင် ငှက်ပျောသီးကို အစားထိုးပြီး အသုံးပြုလို့ ရပါတယ်။

ငှက်ပျောသီးကို သုံးတယ်ဆိုရင် နွားနို့ခွက်ခွဲ သုံးခုတစ်ပုံ ပမာဏကို ထည့်ရမှာဖြစ်ပြီး ဓမ္မလို့ လွယ်ကူအောင် ခေ့ထားဖို့လိုပါတယ်။

ကော်ကြာတဲ့အထိ မီးဖိုပေါ်တင်ထားပြီးရင်တော့ မီးစိတ်လိုက်ပါ။ ပြီးရင် နို့ဆေးရည်ကို ခပ်နွေးနွေး အနေအထား ရောက်အောင် အအေးပေးပါ။ ပြီးရင်တော့ ခန်းခွက်ထဲကို လောင်းထည့်ပေးရပါမယ်။

နို့ဆေးရည်မသောက်ခင်မှာ ရွတ်ဆိုပေးရမှာကတော့ -

“ကျွန်ုပ် စိတ်အေးချမ်းပါရစေ၊
 လုံခြုံစွေးထွေးပါရစေ၊
 ငြိမ်းအေးရာဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပေးပါ။
 ကျွန်ုပ်စိတ်တွေ ငြိမ်းအေးသက်သာသွားပြီး
 ကျွန်ုပ်ပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်ပါရစေသား” လို့ ရွတ်ဆိုပါ။
 ရွတ်ဆိုတဲ့အခါမှာ ညဘက်ဖြစ်ရင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပြီး လမင်း
 ကြီးသာနေတာကို ကြည့်ကာ လနတ်သမီးကို တိုင်တည်ပြီး ဆုတောင်း
 ရွတ်ဆိုပေးရပါမယ်။

ပြီးရင်တော့ ကိုယ်တိုင်ဖော်စပ်ထားတဲ့ နို့ဆေးရည်ကို သောက်
 သုံးပြီး စိတ်ငြိမ်သက် အေးချမ်းသွားတာကို စံစားကြုံတွေ့ရပါလိမ့်မယ်။
 အထူး သတိပြုရမှာကတော့ အခုနို့ဆေးရည်ကို ကိုယ်တစ်ယောက်စာသာ
 သောက်သုံးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မကုန်ရင်
 သွန်ပစ်လိုက်ပါ။ တခြားသူတွေကို ဘယ်
 လိုနည်းနဲ့မှ မတိုက်ပါနဲ့။

ပြီးတော့ အပေါင်းအသင်း၊ ရောင်း
 ရင်းများနဲ့ အုပ်စုဖွဲ့ပြီး သောက်
 ခြင်ဖျိုးလည်း လုပ်လို့ မရပါဘူး။
 ကိုယ် တစ်ယောက်
 တည်းသာ ပြုလုပ်ပါ။ အခု နည်း
 လမ်းကို မသိသေးတဲ့ လူတွေ
 ရှိရင်တော့ မျှဝေ ပေးလိုက်ပါ။

တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ပြုလုပ်ရမယ့် အချစ်အစီအရင်

ထူးထူးခြားခြား တနင်္ဂနွေနေ့ တစ်ရက်တည်းမှာသာ ပြုလုပ်ရမယ့်
 အချစ်အစီအရင် ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့နလုံးသားကို အရည်ပျော်ကျ
 သွားအောင် သိဒ္ဓိအာနိသင်ထူးကို ပေးစွမ်းနိုင်ပါတယ်။

သတိပြုရမှာကတော့ အခုအစီအရင်က ကောင်မလေးတွေ၊
 အိမ်ကလေးတွေအတွက် သီးသန့် အချစ်အစီအရင် ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ဘက်
 အ တိတ်တစိုးစွဲလမ်းနစ်သက်နေတဲ့ ကောင်လေး၊ ကိုယ့်အပေါ် ပြန်ချစ်
 ထာစေချင်ရင် အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

အရမ်း အလုပ်ဖြစ်တယ်လို့လည်း သိရပါတယ်။ သင့်ရဲ့အစီအရင်
 ငြီးဆုံးတဲ့အခါမှာ ကောင်လေးရဲ့ နလုံးသားက ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားတွေ
 ထာ ကိုယ့်အပေါ်ကို သိသိသာသာတိမ်းညွတ်ပြီး ယစ်မှူးသာယာသွားစေ
 နိုင်တဲ့ အချစ်စီရင်နည်းကောင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အစီအရင်မှာ အရေးကြီးဆုံးအချက်က ရက်မမှားဖို့နဲ့ ယုံကြည်စွာ
 ဆုပ်ဆောင်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တာတွေက အနံ့ရောင်
 အယောင်းတိုင်နဲ့ ပင်အပ်တစ်ချောင်း၊ ယုံကြည်မှုတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

လိုအပ်တာတွေ ရပြီဆိုရင် ပထမဆုံး ညသန်းခေါင်ယံ မတိုင်မီ အဖို့နံ့မှာ သင့်ရဲ့ ကိုယ်လက်များဟာ သန့်ရှင်းနေပြီး သက်သာသင့်သက်သာ ရှိနေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် ကိုးကွယ်ရာတာသာမှာ ဘုရားရိုသီး၊ ဦးစုထားခြင်းများ ကြိုတင် ပြုလုပ်ထားပါ။

အစီအရင် တောင်တော့မယ်လို့ ကိုယ့်စိတ်က ဆုံးဖြတ်ပြီး တာနဲ့ အနီရောင် ဓမ္မယောင်းတိုင်

ပေါ်မှာ ကိုယ် ချစ်ဆင်နစ်သက်နေသူရဲ့အမည်ကို ဓမ္မယောင်းတိုင်ပေါ်မှာ ပင်အပ်အသုံးပြုပြီး ခရီးထွင်းလိုက်ပါ။

ပြီးရင် ဓမ္မယောင်းတိုင်ကို ကိုယ့်ရဲ့တစ်ကိုယ်ရေသီးသန့် လောကီစားပွဲပေါ်မှာ ထင်ထွန်းလိုက်ပြီး ဓမ္မယောင်းတိုင် တောင်ထွန်းပြီးပြီဆိုတာနဲ့ ဓမ္မယောင်းတိုင်က မီးတောက်ကိုကြည့်ကာ ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့အမည်ကို (၇) ဝမ်းက ရွတ်ဆိုပေးပါ။

ဒီလိုရွတ်ဆိုနေစဉ်အတွင်းမှာ ကိုယ့်ချစ်သူ ကောင်လေးဟာ ကိုယ့်အပေါ် တစတစ စိတ်တွေ တိမ်းပွားစွဲမက်လာပြီဆိုတဲ့ ခံစားချက်ကို ထားရှိပေးပါ။ ဓမ္မယောင်းတိုင်ဟာ လောင်ကျွမ်းရောင်၊ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကိုယ့်ကောင်လေးရဲ့အမည်စာလုံး၊ ခရီးထွင်းထားတဲ့နေရာကို ရောက်လာရင် ထပ်မံပြီးတော့ ကောင်လေးရဲ့ အမည်ကို ရွတ်ဆိုပေးပါ။

နာမည်နေရာကို အရည်ပျော် လောင်ကျွမ်းသွားနေစဉ် ချစ်သူကောင်လေးဟာ ဓမ္မယောင်းတိုင်နည်းတူ သူ့အချစ်တွေဟာ ကိုယ့်အပေါ် အရည်ပျော်ဆင်းပြီး ကိုယ့်မှ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေပြီလို့ ခံယူထားရပါမယ်။

အနီရောင် ဓမ္မယောင်းတိုင်ကို တုန်ဆုံးသည်အထိ ထွန်းညှိ ပြီးပြီဆိုရင် သင့်ရဲ့ တနင်္ဂနွေ၊ အရည်ပျော်နုလုံးသား အစီအရင်တာ အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးပါပြီ။ နောက်ဆစ်နေ့ရောက်ရင် သင့်အက်က အကြည့်တစ်ဖက် ရွတ်လိုက်တာနဲ့ သင် ချစ်ဖုတ် ချစ်သူကောင်လေးဟာ သင့်ရဲ့နောက်ကို တကောက်ကောက် လိုက်လာမှာ ဖြစ်ပါကြောင်း။

အိပ်မက်ဟောကိန်း(သို့မဟုတ်) အိပ်မက်အဖြေ

အိပ်မက်ဟောကိန်း (သို့မဟုတ်) မိမိသိချင်နေတဲ့ကိစ္စရဲ့ အဖြေကို အိပ်မက်ထဲမှာပေးမယ့် ထူးဆန်းထွေလာ အစီအရင်တစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို အိပ်မက်ဟောကိန်းရဲ့ လုပ်ဆောင်ရာမှာ လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ -

- ၁) သားရေပင်
  - ၂) ဇွာလကာချည်
  - ၃) မန်ကျည်းရွက် (အခေါက်ပွဲပြာသော သစ်ဟာပင်ရဲ့အရွက်)
  - ၄) ကရဝေးရွက်
  - ၅) ပင်စိမ်းရွက်
  - ၆) ခွက်တစ်လုံး
  - ၇) စာရွက်တစ်ရွက်
  - ၈) ဘောပင်တစ်ချောင်း (မှင်အရောင်မရွေး) တို့ဖြစ်ပါတယ်။
- အရင်ဆုံး ပါဝင်တဲ့ အရွက်တွေအားလုံးကို ချေပြီး ခွက်ထဲထည့်ပါ။ ဇွာလကာချည် အနည်းငယ်ကိုလောင်းထည့်ပြီး သမအောင်ပွေ့ပေးပါ။ အဲဒီထဲကို မိမိသိလိုတဲ့ အဖြေသိချင်နေတဲ့ အကြောင်းအရာရဲ့

အဖြစ်အပျက်များကို (နာမည် သို့မဟုတ် ကိစ္စရပ်အကြောင်း)ကို စာရွက်ထဲမှာ အဖိုးရှင်းဆုံးထိကျပ်စံနဲ့ ချရေးပါ။ ကိုယ်သိချင်တာကို ရေးချတဲ့အချိန်မှာ ပါးစပ်ကလည်း ပြောပေးပါ။

ပြီးရင် ခွက်ထဲက အရွက်များ၊ ဇွာလကာချည်တို့နဲ့ ခောဗွေလိုက်ပါ။ နောက်ဆုံးကျမှ သားရေပင်လေးကိုလည်း ခွက်ထဲကိုထည့်ပြီး အရွက်များ၊ သိချင်တဲ့ထွေထွေများနဲ့ ထိတွေ့အောင်ပြုလုပ်ပြီး ထပ်ပွေ့ပေးပါ။

စိတ်တွေနှစ်လောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီးရင် သားရေပင်ကို ပြန်ထုတ်ပြီး မိမိ သယ်ဆောင်လက်တောက်ဝတ်မှာ ဝတ်လိုက်ပါ။ သားရေပင် ဝတ်ဆင်ပြီးချိန်မှာ လက်တို့ပြောက်ပြီး ပါးစပ်ကနေ -

“ပြောပါ... ပြောပါ... ပြောပါ... တာဖြစ်လို့၊ သယ်နေရာ၊ သယ်အမျိုး၊ သယ်လိုပုံစံမျိုး ဖြစ်လာမယ်ဆိုတာကို အိပ်မက်ကတောင့် ပြောပေးဖို့ တောင်းဆိုပါတယ်” ဆိုပြီး ခွက်ဆိုပါ။ ပြီးရင်တော့ အစီအရင် ပစ္စည်းများကို ကိုယ့်အိပ်ရာနားမှာထားပြီး အိပ်စက်လိုက်ပါ။

အဲဒီညမှာ သင်သိချင်နေတဲ့အဖြေကို အိပ်မက်ပေးလာပါလိမ့်မယ်။ တစ်ရက်နဲ့ မရရင် နောက်ရက်တွေမှာ အိပ်မက်အဖြေမရမချင်း လုပ်ဆောင်နိုင်ပါတယ်။ သင့်အနေဖြင့် အိပ်မက်ဟောကိန်း(သို့) အိပ်မက်ကနေ တစ်ဆင့် အဖြေတစ်ခုခုတို့ ရလာပါလိမ့်မယ်။

ချစ်သူရဲ့စိတ်ကိုချုပ်ထားမယ့် အဆောင်

အခုအစီအရင်က ကိုယ့်ချစ်သူဟာ ကိုယ့်ကိုပဲ သတိရစေချင်တယ်။ ကိုယ့်အကြောင်းပဲ တွေးနေစေချင်တယ်ဆိုသူတွေအတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်သူမဆို... ကိုယ်ချစ်ရတဲ့ ကိုယ့်ချစ်သူက ကိုယ့်အကြောင်းပဲ တွေးစေချင်မှာပါ။

ဒီလိုလုပ်ဆောင်ဖို့ဆိုရင် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ -

- ၁) ချစ်သူရဲ့ ဓာတ်ပုံ (သို့) ချစ်သူနာမည်ရေးထားတဲ့ စာရွက်
- ၂) ကိုယ့်ရဲ့ ဓာတ်ပုံ (သို့) ကိုယ့်နာမည်ရေးထားတဲ့ စာရွက်
- ၃) ပန်းရောင် သိုးမွေးကြိုး (အပ်ချည်ကြိုး မရပါ)
- ၄) အနီ (သို့) ပန်းရောင်အဖျော့ဖယောင်းတိုင် သုံးတိုင် လိုအပ်ပါတယ်။

အစီအရင်လုပ်ဆောင်ဖို့ ပစ္စည်းများရရှိရင် ကိုယ့်အခန်းထဲမှာ ဖယောင်းတိုင် (၃)တိုင်ကို တစ်ပေစီခွာပြီး တြိဂံပုံစံ စိုက်လိုက်ပါ။ ပန်းရောင် သိုးမွေး ကြိုးလေးနှင့် ချစ်သူရဲ့ ဓာတ်ပုံ၊ ကိုယ်ဓာတ်ပုံ(သို့) ချစ်သူရဲ့ နာမည် စာရွက်၊ ကိုယ့်ရဲ့ နာမည်ရေးထားတဲ့ စာရွက်တို့ကို ရောပြီး ချည်နှောင်လိုက်ပါ။

ပြီးရင် ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင် စိုက်ထားတဲ့ တြိဂံရဲ့အလယ်မှာ ချည်ထားတဲ့ အထုပ်ကလေးကို ချထားလိုက်ပါ။ ပထမဆုံး ထိပ်ဆုံးအချွန်နေရာမှာ ရှိနေတဲ့ ဖယောင်းတိုင်လေးကို မီးထွန်းညှိလိုက်ပါ။ ထွန်းညှိပြီး သွားရင် ရွတ်ဆိုရမှာက -

“ဖယောင်းတိုင်မီးတောက်လေး
 ထိန်ထိန်ပြီး တောက်ပနေသည်
 မင်းရဲ့ စွမ်းအားတွေကို ပြသပါ။
 ငါ့ချစ်သူရဲ့ အတွေးတွေကို ဒီညမှာစ၍
 တခြား မရောက်အောင် တားမြစ်ပါ။
 ယခုချည်နှောင်ထားတဲ့
 ပန်းရောင်ကြိုးလေးကလည်း
 ငါ့ချစ်သူရဲ့အတွေးတွေ တခြားသူထံ
 မရောက်စေဖို့ ချုပ်နှောင် တားမြစ်ပေးပါ” လို့ ဆိုပါ။

ယခုအတိုင်း နောက်ထပ် ဖယောင်းတိုင်နှစ်တိုင်ကို ထွန်းညှိစဉ်မှာ ရွတ်ဆိုရပါမယ်။ ကျန်နေတဲ့ ဖယောင်းတိုင်နှစ်တိုင် စထွန်းတဲ့အခါမှာ ဘယ်ပြီးမှ ညာဘက်ကို ထွန်းပါ။

ဖယောင်းတိုင်တွေလည်း အားလုံး မီးညှိပြီးပြီး ရွတ်ဆိုတာတွေလည်း ရွတ်ဆိုပြီးသွားရင် ပန်းရောင်ကြိုးထုံးလေးနဲ့ ပူးချည်ထားတဲ့ သင်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဓာတ်ပုံတွေဟာ အရောင်တောက်ပြီး လိုက်ဖက်ညီတဲ့ စုံတွဲလေးဖြစ်နေပြီလို့ အာရုံခံစားကာ -

“သူ့စိတ်တွေဟာ ဘယ်ကိုမှ မပျံ့လွင့်အောင် ချုပ်ထားလိုက်ပြီ။
 ကျွန်ုပ်ဖြစ်စေချင်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာတော့မယ်” လို့ ခံစားပြီးရင် ပန်းရောင်ကြိုးလေးနဲ့ စီရင်ထားတဲ့ သင့်ရဲ့အစီအရင်ကို ကိုယ့်ရဲ့အဝတ်ဘီရို (သို့) တိုယ့်ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှာ ဆောင်ထားနိုင်ပါပြီ။

ဒီအစီအရင်ကို မလိုအပ်တော့ဘူးဆိုတဲ့ တစ်နေ့၊ ချည်နှောင်ထားချင်တော့တဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ ကြိုးထုံးကို တိကနဲဖြတ်ပြီးမှ မီးရှို့ပစ်လိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါကြောင်း။

မနောစွမ်းအင်နှင့် မှော်အစီအရင်

မနောစွမ်းအင်နှင့် မှော်အစီအရင်တို့ဟာ တစ်ပါတည်း တွဲဆက်လျက် ရှိပါတယ်။ တချို့သော မှော်အစီအရင်နဲ့ နည်းလမ်းတွေမှာ ပြုစားနိုင်ဖို့ဆိုရင် စွမ်းအားရောင်ဝါတွေ အများကြီးသုံးစွဲဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

မိအတွက် သင်ဟာ စွမ်းအားပြည့်ဝတဲ့ ပညာသည်တစ်ဦး ဖြစ်ချင်ရင် စွမ်းအားရောင်ဝါတွေ တိုးတက်လာအောင် လုပ်ရပါမယ်။ ဒါမှသာ သင့်ရဲ့ အစီအရင်တွေဟာ ပိုပြီး အစွမ်းထက်မြက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အစီအရင်တွေ စောင်ရွက်တဲ့အခါမှာ အောင်မြင်ဖို့ဆိုရင် စီရင်သူဘက်က -

- ၁) ကြီးမားတဲ့ စိတ်စွမ်းအား ရှိရမယ်
  - ၂) စိတ်အာရုံစူးစိုက် နှစ်မြောပြီး လုပ်ဆောင်နိုင်ရပါမယ်။
- ဒါဆိုရင် အရင်ဆုံး စိတ်စွမ်းအားတစ်ခုကို ဘယ်လို တည်ဆောက်ယူမလဲ။ ဒါက စဉ်းစားစရာပါ။ . .

စိတ်စွမ်းအားကျင့်စဉ်တွေ အမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။ အများစုက ကျင့်ဖို့အတွက် တော်တော်ခက်ခဲပါတယ်။ အခု ဖော်ပြပေးမှာကတော့ အလွယ်တကူနဲ့ ကိုယ့်မှာ စိတ်စွမ်းအားတစ်ခုရလာမယ့် နည်းလမ်းလေးဖြစ်ပါတယ်။

အရင်ဆုံး ဘယ်လိုလုပ်ဆောင်ရမလဲဆိုတော့ သင် မလုပ်ချင်ဆုံး၊ အမှန်းဆုံးအရာတွေကို ရအောင်လုပ်ပါ။ ဥပမာ - သင်ဟာ စာဖတ်ရမှာကို အလွန်ပဲ ပျင်းတယ်ဆိုရင် တစ်နေ့ကို တစ်နာရီ စာဖတ်ပါ။ နောက်ရက်ကျရင် တစ်နာရီ ဆယ်ငါး၊ နောက်ရက်ကျရင် တစ်နာရီခွဲ တိုးသွားပါ။

နွားနို့သောက်ရတာကို လုံးဝမကြိုက်ဘူးဆိုရင်လည်း နေ့စဉ် ပုံမှန် နွားနို့တစ်ခွက်ကို ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း သောက်ပါ။ သင်ဟာ ရုပ်ဆိုးရမှာကို အလွန်ကြောက်သူဆိုရင် အပြင်ထွက်တိုင်း ရုပ်မဆိုးဆိုးအောင် မြင်ပြီးမှ ထွက်ပါ။ . . စသည်ဖြင့် သင်မလုပ်ချင်၊ အမှန်းဆုံး အရာတွေကို ရအောင်လုပ်ပါ။

ဒါကို ဘာလို့လုပ်ခိုင်းရသလဲဆိုတော့ သင် မလုပ်ချင်ဆုံးအရာ၊ သင့်ရဲ့အခက်ခဲဆုံးကိစ္စတွေကို ဖြစ်မြောက် အောင်မြင်အောင် လုပ်နိုင်ခဲ့ရင် နောက်ပိုင်း သင့်ရဲ့ဘဝမှာ ဘယ်အရာကိုမဆို မလုပ်ချင်ဘူး၊ မလုပ်ရဲဘူးဆိုတာ ရှိတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

မနှစ်သက်တဲ့ အရာတွေ၊ အခက်အခဲတွေပါမကျန် သင်ဟာ လုပ်နိုင်စွမ်းရှိလာပြီဆိုရင် သင့်မှာ လုပ်နိုင်စွမ်းဆိုတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်တစ်ခု ရှိလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကိုမှ နောက်တစ်ဆင့်ဖြစ်တဲ့ အာရုံစူးစိုက်နိုင်တဲ့ အလေ့အကျင့်နဲ့ ဝေါင်းစပ်နိုင်ရင် သင်ဟာ ကြီးမားတဲ့ စိတ်စွမ်းအားတွေ ပို့လွှတ်နိုင်တာ၊ နှုတ်စီး ပါးစပ်စီးတွေ ဖြစ်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကဲ... ဒါဆိုရင် နောက်တစ်ဆင့်ဖြစ်တဲ့ စိတ်အာရုံ စူးစိုက်နိုင်စွမ်း Concentration ပိုင်းကို ဘယ်လိုလုပ်ဆောင်မလဲ။ ဒါကလည်း လွယ်ပါတယ်။ သင့်ဘက်က ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ပေးဖို့သာ လိုပါတယ်။

သင့်အကြည့်ကို အရာဝတ္ထုတစ်ခုခုကို ကြည့်ပေးပါ။ သင့်ကြည့်ရမယ့်အရာဟာ ဓာတ်ပုံ၊ ဖယောင်းတိုင်တို့ကို ကြည့်နိုင်ပါတယ်။ ဖယောင်းတိုင်မီးတောက်လေးကို ထိုင်ကြည့်နေတာမျိုး လုပ်လို့ရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သင့်ကို အနှောင့်အယှက်ပေးမယ့်လူ၊ သင့်အာရုံကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးမယ့်သူ မရှိဖို့ လိုပါတယ်။

ပထမဆုံး စကြည့်တဲ့နေ့မှာ (၅)မိနစ်သာ ကြည့်ပါ။ ပြီးရင် နောက်နေ့ (၇)မိနစ်၊ နောက်ရက်(၉)မိနစ် တိုးတိုးသွားပါ။ စကြည့်စအချိန်မှာ သင့်ရဲ့စိတ်တွေဟာ ဟုံတွေ့၊ ဒီတွေ့ရှိနေပါလိမ့်မယ်။ နောက်ပိုင်း အလုပ်တစ်ခုလို့ လုပ်လာတဲ့အခါ တည်ငြိမ်သွားပါမယ်။ ကြည့်တဲ့အချိန်ကိုတော့ သတ်သတ်မှတ်မှတ်လေး ဖြစ်စေချင်ပါတယ်။

ညဘက်(၉)နာရီမှာ စကြည့်တယ်ဆိုရင် နောက်ရက်လည်း ညဘက်(၉)နာရီမှာ မဖြစ်မနေကြည့်ပေးရပါလိမ့်မယ်။ အစာစားပြီး မကြည့်ရဘူး။ အိပ်ပိုက်သွားလိမ့်မယ်။ အစာစားပြီး (၂)နာရီလောက်ခြားပြီးမှ ကြည့်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ဒီလို လေ့ကျင့်နိုင်ခဲ့ရင် သင့်ရဲ့မနှောင့်နှေးအင်ပိုင်းဟာ သိသိသာသာ ထက်မြက်လာပြီး မှော်အစီအရင်တွေမှာ ပညာသည်တစ်ဦးအဆင့် အသုံးပြုနိုင်မှာ ဖြစ်ပါကြောင်း။

သွေးကပြောသော

သွေးဗေဒင်

သုတေသီတစ်ဦး

လူတို့၏ ဓမ္မာကိုယ်အတွင်းရှိ သွေးသည် အနီရောင်ဖြစ်ပါတယ်။ အနီရောင်ဖြစ်ခြင်းမှာ သွေးနီဥထဲမှာရှိတဲ့ ဟီမိုဂလိုဘင် (Haemoglobin) (ပေါ်) ရောင်ခြည် (Pigment) ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါတယ်။

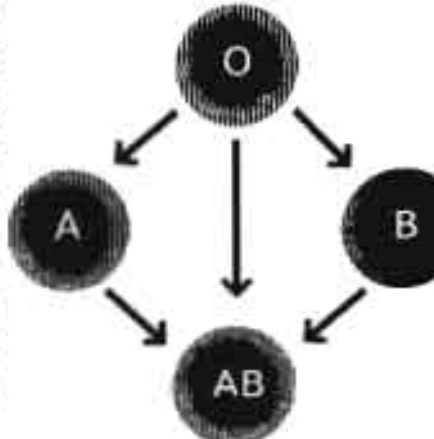
သွေးလွှတ်ကြောထဲမှာရှိတဲ့ သွေးသည် အနီရောင်ဖြစ်တယ်ဆို သော်လည်း သွေးပြန်ကြောထဲမှာရှိတဲ့ သွေးကတော့ မရမ်းရောင် အနည်းငယ် ပါဝင်တဲ့ အနီရောင် ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။

လူတို့ရဲ့ ဓမ္မာကိုယ်အတွင်းရှိနေတဲ့ သွေးထုထည်ဟာ (၅၀၀၀) မီလီ (၅-လီတာ) ရှိပြီး (၅၀၀) မီလီ ဂရမ်ပိုင်းပမာဏ (၁၀) ပမာဏခန့်ရှိသည် ဟု ဆိုပါတယ်။ သွေးအားလုံးတို့သည် ဓမ္မာကိုယ်အတွင်း လှည့်ပတ်သွားလာခြင်းတော့ မဟုတ်ပါဘူး။

သွေး (၃၅၀၀) မီလီခန့်သာ လှည့်ပတ်သွားလာလျက် ရှိနေပြီး ကွန်ပရီမနတ် သွေး (၁၅၀၀) မီလီကတော့ အသည်း၊ သရက်ရွက်စတဲ့ အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းတွေမှာ အနားယူနေကြသည့်ပမာဏရှိနေပြီး လိုအပ်တဲ့အချိန်မှသာ ထွက်လာကြပါတယ်။ သွေးတို့သည် လူ့ဓမ္မာကိုယ်၏ အပူချိန်ထိန်းညှိရာမှာလည်း ပါဝင်ထောင်ရွက်လျက် ရှိပါတယ်။

သွေးအုပ်စု (Blood Group) ဂေမမျိုးရှိလေရာ "အေ" (A)၊ "ဘီ" (B)၊ "အေဘီ" (AB) နှင့် "အို" (O) တို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။

အဆိုပါ သွေးအုပ်စု ဂေမမျိုးရှိတဲ့ သွေးထဲတွင် အင်အိဂျင် (Antigen) နှင့် အင်တီဆော်ဘီ (Antibody) တို့ခွဲအပေါ် မူတည်ပြီး ခွဲခြားထားပါတယ်။ "အေ" (A) သွေးနှင့် "အို" (O) သွေးအုပ်စုမှာ အများဆုံးဖြစ် နေပြီး "အေဘီ" (AB) သွေးအုပ်စုကတော့ အနည်းဆုံး သွေးဖြစ်ပါ တယ်။

သွေးအုပ်စုတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ထင်မြင်ယူဆဆွဲကတော့ လူများအပေါ်တွင် မူတည်ပြီးတော့ အမျိုးအစားတွေက အမျိုးမျိုးအစားစား ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ သွေးတို့သည် လူ၏စရိတ်ကိုလည်း ခွဲခြားပြသသလို သွေးအုပ်စုခွဲပြီး သွေးအုပ်စု တစ်ခုချင်းစီက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တစ်ဆောက်နှင့် တစ်ယောက် မတူကွဲပြားခြားနားကြောင်း ပြောပြပါလိမ့်မည်။ ပမာပြုရရင် -

"အေ" (A) သွေးပိုင်ရှင်သည် အချိန်ကိုလေးစားပြီး စည်းကမ်းကြီးသည်။ အလုပ်ကို ကြိုးစားလုပ်ကိုင်သူတွေ ဖြစ်သည်။

"ဘီ" (B) သွေးပိုင်ရှင်တို့သည် အစားအသောက် စီစာ မကြောက်အော်ကြ။ အကြောက်တရားနှင့် စိန်ခံစွမ်းစွယ်မှုကို မုန်းတီးသူများ ဖြစ်သည်။

"အို" (O) သွေးပိုင်ရှင်တို့သည် ခရေပြောင်း၊ ခြေပြောင်းတို့နှင့် ခြုံငုံတွေ့ရသည့် အခါများတွင် စိန်ခံရည်နည်းပါး၍ အစားအသောက် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် လိုက်လျောညီထွေမှု မရှိဘတ်သူများ ဖြစ်သည်။

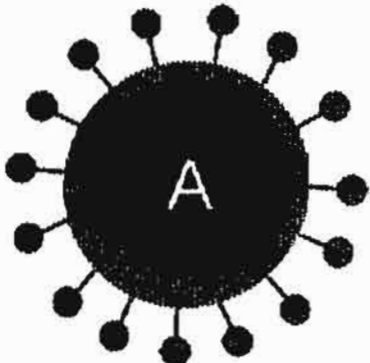
"အေဘီ" (AB) သွေးပိုင်ရှင်များကမူ ကိုယ်ကာယကြံ့ခိုင်အားထက်စွမ်းစွမ်းသင်္ဘောစနစ်ထက်စွမ်းစွမ်းအားရှိသောသူများ ဖြစ်ကြပေသည်ဟု ဖြစ်ပါတယ်။

ဆိုခဲ့သလို သွေးစေ့သည် လူတို့၏စရိတ်ကို ခွဲခြားပြောဆိုနိုင်အောင် သို့ သွေးအုပ်စုခွဲပြီး သွေးအုပ်စုတစ်ခုချင်းစီက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မတူကွဲပြားခြားနားကြောင်းကိုလည်း ပြောဆိုနိုင်ကြောင်း သုတေသီပညာရှင်တို့က မှတ်တမ်းပြုထားရှိပါတယ်။

ယင်းသို့မှတ်တမ်းပြုထားရှိသည်ကို လေ့လာခြင်းအားဖြင့် သွေးနှင့်ပတ်သက်၍ အထူးသဖြင့် သွေးအုပ်စုနှင့်ဆက်နွယ်၍ ဟောပြောနိုင်ကြပေလိမ့်မယ်။

(A) သွေးပိုင်ရှင်များ

“အေ” သွေးပိုင်ရှင်တို့၏ အကြောင်းချင်းရာများသည်ကား . .

လုပ်ငန်းတစ်ခုကို လုပ်ကိုင်ရာမှာ စေ့စေ့စပ်စပ်၊ ဒေသသေချာချာ အလုပ်လုပ်၍ လုပ်ငန်းကိုပြီးစီးအောင် လုပ်တတ်ကြသူများ ဖြစ်သည်။ နေ့စဉ် အလုပ်ကို အလျင်မပြတ် လုပ်နေတတ်ကြတဲ့အတွက် တီထွင်ဖန်တီးတတ်ကြသူများမဟုတ်ဟု အပြောခံကြရတတ်တယ်။ စိတ်ရှုပ်လွယ်တတ်ကြတယ်။ အခြားသူတွေကို နွေးနွေးထွေးထွေး ဆက်ဆံတတ်ကြသူများ ဖြစ်လို့ ပျော်ရွှင်မှုကို ပေးဆပ်တတ်တယ်။

“အေ” သွေးပိုင်ရှင်တို့ဟာ အားလပ်ရက်တွေမှာ လျှောက်လည်ပျော်ပါးရခြင်းကို နှစ်သက်သဘောကျသူများ ဖြစ်ကြသည့်အားလျော်စွာ ကုန်ကျစရိတ်တွေကိုလည်း နှမြောတတ်ကြခြင်း မရှိကြပေ။ ဘဝ၏အနာသာရများကို ရှာဖွေကြရာတွင်လည်း တစ်နေရာထဲမှာတင် မရှာဖွေကြပါဘူး။ တစ်ခါတရံမှာတော့ စိတ်လေလွင့်တတ်ကြပါတယ်။

အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ကိုင်ကြမယ်ဆိုရင် အလောတကြီးမရှိဘဲ အစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် အဆင့်လိုက် တဖြည်းဖြည်း လုပ်ကိုင်ဖြေရှင်းတတ်ကြပါတယ်။ အရွယ်ရောက်လာသည်နှင့်အမျှ မိမိ လုပ်ဆောင်ရမယ့်အရာအားလုံးကို တာဝန်သိစွာဖြင့် လုပ်ကိုင်တတ်သူများ ဖြစ်လာကြတယ်။ လူအများစုကသတ်မှတ်ထားတဲ့ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကိုရော ဥပဒေသများကိုရော အလေးထားတတ်ကြသူများ ဖြစ်တယ်။

“အေ” သွေးပိုင်ရှင်တို့ရဲ့ရုပ်ရည်မှာမူ ပိန်ပိန်သွယ်သွယ် ရှိကြပါစေ။ အလုပ်လုပ်ရာမှာလည်း သွက်သွက်လက်လက်၊ ချက်ချက်ချာချာ နှိုးနှိုး သက်သတ်လွတ်စားသူများ ဖြစ်ကြတယ်။ အခြေတကျ နေထိုင်တတ်လေ့ရှိပြီး ရိုးရာအစားအသောက်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ လိုက်လျောညီထွေစွာ နေထိုင်တတ်ကြတယ်။

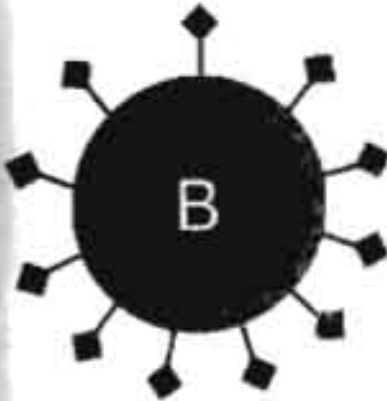
ငယ်စဉ်က စရိုက်သဘာဝနဲ့ ကြီးပြင်းသော စရိုက်သဘာဝတို့သာ ကွာခြားတယ်။ “အေ” သွေးပိုင်ရှင်တို့ဟာ သီးသန့်ကမ္ဘာလေးတစ်ခုကိုသာ တည်ဆောက်ချင်ကြတယ်။ အထက်လူကြီးတွေရဲ့ ဆိုဆုံးမခြင်းကို ဖော့ဖော့ကိုင်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ သိမ်းဆည်းထားခြင်းတို့ကြောင့် စိတ်ဖိစီးမှုများ ဝေလိမ့်မယ်။

သို့သော်ငြားလည်း ဒေသထွက်စရာ ဖြစ်လာမယ်ဆိုပါက ဒေသတို့ ဖော်ပြလေ့မရှိခြင်းတို့ကြောင့် စိတ်ဖိစီးမှုတွေဖြစ်တတ်ပြီး စိတ်ဓာတ်ညံ့ညံ့နေရက်များလည်း ရှိတတ်တယ်။ ထိုစိတ်ဖိစီးမှုတွေကို မိမိဘာသာ မိမိ ခြေဖျောက်နိုင်ရန် ရွေးချယ်တတ်တယ်။

(B) သွေးပိုင်ရှင်များ

“ဘီ” သွေးပိုင်ရှင်တို့၏ အကြောင်းချင်းရာများသည်ကား . .

ကလေးသူငယ်ဘဝမှာ သွက်လက်ဖြတ်လတ်တက်ကြွသော်လည်း ကျောင်းနေသည့်အရွယ်လောက်မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့လိုက်လျောညီထွေမရှိတော့ဘဲ လေလွင့်တတ်ကြပါတယ်။ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး အလုပ်အားလုံးကို ပြီးစီးအောင်ဆောင်ရွက်တတ်ကြတယ်။ အလုပ်တစ်ခုဆို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေစဉ် အခြားအလုပ်တစ်ခုကိုပါ တင်ပြန်တတ်တည်း။

ဆောင်ရွက်တတ်သည့် တူးဖြားသော သွေးပိုင်ရှင် ခြစ်တယ်။

တစ်ခါတစ်ခံမှာ "ဘီ" သွေးပိုင်ရှင်တို့သည် ခေါသထွက်ရာတွင် အခြေအမည်၊ မခွဲဖြားဘဲ ပြင်းထန်စွာ ပေါက်ကွဲ ခေါသ ထွက်တတ်ကြပါတယ်။ အများလုပ်မိပြီးဆိုပါတယ်။ မိမိ လုပ်မိသည့်အများအတွက် ဝန်ချ ထောင်းဖန်ဖို့ ဝန်မလေးတတ်ကြပါ။

"ဘီ" သွေးပိုင်ရှင်တို့သည် ရာသီဥတုကို ခန့်မှန်းရခက်သလို၊ ၎င်းတို့ရဲ့ စိတ်ခနစ်တိတိထားကိုလည်း ခန့်မှန်းရခက်တယ်။ ၎င်းတို့ မကြိုက်တာ တစ်ခုခုကို တွေ့မိပြီဆိုပါက နားနှင့်မဆန့်စေအောင် အပြစ်ပြောတတ်ကြသူများ ခြစ်တယ်။

"ဘီ" သွေးပိုင်ရှင်တို့ရဲ့ အတွင်း စိတ်သဘောထားက လွယ်လွယ်နှင့် လက်ခံလေ့မရှိကြပါ။ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုလည်း မြန်မြန်ချလေ့ရှိတယ်။ အများနှင့် လိုက်လေ့မရှိဘဲ သဘောထားခြားလည်း စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကို စိတ်ဝင်စားမှု အားနည်းတာကြောင့် အထက်လူကြီးတွေနဲ့ ပြဿနာကြုံတွေ့ရတတ်ပါတယ်။

လတ်တလောကိစ္စတွေကို လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ မပေတတ်ကြပေမယ့် အတိတ်က အကြောင်းအရာတွေ၊ အမှတ်ရစရာတွေကိုတော့ ဓမ္မတတ်ကြပေတယ်။

"ဘီ" သွေးပိုင်ရှင်တို့သည် အကျိုးအမြတ်မရှိဟု ယူဆပါက လုံ့လထာပေါ့ ကြိုးစားမှု မရှိကြသူများ ခြစ်တယ်။ ၎င်းတို့သည် မိမိနှင့် ဝင်မင် ခင်နဲ့၊ သောမိတ်တွေများနှင့် အတူရှိနေသည့်အဖို့နဲ့ တွေ့မှာတော့ ဟန်မယူဘဲ အလိုက်သင့် ခနထိုင်တတ်ကြသူများ ခြစ်တယ်။

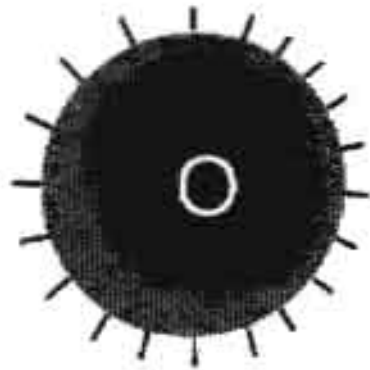
၎င်းတို့သည် ပုံစံစွက်ကဲ့သို့ ခနထိုင်ခြင်းများကို မုန်းတီး၍ လွှတ်လပ်စွာ သွားလာလှုပ်ရှားနေခြင်းကို နှစ်သက်ကြတယ်။

စည်းကမ်းလိုက်နာတတ်သည့် "အေ" သွေး အမျိုးအစားသမားနှင့်

စည်းကမ်း မလိုက်နာတတ်သော "ဘီ" သွေးအမျိုးအစားသမားတို့မှာ အမြဲ ဝီရာစိ ခြစ်နေတတ်တယ်။

"ဘီ" သွေးပိုင်ရှင်တို့သည် မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှုရှိလျှင် ကြီးကြီးစားစား အားထုတ်လုပ်ကိုင်တတ်၍ ငွေနှိပ်ရမည်ကို မကြောက်တတ်ဘဲ မပြတ်သော ခွဲလုံလမျိုးနှင့် ဆက်လက်၍ ကြီးစားအားထုတ်သူများ ခြစ်ကြပါတယ်။

(၀) သွေးပိုင်ရှင်များ

"အို" သွေးပိုင်ရှင်တို့၏ အကြောင်းချင်းရာများသည်ကား ...

ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုတတ်ကြသဖြင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ အပေါ်တွင် အလေးထားတတ်ကြတယ်။ တခြားသူများအပေါ်မှာ ဆရာလုပ်ချင်စိတ်များကောင်းကောင်း၊ အတ္တကြီးသူများဖြစ်၍ တစ်ပါးသူတို့ရဲ့ အကြံဉာဏ်များကို ထက်မခံတတ်ကြချေ။

"အို" သွေးပိုင်ဆိုင်သူတို့သည် ကိုယ်ပိုင်အတွေ့အခေါ်များရှိ၍ ကိုယ်ဟန်ပန်နှင့် ကိုယ်နေတတ်ကြပြီး အနုပညာလောကတွင် အောင်မြင်နေကြသူများ ခြစ်တယ်။ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုများကို နှိုင်းချင်ရှိတယ်။ သွက်လက်လျှင်မြန်ဖြတ်လတ်သော စရိုင်းရှိတယ်။ အချွန်မာသန်စွမ်း၍ လေ့ကျင့်ခန်းနှင့် ကင်းကွာပါက စိတ်ဖာတ်ကျခြင်း။

အဝလွန်ခြင်းပြဿနာများ ဖြစ်တတ်တယ်။

“အို” သွေးပိုင်ရှင်တို့သည် အလုပ်အားလုံးကိုလည်း ကိုယ့်အလုပ်ဟု၍ သတ်မှတ်ကာ ကြီးကြီးစားစား ဆောင်ရွက်တတ်သူဖြစ်တယ်။ ကိုယ်ပိုင်အတွေးအခေါ်များကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်တတ်ကြတယ်။ အပန်းဖြေအခေတ်ကြိုက်ခြင်းနဲ့ ဝါသနာကိုလည်း အကောင်အထည်ဖော်တတ်ကြသည်။

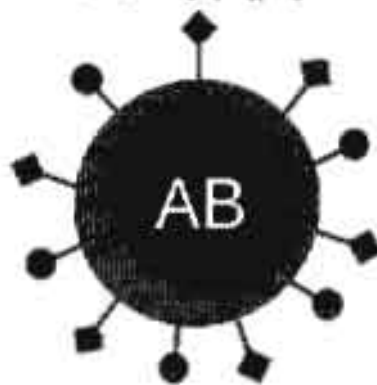
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စိတ်ကသိကအောက်ဖြစ်သည့်အခါမျိုးတွင် စိတ်ထဲ၌စုပေးထားတဲ့ တစ်စက်သားကို ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောဆိုတတ်သည့် စရိုက်မျိုးရှိတယ်။ သို့သော် ဦးဆုံးသွားသောအခါတွင် အားလုံးကိုမူ ပြီးနေထိုင်သွားနိုင်သူဖြစ်တယ်။

“အို” သွေးပိုင်ရှင်တို့သည် အနာဂတ်အတွက် ငွေကြေးလှုံ့လောက်စွာရှာ၍ အေးအေးတည်တည်စွာ နေထိုင်ရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်တတ်ကြသူများဖြစ်တယ်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း၊ ခြောက်ကျကျပြောတတ်သဖြင့် လှပန်းမရတတ်တယ်။

ထူးခြားသော အရည်အဖျင်းတစ်ခုမှာ ဖြစ်ခဲ့ပြီးသည်များအတွက် နောင်တမရတတ်ခြင်းပင်။ စကားပြောနည်းတတ်ကြပြီး အေးအေးအေးအေးဆေးဆေး တစ်ယောက်တည်း တွေးတောကြံဆခြင်းတွေကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဦးဆုံးလိုစိတ်ပြင်းထန်တဲ့အတွက် မလိုလားအပ်တဲ့ စိတ်ဆင်းရဲမှုမျိုးတွေ ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။

“အို” သွေးပိုင်ရှင်တို့သည် အုပ်စုခေါင်းဆောင်များ၊ လူကြီးများ၊ ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမများ ဖြစ်တတ်ကြတယ်။

(AB) သွေးပိုင်ရှင်များ

“အေဘီ” သွေးပိုင်ရှင်တို့၏ အကြောင်းရင်းရာများသည်ကား... မည်သည့်ကိစ္စများတွင်မဆို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် စံနှိုင်းရည်ရှိပြီး သဘာဝကျကျ စဉ်းစားတတ်ကြသူများ ဖြစ်တယ်။ “အေဘီ” သွေးအုပ်စုသည် “အေ” သွေးအုပ်စုနှင့် “ဘီ” သွေးအုပ်စုတို့ ပူးပေါင်းရာမှ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင် အစားအသောက် အပြောင်းအလဲပေါ် မူတည်၍ လိုက်လျောညီထွေ နေထိုင်တတ်ကြတယ်။ မိဘတို့အပေါ်တွင်လည်း အတုအယားတတ်ပေ။ အရာအားလုံးကိုလည်း ကြိုတင်မြင်တတ်ကြတယ်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ လူတွေက “အေဘီ” သွေးပိုင်ရှင်တွေဟာ စကားနည်းပြီး ပြောကြဆိုကြတဲ့အခါတွေမှာလည်း အဆင်မပြေတတ်ကြသူတွေလို ပြောဆိုဝေဖန်မှုတွေ ရှိမယ့်ပြားလည်း အသက်အရွယ် ရင့်ကျက်လာဖို့မှာတော့ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ လိုက်လျောညီထွေရှိအောင် နေထိုင်တတ်ကြတာမို့ ပြောဆိုကြရာမှာလည်း စကားမနှုတ်လှပဲတယ်ဆိုကြပါတယ်။

“အေဘီ” သွေးပိုင်ရှင်တို့သည် ဝင်ငွေ နှစ်ခုထိုးမှရှိတဲ့အလုပ်တွေကို တစ်ခြင်နက်တည်း လုပ်နိုင်စွမ်းရှိကြတာမို့ လက်တွေ့ကျကျ တွေးခေါ်ဆန်းစစ်နိုင်ကြသူများလည်း ဖြစ်တယ်။ ထောင့်ပေါင်းစုံကိုကြည့်ပြီး လုပ်ဆိုင်တတ်ကြတယ်။ ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စတွေမှာ စိတ်ပူတတ်ကြသူဖြစ်သော်ငြားလည်း ပိုက်ဆံရာရန်အတွက် အမြဲတမ်း ရှာဖွေနေတတ်ကြတယ်။

“အေဘီ” သွေးပိုင်ရှင်များသည် မိမိခံစားချက်ကို မိမိ၏မျက်နှာတွင် မဖော်ပြတတ်သူများဖြစ်သလို၊ ဒေါသအမျက်လည်း မထွက်တတ်ကြပေ။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူကား ခက်ထန်မှုများကို မြင်တွေ့ရတတ်သည်။ မိမိက သစ္စာထား၍ သစ္စာရှိပါလျက်ကယ်နဲ့ သစ္စာဖောက်ကာ သစ္စာမရှိသူကို သေချာမှတ်ပြီး ကလဲ့စားချေတတ်တဲ့ စရိုက်ပိုင်ရှင်ရှိသူတွေ ဖြစ်တယ်။ နလုံးသားခံစားချက် ပြင်းထန်အားကြီးသူဖြစ်သဖြင့် တစ်ပါးသူတို့အား ချည်းကပ်ရာတွင် နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီး အနနည်းဖြင့်ချဉ်းကပ်တတ်ကြတယ်။

“အေဘီ” သွေးပိုင်ရှင်တို့သည် အရာရာ အလုပ်တိုင်းကို မြန်မြန်ဆန်ဆန်နှင့် နားလည် သဘောပေါက်တတ်ကြတယ်။ မိမိ၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင်လည်း မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲနေသည်ကို လျင်မြန်စွာ အကဲခတ်နိုင်စွမ်းရှိတယ်။ လူအများနှင့် ပြောဆိုဆက်ဆံရာတွင် သတိထားပြီး အမှားမလုပ်တတ်သူများ ဖြစ်တယ်။ အလုပ်တာဝန် စီမံချက်တစ်ခုကို တိုင်တွယ်ရာတွင် အစမှအဆုံးတိုင်ပြီးစီးသည်အထိ တာဝန်မယူနိုင်ကြသူများလည်း ဖြစ်တယ်။

ဖော်ပြခဲ့ပါသော သွေးအုပ်စုတို့၏ အကြောင်းချင်းရာတို့ကို လေ့လာခြင်းအားဖြင့် မိမိသည် အဘယ်သွေးအုပ်စုတွင်ပါဝင်ပါသနည်း။ အဘယ်သို့သော အကြောင်းချင်းရာတွေ ပါဝင်နေပါသနည်းဟူသည်ကို သိရှိနိုင်သလို တစ်ပါးသူတို့၏အကြောင်းချင်းရာတွေကိုလည်း သိရှိနိုင် ဟောနိုင် ပြောဆိုနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဤသည်တို့ကား သွေးကပြောသော လူတို့အကြောင်း၊ လူတို့က ပြောသော သွေးအကြောင်းဖြစ်တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် “သွေးဗေဒင်” ဖြစ်ပါတယ်။ “သွေးဗေဒင်” သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူသိများလှပြီး ဝေပန်းစားလျက်ရှိနေပါတယ်။ လူအများသည်လည်း ယုံကြည်လျက်ရှိနေကြကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါတယ်။

သုတ/ရသ
ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်

ကမ္ဘာ့မျက်လုံးအပြူးဆုံး အမျိုးသမီး

အရှေ့ပြေးဆွဲဆန်နိုင်တဲ့ လူသား၊ ပါးစပ်ပေါက်အကျယ်ဆုံး လူသား စသည်ဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့ လူထူးလူဆန်းများအကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ရာ မှာ နောက်ထပ် လူထူးဆန်းတစ်ဦးကတော့ မိမိမျက်လုံးကို ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ပြူးကျယ်ပြန်တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။

သူနာမည်က ကင်မ်ဝွတ်မန်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ငွေ့ရဲ့ မျက်လုံးတို့ မျက်ခွံကနေ (၁၂)မီလီမီတာ၊ လက်မအားဖြင့် (၀.၄၇) လက်မအထိ ပြူး ထွက်အောင် ပြူးပြန်ပါတယ်။ ကင်မ်ဟာ ဒီလိုမျက်လုံးပြူးပြန်တာကို အချိန်မရွေး လုပ်ပြနိုင်ပါတယ်။

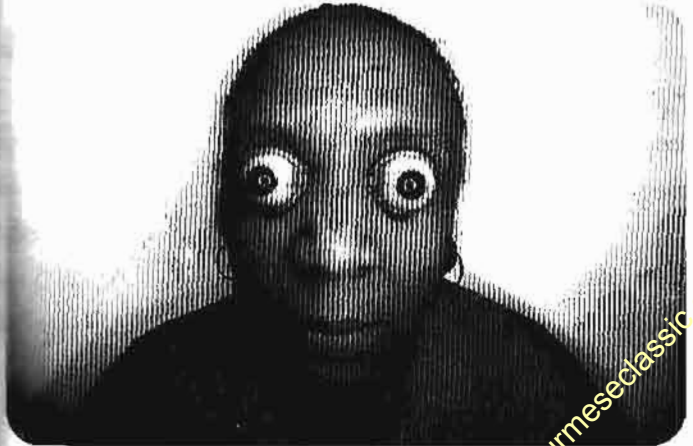
အခုဆိုရင် သူဟာ David Letterman ရဲ့ Stupid Human အဖို့ အစဉ်မှာ ပါဝင်ပြသခဲ့သလို၊ ရုပ်သံရှိုးပွဲတော်တော်များများမှာလည်း သူ့ရဲ့ မျက်လုံးပြူးပြန်တဲ့စွမ်းရည်ကို ပြသလျက်ရှိပါတယ်။

ချီကာဂိုမြို့မှာ နေထိုင်လျက်ရှိတဲ့ ကင်မ်လောက် ဘယ်လူသားမျက်လုံးကို မျက်ခွံကနေ ပြူးထွက်လာအောင် လုပ်မပြနိုင်တဲ့အတွက် သူဟာ အခုဆိုရင် ကမ္ဘာ့ဂင်းနစ်စံချိန်မှာ မျက်လုံးအပြူးနိုင်ဆုံး အမျိုးသမီးအဖြစ် စံချိန်တင်ထားနိုင်ပါပြီ။

ကင်မ်ဟာ သူ့ မှာ မျက်လုံးပြူးပြန်တဲ့စွမ်းရည် နှိပ်နင်း ဘယ်လို သိခဲ့လဲဆိုတော့ ဆစ်ရက်မှာ သူဟာ ဟော့ကီ အစားနေတုန်း ဟော့ကီက သူ့ မျက်နှာကို ဝင်တိုက်မိပါတယ်။ သူဟာ Hockey Mask နှုတ်နာဖုံး တပ်ထားလို့ ထိခိုက်မှု မရှိပေမယ့် အဲဒီကစလို့ သူ့ရဲ့ မျက်လုံးဟာ အံ့ဩ ထိတ်လန့် ဆွဲ မျက်ခွံကနေ ရှေ့ကို တော် ဆော်များများ ကျွံထွက်နိုင်ကြောင်း တို့ သိရှိခဲ့ရတယ်လို့ ကင်မ်က ဆိုပါတယ်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ သူ့ရဲ့မျက်လုံးပြူးနိုင်စွမ်း ဘယ်လောက်ရှိ အကြောင်းကို နားလည်သဘောပေါက်ပြီး ပြပွဲတွေမှာ လူထူးလူဆန်းတစ်ဦး အဖြစ် ပြစားနိုင်တဲ့ဘဝကို ရောက်ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့မျက်လုံးပြူး ဆွတ်နိုင်တဲ့စွမ်းရည်ဟာ ကြောက်လန့်တတ်သူတွေအဖို့ဆိုရင် အရမ်းကို ခီတ်လန့်စရာကောင်းပါကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ထူးခြားဆန်းကြယ် ကျောက်ရုပ်ထုကျွန်း

လက်ရှိ ကမ္ဘာ့သတင်းစာများမှာ ပေါ်ပြူးလာဖြစ်လာတာတော့ လှပုံသဏ္ဍာန်ရုပ်ထုကြီးတွေ အမြောက်အမြားတည်ရှိရာ ကျွန်းတစ်ကျွန်းခဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကျွန်းကို ဓလဂလာသုတွေက တစ်သက်တာ အသက်ဝင်နေတဲ့၊ ထူးဆန်းတာတွေ ပြည့်နက်နေတဲ့ကျွန်းအဖြစ် သတ်မှတ်ထားကြပါတယ်။

ဒီလိုထူးဆန်းတဲ့ ကျောက်ရုပ်ထုပေါင်း တစ်ထောင်နီးပါးခန့်ရှိတဲ့ ကျွန်းကို ဥရောပတိုက်သားတွေဟာ (၁၇၂၂) ခုနှစ်မှာ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ကြတာဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခေတ်မှာရှိတဲ့ ကျောက်သားပလက်စတစ်များပေါ် အလွန်တရာကြီးမားတဲ့ လှပုံသဏ္ဍာန်ကျောက်ရုပ်ထုကြီးများ ရှိပါတယ်။

ဒီကျွန်းကို အီတောကျွန်းလို့ ခေါ်ဆိုကြပြီး ပိုလီနီးရှားနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ ချီလီကျွန်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာကြီးရဲ့ အလယ်ပိုင်းမှာ ဒီကျွန်းတည်ရှိပါတယ်။ ကျွန်းရဲ့စရိယာဟာ တီလိုမီတာပေါင်း (၁၆၃.၆) ကျယ်ဝန်းပါတယ်။

ဒီကျွန်းကို ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းက စိတ်ဝင်စားလာရတဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ ကျွန်းပေါ်မှာ အလွန်တရာ ကြီးမားလှတဲ့ လှပုံစံ ကျောက်ရုပ်ထုကြီးတွေ ရှိလို့ပါပဲ။

တစ်ချို့တွေဟာ ကျောက်သားပလက်စတစ်၊ များပေါ်မှာ ထောင်ပတ်တဲ့ အနေအထားဖြင့် တည်ရှိပြီး တစ်ချို့ကတော့ မြေကြီးပေါ်မှာ တစ်ချို့တစ်ဝက် မြုပ်နေတာတွေ၊ ကျန်တဲ့နေတာ၊ လဲနေတာတွေကို တွေ့ရှိကြပါတယ်။ တစ်ချို့ကတော့ ကျောက်ရုပ်ထုတွေဟာ အပေါ်မှာ မေါင်းပိုင်းလောက်သာ ပေါ်နေပြီး မြေကြီးအောက်ထဲမှာ ကိုယ်ခန္ဓာပိုင်းတွေ မြုပ်နေတာတွေကို တူးဖော်တွေ့ရှိကြပါတယ်။

ကျောက်ရုပ်ထုများရဲ့ အလျားအနံ့ဟာ အနိမ့်ဆုံး (၁) မီတာကနေ အမြင့်ဆုံး (၂၁) မီတာအထိ ရှိကြပါတယ်။ ဒီကျောက်ရုပ်ထုတွေဟာ

တစ်ချိန်တစ်ခါက ဒီနေရာမှာ နေထိုင်ခဲ့ကြတဲ့ ရှေးဟောင်းလူသားတွေရဲ့ အကြီးအကဲတွေ (သို့မဟုတ်) စစ်သူကြီးတွေရဲ့ ရုပ်ပုံသဏ္ဍာန်တွေလို့ ယူဆကြပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ တချို့ ရုပ်ထုတွေရဲ့ အောက်ဘက်မှာ သင်္ချိုင်း ဝူသဏ္ဍာန်ထဲမှာ လူရိုးစုတွေ ရှိနေတာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ခန့်မှန်းတွက်ချက်မှုတွေအရ ကျောက်ရုပ်ထုတစ်ရုပ်ကို ထုလုပ်ဖို့ဆိုရင် အနည်းဆုံး လူပေါင်း (၉၀) ခန့်လိုအပ်ပြီး အချိန်ကာလအားဖြင့် (၁၈) လကြာမြင့်မယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဒီလောက်ရုပ်ထုပေါင်း မြောက်မြားစွာကို ရှေးလူတွေ ဘယ်လိုမျိုး လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာဟာ အလွန်ကို ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ ဖြစ်နေပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်ကတော့ ဒီရုပ်ထုတွေမှာ ပွန်းရာပဲ့ရာ၊ အစင်းအခြစ်ရာ မရှိတာကြောင့် ဒီရုပ်ထုတွေကို ထုလုပ်ပြီး လိုရာကိုရောက်အောင် သစ်သားလှောင်အိမ်ကြီးတွေလုပ်ကာ ရှေးလူတွေ သယ်ဆောင်ခဲ့ကြမယ်လို့လည်း ယူဆကြပါတယ်။

အခုအခါမှာ ဒီကျွန်းကြီးရဲ့အပေါ်မှာ သစ်ပင်ရယ်လို့တောင် တစ်ပင်မှ မတွေ့ရတော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သစ်သားလှောင်အိမ်ကြီးတွေ ပြုလုပ်သယ်ဆောင်ခဲ့ကြမယ်ဆိုတဲ့အချက်ဟာ နီးစပ်လျက် ရှိပါတယ်။ တစ်ချိန်တစ်ခါတုန်းကတော့ ဒီကျွန်းကြီးပေါ်မှာ သစ်ပင်တွေလည်း ရှိခဲ့တယ်။

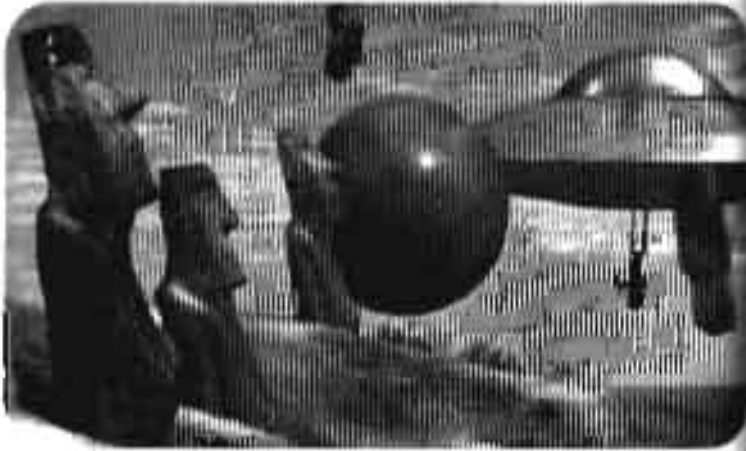
သစ်သားတွေလည်း ရှိခဲ့တယ်ဆို သော သက်သေ အထောက်အထားတွေတော့ ရှိပါတယ်။

အီစတာကျွန်းကြီးရဲ့ အရှေ့ဘက်မှာ ရာနီရာရာကူး ဆိုတဲ့ ဇီတောင်ကြီး တစ်ခုရှိပါတယ်။ ဇီတောင်ကနေ ပေါက်ကွဲ ထွက်လာတဲ့ ရေခဲရေညှိတွေဟာ အေးခဲသွားတဲ့ အခါမှာ ကျောက်တုံးကျောက်ပိုင်တွေအဖြစ် ကျန်ခဲ့ပါ့မယ်။ အဲဒီက ရေခဲရေညှိကျောက်ထုံးတွေကို အသုံးပြုပြီးတော့ ဒီကျောက်ရုပ်ထုကြီးတွေ ဖန်တီးလုပ်ဆောင်ခဲ့ကြမယ်လို့လည်း ယူဆထားကြပါတယ်။

အီစတာကျွန်းမှာ ရုပ်ထုအဖြစ် ပီပီပြင်ပြင်မရှိသေးတဲ့ ကျောက်ရုပ်ထုပေါင်း (၃၉၄) ခု ရှိပါတယ်။ ကျောက်တုံးရဲ့ အပေါ်မှာ ပုံကိုမှန်းထား ထားပဲရှိပြီး မထွင်းရသေးတဲ့ ကျောက်ရုပ်ထုသဏ္ဍာန်များကို ပြောတာဖြစ်ပါတယ်။

အမေရိကန် ရှေးဟောင်းသုတေသနပညာရှင် ကျွဲအန်းနီး ဖန်တေးတတော့ သေသေချာချာ စာရင်းပြုစုထားရာမှာ အီစတာကျွန်း၌ လူကျောက်ရုပ်ထုပေါင်း (၈၂၃) ခု ရှိတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ နောက်တစ်ချက်ကတော့ ဒီကျောက်ရုပ်ထုတွေထဲမှာ အကြီးမားဆုံး ရုပ်ထုကြီးက (၂၁) မီတာ အမြင့်ရှိပြီး တန်ချိန် (၂၀၀) အလေးချိန်ရှိပါတယ်။

ကျွဲအန်းနီးနဲ့တကွ ရှေးဟောင်း သုတေသီတွေရဲ့ ခန့်မှန်းချက်မှာ ဒီကျောက်ရုပ်ကြီးတွေရဲ့ အကြီးမားဆုံးကျောက်ရုပ်တွေဟာ နောက်ဆုံး အချိန်မှ ထုလုပ်ခဲ့ဟန်ရှိတယ်လို့ ခန့်မှန်းထားကြပါတယ်။ ဥပမာပသိုက်သားတွေ ရှာဖွေမတွေ့ရှိမီ နှစ်ပေါင်း (၂၀၀) ခန့်ကတည်းက ဒီကျောက်ရုပ်ထုတွေဟာ ရှိနေခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရှေးဟောင်းသုတေသီတွေရဲ့ ခန့်မှန်းလေ့လာတွက်ချက်မှုမှာ အီစတာကျွန်းမှာ အိမ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာနဲ့ ကျေးရွာတွေ၊ သစ်ပင်တွေ ပျံ့နှံ့ကြမယ်လို့ ခန့်မှန်းကြပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ကျေးရွာတစ်ရွာနဲ့တစ်ရွာ တိုက်ခိုက်ကြရင်း စီးတွေလောင်လို့ သစ်ပင်တွေလည်း မရှိတော့၊ လူတွေလည်း သေကြပြီ။ ရှေးဟောင်းလူတွေ မျိုးတုန်းသွားခဲ့ကြတာလို့ ခန့်မှန်းထားကြပါတယ်။

လူကျောက်ရုပ်ထုတွေ တည်ဆောက်မှုကိုတော့ ၁၀၀၀ နဲ့ (၁၅၀၀) ကြားလောက်မှာ တည်ဆောက်ခဲ့ကြမယ်လို့ ခန့်မှန်းထားကြ

အိတ်ဟယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီအစွဲနဲ့က ဒီကျွန်းပေါ်မှာ လူပေါင်း (၁၀၀၀) ကျော် နေထိုင်ခဲ့ကြမယ်လို့လည်း ကြွင်းကျန်ရစ်တဲ့ အချက်အလက်များ နဲ့ကြည့်ပြီး ပြောဆိုကြပါတယ်။

တစ်ချို့ကတော့ ဒီကျွန်းပေါ်မှာ ရုပ်ထုကြီးပေါင်း မြောက်မြားစွာ အာ အုံ့အုံ့ဖွယ်တည်ရှိနေတဲ့အတွက် တခြားကမ္ဘာသား (ဂြိုဟ်သားများ) နဲ့ သက်ဆိုင်နေလိမ့်မယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။ ယူအက်စ်အို ပန်းကန်ပြားဖွဲ့ ဆွဲတာ ဒီကျောက်ရုပ်ထုကြီးတွေကို သယ်ဆောင်ပြီး လူသူဝေးလံတဲ့ ဒီ ကျွန်းနေရာမှာ လာရောက်ထားတယ်။

ဒီရုပ်ထုပုံတွေဟာ ဂြိုဟ်သားတွေရဲ့ ပုံတူတွေလို့လည်း သိပ္ပံပညာ ဆရာလူသားများထဲမှာ မပြောဆိုကြသူများ ရှိကြပါတယ်။ ကျောက်ရုပ်ထု တွေရဲ့ နားရွက်တွေဟာ ရှည်လျားတာကြောင့် ဂြိုဟ်သားပုံစံနဲ့ တူနေတယ် ဆို ဆိုကြပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်က ဒီရုပ်ထုကြီးတွေဟာ ပစ်ခတ်သမုဒ္ဒရာကြီးရဲ့ အလယ်၊ လွင်တီးပေါင်နေရာကြီးမှာ အချက်ပြပုံသဏ္ဍာန်အဖြစ် တည်ရှိနေ ခဲ့အချက်ကြောင့် အာကာသနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆက်သွယ်၊ ဆက်စပ်မှုတစ်ခု ဆော့ ရှိနေလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ကြသူများလည်း ရှိပါတယ်။ အာလိုဂဲဆို ဆော့ ကျွန်းပေါ်မှာ ကျောက်ရုပ်ထုကြီးပေါင်းများစွာဟာ လူလင်တာလို့ ဆိုဆိုင်လောက်အောင် ရှိနေတဲ့အချက်ကြောင့် ဖြစ်ပါလောက်ပါ။

ပုံပြင်မဟုတ်သော တကယ့်အဖြစ်

တင့်လွင်
(ဘုရားနီ)

“နင်သွားနော် .. သွား
သွားနော်”

သူမအော်နေသော်လည်း
တက်ဖိထားသော သူက
အသက်ရှိတယ်လို့ မထင်။
ပြင်းပြသောဆန္ဒတွေက
တားမရ၊ ဆီးမရဖြစ်ကာ
ဘီလူးသရဲများ ဝင်စီးနေသည့်
စိတ်ရိုင်းများ ဖြစ်နေသည်။

လှစိန်ဖြူ မတွေ့ဘူးသော ပန်းပွင့်များ။ အသီးအနှံများက လိုချင်
တပ်မက်မှုစိတ်များကို ဆွဲဆောင်ထားနိုင်သည်။ ဆူးပင်၊ မြက်ပင်၊ ချုံပုတ်
များ ထူထပ်နေသဖြင့် သူမ မရောက်ဘူးသော နယ်မြေစိမ်းနေရာတော့
ဖြစ်နေသည်။

လူတစ်ယောက်စာကို မနည်ဖြူတို့ ဝင်နေရသည်။ သူမ၏ အသက်
ဆယ့်ခြောက်နှစ်ထဲ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဒီလိုနေရာမျိုးကို တစ်ခါတလေမှ
မရောက်ဘူး။ မသွားဘူးဘဲဓမ္မ၊ ရွာနှင့်မနီးမဝေး တောစပ်နားလောက်တော့
ပုံရှာ၊ မျှစ်ရှာ၊ အသီးအနှံရှာဖွေသူ ဖြစ်လေသည်။

လူပသော ပန်းပွင့်များကိုခူးရင်း တောနက်ထဲသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့
ရသည်။ ရွာနှင့်တော့ တော်တော်အလှမ်းဝေးကွာမည်ကို တွက်ဆမိ၏။
အရင်ကဆို အဖော်များနှင့် လာတတ်သူဖြစ်သည်။

ညတုန်းက မိုးရွာထားခြင်းကြောင့် မှိုပွင့်များ ဦးဦးဖျားဖျားရရှိရန်
တစ်ယောက်ထဲ အိမ်မှ စောစောစီးစီး တောထဲသို့ ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။
ထင်သလောက်လည်း မှိုပွင့်များ မရရှိပေ။

တောသည် တဖြည်းဖြည်း နက်လာခဲ့သည်။ အဝေးတစ်နေရာမှ
အာတီရစ္ဆာန်ကြီးများ၏ ဟိန်းသံ၊ ဟောက်သံများနှင့် တွင်းအောင်း
သီရစ္ဆာန်ငယ်များ၏ အသံများသည် မိန်းကလေးတစ်ယောက်အဖို့ ကြောက်
စိတ်၊ အားငယ်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာမိ၏။

သူမကို အားကိုးတကြီးနဲ့ မျှော်လင့်စားသောက်နေကြသော
အဖေ၊ အမေနှင့် ညီမလေးတို့၏ ဘဝရပ်တည်မှုသည် ဒုက္ခများ တွေ့ကြုံ
နေတော့မည်။ မိသားစု၏တာဝန်ကို သူမသာ ဆောင်ရွက်နေသောသူ ဖြစ်
လေသည်။

“အောင်မလေး.. အ.. မေ့”
လှစိန်ဖြူ ရုတ်တရက် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စွာ အော်လိုက်မိ
သည်။ သူမရေမှ တောတိုး၍ ဖြတ်ပြေးသွားကြသော ယုန်ငယ်များ။
မင်းဆွဲ၊ ကြွက်၊ သမင်၊ ရှဉ့်ငယ်များကို မြင်တွေ့လိုက်ရ၏။ သစ်ပင်ကြီး
များပေါ်မှ ကျီးကန်းများ၊ စွန်၊ လင်းယုန်၊ ဗျိုင်း၊ ကြက်တူရွေး၊ သာလိကာ၊
ဆုတ်များ၏ ဆူညံစွာအော်ဟစ်ပျံသန်းသွားသော အသံများသည် တစ်
အာလုံး ဆူညံ၍ သွားလေသည်။

“အမေ့..”
လှစိန်ဖြူ ပါးစပ်မှ မပီမသသံ ထွက်သွားသည်။ သူမလက်ကို
ချစ်တျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်ပိုင်ရှင်ကြောင့် သတိလစ်
သွားမလောက် ဖြစ်သွားမိသည်။

“လွတ်.. လွတ်.. လွတ်”
သူမ၏အသံများ တစ်တောလုံး၊ ပဲ့တင်သံ ဆူညံသွားလေသည်။
ချွန်တန်နိုင်သော စွန်အား မမျှတနေခြင်းလည်း ဖြစ်၏။ တစ်ကိုယ်လုံး
ကြောက်ရွေးဖျား၊ မိုးသီးမိုးပေါက်သဏ္ဍယ် စိုရွံ့နေသည်။

“ကျွန်မကို ကယ်ကြပါဦး.. ကျွန်မကို ကယ်ကြပါဦး”
အမွှေးအမြင်များ ထူလဖြစ်နှင့် မျောက်လိုလို၊ လှုပ်လိုလို၊ အရှုပ်
အယွင်း သန်မာထွားကျိုင်းသော အကောင်ကြီးက ရင်ခွင်ထဲတွင် ပွေ့ချီပြီး

www.burmeseclassic.com

လျှင်မြန်သူကလက်သော ခြေလှမ်းကြီးများဖြင့် ပြေးလွှားနေသည်။ လှမ်း
မြဲ မသေရုံတမယ် ကြောက်လန့်နေ၏။ သူမ ခန္ဓာကိုယ်ကို အမွှေးအမြင်
များနှင့် ထိတွေ့နေရ၏။

“ငါ့ကို လွှတ်.. ငါ့.. ကို.. လွှတ်”

လှစ်နီဖြူ အော်ဟစ်ရုန်းကန်နေသော်လည်း အကြောင်းမဲ့သာ
ဖြစ်နေ၏။ ထုနက်နေသော သူမလက်များသည်လည်း မာကြောသော
အသားအရေများနှင့် ကြမ်းတမ်းသော အမွှေးများ ထိတွေ့ခြင်းများကြောင့်
လက်နှစ်ဖက်တွင် ဒဏ်ရာများနှင့် သွေးနီရောင်များ သန်းနေသည်။

“ကျွန်မကို လွှတ်.. လွှတ်.. ကယ်ကြပါဦး”

အော်ဟစ် အကူအညီတောင်းပေမယ့်လည်း ကယ်မဲ့သူ အနိုင်
အရောင် မြဲတစ်မှန်တောင် မမြင်တွေ့ရ။ အသံများသာ တဖြည်းဖြည်း
ပျောက်လာရသည်။ တောလည်း ပို၍ နက်လာသည်။ မရောက်ဘူး၊ မတွေ့
ဘူးသော နက်ရှိုင်းသော တောနက်ကြီး ဖြစ်လေ၏။

သစ်ပင်များက ထူထပ် သိပ်သည်းနေသည်။ အလင်းရောင် မတွေ့
ရသော နေရာသစ်ဖြစ်သည်။ ခေါ်သူမကြား၊ အော်သူမကြား ဖြစ်နေသော
တောနက်ထဲတွင် သူ့ဘဝအဖြစ်ဆိုးများနှင့် တွေ့ကြုံနေရခြင်းကို ဝမ်းနည်း
ကာ မျက်လုံးအိမ်နှင့်ပိုးပြင်တို့တွင် မျက်ရည်များ မထိန်းနိုင်၊ မသိမ်းနိုင် ထူ
ဆင်းနေသည်။ သူမ သတိလစ်ကာ အမှောင်ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း ကျရောက်
သွားလေသည်။

လှစ်နီဖြူ ဘယ်လောက်ကြာကြာ သတိလစ် မေ့မြောသွားသည်
ကို မသိလိုက်၊ ပြန်လည်သတိရလာသောအခါ ကြီးမားသော သစ်ပင်ကြီး
တစ်ပင်၏ လင့်စင်ပေါ်တွင် သူမရောက်ရှိနေလေသည်။ လင့်စင်ကို လေး
ဘက်လေးရံ သစ်လုံးကြီးများဖြင့် ကာရံထားသည်။

သစ်ရွက်၊ သစ်ခက်များ ကူးဖိုးထားသည့်အတွက် သူမ ထွက်ခွာ
လွတ်မြောက်ရန် ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။ အောက်သို့ငုံ့ကြည့်လိုက်
လျှင် ရင်တထိတ်ထိတ်၊ အသည်းတယားယား၊ ကြောက်စရာ၊ မကြည့်ရင်

“ကျွန်မကို ပြန်လွှတ်ပေးပါ။ ကျွန်မ အဖေ၊
အမေနဲ့ညီမလေး ဒုက္ခရောက်နေကြပြီ။

ပြန်လွှတ်ပေးပါရင်.. ကျွန်မ ကန်တော့ပါတယ်”

အရာ ဖြစ်နေသည်။

လှေကားလည်း မရှိ၊ သစ်ပင်ပေါ်သို့ ဘယ်လိုမျိုးမတင်လာသည်
ကို သူမစဉ်းစား၍မရ ဖြစ်နေသည်။ သူမကို ဖမ်းခေါ်လာသော လူဝံလိုလို၊
အောက်လိုလို အရပ်ဆိုးဆိုးသူကြီးကတော့ အနီးအနားတွင် လုံးဝ ရှိမနေ
သေး။

“ကျွန်မ.. ကို.. ကယ် ကြပါဦး။ တွန့်.. မ.. ကို.. ကယ် ကြ.. ပါ”

လှစ်နီဖြူ လင့်စင်ပေါ်မှ ရှိသလောက်အားအင်ဖြင့် အကူအညီ
အော်ခေါ်တောင်းနေသော်လည်း ကြီးမားသော သစ်ပင်ကြီးများ ထူထပ်နေ
သောကြောင့် အသံက မထိုးဖောက်နိုင်ဖြစ်နေသည်။

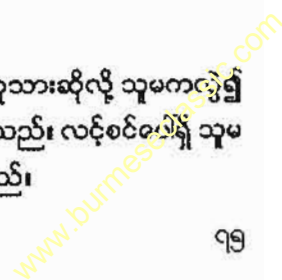
နေ၏အလင်းရောင်ကိုလည်း ထင်ထင်ရှားရှား မမြင်တွေ့ရ။
အောက်ကင်းသော သစ်ကိုင်း၊ သစ်ရွက်များကြားမှ နေ၏အရောင် အစက်
အပြောက်လောက်သာ တွေ့မြင်နေရ၏။

“ငါ့ဘဝတော့ .. ဒုက္ခရောက်ပါပြီ၊ ဟီး.. ဟီး.. ဟီး”

သူမအော်ငိုသံများကြောင့် သစ်ပင်ခြေရင်းတွင် တောခွေး၊ လေး
အကောင်က လင့်စင်ပေါ်ရှိ သူမကို မော့ကြည့်နေကြပြီး တစ်ကောင်နှင့်
တစ်ကောင် အူနေကြသည်။

“ဝု.. ဝု.. ဝု”

မှောင်မဲနေသော တောအုပ်ထဲတွင် လူသားဆိုလို့ သူမကလွဲ၍
အန္တရာယ်ပေးနိုင်သော တိရစ္ဆာန်များသာ ရှိနေသည်။ လင့်စင်ပေါ်ရှိ သူမ
အောက်မြောက်ရေးသည် မတွေ့ဝံ့စရာဖြစ်နေသည်။

ကိုယ်မကျွမ်းကျင်သော တောနက်ထဲတွင် လင့်စင်ပေါ်မှ အောင်သို့ ရန်ချလျှင်လည်း အကျိုးအပဲ့ဖြစ်ရမည်။ သို့မဟုတ်လျှင် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်၏အစာ ကျိန်းသေဖြစ်မည်ကို တွေးကာ ကြောက်နေမိသည်။

“ငါနား... မလာနဲ့နော်၊ ငါနား... မလာနဲ့နော်”

သူမအနီးအနားသို့ ကပ်လာသော ရုပ်ဆိုးဆိုးသူကြီးကို အဆင်မပြတ် အော်ဟစ်ပြောနေမိသည်။ သူမ ပြောဆိုလိုက်သော အသံကြောင့် ရုပ်ဆိုးကြီး အနေအထား နည်းနည်းတွန့်သွားသည်။ လှစ်နီဖြူကို မျက်တော်မခတ် စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူမ မျက်နှာလွှဲလိုက်သည်။

သူမခြေရင်းတွင် ကြီးမားသော ငှက်ပျောသီး၊ ပိနွဲသီး၊ သရက်သီး မာလာကာသီးများ ဝင်းဝင်းဝါဝါဖြင့် စုပုံထားသည်ကို စားချင်စဖွယ် ဖြစ်တွေ့ရသည်။ တကယ့်တကယ်တွင် သူမတွင် စားချင်စိတ်က မရှိ။ ဒေါသစိတ်နှင့် ဝမ်းနည်းမှုများသာ စိုးမိုးထားလေသည်။

“ကျွန်မကို ပြန်လွှတ်ပေးပါ။ ကျွန်မအဖေ၊ အမေနဲ့ ညီမတွေ ဒုက္ခရောက်နေကြပြီ။ ပြန်လွှတ်ပေးပါရင်... ကျွန်မ ကန်တော့ပါတယ်”

လှစ်နီဖြူ အသနားခံ ဝိုင်းကန်တော့ပေးမယ့်လည်း သူမကို ကျွေးစိုင်းကာ လင့်စင်ပေါ်မှ လျှင်မြန်စွာဆင်းကာ သစ်ပင်အမြစ်ဆုံနားတွင် ခြေပစ်၊ လက်ပစ်ကျောမှီထိုင်နေသည်။

“ငါ့ကို အောက်ချပေး။ ငါ့ကို... အောက်ချပေး”

လှစ်နီဖြူ ဘယ်လို အော်အော်၊ ဘယ်လို ပြောပြော၊ သူ... နားမလည်၍ မပြောချင်တာလား။ သိရဲ့နဲ့... မသိချင်ယောင်ဆောင်နေခြင်းလားဆိုတာ လှစ်နီဖြူအတွက် ခက်ခဲသော အဖြေတစ်ခု ဖြစ်နေသည်။ သူမဘယ်လိုကြိုးစား လုပ်ဆောင်ရမည်ကို မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်နေ၏။

လူတစ်ယောက်၏စကားကို သိနိုင်သော ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်အား မရှိခြင်းကတော့ ကျိန်းသေနေလေသည်။ သူမအဖို့ ပိုမိုခက်ခဲသော နားလည်မှုများကို ရရှိနိုင်ဖို့ မမြင်နိုင်တော့ပေ။ ထို့ကြောင့် လင့်စင်ပေါ်တွင် သူမ ဝမ်းနည်းစွာ ငိုမိနေလေသည်။

အစားအသောက် မစားသည်မှာ (၃)ရက်တိတိ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဝမ်းဗိုက်က ဆာလောင်မှုဒဏ်ကို ကြာရှည်စွာ မတောင့်ထား၊ ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ပေ။ သူမနှင့် မနီးမဝေးတွင်ရှိနေသော ရုပ်ဆိုးကြီးကို နေ့စဉ်မြင်တွေ့နေရသောကြောင့် ကြောက်စိတ်များလည်း အနည်းငယ် လွင့်ပါးလာခဲ့သည်။

အနားတွင် စုပုံထားရှိသော အသီးအနှံများထဲမှ ငှက်ပျောသီး (၃)လုံးကို ယူစားလိုက်သည်။ ရုပ်ဆိုးကြီး သဘောကျသွားကာ ကြီးမားသော ပါးစပ်ကိုဖြုတ်ကာ သွားများနှင့် အစွယ်လေးချောင်းပေါ်သွားသည်အထိ ခယ်ပြုနေ၏။

ရေထည့်ထားသော ဝါးကျည်တောက်ကို လှစ်နီဖြူရှေ့သို့ လှမ်းပေးသည်။ သူမ အငမ်းမရ ရေကို အဝသောက်လိုက်သည်။ မလှုပ်ချင်၊ ခေါင်ချင်သော နားချိချိ ဓနွာကိုယ်သည် လန်းဆန်းသွားသလို ဖြစ်လာမိသည်။

“ကျွန်မကို အောက်ခါးလောက် ချပေးပါ”

“ဟီး... ဟီး... ဟီး”

ရုပ်ဆိုးဆိုးသူကြီး ခေါင်းခါ၍ ငြင်းဆိုနေသည်။ စိတ်ထဲမှာ ဒေါသတွေ ဖြစ်ပေါ်သွား၏။ သူမ အစွင့်အရေး ရရှိအောင် ကြိုးစားရမည်။ ဇိတ်ဓာတ်ကြွကြွခိုင်ခိုင်တဲ့ စွမ်းအားရှိဖို့တော့ လိုအပ်နေသည်။ ဒီတောထဲ

တွင် ထမင်းဟင်းဆီတာကိုလည်း သူမဘယ်နှည်းနဲ့မှလည်း စားရဖို့ မဖြစ်နိုင်။

ရှင်ဆိုးကြီး ရှာဖွေကျွေးသော အသီးအနှံများကို အသက်ရှင်ရန် စားသောက်ခိုပဲ ရှိသည်။ မစားသောက်လျှင်လည်း ဝေသန့်သာရှိစေတာပင်။ ကုညီမဲ့သူ ကမ္ဘာခြားမနေသော သူမဘဝ အလင်းရောင်ကိုသာ တမ်းတနေမိ၏။

အသက်ရှင် နေထိုင်လွတ်မြောက်ရန်အတွက် သူမ စိမ်းစိမ်း၊ ကားကား နေထိုင်လိုတော့ မဖြစ်တော့ပေ။ ခက်သည်က သူမကို နေ့တိုင်း ထိုင်ကြည့်နေတတ်သည့် ရှင်ဆိုးကြီးကို ယုံကြည်လာအောင် လင်စင်ခေါ်တွင် နေထိုင်စားသောက်ပြန်သော မြူလုပ်ရတော့မည်ကို လှစိန်ဖြူ အသိတရားများ သိရှိလာခဲ့ရသည်။

လင်စင်အောက်တွင် သွားလာနေကြသော မြွေကြီးများ၊ ၊ တောဝက်၊ တောကြောင်၊ တောရွှေများသည် ရှင်ဆိုးကြီးကို မြင်တော့လိုက်တာနှင့် ထွက်ပြေးသွားတတ်သည်ကို လှစိန်ဖြူ တွေ့မြင်နေရ၏။ သူ၏ စွမ်းအားမှာ အလွန်ကြီးမားလှသည်။

"ငါ...အောက်ကို သွားချင်တယ်"

"ဟီ...ဟီ...ဟီ"

ရှင်ဆိုးကြီးက သဘောမတူပေ။ လက်ဟန်၊ ခြေဟန်ဖြင့် မပြောဆိုနေ၏။ သူမ သဘောပေါက်လိုက်သည်။ အောက်တွင် အန္တရာယ်များ ရှိသည်ကို အမူအယာနှင့်ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

သူမ လှည့်ကွက်တစ်ခုကို ပြောဆိုစမ်းသပ်ခွင့်သာရှိသည်။ ဝေးဝေးလောက် ကျယ်ဝန်းပြီး ခရီးသန်သော ရောင်းဝေးနားက အနီရောင်အသီးလုံးများကို ခိုးစားရန် ကြံစည်လိုက်သည်။

"ဟို အသီးတွေ... ခူးပေးပါလား"

သူမ လက်ညှိုးထိုးကာ ပြောလိုက်သည်။ ရှင်ဆိုးကြီး ရယ်ပြုံးပြီး သစ်ပင်အောက်ကို သွက်လက်လှောင်မြန်စွာ ဆင်းသွားပြီး သူ့တစ်ရပ် ကျော်

ကျော်နက်သော ရေရှင်းထဲကို ကူးဝတ်ပြီး အနီရောင်အသီးများ ဝေးဝေး ငါ့ဆယ်လုံး စူးရှပြန်လာလေသည်။

"ကီ...ကီ...ကီ"

ပါးစပ်မှ အသံထွက်ကာ လှစိန်ဖြူရှေ့သို့ ရှေ့ပေးသည်။ သူတို့ယ်တိုင် အနီသီးတစ်လုံးကို အားရထဲရ ကိုက်စားပြုနေသည်။

လှစိန်ဖြူ သစ်သီးတစ်လုံးတိုယူပြီး ကိုက်စားလိုက်သည်။ သူမ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် မမြင်ဘူး။ စားစွဲတူးသော သကြားကိုသို့ မျိုစီမံနေသော အရသာမျိုးကို စားသောက်လိုက်ရသဖြင့် လျှာစူးတွင် အရသာကို စွဲသွားမိသည်။ ရှင်ဆိုးကြီးကို ကျွေးစူးတတ်တဲ့ အကြောင်း ခြေဟန်၊ လက်ဟန်ဖြင့် မြင်လိုက်သည်။

"အဖေ..."

သူမ၏လက်နှစ်ဘက်ကို ရုတ်တရက် ဆုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။ ကြောက်လန့်သောစိတ် ဖြစ်ပေါ်သွားမိသည်။ သူ့စိတ်နေစိတ်ထားကို လှစိန်ဖြူ ကြိုတင်သိထားသည်မို့ အိမ်ခြေမပျက် ပြီးလိုက်၏။ သူမ၏ကိုယ်လုံး သေးသေးလေးအား ရင်မှင်ထိထည့်ထားပြီး လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် မလွတ်ဆမ်း ဖတ်ထားသည်။

ယောက်ျားတစ်ဦးတစ်ယောက်နှင့်မျှ မထိတွေ့ခဲ့ဘူးသော ဓမ္မာဘိယံသည် ရှင်ဆိုးကြီး၏ပွားကံထားမှုကြောင့် စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်နေလေ၏။ လွတ်မြောက်ရန်အတွက် သူမကြိုက်မိတ်ပြီး ခံနေရတော့မည်။

ညှင်းသိုးသိုး အနံ့အသက်များကို ရက်များကြာလာသော် လှုပ်နှံခြင်း ယဉ်လာခဲ့သည်။ သူမကိုလည်း ရင်ခွင်ထဲတွင် ဖက်ထားတတ်နေပြီ။ သူ့အပြုအမူကို မကြိုက်ပေမယ့်လည်း အောင်အိးကာ သည်းခံနေရသည်။ သတိတော့ ရှိနေရ၏။

သူ့ဆီမှ အခွင့်အရေးများကို အရင်ကထက် ပိုမိုရရှိလာခဲ့သည်။ လင့်စင်ပေါ်တွင် နေထိုင်လာခဲ့ရသည့် အချိန်နေ့ရက်များ ဘယ်လောက် ကြာမြင့်လာခဲ့သည်ကို မခန့်မှန်းနိုင်တော့ပေ။

အခုဆိုလျှင် သူမအား ကျောပေါ်တင်ပြီး လင့်စင်ပေါ်မှ အောက်တိုခေါ်သွားတတ်သော်လည်း သူမအနီးအနားမှာ မျက်ခြေမပြတ်တော့ ကြည့်နေတတ်သည်။ အဝေးနေရာမှ တောတွင်းတိရစ္ဆာန်များ၏ ဟိန်းဟောက်သံများ ကြားလျှင် သစ်ပင်ပေါ်သို့ အလျှင်အမြန် ပြန်တက်ကာ လင့်စင်ပေါ်တွင် သူမကိုထား၍ ပါးစပ်မှ ကျယ်လောင်သော အသံဖြင့် ပြန်လည် တုန်ပြန်ပေးတတ်လေသည်။

“ဟိုး...ဟိုး...ဟိုး”

သူ့အသံကြောင့် တောထဲရှိ တိရစ္ဆာန်များ၏အသံ ချက်ချင်း တိတ်ဆိတ်သွားကြသည်။ အဲဒီအခါမှ သူ့ရှင်ဘတ်နစ်ဘက်ကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ကာ အေးဆေးသွားပြီဆိုတဲ့အကြောင်း လှုပ်နှံခြင်းကို အမူအယာဖြင့် ပြနေတတ်၏။ လှုပ်နှံခြင်း ရုပ်ဆိုးကြီးကို အရင်လို ကြောက်လန့်နေသောစိတ် လုံးဝမရှိတော့ချေ။ သူမကိုလည်း ဆက်ဆံပုံကအစ ညင်သာလာခဲ့သည်။

“ဟို...ဘက်ကို သွားချင်တယ်... လိုက်ပို့ပေးပါလား”

“ဝေ...ဝေ...ဝေ”

လက်နစ်ဘက်ကိုမြှောက်ကာ လိုက်ပို့မည်ဟု ပါးစပ်မှ အသံတစ်မျိုးဖြင့် အော်ပြောတတ်၏။ ကျောပေါ်တင်ပြီး သူမကို လိုက်ပို့လေ့ရှိသည်။ သူမ လွတ်မြောက်ရန်အတွက် အကြံအစည်များ အောင်မြင်ရန် စိတ်ထဲမှ ဘုရားကို ရည်မှန်းပြီး အကြိမ်ကြိမ် ဆုတောင်းမိသည်။ အခွင့်အရေးနှင့် အချိန်အခါကို သူမ မျှော်လင့်စောင့်စားနေလေသည်။

သူ့လောကတွင် လှုပ်နှံပါလျက်

အိမ်ထွက်နှင့် ပူးပူးကပ်ကပ် နေထိုင်ခြင်းမှာ

ဘယ်ဝင့်ကြွေး သံသရာများဖြစ်လာရသည်ကို

အတွေးမိရင်း ဝမ်းနည်းစွာ ငိုကြွေးနေမိလေသည်။

“မလုပ်နဲ့!... မလုပ်နဲ့!... သွား... သွား... သွား”

လှုပ်နှံခြင်း... အပေါ်မှ ဖိထားသောကိုယ်လုံးကြောင့် အသက်ရှူရတာ အားမရဖြစ်နေသည်။ သူမ ရှိသလောက်ခွန်အားဖြင့် တွန်းကန် ဖယ်ရှားပေးမယ့်လည်း လုံးဝ မရပေ။

“နင်သွားနော်... သွား... သွား နော်”

သူမအော်နေသော်လည်း တက်ဖိထားသောသူက အသက်ရှူမယ်လို့ မထင်၊ ပြင်းပြသောဆန္ဒတွေက တားမရ၊ ဆီးမရဖြစ်ကာ ဘီလူးသရဲများဝင်စီးနေသည့် စိတ်ရိုင်းများ ဖြစ်နေသည်။

ကောင်းကင်ပြင်တွင် မိုးသံများ သဲကြီးမဲကြီး အော်ဟစ်၍ ရွာသွန်းနေ၏။ တစ်ချက် တစ်ချက် မိုးခြိမ်းသံများက .. သည်းတိတ်ရင်ဖို ကြောက်လန့်စွယ် ကြားနေရသည်။ လျှပ်စီး၊ လျှပ်နွယ်၊ ပန်းခက်များက အံ့ဆိုင်းအံ့ဆိုင်း သစ်ရွက်၊ သစ်ကိုင်းများကို ထိုးဖောက်ကာ လင်းလက်သွားကြ၏။

သူမဘဝလည်း အဖြစ်ဆိုး ရင်နှင့်ဖွယ်များကို မျက်စိတစ်မှိတ်၊ မျက်တပြက်အတွင်း ယူကြုံးမရစွာ တွေ့ကြုံခံစားလိုက်ရသည်။

လူသူဝေးကွာနေသော တောနက်ကြီးထဲတွင် သူပြုသမျှကို မျှော်ငဲ့ကာ ကြိုတင်မှီတံခံနေရသော အသက်မဲ့အရပ်ပမာ ဖြစ်နေရ၏။ အသက်ရှင် လူဖြစ်လာရခြင်းသည် မတူညီသော ဘဝတစ်ခုအတွက် အခွင့်အားကြီးပြင်းလာခဲ့ရခြင်းကို ဝမ်းနည်းငိုကြွေးနေရုံမှတစ်ပါး ဘာမှ အထက်နိုင်တော့ပေ။

“သွား... သွား... သွား... နင် .. ဝါအနား မလာနဲ့၊ တုံး... တုံး”

“ဒုန်း... ဒုန်း”

သူမ အနီးအနားရှိ အသီးအနှံများဖြင့် ရုပ်ဆိုးကြီးကို အော်ဟစ်ကာ ပစ်ပေါက်နေသည်။ သူကတော့ ပန်းပွင့်လေးများနှင့် ထိတွေ့နေသလို မတုန်မလှုပ်။ အရသာရှိသော အဆီအနှစ်များကို မြိန်ရည်ယုက်ရည် စားသောက်လိုက်ရသည်မို့ ကျေနပ်ဝမ်းသာနေလေသည်။

လူသတ်လက်နက်တစ်ခုခု သူမနှင့်အနီးဝန်းကျင်တွင် အလွယ်တကူ ရှိနေပါက အသေထသတ်လိုက်ချင်သည်။ လက်နက်တစ်ခုတရာ မပါဘဲနှင့် ပြန်လည်ခုခံမိလျှင် သန်မာသော သူ့စွန့်အားဝလနှင့် သူမသာ သေဆုံးရမည်မှာ ကျိန်းသေမလွဲဖြစ်ပေသည်။

“ဟီး...ဟီး...ဟီး...တိရစ္ဆာန်ကြီး၊ အယုတ်တမာကြီး... ငါ့ဘေးမှ ကာ အခု... ထွက်သွား”

သူမ ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် အော်ကာ ငိုကြွေးနေမိသည်။ ရှေ့ကို ထောင်လက်လျှောက်ရမည့်ခရီးသည် မမြင်ရက်၊ မတွေးဝံ့စရာများ ဖြစ်နေ၏။

လူလောကတွင် လူဖြစ်ပါလျက် တိရစ္ဆာန်နှင့် ပူးပူးကပ်ကပ် နေထိုင်ရခြင်းမှာ ဘယ်ဝဋ်ကြွေး သံသရာများဖြစ်လာရသည်ကို တွေးမိရင် ဝမ်းနည်းစွာ ငိုကြွေးနေမိလေသည်။

လှစိန်ဖြူ ရုပ်ဆိုးကြီးဘဝထဲမှ လွတ်မြောက်ဖို့အရေး မျှော်တွေးရင်း ကိုယ်ဝန်ရရှိလာခဲ့ရသည်။ သူမ မကြာမကြာ ထွက်တတ်သော ဒေါသများကိုလည်း ကြိတ်မှိတ်ကာ ငြိမ်ခံတတ်သည်။ စရိုက်ကြမ်း၊ စိတ်ကြမ်းများ သူမအပေါ်တွင် ရုပ်ဆိုးကြီး သိပ်တော့ မရှိတော့ပေ။

“နင် မလာနဲ့...၊ ခပ်ဝေးဝေးမှာ သွားနေ”

အရိပ်အယောင်အသံများကို ရုပ်ဆိုးကြီး သိနေလေသည်။

လှစိန်ဖြူ အလိုမကျ ဒေါသများ ထွက်နေသည့်နေ့များတွင် ခေါ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရှောင်နေတတ်သည်။ သူ့ဘက်မှ တာဝန်ကျေအောင် အသီးအနှံများ၊ သောက်ရေတို့ကို နေ့စဉ်နဲ့အမျှ လိုလေသေးမရှိအောင် ရှာဖွေကာ အစဉ်သင့် ထားရှိပေးထားလေသည်။

လှစိန်ဖြူ ရေချိုးဖို့ကိုလည်း ရှေ့ချောင်းထဲ ခေါ်ဆောင်သွားထောင်

“ဗို့... ဦးလေးကြီး... ကျွန်မကို လာကယ်ပါဦး...
ဦးလေးကြီး... ကျွန်မ သစ်ပင်ပေါ်မှာ ရောက်နေလို့...
လာကယ်ပါဦး၊ ကျွန်မကို သနားရင် လာကယ်ပေးပါ”

ပြီး သူကိုယ်တိုင်လည်း ခရေရို၊ ခရေရွတ်၊ သန်ရှင်းမှုများကို လှစိန်ဖြူကို ဩဇာပြု လုပ်တတ်နေပြီ။ သူ့မျက်စိအောက်မှ လှစိန်ဖြူကို အပျောက်မခံဘာ မဟုတ်သော တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်၏ နိုင်ထက်စီးနင်းပြုထုတ်ခြင်းများကြောင့် ရရှိလာခဲ့သော ကိုယ်ဝန်သည်လည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကြီးထွားလာခဲ့သည်။ တွေးမိတိုင်း ရှက်မိသည်။ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် အဝေးကွာနေသောကြောင့်သာ ခံသာနေသေးသည်။

မွေးဖွားလာတော့မည့် သန္ဓေသား၏ရုပ်အဆင်းသည် မကြည့်စိုက်၊ မမြင်ရက်စရာများ ဖြစ်လာခဲ့ရင် သူမ၏ဘဝသည်လည်း အသက်ရှင်နေထိုင်နိုင်မည့် အားအင်များ လုံးဝရှိနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ပြတ်သားသော ဆုံးဖြတ်ချက်က သူမတွင် အစဉ်သင့်ဖြစ်နေ၏။

သူမဘဝသည် မျှော်လင့်ထားသလို ဖြစ်မလာ။ မမျှော်လင့်တာတွေသာ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ သူမလို ဖြူဖွေးသော လူသားစစ်စစ် သားလေးထစ်ဦးကို ခက်ခက်ခဲခဲ မွေးဖွားရရှိလေသည်။

သောကဝေဒနာများကြားမှ လှစိန်ဖြူ ဖိခင်တစ်ယောက်၏ ဆတ္တာတရားများကို ကိုယ်တိုင် သိရှိလာခဲ့ရသည်။ အသက်နှစ်ခုအတွက် တွတ်မြောက်ဖို့အရေး မဖြစ်မနေ ကြိုးစားရတော့မည်။

လှစိန်ဖြူ ဘေးနားမှ သားလေးကို ရုပ်ဆိုးကြီးက ချီတတ်၊ နှမ်းအတ်၊ ချောတတ်နေသည်။ သားလေးကို မခွဲနိုင်၊ မစွာနိုင်၊ သူ့အကြင်နာ၊ ဆတ္တာတွေကို ပြသနေသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ရုပ်ဆိုးကြီးကို သူမဘဝနှင့်

အမြင်အာရုံတွင် မမြင်မတွေ့ချင်တော့ပါ။

သူ့အပေါ်တွင် မုန်းတီးမှု၊ နာကျည်းမှု၊ ဒေါသများသည် သူမ၏ ဓနာကိုယ်အသွေးအသားများထဲတွင် မီးခဲမီးတုံးများပမာ တရဲရဲ တောက်လောင်နေသည်။

“သားလေးရယ်.. တို့သားအမိအဖြစ်က.. လူကြားလို့ မကောင်းအောင် အရှုပ်ဆိုးလှပါတယ်ဟာ.. ဟီး... ဟီး... ဟီး”

အသိတရားမရှိသေးသော သားငယ်လေးကို ဇက်ထားရင်း ဝိုနေမိ၏။ ရုပ်ဆိုးဆိုးသူကြီးအပေါ် ဒေါသများ၊ အငြိုးများက တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပို၍ များလာခဲ့သည်။ သားလေးက ရုပ်ဆိုးကြီးကို ငေးမော၍ ကြည့်နေတတ်သည်။

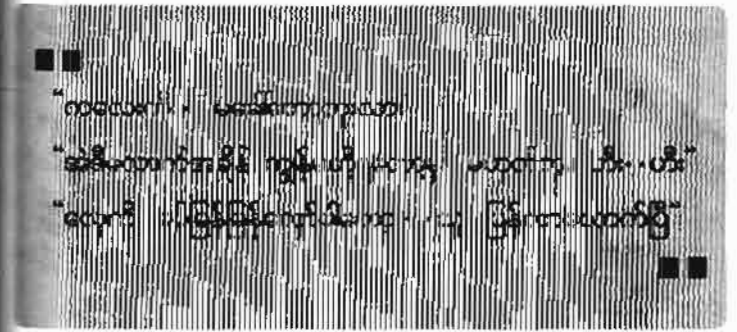
တောထဲတွင် နေထိုင်လာခဲ့ရသော သူမဘဝသည် ဘယ်လောက်ကြာမြင့်သည်အချိန်ရောက်နေသည်ကို လင့်စင်ပေါ်မှ နေတိုင်းအားငယ်စွာဖြင့် မျှော်ငေးနေမိသည်။ ဒီနေ့အထိ ရေရေရာရာ ဘာတစ်ခုမှ မမြင်ရမတွေ့ရသေး။ သူမအတွက် အသက်ရှင်နေထိုင်ဖို့ အရေးကလည်း ပိုမိုနည်းပါးလာခဲ့လေ၏။

ရုပ်ဆိုးကြီး အသီးအနှံများ ရှာဖွေရန် တောထဲသို့ ထွက်ခွာသွားလေသည်။ လှစိန်ဖြူနှင့်သားလေးသာ လင့်စင်ပေါ်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သူမကို ကယ်တင်မည့်လူများ ရောက်လာပါစေလို့ စိတ်ထဲမှ ဘုရားကို ဦးတိုက်ရိုင်းခဲ့သည်မှာ နေ့စဉ်နေတိုင်းဖြစ်၏။ သူ့ဖြစ်စေချင်သော ဆန္ဒများက ယနေ့အထိ မပြည့်မြောက်ခဲ့သေးပေ။

မိုးလင်းလိုက်တာနှင့် လင့်စင်ပေါ်မှ တောင်မြောက်လေးပါး.. အားကိုးတကြီးဖြင့် ကြည့်လိုက်စဉ် ရှုတ်တရက် ချောင်းထဲသို့ဝင်လာသော လှေတစ်စီးနှင့်လူတစ်ယောက်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ လှစိန်ဖြူ မျက်လုံးထဲတွင် ကြည့်လင်တောက်ပသော အရောင်များ လင်းလက်သွားခဲ့သည်။

“ဗျို.. ဦးလေးကြီး.. ကျွန်မကို လာကယ်ပါဦး.. ဦးလေးကြီး..”

ကျွန်မ သစ်ပင်ပေါ်မှာ ရောက်နေလို့.. လာကယ်ပါဦး၊ ကျွန်မကို သနားရင် လာကယ်ပေးပါ”

လှစိန်ဖြူ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ အော်ဟစ်ပြောနေသောအသံကြောင့် လှေသမားကြီး ခပ်မြန်မြန် လှော်စေ၍ သစ်ပင်အောက်သို့ အလျှင်အမြန် ချောက်ရိုလာသည်။

“နင်.. လူဟုတ်ရဲ့လား”

“ဟုတ်ပါတယ်.. ဦးလေးကြီးရယ်၊ ကျွန်မ လူစစ်စစ်ပါ.. ကျွန်မ ဆို ဝမ်းပြီး ဒီအပင်ပေါ်မှာ တင်ထားတာ ကြာလှပါပြီ ရှင်၊ ကျွန်မ အသက်ကို အသိပေးပါရင်”

လှစိန်ဖြူ မျက်ရည်များဖြင့် လှေသမားကြီးကို အကြိမ်ကြိမ် ထိုင်အန်တော့နေသည်။ လှေသမားကြီးလည်း ဘာလုပ်ရမည်မသိဘဲ ရှိတုံချတုံ ဖြစ်နေ၏။

“ကျွန်မကို အရင်ကယ်ပါ။ ကျွန်မအကျိုးအကြောင်းကို အောက်ချောက်ရင် ဦးလေးကြီးကို.. အကုန်ပြောပြပါမယ်”

“အုတ်.. အုတ်.. အုတ်”

လင့်စင်ပေါ်မှ ကလေးငယ်ငိုသံကြားလိုက်ရသောကြောင့် လှေသမားထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မှုများ ဖြစ်လာကာ လာရာလမ်းကို လှည့်ပြေးတော့မည့် စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်သွားမိသည်။ လှစိန်ဖြူ လင့်စင်ပေါ်မှ မသင်မှတ်စွာ မြေပေါ်သို့ ရန်ချလိုက်သည်။

“ဘုတ်.. အမေ့.. အား! .. အား! .. ကျွတ်.. ကျွတ်”

မြေပေါ်မှ... လှစ်နီဖြူ... ထမရပေ၊ နာကျင်လွန်း၍ မျက်ရည်များ ကျကာ ညည်းညူနေသည်။

“ကျွန်မကို လှေပေါ်တင်ပြီး ခပ်မြန်မြန် ထွက်သွားပါတော့... သူ ပြန်လာရင် ကျွန်မတို့နှစ်ဦးစလုံး အသတ်ခံရလိမ့်မယ်”

မထနိုင်သော လှစ်နီဖြူကို မချီပြီး လှေပေါ်သို့ ပွေ့တင်လိုက်သည်။

“အား!... အား!... အောင်မယ်လေး... သေပါပြီ၊ ကျွန်မ ခြေ ထောက်တွေ၊ လက်တွေကျိုးသွားပြီ ထင်တယ်”

“ကလေးကို... မခေါ်တော့ဘူးလား”

“အဲဒီလောက် အချိန် ကျွန်မတို့ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဟီး... ဟီး”

“လှေကို ခပ်မြန်မြန်လှော်ပါတော့... သူ ပြန်လာလောက်ပြီ”

လင့်စင်ပေါ်မှ ကလေးငယ်၏ အော်ငိုနေသော အသံကို လှစ်နီဖြူ ရင်ကွဲမတတ် ကြားနေရသည်။ သူမအသက်နှင့် လှေသမားကြီးတို့ လွယ် မြောက်ရေးအတွက် အရေးကြီးသည်။

သို့မဟုတ်လျှင် သူမတို့နှစ်ဦးအတွက် မတွေ့ရုံစရာ၊ လှေသမား ဘုမသိ၊ ဘမသိဖြင့် လှစ်နီဖြူပြောသလို ရှိသမျှ အင်အားအကုန်သုံး၍ လှော် ခတ်နေရသည်။ လင့်စင်နေရာနှင့် အလှမ်းဝေးကွာခဲ့၏။

“ဟိုမှာ... ဟိုမှာ...”

လှစ်နီဖြူ မေးဝေါ့ပြရာသို့ လှေသမား လှမ်းကြည့်မိသည်။

ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် အမွှေးထူထူသူကြီးကို လှစ် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ လက်နှစ်ဘက်ကိုမြှောက်ပြီး လှစ်နီဖြူပြန်လာရန်

ဆုတ်ပြန်နေသည်။ ဒေါသများထွက်ပြီး ပါးစပ်မှ အော်ဟစ်နေသော အသံများ ဆိုကြားနေရ၏။

အထူးအဆန်းများ မြင်တွေ့နေရသော လှေသမားကြီးမှာ သူ ခိုယံတိုင်လည်း ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲဆိုတာကို မဝေခွဲတတ်တော့ချေ။

“ဟော... သစ်ပင်ပေါ်... တက်သွားပြီ၊ ဂဏလောက် ရပ်ကြည့်ရ အောင်... ဦးလေးကြီး”

လှေကိုရပ်ပြီး သစ်ပင်ပေါ်ကို နှစ်ယောက်သား လှမ်းကြည့်မိလိုက် သည်။ ရုပ်ရိုးရိုးသူကြီးက ကလေးငယ်ကို ဇောက်ထိုးထားပြီး ခြေထောက် နှစ်ဖက်ကို သူ့ညာဘက်လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ လှစ်နီဖြူကို ပြန် ဘာရန် ဘယ်ဘက်လက်ဖြင့် ခေါ်နေသည်။

လှစ်နီဖြူ သားလေးကို သတိရသွားသဖြင့် ဝမ်းနည်းကာ ဝိုနေမိ သည်။ လှေသမားသည် မြင်တွေ့နေရသော အဖြစ်အပျက်များကို စိတ်ဝင် စား ကြည့်နေမိသည်။

“ဦးလေးကြီး... သူနဲ့ဝေးရာကို ထွက်သွားတာ အကောင်းဆုံးဖြစ် သယ်”

“ဝူး... ဝူး... ဝူး”

ကျယ်လောင်စွာ အော်လိုက်သော အသံကြောင့် တောထဲမှ ချီလာန်ပေါင်းစုံ၏ အသံတွေ ဆူညံသွားသည်။ လှေသမား လင့်စင်ပေါ် ကြည့်လိုက်သောအခါ ကလေးငယ်၏ ကိုယ်နှစ်ခြမ်းကို ရုပ်ရိုးကြီးက ဆတ်တစ်ဘက်စီတွင် ကိုင်မြှောက်ထား၏။

တစ်ခြမ်းကို အောက်သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။ ကျန်တစ်ခြမ်းကို ခိုယံပြီး လင့်စင်ထဲ ဝင်သွားလေသည်။ မကြည့်ရက်၊ မမြင်ရက်စရာ မြင်ကွင်း မှုကြောင့် လှေသမားလည်း တုန်လှုပ်ချောက်ချားမှုများ ဖြစ်မိလေ၏။ ဆုတ်လည်း အားကုန်လှော်ခတ်မိလေသည်။

နှစ်ဟောင်းတွေ အကြိမ်ကြိမ် ပြောင်းလဲလာခဲ့လေသည်။ အိမ်ကလေးအတွင်းတွင် ခန္ဓာကိုယ် မသန်စွမ်းသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးထံ သနားစွာ ဖြစ်တွေ့နေရသည်။

တစ်နေ့လုံးနေ၍ စကားတစ်ခွန်း မပြော။ အချိန်ရှိသရွေ့ ဘုမ္မာ့ကို မျက်နှာပူဦးတိုက်၍ အာရုံစိုက်နေသည်။ တစ်ခါတလေ အိမ်ထဲမှနေ၍ မိုးကောင်းကင်ကြီးကိုကြည့်ပြီး လွမ်းဆွေးဝေးမောနေသလို၊ ပါးပြင်စေတင် မျက်ရည်များ စီးကျနေတတ်၏။

“မမ... ထမင်း စားမယ်နော်...”

ဝပ်ငယ်ငယ် မိန်းကလေးတစ်ဦးက တရိုတသေ၊ ယုယကြင်နာစွာဖြင့် အစ်မဖြစ်သူကို ထမင်းခွံကျွေးနေသည်။ သူမ၏ မျက်လုံးအိမ်တွင်လည်း မျက်ရည်များက ရစ်ဝိုင်းနေသည်။

“စားလို့ကောင်းရဲ့လား... မမ”

သူမက ခေါင်းငြိမ်ပြလေသည်။

မသန်စွမ်းသော အမျိုးသမီးကို မိန်းကလေးငယ်က တရိုတသေစိတ်ရည်လက်ရည် ဒုက္ခခံပြုလုပ်ပေးနေသည်ကို အိမ်ခေါင်းရင်း တစ်နေရာမှ စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ထိုင်ကြည့်နေသော ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးမှာ မိဘများဖြစ်လေသည်။

မိသားစု၏ ဂရုတစိုက် ကြင်နာစွာဖြင့် ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုအောက်တွင် ဘဝကိုရပ်တည်၍ အသက်ရှင်နေရခြင်းဖြစ်၏။ သူမသည် မိသားစုတလွဲ၍ လူသားမှန်သမျှကို မမြင်ချင်၊ မတွေ့ချင်လောက်အောင် တုန်လှုပ်ကြောက်လန့်နေသောသူ ဖြစ်လေသည်။

အတိတ်ဘဝပေး မကောင်းမှုကြောင့် ပစ္စုပ္ပန် အခုဘဝတွင် အဖြစ်ဆိုးများနှင့် တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရသောကြောင့် နောင်ဘဝ ဘဝတွေမှာ အထုံရေစက်မပါရှိရလေအောင် အသိတရားများ ရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်နေခြင်းလည်း ဖြစ်လေသည်။

သူမ၏ရင်နှင့်ဖွယ် အဖြစ်ဆိုးကို မိသားစုသုံးယောက်နှင့် မျက်စိလည်လမ်းမှား၍ ရောက်ရှိလာခဲ့သော ဂေလုသမားကြီးမှလွဲ၍ မည်သူမျှ ခံနိုင်ကြပါ။

သေမင်း၏ဖိတ်ခေါ်မှုကို မျှော်လင့်ခြင်းများဖြင့် စောင့်နေသူတစ်ဦးတတော့ ပုံပြင်မဟုတ်သော တကယ့်အဖြစ်အပျက်များကို ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရပြီး ခန္ဓာကိုယ်မလှုပ်ရှားနိုင်သော လှစ်နီဖြူဆိုသော မိန်းကလေးတတော့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဆရာမ ဒေါ်နုနုလွင် ပြောပြသော တကယ့်

ဖြစ်ရပ်မှန်များကို ပြန်လည် ရေးသားတင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာလိမ်တွန့်နိုင်တဲ့ ရာဘာလူသား

လူသားဆစ်ယောက် လုပ်နိုင်စွမ်းရှိတာထက် ပိုမိုလုပ်နိုင်သူတွေကို အခုချိန်မှာ စုပါးမန်းလို့ ခေါ်နေကြပါပြီ။ ကိုယ်ခန္ဓာကို လိုအပ်သလို လိမ်တွန့်နိုင်တဲ့ ရာဘာလူသားဟာ ဒီလို လူထူးလူဆန်းတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

သူ့ရဲ့ နာမည်က ဒယ်နီယယ် ဘရောင်းနင်း ခမစ်ဖြစ်ပါတယ်။ (၁၉၇၉)ခုနှစ်၊ မေလ(၈)ရက်မှာ မစ်ဆစ်စပီ၊ ဟာရီဒီယမ်မှာ မွေးဖွားသူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ လေးနှစ်သားအရွယ်မှာကတည်းက အခုလို လုပ်နိုင်ရုံ အတွက် စိတ်ကူး၊ အိမ်မက်တွေ ရှိခဲ့သူလို့လည်း သိရပါတယ်။

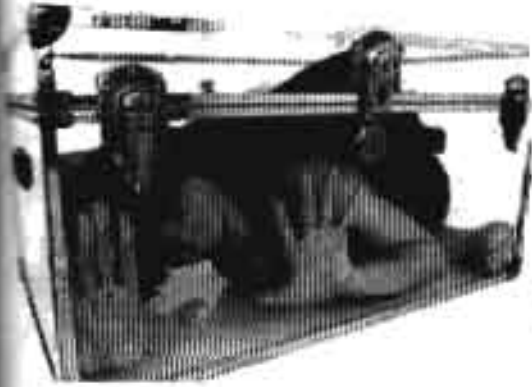
ဆယ်နှစ်သားမှာ စတင်ပြီး လမ်းပေါ်မှာ သူ့အစွမ်းတွေကို ပြသကာ လူများ၊ ချဲ့စိတ်ဝင်စားမှုကို ရယူခဲ့ပါတယ်။ ဆယ်ရှစ်နှစ်သားရောက်ချိန်မှာတော့ သူ့ဝါသနာနောက်လိုက်ဖို့အတွက် အိမ်ကို စွန့်ခွာကာ နယ်လှည့်ဆက်ကပ်အဖွဲ့မှာ ပါဝင်ပြီး သူ့ရဲ့ ထူးခြားလှတဲ့စွမ်းရည်တွေကို ပြသချော်ခြေပြီး နာမည်ကြီးလာသူလို့ သိရပါတယ်။

အခုချိန်မှာတော့ သူ့ကို The Rubber Boy ရာဘာလူသားလို့

ခေါ်ကြပါတယ်။ သူ့ရဲ့ စွမ်းရည် ပြသမှုတွေကတော့ ခြေထောက်ကို ခေါင်းပေါ် ချိတ်တင်ပြခြင်း၊ အလွန်တရာမှ သေးငယ်လှတဲ့ သေတ္တာပုံးလေးထဲကို လှူတစ်ကိုယ်လုံး ဝင်ပြခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် လှူတတာ လိုက်လုပ်နိုင်အောင် တွေးပြခြင်း၊ ကွဲပြားစေသည် ပြကွက်ဆန်း များစွာကို ပြလုပ်ပြသနိုင်ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် သူဟာ သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်အဖြစ်လည်း၊ မှုပ်မှုပ်စာတ်တားများ၊ ရုပ်သံဖို့အစီအစဉ်များ၊ အမျိုးမျိုးသော ဇီးပွားရေးကြော်ငြာများမှာ သူ့ရဲ့ Amazing Contortionist ဆိုဖို့စွယ် ကိုယ်ခန္ဓာကို လိမ်တွန့်

ပြသခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ စမစ်ဟာ CSI: NY၊ Monk၊ Men In Black II ရုပ်ရှင်တို့မှာ ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။

HBO ရုပ်သံစီးရီးဖြစ်တဲ့ Carniv A le မှာ ပါဝင်ခဲ့တယ်။ (၂၀၀၅) ခုနှစ်မှာ Kiss Kiss Bang Bang သည်းထိတ်ရင်ဖိုလူ သတ် ရုပ် ရှင် ဇာတ် ကား၌ Rubber Boy အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့လို့

ပရိသတ်များက ဒီနာမည်နဲ့ သူ့ကို လူသိများကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် (၂၀၀၈)မှာ You Don't Mess With Zohan ဇာတ်ကားမှာ အိမ်ခြံမြေအကျိုးဆောင် အေးလျှင်တစ်ဦးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ (၂၀၁၂)ခုနှစ်မှာ Foodfight! ဇာတ်ကား၌ ရေဆယ်တီဝေဆယ်ဇာတ်ရုပ်များဖြင့် အသီးသီး သရုပ်ဆောင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ စမစ်ဟာ အမေရိကန်မင်းသား၊ ရုပ်သံတင်ဆက်သူ၊ ဟာသ သရုပ်ဆောင်၊ အားကစား ဖျော်ဖြေတင်ဆက်သူ၊ စတန့်သမား စသဖြင့် စွယ်စုံရသူ ဖြစ်ပါကြောင်း။

ကြာကူလီကောင်ကို အမိပမ်းတဲ့ မှော်အစွမ်း

ကမ္ဘာတစ်လွှားရှိ သတင်းမီဒီယာအသီးသီးမှာ မယုံနိုင်စရာ၊ အံ့နိုးဆန်း ဖြစ်စေခဲ့တဲ့ သတင်းတစ်ပုဒ်ပါပဲ။ ဂမ္ဘီရပညာရှင်၊ အထူးသဖြင့် မှော်ပညာရှင်တွေရဲ့အစွမ်းကို တစ်ကမ္ဘာလုံးက လက်ခံ အသိအမှတ်ပြုခဲ့ရတဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုလို့ဆိုရင်လည်း မမှားနိုင်ပါဘူး။

မှော်ပညာဟာ မကောင်းတဲ့ဘက်မှာသုံးရင် မကောင်းတဲ့ အတတ်ပညာ ဖြစ်မယ်၊ ကောင်းတဲ့ဘက်မှာသုံးရင် အလွန် အဖိုးတန်၊ အသုံးဝင်လှတဲ့ ဇောကီပညာရပ်ဆိုတာကို ဒီဖြစ်ရပ်က ကောင်းစွာ သက်သေပြခဲ့ပါတယ်။

ယခုဖြစ်ရပ်မှာ ကိုယ့်ယောကျာ်းအပေါ် သစ္စာဖောက်ပြီး မျောက်မထား၊ နောက်မီးလင်းခဲ့တဲ့ အမျိုးသမီးကတော့ မျက်နှာ မဖော်ခဲ့လောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဖောက်ပြန်နေတာကို လူသိရှင်ကြား ဖမ်းမိခဲ့တဲ့ အပြင် လှုပ်ရှားလို့မရတဲ့ အရှက်ကွဲစရာ၊ ထိတ်လန့်စရာအဖြစ်နဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့လို့ပါပဲ။

ကြာကူလီကောင်နဲ့ ဖောက်ပြန်တဲ့မိန်းမတို့ဟာ နိုင်ရိုဘီမြို့မှာ နို့ထဲ Guest House တည်းခိုခန်းတစ်ခုမှာ သံဝါသပြုနေစဉ် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်စွာလို့ မရတော့ဘဲ လူမိတဲ့အဖြစ်ကို အရှက်ကွဲစရာ အကျိုးဆင်းစွာ ခံစားခဲ့ရပါတယ်။

မောက်မထားတဲ့ မိန်းမချစ်ပွန်းဖြစ်သူက သူမိန်းမအနေဖြင့် ဇောက်ပြန်နေမှန်းသိတဲ့အခါမှာ ဒီကိစ္စကို အမိခမ်းဆီးနိုင်ဖို့အတွက် Witch Doctor လို့ ခေါ်ကြတဲ့ မှော်ပညာရှင်တစ်ဦးထံ အတူအညီ တောင်းခိုခံ တယ်။ အဆိုပါ မှော်ပညာရှင်က အစီအရင်တွေ ပေးအပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဇောက်ပြန်သူနှစ်ဦး သံဝါသပြုနေစဉ် နှစ်ဦးသားစွာလို့ မရတော့ဘဲ လက်ရ အမိခမ်းဆီးခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

အခန်းထဲကို လှေတွေရောက်လာတဲ့အခါ ကြာတူလီကောင်ဟာ သူ့ရဲ့ တံခွန်အဖြူရောင်နဲ့ ဂုဏ်းတောင်းသီအပြောတို့ကို ဝတ်ဆင်ဖို့အတွက် ကြိုးစားပြီး ကုန်းထ.ပေမယ် ထလိုမရဘဲ၊ ဇောက်နဲ့ကပ်ထားသလို ခြစ်နေလို့ လှုပ်ရှားလို့မရဘဲ ဒီအတိုင်း လက်မှလက်ကြပ် ဝမ်းဆီးမိခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ မှော်ပညာရှင်ရဲ့ ထူးဆန်းသော အစီအရင်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

တည်းခိုခန်းအမှောင်ခန်းထဲမှာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ဝယ်စွာလို့မရ တော့တဲ့ သူတို့နှစ်ဦးအဖြစ်ကို လာရောက်ကြည့်ရှုဖူးဟာ အထူးထူးဆန်း

ဟာသတစ်ခုအဖြစ် လျှောက် ခြောင် ဖယ်မောခဲ့ကြသလို တာဝန်ရှိ ခဲ့ဖူးဟာလည်း ပြုံးတုံးတုံး၊ လေးတွေ ခြစ်ခဲ့ ကြပါတယ်။

ဇောက် ပြန်တဲ့ မိန်းမဖြစ်သူဟာ ရှက်လွန်း တဲ့အတွက် သူ့မျက်နှာကို အဝတ်ပစ်၊ လက်နဲ့ တစ်ချိန် လုံး အုပ်ပိတ်ထားပါတယ်။

အိမ်ပယ် သူတို့ရဲ့ သံဝါသပြု ဆို ကိစ္စကြီးဟာ မလှုပ်မရှား နိုင် ဒီအတိုင်းကြီး ခြစ်နေတာ အာ အလွန် အံ့ဩဆန်းကြယ် သွန်းလှပါတယ်။

မောက်မချဲ့ နောက် ဒီလင်းမြင်းကို ခံရတဲ့ ဝမ်းပွန်း ခြစ်သူကတော့ အချိန် အတန် ကြာမှိုင်တွေ ဝမ်းနည်းကြောင့် အနိမ့်ပြီး ကြာတူလီကောင်ထိ အ Sh o ငွ (၂၀၀၀၀) ပေးဖို့ ဆယ်လို့ သဘောတူညီမှုရမှ အင်ဦးနဲ့တစ်ဦး ကပ်လျက်သား သံဝါသခြစ်နေတဲ့ကိစ္စကြီးကို မှော်ပညာ ရှင်ရဲ့ အစီအရင်နဲ့ ပြန်လည် ဝယ်စွာပေးခဲ့ကြောင်း သိရပါတယ်။

အဆိုပါမေယာကုတ်ဟာ ကြာတူလီကောင်ထိက ငွေကို ATM ဇက်မှာ သွားထုတ်ဖို့ ယူပြီးတာနဲ့ သယ်သူကိုမှ လှည့်မကြည့်ဘဲ၊ ကျောခိုင်း သူတ်သွားပါတော့တယ်။ ခြစ်ရပ်ပုန်နဲ့ ယနေ့ခေတ်မှာ ထူးဆန်းတဲ့ မှော် ဆွားအစွမ်းကို ပြန်လည်မြင်တွေ့ရတဲ့ ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုဖြစ်ပါတယ်။

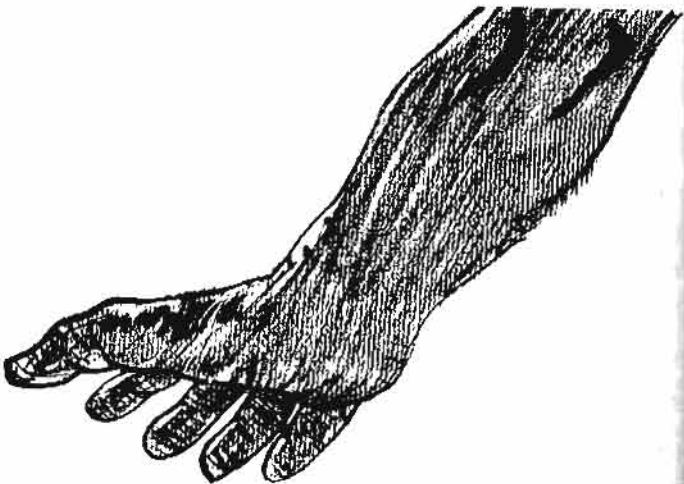

သူ့စည်းကိုယ်စည်း

နန္ဒာမိုးကြွယ်

“မင်းမှာ သစ္စာ၊ လူမှာ ကတိ” ဟု ဆိုကြသည်။
တို့အတူပင် သရဲတို့မည်သည်လည်း ကတိစကားကို အလေး
အနက် တန်ဖိုးထားတတ်ကြောင်း “ရှမ်းစုရွာသား ဝန်” က ထင်ရှားစွာ
သက်သေပြခဲ့ပါပေကော။

တကယ်တော့ ငနီတို့နေထိုင်သော ရွာစဉ်တစ်လျှောက်ကို လေ့လာကြည့်လျှင် ကရင်တိုင်းရင်းသားတွေက အများအပြားဖြစ်၏။ ရောဝတီမြစ်နှင့်မနီးမဝေးရှိ အောက်အကြေဒေသဖြစ်သောငြား... ငနီ နေထိုင်သော ရွာကလေးအမည် "ရှမ်းစု" ဖြစ်နေရခြင်း၌ သူ့သမိုင်းကြောင်း နှင့်သူတော့ ရှိပေလိမ့်မည်။

သူမှာ.. လယ်လည်း မရှိ၊ ကိုင်းလည်း မရှိ။

လယ်လုပ်၊ ကိုင်းလုပ်ဖို့ကိုလည်း သူ့စိတ်မပါ။ သူ့ရင်းငှားလုပ်ဖို့ ဆိုသည် တကယ်ကို ဝေလာ.. ဝေး။

ဘာပဲလုပ်လုပ် ငွေအမြန်ပေါ်သည့်အလုပ်ကိုမှ သူ့စိတ်ဝင်စား သည်။ သည်တော့ ဖားရှာ၊ ငါးရှာခြင်းသည် ငနီ၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ငန်းဖြစ်လာသည်။

စင်စစ်သည် သူ့အလုပ်သည် ပါဏာတိပါတာကို အရင်းခံသည့် အကုသိုလ် အလုပ်ဖြစ်သော်ငြား ရှမ်းစုတစ်ရွာလုံးကမူ အပြစ်မမြင်၊ အပြစ် မတင်ခဲ့ကြ။

"ငနီ ရှိပေလို့ပဲ .. ငါး ဖားရပြီး ဆွမ်းဟင်းကောင်းကောင်း လောင်း ပြီး တို့လည်း ဟင်းကောင်း၊ ကျွေးကောင်းလေးတွေ စားနေရတာ၊ နို့မဟုတ် ရင် အခက်ပဲ"

"မှန်တာပေါ့ကွယ်။ လူတိုင်းမှာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာ ဆိုတာကတော့ တစ်ခုစီပါလာတတ်ကြတာပဲ မဟုတ်လား။ အားလုံးဟာ ငွေအကြောင်းနဲ့သူ့ ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ်ချည်းပဲ။ ရှေ့နောက် မဆင်ခြင် ခဲ တစ်ဖက်သတ်ရှုမြင်လိုကတော့ မှားဖို့ပဲရှိလိမ့်မယ်"

"ငနီက ထူးတာတော့ တော်တော်ကို ထူးတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို တော့ သူ ညဘက် ငါးရှာ၊ ဖားရှာထွက်ပြီဆိုရင် မနက်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ သူ့ပလိုင်းထဲမှာ ငါးဖားတွေဆိုတာ အပြည့်ပဲ။ သူ့ကံကိုက သည်အလုပ်နဲ့ပဲ အရင်းခံလေတော့ ဘာမှတော့ အပြစ်တင်စရာ မရှိပါဘူးလေ"

ပတ်ဝန်းကျင်မှရိုက်ခတ်လာသော စကားတွေကို သူ့ကြားရလေ သလော။ မကြားရလေသလော မသိ။ သူကတော့ အချိန်တန်ပြီဆိုလျှင် ခြံ၌ ပလိုင်းကိုလွယ်၊ မီးအုပ်ကိုကိုင်၊ ငါးများထဲကို ပစုံးပေါ်မေးတင်လျက် သူ့လုပ်ကွင်းလုပ်ကွက်ရှိရာသို့ သွားမြဲတိုင်း သွားလေ့ရှိသည်ချည်းပင်။

ဤ၌ တစ်ခါတလေ ငါးဖမ်းနားရက် မရှိတော့ဘူးလားဟု မေးစရာ ခုန့်သည်။ သည်သို့မေးလာလျှင်ဖြင့် -

"ကျုပ်လား တစ်လကိုတစ်ရက်တော့ မဖြစ်မနေ နားလေ့ရှိတယ်။ နားလို့ မဖြစ်ဘူးလေ။ အဲသည့်နေ့မှာ ကျုပ်ပေးထားတဲ့ကတိအတိုင်း အင်းစောင့်သရဲ လေက်ဝါးကြီးကို အူစုံ၊ အသည်းစုံ ကြက်တစ်ကောင်ချက် ခွဲဖို့အတောက်အရက်တစ်လုံး မပျက်မကွက် တိုက်ကျွေးနေကျ မဟုတ်လား။ သူ့သောအဖြေက ရှိနှင့်ပြီးသား။

လေက်ဝါးကြီးစောင့်သော အင်းကို တော်ရုံတန်ရုံလူတွေ ငါးမရှာ ခဲ့ဘဲ သတ္တိအလွန်ကောင်းသော ကပ်မိုကျေးရွာမှ ရဲကိုတို့၊ ဆကာကြီးမှ ကျွဲသိုး နှင့် ငါးရှာဖူးသည်။ ငါးရှာ၍ ပလိုင်းထဲထည့်လိုက်ပြီဆိုလျှင် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် နှိုသဲ လက်တစ်ဖက်က ပလိုင်းထဲက ငါးကို ထုတ်ယူသွားခဲ့ပြီးသား။

သည့်အတွက် ဒေါသဖြစ်ဖြစ်ဖြင့် ရောင်ရမ်း၍များ မဆဲမိပါလေ ခဲ့။ ထိုလက်သည် အပြန်ကြီးဖြစ်လျက် လက်ဝါးအသွင်ပြောင်းကာ ဝိုခနဲ မှုအောင် လေထဲ ရမ်းသွားပေလိမ့်မည်။ ဆကာကြီးကျွဲသိုးဆိုလျှင် လက်ဝါး အဖျားခတ်သွား၍ မနည်းကို နာနပ်ယူလိုက်ပြီး "သရဲလက်ဝါးကြီး" ၏ အတင်းသည် တမဟုတ်ရင်းဆိုသလို ပျံ့နှံ့သွားခဲ့သည်။

အဖော်သာမပါ၍ကမူ ကျွဲသိုးတစ်ယောက် အသက်ပျောက်သွားမည်မှာ ကြာလှပေ။ သည်ကတည်းက တော်ရုံတန်ရုံ ငါးရှာ၊ ဖားရှာသူများမှာ လက်ဝါးကြီးပိုင်နက် နယ်မြေရှိရာကို ရောက်မလာဝံ့ကြတော့။

သည်နေရာမှာတော့ ငနီတို့က ဉာဏ်ပြေးသည်ဟုဆိုရမည်။

“ပေးကမ်းခြင်းသည် အောင်မြင်ရာ၏” ဟူသော ထုံးကို နှလုံးကျလျက် “ကျွေးမွေးခြင်းသည်လည်း အောင်မြင်ရာ၏” ကို အကောင်အထည်ဖော်လိုက်သည်။

သည့်အတွက် သရဲလက်ဝါးကြီးစောင့်သည့်နေရာရှိ ငှက်ဖျော့တောအုပ်ကလေးသို့ ညနေပိုင်း နေဝင်ရီတရောအချိန်တွင် တောင်တစ်လုံးကိုလမ်းကာ ရောက်လာခဲ့သည်။ လူမသိ၊ သူမသိ ရောက်လာခဲ့သည်မို့လည်း သူ့တာတွေ လုပ်ကိုင်လိမ့်မည်ကို မည်သူမည်ဝါမျှ မရိပ်စားမိခဲ့ကြ။

ငှက်ဖျော့တောအုပ်ကလေးကလည်း တကယ့်ကို အကာအကွယ်ကောင်း။ တောင်ကိုချလျက် ငှက်ဖျော့တစ်လက်ကိုခုတ်ကာ ကုန်းတူးလေးတစ်ခုပေါ်တွင် ငှက်ဖျော့ဖတ်ကို ခင်းလိုက်သည်။ ပြီးနောက် တောင်အတွင်းမှ ဝမ်းတွင်းကလံစာပါ သွတ်သွင်းချက်ပြုတ်ထားသည့် ကြွယ်ကောင်လုံးအား တင်လိုက်လည်း

ထို့နောက် မီးတောက်အရက်ပုလင်းကိုပါ ထုတ်လျက် ကိုင်းခွက်အတွင်း ငဲ့ထည့်ကာ -

“အင်းစောင့်လက်ဝါးကြီး ခင်ဗျား..

ရှမ်းစုရွာသား ကျွန်တော်မျိုးငနီ

ကြက်ကောင်လုံးဟင်းနဲ့တကွ

မီးတောက်အရက်ကိုပါ

တင်မြှောက်ပသပါတယ်။

အားပါးတရ စားတော်မူပါ။

သောက်တော်မူပါ။

သည်လိုမျိုး ကျွေးမွေးမှာ

တင်မြှောက်ပသမှာ စုတစ်ကြိမ်

စုတစ်ခေါက်တည်းသာ မဟုတ်ပါဘူး။

တစ်လတစ်ခါဆိုသလို

မပျက်မကွက်တမ်း တင်မြှောက်ပသ

ကျွေးမွေးမယ်ဆိုတာကို

ကတိကဝတ်ပြုပါတယ်။

သည့်အတွက် နောက်ရက်ကစလို့

ညဘက်ရောက်လေတိုင်း

အင်းစောင့်လက်ဝါးကြီး စောင့်တဲ့နေရာမှာ

ငါးမျှားပါရစေ။ သည့်အတွက် ကူညီပါ။

စောင့်ရှောက်ပါ ခင်ဗျား..”

ဟူ၍ ပါးစပ်မှ တထွတ်ထွတ်ရွတ်လျက် အခြေအနေကို စောင့်

ကြည့်လိုက်သည်။ အသည်းငယ်သူသာဆိုလျှင် လိပ်ပြာလွင့်မတတ် ဖြစ်နားနိုင်သည်။

ငနီကတော့ သည်လိုမဟုတ်။ အသည်းကောင်းသမို့ ပွဲတောင်းဖို့

အဆဲသူပဲလေ။ သည်လို ပြုစွယ်ရာပြုမှုပြီး စပ်လှမ်းလှမ်းမှ ငေးကြည့်နေမည် ဖတ်ဝါးကြီးတစ်ဖက်သည် လေတွင်ပျံ့လျက် ကြက်ကောင်လုံးဟင်းနဲ့

မီးတောက်အရက်တို့ကို ပြောင်တလင်း ခါသွားစေခဲ့သည်။

ငနီ . . နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ပြုံးလိုက်သည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာလည်း “သူ နှင့် လက်ဝါးကြီးတော့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်သွားကြပြီ” ဟု ဤလည်း မှတ်ထု လိုက်လေ၏။ အမှန်တကယ်လည်း သရဲလက်ဝါးကြီးနှင့်ငနီတို့ မိတ်ဆွေ ဆွေမှန် ဖြစ်သွားခဲ့ကြောင်းကို နောင် တစ်နေ့ညမှာပင် သက်သေတည် ခဲ့ ပေပြီ။

ဘာကြောင့်ဆို သရဲလက်ဝါး ကြီး၏ကူညီမှုဖြင့် ငါးတွေ ပလိုင်အဖြင့်

ရခဲ့ခြင်းက သက်သေခံနေပြီကောလေ။ ငနီ၏ဇနီး ပုစူးမဆိုလျှင် တပြုံးဖြုံး ရွာမှာက ဟင်းစားဝတ်သည်။ တစ်ခါတရံ အမဲပေါ်၊ ဝက်ပေါ်မှသာ ဟင်းကောင်း ကျွေးကောင်းအဖြစ် စားရသည်။ ငါးဆိုသည်က ရှမ်းစုရွာ ကလေးအတွက်တော့ ရှားကုန်၊ ဆန္ဒအာသီသရီလျှင်ဖြင့် ဆကာကြီး မနုတ် ဈေးအမီကို သွားပေရော့။

ခုတော့ ရှမ်းစုရွာကလေး၏လိုအပ်ချက်ကို ငနီက ဖြည့်ဆည်းပေး လိုက်ပေပြီ။ ဆွမ်းခံကိုယ်တော်တွေကိုလည်း စိတ်နှလုံးချမ်းမြေ့စွာဖြင့် ကုသိုလ်ယူ လောင်းလှူနိုင်ပေပြီ။ သည်တော့ သူလည်း အကျိုးရှိ ကိုယ် လည်း အကျိုးရှိ။ သည့်အတွက် ငနီအဖို့ အင်းစောင့်သရဲလက်ဝါးကြီး၏ ကျေးဇူး ဥပကာရ အထူးပင် တင်ရှိလှပါသည်။

“ကျေးဇူးရှိရင် ကျေးဇူးကို မမေ့ရဘူး ကိုငနီရဲ့ . . ကိုယ် ကတိထား ပြီးရင် ကတိတစ်လုံးကို မဖျက်နဲ့နော်”

“ငါသိပါတယ် ပုစူးမရယ် . . ငါ့ကို ဆရာ လာမလုပ်စမ်းပါနဲ့”

“အေးပါတော် . . ဧအားပါ။ ကျုပ်က ပညာရှိသတိဖြစ်ခဲ ဖြစ်သွား မလား . . စိုးရိမ်လိုပါ”

ပုစူးမထံမှ မကြာခဏ သတိပေးစကားကြောင့် အင်းစောင့်သရဲ လက်ဝါးကြီးအား တင်မြှောက်ပသဖို့ ဝတ္တရားမပျက်ခဲ့။ အင်းစောင့်သရဲ

“ကိုငနီ . . ရှင် အင်းစောင့်သရဲ လက်ဝါးကြီးကို တင်မြှောက်ပသဖို့ မေ့မသွားနဲ့နော်။

ကျွန်မမှတ်ထားတာ ရက်တောင် သုံးလေးရက်စွန်းနေပြီ”

လက်ဝါးကြီးကလည်း ငနီ ငါးရှာထွက်လာသည့်အခါတိုင်း ငါးတွေ ပလိုင်နှင့် အပြည့်ပါသွားစေဖို့အတွက် ကူညီစောင့်ရှောက်ရမည့်ဝတ္တရားကို ပျက်ယွင်း ခြင်း မရှိခဲ့။

သည်တော့လည်း ကာလကြာလေ . . ငနီတို့လင်ယောက်ျား၏ စီးပွားရေး အခြေအနေမှာ သောင်သာလေပင်။ မယိုင်တယိုင် . . မခိုင်တခိုင် တဲကလေး လည်း ခုဆိုယူ၍ထောင်သွပ်မိုးနှင့် ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ အိမ်ကလေးဖြစ်လာခဲ့သလို၊ ပုစူးမမှာလည်း ရွှေတဝင်းဝင်းဖြစ်လာခဲ့သည်။

ပုစူးမကား အိမ်တွင်းမူလုပ်၊ သိမ်းထုတ် သေချာသူဖြစ်သည်။ လင်တော်မောင် ငနီရလာသည့်ငါးတို့ကို အမျိုးအစားခွဲကာ သူ့ဈေးနှုန်းနှင့် သူ သတ်မှတ်ပြီး မနက်စောစော လာဝယ်သူရှိရင် ရောင်းချမည်။

စဉ်အိုးအတွင်း လှောင်သင့်သည်တို့ကို လှောင်မည်။ ရွာစဉ်လှည့် ချွဲ ရောင်းသင့်သည်တို့ကို ရောင်းမည်။ ရောင်းမကုန်လျှင်လည်း ကိစ္စမရှိ။ ငါးရှာတွေဆိုလျှင်လည်း ခွဲခြမ်း၍ အခြောက်အခြမ်း လှန်းသင့်တာကို လှန်း ခည်။ ငါးပိဆားပြား လုပ်သင့်တာကို လုပ်မည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အခက်ဖက် တာ ငွေဝင်မည့်အလုပ်တွေသာတည်း။

လူစိတ်ဆိုသည်ကလည်း အခက်သာ၊ ကလား။ ငွေစကြေးစကလေးတွေ လျှံလာတော့ စည်းစိမ်ခံ့မျှင်စိတ်တွေ ထင်လာသည်။ ကနဦးအစကတော့ တစ်ညလုံး အညောင်းယိုင်ရ၍ ညောင်း

ညာကိုက်ခဲလိုပါဆိုပြီး ယမကာလေးတစ်ခွက်၊ နှစ်ခွက်လောက် အစပျိုးကြည့်ရာမှ နေ့စဉ်ရက်ဆက်ဆိုတော့ စွဲမှန်းမသိ စွဲလာသည်။

“ကိုငနီ .. ရှင်နော်၊ အစရှိတော့ အနောင်နောင် လုပ်မနေနဲ့ .. မောင်ကျန် တစ်တို့ .. တစ်တို့နဲ့ ဖြတ်မရအောင် စွဲနေမှ အဝက် ..”

“အေးပါကွယ် .. ကြိုက်လို့သောက်တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ အညောင်းအညာ၊ အကိုက်အခဲနဲ့ သွေးလေညီအောင်လို့ စေးအဖြစ်ရှိပဲတာပါ ..”

“ဒါဆိုလည်း ပြီးရော ..”

တကယ်တမ်း ပြီးသလားဆိုတော့ .. မပြီး။

တစ်ရက်တလေ မသောက်ဘဲ နေကြည့်ဖူးသည်။ ဘာလို့နေမှန်း မပြောတတ်အောင် ဟာတာတာကြီး ဖြစ်နေရသည်။

တူညီ ယမန်နေ့က ပုလင်းလက်ကျန်ကလေးကို ရှင်းပစ်လိုက်မှ ဟာတာတာဖြစ်တာတွေ ပြယ်လွင့်ကာ လိုအပ်မှုမရှိဘဲ ပြီးပြည့်စုံသလိုမျိုး ခံစားလိုက်ရသည်။ သည်အနေအထားသည် အရက်စွဲသော လက္ခဏာဖြစ်မှန်း ငနီ မခိုင်းစားမိခဲ့။

သည်တော့ တစ်ညလုံး ငါးမျှားခြင်းလုပ်ငန်းခွင်က ပြန်ရောက်လာသောအခါ ငါးပလိုင်းကို ပူးစူးမအားအပ်၍ သူကတော့ ဒေါ်ဘုမ၏အရက်ဖိုသို့ ရောက်သွားခဲ့တော့သည်။

“ကိုင်း .. ဒေါ်ဘုမရေ၊ ဟောသည့် ငါးရုံကိုကွင်းပြီး ကြော်ပေးဈာ”

“ခေါင်းနဲ့ အလယ်တုံးတစ်တုံးသာ ပေ၊ ကျန်တာ .. စင်ဖျားတို့ ယူပေတော့ ဟုတ်ပလား”

ဒေါ်ဘုမတို့အဖို့ ဒါမျိုးကို ဘယ်မကြိုက်ဘဲ ရှိမည်နည်း။ အရက်ဖိုးလည်း လက်ဝင်းရှင်းပေးရုံမက ဟင်းစာပါပေးလေသော သည်လိုလူမျိုးကို လက်လွတ်သွားမှာ စိုးပါသေး။ သည့်အတွက် အိမ်စားဖို့ ချက်ထားသည့်ထဲမှ ခရမ်းချဉ်သီး၊ ငါးပိဗျက်တို့၊ သရက်သီးစိတ်တို့၊ တညင်းသီးပြုတ်တို့ကို တောင် စေတနာ ရေစီးကမ်းပြိုခဲ့လေတော့ ဒေါ်ဘုမ၏အရက်ဖိုသည် သူ့အတွက် သာစွ ဝိမာန်တစ်ခုနှင့် ဘယ်မှာလာ၍ ခြားတော့မည်နည်း။

“ကိုငနီ .. ရှင် အင်းစောင့် သရဲလက်ဝါးကြီးကို တင်မြှောက် ပသဖို့ မေ့မသွားနဲ့နော်၊ ကျွန်မ မှတ်ထားတာ ရက်တောင် သုံး လေးရက်စွန်း

နေပြီ ..”

“ဟေ .. ဟုတ်လား၊ ငါ သတိမေ့နေလို့ပါကွာ ..”

“တော်ကတော့ လုပ်ပြီ၊ မေ့မှာပေါ့ .. နေ့တိုင်း အရက်တွေ အလွန်အကျွံ သောက်နေမှတော့ အာရုံတွေ ချွတ်ယွင်းလာပြီပေါ့၊ မနက်ဖြန်ကျရင် ကိုယ်လုပ်နေကျ ဝတ္တရားကို မမေ့နဲ့၊ ကျွန်မ အရီးသိုင်းမြဲတို့ အိမ်က ကြက်တစ်ကောင် မှာထားတယ်။ မနက်ဖြန် တော် ငါးမျှားထွက်ရင် ယူသွားဖို့ အဆင်သင့် လုပ်ထားပေး၊ ဟုတ်ပလား ..”

“အေးကွာ .. အေး .. အေး၊ ငါလည်း ဒေါ်ဘုမဖိုက မီးတောက်တစ်လုံး ဆွဲလာခဲ့မယ်”

နောက်တစ်ရက်ရောက်တော့ ပူစူးမ အရံသင့် စိမ့်ပေးထားသော တောင်းကိုထမ်းလျက် ငါးမျှားတံတစ်ချောင်းနှင့်အတူ ညနေရီ မှောင်ခြေသန်းခါနီး၌ သူ၏ဘူမိနက်သန် အင်းစောင်းရှိငှက်ပျောတောအုပ်ကလေးသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ရောက်တော့ .. လစဉ်ပြုနေကျ ဝတ္တရားအတိုင်း ကုန်းဂမူကလေး အပေါ်တွင် ငှက်ပျောဖက်ခင်းကာ ပူစူးမ စီစဉ်ပေးလိုက်သည့်အတိုင်း ကြက်ကောင်လုံးချက်ကို တင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ တောင်းအတွင်းမှ မီးတောက် ချက်အရက်ပုလင်းကိုထုတ်ကာ မတ်ခွက်အတွင်း လောင်းထည့်လိုက်သည်။

“အေ ..!”

ကြက်ကောင်လုံးကို ကြည့်၍ သွားရည်တဖြားဖြားကျနေမိသတဲ့သို့ အရက်နဲ့ရသည့်အခါမှာလည်း အာသာငန်းငန်းဖြစ်လျက် လေတွေက ပြိုဆင်းလာခဲ့သည်။

BURMESE CLASSIC

သည်တော့ လုပ်သင့်၊ မလုပ်သင့် မစဉ်းစားတော့ဘဲ ကြက်ပေါင်ကို ခွဲလိုက်သည်။ ပြီးတော့ မတ်ခွက်အတွင်းမှ မီးတောက်အရက် တစ်ခွက် ခွဲလိုက်သည်။ မြို့ချလိုက်တော့ လည်ချောင်းထဲ ပူဆင်းလာခဲ့သည်။ ဤတွင် ခွဲထားသော ကြက်ပေါင်ကို ကိုတံဆွဲလိုက်သည်။

“အားပါး . . ပါး၊ တယ်လည်း အရသာထူးပေတာပဲ၊ လျှာကြော တစ်ခုလုံး ဆီမ့်သွားပါပေကာလား . . .”

သည်သို့ မှတ်ချက်ချအပြီး-

“အင်းစောင့်လက်ဝါးကြီး ခင်ဗျား . .

မနေနိုင်၊ မထိုင်နိုင်လို့

သောက်မိစားမိပါတယ် . .

ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ။

ကျန်တာတွေကို စိတ်တိုင်းကျ

သုံးဆောင်တော်မူပါ ခင်ဗျား . . .”

သည်သို့ တိုင်တည်ပြောဆိုပြီးသည့်နောက် နားရွက်ကြား၌ ညှစ်ထားသော စေးပေါလိပ်တို့ကို မီးညှိစွာရှိုက်ကာ ငါးပျားဖို့ရာ ပြင်ဆင်တော့သည်။

“ဟေ့ကောင် . . လက်ဝါးကြီး၊ မင်းက သရဲ၊ ငါက . . လူ၊ မင်းထက် အသိဉာဏ်ရှိတဲ့လူ . . မှတ်ထား၊ ငါ့အပေါ် လုံးကြီး လာမတင်နဲ့၊ လုံးကြီး လာတင်လို့ကတော့ ဆံခတ်ဖစ်လိုက်မယ် . . ဘာမှတ်သလဲ”

“ဟင် . . ! ဒါက ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ၊ ငါးတစ်ကောင်တလေ ဆောင်မှ မရပါကလား . . .”

“အေးကွာ . . ဘယ်လိုဖြစ်တယ် မသိပါဘူး၊ ငါ့မှာ မြင်ကိုက်ခံရတာသာ အဖတ်တင်တယ်၊ ဘယ်ငါးမှ ယောင်လို့တောင် အစာကို လာအာဟံဘူး၊ အင်းထဲမှာ ငါးတွေ ပြောင်းဆန်အောင် ရှိပါရဲ့နဲ့ . . .”

“အင်း . . တစ်ခုခုတော့ . . တစ်ခုခုပဲ . . .”

“ငါလည်း မစဉ်းစားတတ်တော့ဘူးကွာ . . .”

တော်ပါသေးအံ့၊ ထိုနေ့အဖို့ ယခင်နေ့တွေက လှောင်ထားခဲ့သော ငါးများကို ရောင်းချပေးနိုင်သည့်အတွက် မိတ်မပျက်ခဲ့၊

ဒုတိယနေ့ကျတော့လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း၊ မည်သည့် ငါးမှ ရမလာခဲ့၊

တတိယနေ့ရောက်တော့လည်း အသွင်မပြောင်း . . . ငနီ၏စိတ်ထဲမှာတော့ အတော့ကို ခံပြင်းနေတော့သည်။

ဒေါ်ဘုမ၏အရက်ဖိ၌ စိတ်ထဲ ခပ်ညစ်ညစ်ဖြင့် တစ်ပိုင်းပြီးတစ်ပိုင်း ခြုံနေမိတော့သည်။

“တောက် ! . . .”

ငနီ၏စိတ်ထဲမှာတော့ မကျေမချမ်း၊

အထူးသဖြင့် ဓါတိုင်း ပလောင်းအပြည့်မျှ အိမ်အပြန်လှစေရန် ငါးကြီးငါးကောင်းတွေ ပေးနေသည့် အင်းစောင့်သရဲလက်ဝါးကြီးသည်

အာအချိုးပျား ချိုးလိုက်ပါသနည်း၊ တစ်နေ့လည်း မဟုတ်၊ နှစ်နေ့လည်း

■ ■

အင်းကန်ပေါင်ပေါ်တွင် ငယ်ပါကို ကော့လျက်
ရှူရှူးပန်းသည်။ ဒါလည်း မကျေနပ်နိုင်။
ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ အစာဟောင်းတွေကို ညှစ်ထုတ်တော့သည်။

■ ■

မဟုတ်။

“ငါ့ဘက်ကတော့ စားရ၊ သောက်ရအောင် ကျွေးလိုက်ရတာ.. အင်းကန်ကို သည်လိုလုပ်နေတာ ဘာသဘောလဲ !

အေး.. သည်ည ငါ့ကို ငါးတစ်ကောင်မှမရအောင် လုပ်ရင် လုပ်ကြည့်။ ငနီဆိုတဲ့ကောင်အကြောင်း သိသွားစေရမယ်ကွ ..”

အရက်ရှိန်ကလေးရလာတော့ မခံချင်စိတ်တွေက နိုးကြွန်းထလာခဲ့သည်။

“ဒီညတော့ .. မင်း ဘာလဲ၊ ငါ ဘာလဲဆိုတာ အဖြေသိရပြီပေါ့လက်ဝါးကြီးရေ ..”

ထုံးစံအတိုင်းပင် ညမှောင်ရီသန်းချိန်ခလောက်တွင် ငနီ ဝလာလက်ချည်းသက်သက် ထွက်လာခဲ့သည်။ ဘာကြောင့်ဆို ပလိမ်းနှင့် ငါးများတံကို အင်းစောင်းမှာပဲ ထားခဲ့သည်မဟုတ်လား။

လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း ငှက်ပျောအုပ်နံ့ဘေးရှိ ထိုင်နေကျနေရာတွင် ငါးများချိတ်၌ ငါးစာတပ်ကာ ငါးစတင် များတော့သည်။

ဟိုး .. အရင့်အရပ်နေတွေတုန်းက ငါးများချိတ် ရေထဲကျသည့်နံ့နှင့်ပင် ငါးတစ်ကောင်ကောင်က ဝန်းခနဲ ပြေးဟပ်ပြီးသား။ ဆတ်ခနဲသာ ဆွဲလိုက်၊ လိမ်မယ်ခါရမ်းလျက် ငါးတစ်ကောင်ကောင်ကတော့ဖြင့် စေ့ခနဲပါပြီးသား။

ခုတော့ဖြင့် သူ ငါးများနေရာ၊ ဝန်းကျင်အနီးတစ်ဝိုက်မှာ ငါးတွေထမပွက်မဟုတ်၊ ဝန်းခနဲ .. ဝန်းခနဲ .. ထထပွက်သည်။ သို့တိုင် သူ့ငါးစာကို ဘယ်ငါးမှ လာမဆွဲကြကုန်၊ ငါးတွေ တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် သုတ်ထင်

နိုင်တုန်းကဆိုလျှင် အချိန်တွေ အကုန်မြန်လှချည့်ဟု ထင်ခဲ့သည်။

ဟော .. ခုလိုမျိုး ဘယ်ငါး တစ်ကောင်တစ်ပြီးမှ အစာမဟပ်လေတော့ စိတ်ထဲ ကသိကအောက် ဖြစ်ရသည်။ သည်တော့ ခါးကြားထိုးကာ အပေါ်အကျီခုံးထားခဲ့သည့် ပုလင်းကို ဆွဲထုတ်လျက် တစ်ကျိက်မျှ မော့လိုက်သည်။

“အား!.. ကောင်းလိုက်တဲ့ မီးတောက်၊ ရင်ထဲကို ပူဆင်းသွားတာပဲ။ ခုနေ ကြက်ပေါင်ကလေးနဲ့ဆိုရင် ဘာပြောကောင်းမှာလဲ ..”

အမြည်းမရှိတော့ ဆေးပေါ့လိပ်တိုကိုပဲ ဇာရှိုက်ရင်း အမြည်းလုပ်ကြည့်။ ညဉ့်ကား .. တဖြည်းဖြည်း နက်လာခဲ့ပေပြီ။

ငါးဆို၍ တစ်ကောင်တစ်ပြီးမျှပင် မရသေး ..။ လူကလည်း တောက်တန်ခိုးဖြင့် ယိုင်ထိုးနေပေပြီ။

“ဟာ .. ငါသိပြီ၊ ငါ .. သိပြီ၊ ဒါ .. လက်ဝါးကြီးရဲ့စနက်ပဲ။ ဘယ်နယ်ထဲလဲတစ်ခါ အမြဲတမ်း ပုံမှန်ပသလာခဲ့တာ။ တစ်ခါလေး သင်းရဲ့အရက်နဲ့

အမြည်းကို နည်းနည်းသောက်စားမိတာနဲ့ ငါ့ကိုပညာပေးနေတယ်ပေါ့။ ထင်လား ..။

ဟေ့ကောင် .. လက်ဝါးကြီး၊ မင်းက သရဲ၊ ငါက .. လူ၊ မင်းထက် အသိဉာဏ်ရှိတဲ့လူ .. မှတ်ထား၊ ငါ့အပေါ် လုံးကြီး လာမတင်နဲ့၊ လုံးကြီး

အတင်လို့တော့ ဆံခတ်ပစ်လိုက်မယ် .. ဘာမှတ်သလဲ” ပြီးတော့ ယမကာအရိန်ဖြင့် လက်ဝါးကြီးကို ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ် ဆဲနေ

တော့သည်။ ဆဲလိုဝပြန်တော့လည်း ဒေါသအရိန်က မပြေသေး။

ဘာမျှ မပြောမဆိုဘဲနှင့် .. အင်းကန်ပေါင်ပေါ်တွင် ငယ်ပါကို ကော့လျက် ရှူရှူးပန်းသည်။ ဒါလည်း မကျေနပ်နိုင်။ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်

အစာဟောင်းတွေကို ညှစ်ထုတ်တော့သည်။ “ဖြောင်း..”

“အောင်မယ်လေးဗျ !..” “ဝန်း..”

ကျယ်လောင်သော ရိုက်ပုတ်သံ၊ နာကျင်စွာ အော်ဟစ်ညည်း

www.burmeseclassic.com

ညသံ၊ အင်းရေထဲသို့ ပြုတ်ကျသွားသံတို့ ဆက်တိုက်ပေါ်ထွက်လာကြ၊ မကြာခင်မှာပင် ပုရစ်တို့အော်မြည်သံမှလွဲကာ မည်သည့်အသံမျှ ပေါ်ထွက် မလာကြတော့။

“ဆိုကြပါစို့ . . . စာရေးဆရာရယ်၊ နောက်တစ်နေ့ရောက်တော့ မနက်ခင်းတိုင်အောင် ငနီပြန်မရောက်လေတော့ ငနီမိန်းမ ပူစူးမလည် အဖော်တွေခေါ်ရင်း ငနီငါးမျှားနေကျနေရာကို သွားရှာတယ်၊ ငါးတစ်ကောင် တစ်မြီးမှမရှိတဲ့ ပလိုင်ဟာ ငှက်ပျောပင်ရင်းမှာ . . . လဲလို့၊ ငါးမျှားတံလည်း အင်းရေထဲ ခေါင်းစိုက်နေတယ်။

နောက်တော့ အင်းကန်စောင်းတစ်နေရာ အဲသည်မှာ . . . မစင်တစ်ပုံ၊ ပြီးတော့ အင်းရေစပ်မှာ မှောက်ခုံကြီးနဲ့ အသက်ကင်းမဲ့နေတဲ့ ငါး

“ဟာ . . . ဒါဆို ငနီ ရေထဲကျပြီး သေတာပေါ့”

“သည်လိုပဲ မှတ်ရမှာပေါ့လေ၊ ထူးတာက ငနီဟာ အင်္ကျီမဝါး ကျောပြောင်ကြီးဖြစ်ပြီး အဲသည်ကျောပြင်မှာ နီညိုနေတဲ့ လက်ငါးချောင်း ရှာကာ ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်နေတာပဲ . . .”

“ဒါဆို . . . တစ်ယောက်ယောက်က အင်းရေထဲ ရိုက်ချလိုက်သံ သဘောပဲပေါ့”

“သည်လိုလည်း ယူဆနိုင်ပါတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သတ္တဝါတစ်ကောင်တစ်ခုလို့ ဆိုရမှာပေါ့လေ၊ ဘာတွေ ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကိုတော့ သွားလေသူ ငနီပဲ အစအဆုံးသိနိုင်မှာပါ . . .”

ဤစာရေးသူ ရှမ်းစုရွာသို့ အမှတ်မထင် ရောက်ရှိသွားစဉ်က ရလိုက်သော အကြောင်းအရာကလေးတစ်ခုရယ်ပါ။

ထိုအဖြစ်ကိုရေးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသော်ငြား ကာလအကြာအောင် မရေးဖြစ်ခဲ့၊ ထိုကာလမှာပင် နောက်ဆက်တွဲ ဖြည့်စွက်သော အကြောင်းရပ်တို့ကိုလည်း ကြားခဲ့ရသည်။

“ငနီ သေပြီးတဲ့အချိန်ကလို့ လက်ငါးကြီးဆိုတာ မရှိတော့ဘူး အစောင့်လဲ သွားတယ်လို့ ပြောရမလား . . . အဲသည်ကစပြီး အင်းရေ

လက်ငါးကြီးဆိုတာ ပျောက်သွားပြီး “အင်းစောင့်ငနီ” လို့ နာမည်ထွက်လာတာ ခုထိပါပဲလေ၊ ရွာနီးချုပ်စပ်က ငါးရှာ၊ ဖားရှာသမားတွေဟာ သူ့ကို နို့ရိုသေသေနဲ့ တင်မြှောက်ပသရင် ငါးတွေရအောင် ဖန်တီးပေးတယ်ဆိုပဲ မဟုတ်လေသည်။ မဟုတ်လေသည်ကိုမူ စာရေးသူ မသိ၊

စာရေးသူ သိလေသည်ကား . . . တိုတောင်းလှစွာသော လူ့ဘဝ၌ အဖြစ်အပျက်တွေက “ထူးထွေတည့် အံ့ရာသော် . . .” ဆိုတာပင်။

အငြိုးအစားကြီးမားသော ငန်းမြေ

ငန်းမြေဟာ ကိုယ်ထည်ကြီးမားပြီး အဆိပ်ရှိသောမြေမျိုး ဖြစ်ပေမယ့် လူကို တမင်သက်သက်တော့ ရန်မရွာတတ်ပါဘူး။ တစ်ချို့ကဆိုရင် သူ့ကို မမြဲသူတော်လို့တောင် ဆိုကြပါတယ်။

အိမ်မယ့် ငန်းမြေမျိုးနွယ်ဝင်ထဲက အမည်းပုပ်ရောင်ရှိတဲ့ ငန်းပုပ်မျိုးကတော့ လူကို လိုက်တတ်ပါတယ်။ လိုက်တဲ့အခါမှာ ပါးပျဉ်းထောင်ပြီး လိုက်တတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ သူ့အငြိုးထောက်ပြီး ကြည့်တတ်ပါတယ်။ ပြီးရင် ထပ်လိုက်ပါတယ်။ လုံးဝမမြင်ရတော့မှ မလိုက်ဘဲ နေပါတယ်။

ပြီးတော့ ငန်းပုပ်တွေဟာ ရိုက်ပုတ်ပြီး မသေဘဲ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်နိုင်ခဲ့ရင် ရန်သူကို တစ်နှစ်ကျော်ကြာသည်အထိ မဝေပုတတ်ဘဲ ပြန်လည် ရန်မူမလေ့ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။

ငန်းမြေမျိုးနွယ်တွေဟာ အချို့အစား အမျိုးမျိုးရှိပေမယ့် ထင်ရှားတဲ့ငန်းမြေမျိုးကတော့ ငန်းဝါ၊ ငန်းပုပ်၊ ငန်းသံကွင်းစပ်၊ ငန်းစောင်း၊ ငန်းတော်ကျား၊ ငန်းဦးကွက်၊ ငန်းနက်ကျား၊ ငန်းတော်ရည်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ငန်းမြေကို အင်္ဂလိပ်လိုဆိုရင် "ဟမ်မာဒြာရက်" လို့ ခေါ်ပါတယ်။ "ငန်ဂါရပ်"

လို့လည်း ငန်းမျိုးကိုလိုက်ပြီး ခေါ်လေ့ရှိပါတယ်။

ငန်းဝါကို သိန္နီယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံတို့မှာ တွေ့ရတတ်ပြီး ငန်းဝါဆိုဝေမယ့် အညံ့စေရောင်ရှိပြီး အညံ့ဆရာရောင် ကန်လန်စင်းများလည်း ဝါရှိပါတယ်။ လည်တိုင်ကတော့ အဝါရောင်ပါ။ တစ်ချို့သာ ငန်းဝါမျိုးတွေကတော့ အစိမ်းရောင်ရှိပြီး ထည်တိုင်ဝါပါတယ်။

ငန်းသံကွင်းစပ်မှာတော့ အဝါနဲ့ အမည်းကွင်းများ ထပ်ခုဖြားစီ ရှိပါတယ်။ ဦးခေါင်းအာမည်းပြီး လည်တိုင်နဲ့ကိုယ်အောက်ပိုင်းဟာ အဝါရောင်ရှိပါတယ်။ အရည်(ဂ)ပေအထိ ကြီးထွားပါတယ်။ ငန်းစောင်းကတော့ သွားလာတဲ့အခါမှာ စောင်းစောင်းငမ်း သွားလေ့ရှိပါတယ်။

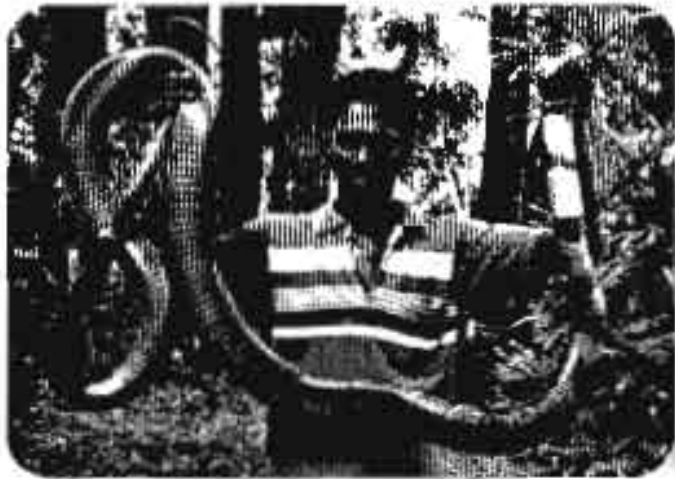

ငန်းတော် ကျားတို့ တော့ အင်တိုင်းတောနဲ့ တော ဖွဲ့ကြီးများမှာ အများအပြား တွေ့ ရပါတယ်။ ဦးခေါင်း၊ ဝေးပြီး ကိုယ်ထည်ရှည်ပါတယ်။ ကိုယ် ရောင်က ကတ္တီပါအနက်ကိုသို့ ရိုပြီး အဝဲကွက်များ ပါရှိပါတယ်။ အဆိပ် အလွန်ပြင်းပေမယ့် လူ ကို လုံးဝ ရန်မရှာတတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အခြားအတော့ ထား တတ်တာတော့ ငန်းမြေတိုင်း လိုလိုမှာ ရှိတတ်ကြပါတယ်။

သူတို့ရဲ့ဥစ္စာ ဝိုးစားခဲ့သူတွေကို လိုက်လံ ပေါက်သတ်တတ် ထလို့၊ သူတို့မိသားစု အသိုက်အမြှိုကို ဖျက်ဆီးသူတိုင်းကို ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ပါတယ်။ သယ်လောက်ခေးလံတဲ့ ခရီးဖြစ်ပါစေ၊ ရအောင် လိုက် ပြီး လက်စားမရတတ်ပါဘဲ။

ငန်းမြေတွေနဲ့ပတ်သက်လို့ သတိပြုရမယ့်အချက်က ငန်းမြေ

ကို သတ်မိရင် ငန်းမြေတို့ကို ရုအောင်ရှာပြီး သတ်ပါ။ မဟုတ်ရင်တော့ သင့် တို့ တစ်နေ့မှာ ငန်းမြေတို့က ရုအောင်လိုက်ရှာပြီး ပေါက်သတ်ပါလိမ့်မယ်။

ငန်းနက်ကျားဟာ အလွန်လှပတဲ့မြေမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ငန်းတော် ရှည်ကို မမြှမင်းသား(သို့) မြေသူတော်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကိုယ်ထည်ရှည် ပေမယ့် အဆိပ်မရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ငန်းတော်ရှည်တို့ အခြားမြေများက တော့ မကြောက်ကြရပါတယ်။

ပုံမှန်အားဖြင့်တော့ ငန်းမြေအများစုမှာ အဆိပ်တွေရှိကြပေမယ့် လူကို အန္တရာယ်မပြုတတ်ပါဘူး။ ငန်းမြေများဟာ ကိုယ်ထည်ကြီးမားတဲ့ မြေမျိုးများဖြစ်လို့ သူတို့ကို လူတွေက အလွယ်တကူ တွေ့မြင်နိုင်ကြပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုတွေတဲ့အခါ ကြောက်ဖို့မလိုသလို၊ သတ်ဖို့လည်း မလိုပါဘူး။ အသာအယာ မောင်းထုတ်လိုက်တာနဲ့ သူ့ဟာသူ ထွက်သွား တတ်ပါတယ်။

ငန်းမြေတွေဟာ လယ်ယာများမှာ မနေတတ်ပါဘူး။ တောထု ထပ်ကို ဒေသများရဲ့ရဲ့တွေ့ သစ်ခေါင်းတွေထဲမှာ နေတတ်ကြပါတယ်။ ငန်းမြေတွေဟာ ပါးဖျင်းကြီးမားပြီး လှပတာကြောင့် သူတို့ကို မြေ အလွှာအောက် ဆရာများက မြေများပြုသရာမှာ ငန်းမြေတွေကို အကန့်ကန့်တတ်ကြပါတယ်။

မရုဏ်မုတ်ဝန်း

လွန်ကျော်ဦး

၃ ၀ ၁ ၅

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်ခံစားနေရတဲ့
ဝေဒနာထက် ပိုပြီး စိတ်ကွဲရောက်
နေတာက မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့
အကြည့်စူးစူးပဲ။

ကျွန်ုပ်ကို ခင်မင်ကြသည် မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများက အထင်ကြီး
ကောင်း ကြီးမားကြမည်ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ရင်းအစစ်အမှန်ကို
သိကျွမ်းထားသူများက "လူဝှစ်စာ လူကန်လန်" ဟု သတ်မှတ်ထားကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ရင်းအမှန်ကို သိပြီး လူဝှစ်စာ လူကန်လန်ဟု သတ်
မှတ်ထားသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်သည် ဘယ်အရာမဆို ယုံကြည်လက်ခံ
မရှိဘဲ သက်သေသတ္တုပြမှ ယုံကြည်တတ်သူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် မိတ်ဆွေများနှင့်တွေ့တိုင်း အမြဲတစ်
ပြင်းစုန်လေ့ရှိသည်။ သို့တိုင် ကျွန်ုပ်သည် ကုန်လွန်ခဲ့သော လေးငါးနှစ်
ကာလက ဝန်ထမ်းဘဝမှထွက်ပြီး စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းလုပ်ရန် မိတ်ဆွေ
တစ်ဦး၏ အကူအညီဖြင့် မြို့ရွာနံရံ ခြံကြီးတစ်ခုကို ဝယ်ယူနေထိုင်ခဲ့သည်။

ထိုခြံကြီးထဲတွင် ကျွန်ုပ်နေထိုင်ခဲ့စဉ် ထူးထူးဆန်းဆန်း တွေ့ကြုံ
ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ခြံကြီးဝယ်ယူပြီး

ခြံလုပ်ငန်းများ စတင်ရာ သုံးလေးလအကြာတွင် ဆန်းကြယ်သည့်ရောဂါ
ဆစ်ဖျိုးကို ခံစားရလေသည်။

ထိုရောဂါမှာ ကျွန်ုပ် ညအိပ်ရာဝင်ပြီး နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်
နေစဉ် အိပ်မက်လိုလို၊ တကယ်လိုလိုပင် တွေ့ရှိရသည့် မိန်းမတစ်ယောက်
ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုမိန်းမသည် ကျွန်ုပ်ကို ကြည်လင်ရွှင်ယူသည့်အမူအရာနှင့်
အတူ ယျက်ဝန်းစူးစူးဖြင့် အတန်ကြာ ကြည့်ရှုနေသည့်ဖြစ်ရပ်ပင်...။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုမိန်းမ၏အကြည့်ကို တုန်ပြန် မကြည့်ရဲအောင်
အာရုံစူးစိုက်သည်။ ထိုမိန်းမပျောက်ကွယ်သွားပြီး ကျွန်ုပ်ခိုက်ထဲတွင် မခံမရပ်
ဘဲအောင် နာကျင်သည့်ဝေဒနာကို အတန်ကြာအောင် ခံစားရပြီးမှ သက်သာ
နှင့် ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ခံစားနေရသည့်ဝေဒနာကို အပြန်ပြန် အလှန်လှန်
ခံစားကြည့်ပြီး ကျွန်ုပ် အစားအသောက်များ မှားယွင်းမှုကြောင့်လား။ သို့
မဟုတ် ရာသီဥတု အခြေအနေကြောင့်လားဟု အမျိုးမျိုး ခွဲခြားစိပ်ဖြာ
ကြည့်မိသော်လည်း ဘဲဥ အစရာမရသကဲ့သို့ ရှိနေလေသည်။

သို့တိုင် ကျွန်ုပ် ခံစားနေရသည့်ဝေဒနာက ညစဉ်ညတိုင်း ဖြစ်ပေါ်
နေ၍ ကျွန်ုပ်အဖြစ်ကိုပြောပြလျှင် မည်သူမှ ယုံကြည်နိုင်စွမ်းရှိမည်မဟုတ်
နိုင်သဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုဝေဒနာကို ကြိတ်မှိတ်ခံစားလာခဲ့သည်မှာ ရက်မှ
အသို ကူးပြောင်းခဲ့ချေပြီ။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုဝေဒနာကို ကြိတ်မှိတ်ခံစားမှုကြောင့် အအိပ်ပျက်
ခြင်း အစားပျက်ခြင်းနှင့်အတူ စိတ်ထဲတွင် ပူပင်ကြောင့်ကျ စိုးမဲ့မှုကြောင့်
ကျွန်ုပ်နွှော့ကိုယ်သည် တစ်နေ့တခြား ညှိုးရှုံးပိန်လိုလာလေသည်။ ကျွန်ုပ်
အဖြစ်ကို ခြံထဲတွင်အလုပ်လုပ်နေသည့် ဦးဖိုးလူက ရိပ်စားမိဟန်တူသည်။

"ကိုဖိုးစက်ကို ကြည့်ရတာ ထူးခြားနေပါလား...။ အကြောင်းထူး
ရှိနိုင် ပြောပြပါလား။ ကျုပ် ကူညီတန်သရွေ့ ကူညီပါ့မယ်"

ကျွန်ုပ်သည် ဦးဖိုးလူ အတန်တန်မေးသည့်စကားကို ရေငုံနှုတ်
မိတ်ပြီး နေခဲ့မိလေသည်။ ဦးဖိုးလူသည် ကျွန်ုပ်အဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး စကား
အတိမ်မေးတော့ဘဲ ခြံလုပ်ငန်းကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထူးခြားစွာ ခံစားနေရသည့်ဝေဒနာကြောင့် သင့်ရာ

ဆေးဝါးကိုစားသုံးခြင်းနှင့် ဆေးခန်းများကိုပြသပြီး ဆေးကုသမှု ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း ဝေဒနာပြေလျော့ခြင်းမရှိဘဲ ဖြစ်မြဲတိုင်း ဖြစ်ပေါ်နေလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ခံစားနေရသည့်ဝေဒနာကို တာရှည် မမြို့သိပ်နိုင်ဘဲ ဦးဖိုးလူကို တစ်စွန်းတစ်စ ဖွင့်ဟပြောဆိုမိလေသည်။ ဦးဖိုးလူသည် ကျွန်ုပ်စကားကိုကြားသိလျှင် အံ့သြတကြီးမျက်နှာ ဖြစ်သွားလေသည်။

“ကိုမိုးစက်ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာအစစ်အမှန်ကိုသိရင် ဆေးမဆင်ပါဘူးဗျား ကိုမိုးစက်ရဲ့ ဝေဒနာဖြစ်ပျက်မှုပစ်မြစ်ကို ကျုပ်သိချင်တယ်”

ဦးဖိုးလူ၏ ဓမ္မစပ်သေရာသည့် အမေးစကားကြောင့် ကျွန်ုပ် ရှုမိချည်းပင် အဖြေခက်သွားမိလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်ခံစားနေရသည့် ဝေဒနာမှာ သက်သေသက္ကာယ ပြစ်ရာမရှိဘဲ ကျွန်ုပ် နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်နေချိန်တွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်မဟုတ်ပါလား။

“ကျုပ် ဝေဒနာခံစားရတဲ့ အချိန်က သိပ်မကြာဘူး... ဦးဖိုးလူ အလွန်ဆုံး ကြာမြင့်ရင် နာရီဝက်သာသာပဲ ရှိတယ်။ ထူးခြားတာကထေး ဝိုက်ထဲမှာ စူးစူးရှရှ ထိုးအောင့်ပြီး ခံစားနေရတာ”

“ပြီးတော့ စားချင်သောက်ချင်စိတ် မရှိတာပဲ။ ကျုပ်ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာထက် ပိုပြီး စိတ်ဒုက္ခရောက်နေတာက မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့အကြည့်စူးစူးပဲ... ဦးဖိုးလူ”

“ဘယ်လို !.. ကိုမိုးစက်၊ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အကြည့်စူးစူးဟုတ်လား”

ကျွန်ုပ်ထံမှ ထူးထူးခြားခြားစကားကို ကြားလိုက်ရ၍ ဦးဖိုးလူသည် အံ့အားသင့်သွားသည့်အကြည့်နှင့်အတူ စကားမဆိုနိုင်ဘဲ ရှိနေလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်အသက်သည် လေးဆယ်ကျော်အရွယ်ရှိသည့်တိုင် အိမ်ထောင်ဖက်မပြုဘဲ တစ်ကိုယ်တည်းဘဝဖြင့် လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်သလို၊ ဘယ်မိန်းမနှင့်မှ ရောထွေးယှက်တင် နေထိုင်ကင်းရှင်းခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

“ကိုမိုးစက်ပြောတဲ့ မိန်းမက ဘယ်ကလဲ၊ ဒီအနီးနား ရွာကလား။ ကျွန်ုပ်သည် ဦးဖိုးလူ၏ အမေးစကားကိုတုန့်ပြန်ရန် ဝန်ခံသွားမိချေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဘယ်အရာမဆို၊ စူးစမ်းလေ့လာတတ်သည်။

■ ■
“ရှင်နဲ့ကျွန်မ မကြာခင် ဘဝချင်းဆုံကြတော့မှာ..”
“ခင်.. ခင်ဗျား.. ဘယ်သူလဲ.. ဘာကြောင့် ကျုပ်နဲ့ ဘဝချင်းဆုံရမှာလဲ၊ ပြောစမ်း.. မဖြစ်နိုင်ဘူး”

အကျင့်ရှိသလို၊ လက်တွေ့ကျနမှုကိုလည်း နှစ်သက်ခံမင်သူဖြစ်သည်။ ယခုမှ ကျွန်ုပ် ခံစားနေရသည့်ဝေဒနာနှင့်အတူ ထူးခြားစွာ တွေ့မြင်နေရသည့် မိန်းမဖြစ်အင်ကို ကျွန်ုပ်အဖို့ လက်တွေ့ပြရန် မတတ်စွမ်းဘာဘဲ ရှိနေလေသည်။

“ပြောရရင်တော့.. ကျုပ် နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်နေတုန်း အိပ်မက်လိုလို တကယ်လိုလို၊ ရောက်ရောက်လာတဲ့ မိန်းမပဲ.. ဦးဖိုးလူ၊ သူ့က လက်တွေ့သိချင်လို့ အဖြေရှာခဲ့တာ မရခဲ့ဘူး”

ဦးဖိုးလူသည် ကျွန်ုပ်စကားသံကို နားထောင်ပြီး ချက်ချင်း မတုန့်ပြန်သေးဘဲ စဉ်းစားနေဟန် တူသည်။ အတန်ကြာမှ -

“ဒီအတိုင်းဆို.. ကျုပ် ကြားဖူးနားဝအတိုင်းပြောရရင် ကိုမိုးစက် ခြစ်စဉ်က နာမ်လောကနဲ့ အဓိက သက်ဆိုင်နေပြီနဲ့တူတယ်”

“နာမ်လောက.. ဟုတ်လား !.. ဦးဖိုးလူ”
သည်တစ်ခါ အံ့သြမဆုံးဖြစ်သွားသူက ကျွန်ုပ်ပင် ဖြစ်ချေပြီ။ အထက်ကဆိုခဲ့သလို ကျွန်ုပ်သည် လက်တွေ့၊ မျက်တွေ့ကြုံယုံကြည်ထက်သူ ဖြစ်သည်။ ယခုမှ ဦးဖိုးလူ၏စကားက ကျွန်ုပ်ခံယူချက်ကို ပြောင်အောင်နေသည်ဟု ထင်လိုက်မိချေသည်။

“ဦးဖိုးလူပြောတဲ့ နာမ်လောကဆိုတာ.. မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ကျုပ် သင်မိတယ်။ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးကိုလည်း ကျုပ်တစ်သက်မှာ မကြုံဘူးခဲ့တာ အမှန်ပဲ။ တခြားဖြစ်ပျက်မှုနဲ့များ သက်ဆိုင်နေမလားဆိုတာ စဉ်းစားပေးမိသိဦးဗျာ..”

ကျွန်ုပ်၏ယုံကြည်ချက်အတိုင်း ခါးခါးသီးသီး ငြင်းပယ်မှုစကား
ကြောင့် ဦးဖိုးလူသည် ကျွန်ုပ်ကိုကြည့်ကာ ထူးဆန်းသည့် လူတစ်ယောက်
ဟုစိတ်ထဲတွင် မှတ်ချက်ပြုနေသည်ကို ကျွန်ုပ် ရိပ်စားလိုက်မိချေသည်။

“ကိုမိုးစက်ရဲ့သဘာဝက လက်တွေ့ကျမှ ယုံကြည်တယ်ဆိုတာ
ကျုပ် လက်ခံပါတယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ကိုမိုးစက် အရင်ဆုံး ဦးစားပေးစေချင်
တာက ဝေဒနာပါ။ ပြောရရင်တော့ ကိုမိုးစက်ရဲ့ စိတ်လက်မတည်ပြီပဲအောင်
ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ခံစားမှုက ကြာမြင့်သွားရင် သေရွာကိုပါနိုင်တဲ့ အဖြစ်ပဲဗျ..”

ဦးဖိုးလူ၏စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်ရင်ထဲတွင် ရုတ်တရက် တဒိန်းဒိန်း
ခုန်သွားမိချေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်ခံစားနေရသည့်
ဝေဒနာကြောင့် ကျွန်ုပ်ခန္ဓာကိုယ်သည် တစ်နေ့တခြားပင် လုံးပါးပါးမည်
အခြေအနေကြောင့် ကျွန်ုပ်တွက်ဆနေမိခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဒါဆို ကျုပ် အသက်ရှည်ရာရှည်ကြောင်းကို သင့်တဲ့အကြံဉာဏ်
ပေးပါဦး.. ဦးဖိုးလူ”

ကျွန်ုပ်သည် လူဝှစ်စား၊ လူကပ်ဖဲ့အကျင့်အတိုင်း ဦးဖိုးလူစကားကို
သွေးတိုးစမ်းလိုက်လေသည်။ ဦးဖိုးလူသည် ကျွန်ုပ်ကို စေ့ငံ့စွာကြည့်ပြီး-

“ကိုမိုးစက်ကိုတော့ ကျုပ် ကူညီချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ထံ
ကတိတစ်ခုတော့ ပေးမှဖြစ်လိမ့်မယ်”

“ဘယ်လို !.. ဦးဖိုးလူ၊ ကျုပ် ဝေဒနာအတွက် ကျုပ်က ကတိပေး
မယ် ဟုတ်လား”

ကျွန်ုပ်သည် ဦးဖိုးလူစကားကြောင့် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွား
မိချေသည်။ ကျွန်ုပ်ခံစားနေရသည့် ဝေဒနာပျောက်ကင်းရန် ကတိပေး
မည့်အလုပ်ကို ဝန်လေးသွားမိသလို၊ စိတ်လည်း ဝင်စားသွားမိလေသည်။

“ဒီလို ကိုမိုးစက်ရဲ့.. ကိုမိုးစက်ဝေဒနာကို တတ်ကျွမ်းတဲ့သူနဲ့
ကြည့်ပြီး ဝေဒနာကို စစ်မေးရမှာ။ ကိုမိုးစက်က ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာစကား
ထက် အပိုစကားကို မပြောမဆိုဖို့ ကတိပါ။ ခု.. ကိုမိုးစက် ထူးထူးခြားခြား
ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာက မိန်းမ မဟုတ်လား”

ဦးဖိုးလူက ကျွန်ုပ်ကိုပြောဆိုပြီး အကဲခတ်ကြည့်ရှုနေလေသည်။
ကျွန်ုပ်သည် ဦးဖိုးလူကို ကတိစကားမပေးလို့ မဖြစ်တော့မှန်းသိသည်။

■ ■
“ကျုပ်.. ခင်ဗျားကိုပြောပြခဲ့တဲ့
မိန်းမရောက်လာပြီး
ကျုပ်နဲ့ မကြာခင်
ဘဝချင်းဆိုတော့မယ်
ဆိုပြီး ကျုပ်ကို အတင်းခေါ်နေလို့
ကျုပ် လွတ်အောင်
ပြေးခဲ့ရတာပဲ.. ဦးဖိုးလူ”
■ ■

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်ခံစားနေရသည့်ဝေဒနာကြောင့် စိတ်သွား
တိုင်း ကိုယ်မပါဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

“ကျုပ်.. ဦးဖိုးလူကို ကတိပေးဖို့ စဉ်းစားရပါစေဦး။ ကျုပ် စဉ်းစား
ပြီးမှ အဖြေပေးပါမယ်”

ကျွန်ုပ်သည် ဦးဖိုးလူကို တုန်ပြန်ကတိ မပေးသေးဘဲ စဉ်းစားရန်
ပြောဆိုပြီး စကားရပ်သိမ်းလိုက်လေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ခြံအတွင်းရှိ စိုက်ဖိုး
ဖြစ်ထွန်းနေသည့် ပန်းရောင်စုံများကိုကြည့်ရင်း ကျွန်ုပ်အားလပ်ချိန်တွင်
အရိပ်ခို၍ စာဖတ်ခြင်းပြုလုပ်လေ့ရှိသည့် ခရေပင်လေးဆီသို့ အကြည့်က
ရောက်သွားမိလေသည်။

ထိုခရေပင်လေးသည် ကျွန်ုပ် ခြံစိုက်ဖိုးရန် သစ်ပင်များ ခုတ်ထွင်
ရှင်းလင်းကာတည်းကာ ကျွန်ုပ်စိတ်ကူးရပြီး တမင်ထားခဲ့သည့်အပင် ဖြစ်
သည်။ ခက်လက်ဝေဆာပြီး အရိပ်ကောင်းခြင်းနှင့်အတူ ခရေပင်ရိပ်တွင်
ဧည့်သည်သစ်ပင်မှ မပေါက်ရောက်ဘဲ ပြန်ပြုပြင်ညီညာသည့် မြေအနေအထား
ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ နှစ်သက်သဘောကျပြီး စာဖတ်ရန်နှင့် အပန်းဖြေစရာ
အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ခရေပင်လေးကိုကြည့်ပြီး အိပ်ချင်စိတ်ကို မမြို့သိပ်
နိုင်ဘဲ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်သွားမိလေသည်။ ကျွန်ုပ် အိပ်ပျော်သွား

စဉ် ဖြန့်စားကြီး တွေ့မြင်လိုက်ရသည့် မိန်းမသည် ယခင်နည်းတူ ကျွန်ုပ်ကို စူးရှသည့်မျက်ဝန်းအစုံဖြင့် ကြည့်ကာ -

“ရှင်နဲ့ကျွန်မ မကြာခင် ဘဝချင်းဆိုကြတော့မှာ ..။ ရှင် ဝမ်းမသာ ဘူးလား..”

ထိုမိန်းမ၏စကားသံကို ရုတ်တရက်ကြားလိုက်ရ၍ ကျွန်ုပ်အဖို့ အံ့ဩလွန်းမက အံ့ဩသွားမိလေသည်။

“ခင် .. ခင်ဗျား .. ဘယ်သူလဲ .. ဘာကြောင့် ကျုပ်နဲ့ ဘဝချင်းဆို ရမှာလဲ၊ ပြောစမ်း .. မဖြစ်နိုင်ဘူး”

ကျွန်ုပ်၏ အခါခါငြင်းဆန်မှုကြောင့် ထိုမိန်းမသည် မျက်တောင့် နီနီဖြင့် ကျွန်ုပ်မျက်နှာကို ကြည့်ရှုပြီး တဖြည်းဖြည်း တိုးတပ်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုမိန်းမနှင့်ဝေးကွာသွားရန် အားသွန်ပြေးဖို့ ကြံ စည်မိသော်လည်း ကျွန်ုပ်ခန္ဓာကိုယ်သည် တဖြည်းဖြည်း လေးလံလာပြီး အသက်ရှူ ကြပ်တည်းလာလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် နောက်ဆုံး အားတင်း ကာ ထိုမိန်းမကို တွန်းထိုး ရုန်းကန်လိုက်မိလေသည်။

“ဝုန်း!..”

ဟူသော အသံကိုကြားပြီး ကျွန်ုပ် အားသွန်ပြေးနေမိသည်။

ရုတ်တရက် ကျွန်ုပ်နာမည်ကို အနီးကပ်ခေါ်သံကို ကြားလိုက်ရ ၍ ကြည့်လိုက်မိသည်။ ကျွန်ုပ်အနီးတွင် ရပ်နေသည့် မိန်းမကိုတွေ့မြင် လိုက်ရ၍ ကျွန်ုပ်မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားမိလေသည်။

“ခင်ဗျား .. ကျုပ်အနားကို မလာနဲ့၊ ခင်ဗျား ထွက်သွား ! .. ထွက် သွား ..”

ကျွန်ုပ်သည် မည်မျှ ဝေဒနာကိုခံစားနေရသည် မသိချေ။ ကျွန်ုပ် ဝိုက်ထဲတွင် စူးရှစွာ ထိုးအောင့်လာမှ သတိရသွားမိသည်။ ကျွန်ုပ် သတိရ ရချင်း ကြည့်လိုက်မိရာ ကျွန်ုပ်ကို စိုးရိမ်တကြီးအကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေသည့် ဦးဖိုးလူကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

“ကိုမိုးစက် .. သတိရလာပြီလား”

“ကျုပ် .. ကျုပ် .. ဘာဖြစ်လို့လဲ .. ဦးဖိုးလူ”

ကျွန်ုပ်သည် ဦးဖိုးလူ၏အမေးစကားနှင့်အတူ ကျွန်ုပ်အဖြစ်ကို ဝေဝေဝါ ဖြစ်သွားမိလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် အိမ်ပြတင်းဝသို့လှမ်းကြည့် လိုက်မိရာ အမှောင်ထုလွှမ်းမိုးနေသည်ကို သတိပြုလိုက်မိချေသည်။

“ကျုပ်အိပ်ပျော်နေတုန်း ကိုမိုးစက် လူတစ်ယောက်နဲ့ စကားပြောသံ သဲ့သဲ့ကြားပြီး ဝုန်းဆိုတဲ့အသံကြီးကိုကြားရလို့ ကျုပ်စိတ်မချလို့ လာကြည့် တာ၊ ကိုမိုးစက် လဲနေတာကို တွေ့ရတာ”

“ကျုပ် .. လူတစ်ယောက်နဲ့ စကားပြောတယ်”

ဦးဖိုးလူစကားကြောင့် ကျွန်ုပ်အဖြစ်ကို အမှတ်ရသွားမိသည်။

“ကျုပ် .. ခင်ဗျားကိုပြောပြခဲ့တဲ့ မိန်းမရောက်လာပြီး ကျုပ်နဲ့ မကြာခင် ဘဝချင်းဆိုတော့မယ်ဆိုပြီး ကျုပ်ကို အတင်းခေါ်နေလို့ ကျုပ် လွတ်အောင် ပြေးခဲ့ရတာပဲ .. ဦးဖိုးလူ”

ဦးဖိုးလူသည် ကျွန်ုပ်အဖြစ်ကို စဉ်းစားနေသည်။ အတန်ကြာ စဉ်းစားပြီးမှ -

“ဒီအတိုင်းဆို ကိုမိုးစက် ခန္ဓာကိုယ်မှာ ကပ်ငြိနေတဲ့ဝေဒနာက မရိုးသားတော့ဘူး။ ကျုပ်ဆန္ဒအရပြောရရင် ကိုမိုးစက် ကတိမပေးသရွေ့ ခံစားနေရမှာ ကျိန်းသေတယ်။ ဒီဝေဒနာက ကြာမြင့်သွားရင် ကိုမိုးစက် ဘဝအတွက် ကျုပ် ရင်လေးမိတယ်ဗျာ”

ဦးဖိုးလူသည် ကျွန်ုပ်ကိုကြည့်ပြီး စိတ်လက်မကောင်းစွာဖြင့် ပြောဆိုနေလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် အားအင်ပြတ်လပ်မှုကြောင့် လည်း ကောင်း။ စိတ်ဒုက္ခကို လွယ်ပျံ့ခံစားထားရ၍ လည်းကောင်း။ ကျွန်ုပ်ခန္ဓာ တိုယ်တစ်ခုလုံး ဇောဓွေး။ မောဓွေးများနှင့် ရွဲနစ်နေလေသည်။

“ကျုပ် .. ကျုပ် .. ဦးဖိုးလူ တောင်းတဲ့ကတိကို ပေးပါတယ်ဗျာ။ ကျုပ်ဝေဒနာကို အခြေရှာကြည့်ပေးပါဦး”

ကျွန်ုပ်သည် ဦးဖိုးလူကို ကတိပေးပြီးသည့်တိုင် ကျွန်ုပ် မျက်စိထဲ တွင် ကျွန်ုပ်နှင့်ဘဝချင်းဆိုရန် ခေါ်ဝင်နေသည့် မိန်းမ၏မျက်ဝန်း အကြည့် စူးစူးကို အလိုလို မြင်ယောင်သွားမိလေသည်။

“ကိုမိုးစက် .. ကျုပ် အချိန်ဆိုင်းဖင့် မနေချင်တော့ဘူး၊ လှည်းနဲ့ အခြန်သွားမှ ဖြစ်မယ်”

ဦးဖိုးလူသည် ကျွန်ုပ်အတွက် စိုးရိမ်ကြောင့်ကျစိတ်ဖြင့် ပြောဆိုပြီး လမ်းကောင်းကောင်း မလျှောက်နိုင်သည့် ကျွန်ုပ်ကို ဖေးမကျညီကာ လှည်းပေါ်တင်၍ ထွက်ခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် လက်ငင်းခံစားနေရသည့် ဝေဒနာကြောင့် ဦးဖိုးလူကိုပင် စကားမဆိုနိုင်ဘဲ ကျွန်ုပ်ဝေဒနာကို မည်သို့မည်ပုံ ကုသမည်ကို စိတ်စော၍ နေမိလေသည်။ ကွင်းသုံးလေးကွင်းဖြတ်ပြီး စိမ်းညိုညိုဖြင့် လှမ်းမြင်နေသည့် ရွာစုလေးသို့ ရောက်ရှိလေသည်။ တစ်ခုသော တဲအိမ်လေး ဧရုသို့ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်စီးလာသည့် လှည်းရပ်ကာ -

“ကိုမိုးစက်ဝေဒနာကို ပြုစိုက် ဒီတဲအိမ်လေးမှာနေတဲ့ ဦးသူတော်နဲ့ပြရမှာ ..”

ဦးဖိုးလူသည် ကျွန်ုပ်ကိုပြောဆိုပြီး တဲအိမ်လေးအတွင်းဆီသို့ ခေါ်ငင်သွားလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းလို့စောဖြင့် လိုက်ခဲ့မိသော်လည်း ကျွန်ုပ် လက်ငင်းမြင်တွေ့လိုက်ရသော ဦးသူတော်ဆိုသည့် အဖိုးကြီးကိုကြည့်မိရင်း စိတ်ဘဝင်မကျ ဖြစ်သွားမိလေသည်။

“ဦးသူတော် .. သူက ကျုပ်မိတ်တွေရင်းပါ။ နာမည်က ကိုမိုးစက်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ခံစားနေရတဲ့ဝေဒနာက ကြာမြင့်နေလို့ တီးခေါက်ပြီး ကြည့်ပေးဖို့ ခန္ဓာအပ်ပါတယ်”

ဦးဖိုးလူက ဦးသူတော်ကိုပြောဆိုပြီး ကျွန်ုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကို အပ်နှံလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ပကတိ ရိုးစင်းစွာဖြင့် အဆောင်အယောင်မပါဘဲ တဲအိမ်လေးတွင် နေထိုင်ပြီး ရောဂါဘယကုသနေသည့် ဦးသူတော်ဆိုသူကို ကြည့်ပြီး အထင်သေးသွားမိလေသည်။

ဦးသူတော်သည် ဦးဖိုးလူစကားကို ချီသည်။ ခါးသည်ဟု တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ ခွန်းတုန်ပြန် ပြောဆိုခြင်းမရှိဘဲ ကျွန်ုပ်ကို အကဲခတ်ကြည့်ရှုပြီး ဘုရားရှိခိုး ပုတီးစိပ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဦးသူတော်ဆိုသည့်အဖိုးကြီးကို တစ်လှည့်၊ ဦးဖိုးလူကို တစ်လှည့်ကြည့်ကာ မည်သို့မည်ပုံဖြင့် ကျွန်ုပ်ဝေဒနာကို ကုသပေးမည်

ဆို မခန့်မှန်းနိုင်အောင် ဖြစ်မိလေသည်။ ဦးသူတော်သည် အတန်ကြာ ဘုရားရှိခိုးပုတီးစိပ်ပြီး ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ကာ -

“မောင်ရင့်ဝေဒနာက အချိန်မီရောက်လာလို့ ကုသခွင့်ရတယ်ဆို ပြောရမှာပဲ။ ရက်အတန်လွန်သွားရင် သူ့နောက်ကို ခန္ဓာပါသွားမှာ သေချာနေတယ်”

ဦးသူတော်စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ဝေဒနာကိုကုသဖို့ အခွင့်အရေးရသည်ကိုသိရှိပြီး ဝမ်းသာသွားမိသော်လည်း ရက်လွန်သွားလျှင် သူ့နောက်ကို ခန္ဓာပါမည့်စကားကြောင့် ရင်ထိတ်သွားမိလေသည်။

ကျွန်ုပ်ခန္ဓာ ဘယ်သူ့နောက်ပါမည်ကို ပို၍သိလိုစိတ် တဖွားဖွား ခေါ်သွားမိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ဝသီအတိုင်း ဦးသူတော်ကို စူးစမ်းစမ်းမြန်းလိုသော်လည်း ဦးဖိုးလူကိုပေးထားမိသည့် ကတိစကားကို ရုတ်ချည်း သတိရမိပြီး မြို့သိပ်ချုပ်တည်း ထားလိုက်မိလေသည်။

ထိုစဉ် အရွယ်ကြီးကြီး၊ ရုပ်ဆိုးဆိုး မိန်းမကြီးတစ်ယောက်တည်း တဲအိမ်လေးပေါ်သို့ မောကြီးပန်းကြီးတက်လာပြီး ဦးသူတော်ရှေ့တွင် ထိုင်ချကာ ကျွန်ုပ်ကို ဒေါသတကြီးမျက်နှာဖြင့် စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုမိန်းမကြီး၏ အပြုအမူကို နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားမိလေသည်။

“သမီးက .. အကြောင်းထူးရှိလို့ လာတာလား”

“ဟုတ်တယ် .. ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မ သူ့ကိုမခွဲနိုင်လို့ ဟိုးအဝေးကြီး သွားနေ လိုက်လာရတာ”

ဦးသူတော်သည် ထိုမိန်းမကြီးစကားကိုကြားပြီး ကျွန်ုပ်ကို အကဲခတ်ကြည့်ကာ ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ငြိမ်နေလေသည်။

“ဘဝတွေ ခြားနေပါပြီကွယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ သူတစ်ထူးကို ဒုက္ခပေး ချင်တာလဲ။ ကိုယ့်ဘဝနဲ့ကိုယ် နေထိုင်ကြတာ မဟုတ်လား။ စဉ်းစားပါဦး - သမီးရယ်”

ဦးသူတော်၏စကားသံနှင့်အတူ မိန်းမသည် အတန်ကြာစကားဆိုဘဲ ငေးငိုင်သွားပြီး ကျွန်ုပ်ကိုကြည့်ကာ မျက်ရည်ဝဲနေသည်ကို တွေ့ထိတ်ရလေသည်။

“ကျွန်မ... ကျွန်မ သူ့နဲ့ အတူနေချင်လို့ပါ အဖိုးရယ်၊ သူ့နဲ့ အပြန်ဆို ထုံစို စောင့်စားနေခဲ့ရတာပါ။ အိမ်ပေမယ့် ကျွန်မအဖြစ်ကို သူက သိရက်သားမို့ စိမ်းကားတဲ့အပြင်အမှတ် ခုလိုတွေတွေ့ရလို့ ကျွန်မရင်မချိခဲ့ပါဘူး”

ထိုမိန်းမကြီးသည် ဦးသူတော်ကို မထိတင်ကပ်စိတ်ဖြင့် ပြောဆိုနေသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုမိန်းမကြီးအဖြစ်ကို အဝေးသားကြည့်နေမိလေသည်။

“သူက... သမီးအဖြစ်ကို မသိရှာတာ အမှန်ပါကွယ်။ သူ့ပြောလည်း ဝေဒနာခံစားနေရတော့ အကူအညီပေးတာပဲ။ ရှာတာပါ”

“သူ့ကို ကျွန်မ ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်လွတ်မခံနိုင်ဘူး။ ကျွန်မ သူ့ကို မရေ့ရအောင် ခေါ်သွားမယ်”

ထိုမိန်းမကြီးသည် ဦးသူတော်ကို ကြိုက်မခိုင်း၊ ခပ်ရဟန်းဖြင့် မမြှော့ဆိုရင်၊ ကျွန်ုပ်ကို မျက်စိထောင့်နီနီကြီးဖြင့် တစ်ဖုံ၊ သွားချင်းမြည်အောင် အံကိုတင်းတင်းကြိုက်၍ တစ်နည်းဖြင့် အဲဒါဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

“သမီးက တယ်လည်း၊ အဲဒါသိကြီးပါလားကွယ်... ဒီအဲဒါကြောင့် သမီးဘဝ ဘယ်လိုနေရတယ်ဆိုတာ သတိရစမ်းပါဦးကွယ်။ ပြီးတော့ သမီးနဲ့ သူက ဘာပြောနေတော့ ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ သူ့ပြောလည်း သမီးကြောင့် ခံစားနေရတဲ့သူကိုလည်း ကြည့်ပါဦး...”

ဦးသူတော်စကားကြောင့် ထိုမိန်းမကြီးသည် ကျွန်ုပ်ကို တစ်ချင်း

ကြည့်ပြီး ငိုမို့က်သံက ထွက်ခေါ်လာလေသည်။

“ခု... သမီးနဲ့ နှလုံးသားကြောင့် သူ့ခံစားနေရသလို၊ သမီးလည်း ခံစားနေရတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒါကြောင့် သံသရာ အဆက်ဆက် မပါရအောင် သမီးနှလုံးသားကို ထိန်းသိမ်းပါကွယ်။ စုဖို့နီတပြေး သမီးပြုပူဖို့တဲ့ ဝေဒနာတွေကို ပြန်ယူသွားပါလို့ အဖိုး၊ ဝေပတ္တာရပ်ခံပါတယ်”

“သမီး ဘဝကို သမီးထိပါပြီ... အဖိုးရယ်၊ သူ့ကို ကျွန်မ နှစ်သက်ရုံပင် ခဲတာကို သူ့သိသွားလို့ ကျွန်မ ကျေနပ်ပါတယ်။ သမီး ပြန်ပါတော့မယ်”

ထိုမိန်းမကြီးသည် မျက်ရည်တွေကျရင်း ဦးသူတော်ကို ဦးတိုက်ပြောဆိုပြီး ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်စုနေ၍ ကျွန်ုပ်မှာ တုန်ပြန်၍ ထိုမိန်းမကြီးမျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ရာမှာ အံ့ဩဘနန်း ဖြစ်သွားမိနေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မော့ဖို့နဲ့ ဆွင် ရောက်ရှိလာပြီး ကျွန်ုပ်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည့်မျက်စိအကြည့်နှင့် တူးခြားစွာတူနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုမိန်းမကြီးသည် သူ့ပါးပြင် နှစ်ခက်ပေါ်သို့ စီးကျနေသည့် ချက်ရည်နှင့်အတူ ရုတ်ချည်းပင်၊ ဦးသူတော်ကို ဦးမျက်နှာတော့ပြီး တဲအိမ်လေးပေါ်မှ ဆင်းသွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဦးသူတော်နှင့် ထိုမိန်းမကြီးအဖြစ်အပျက်ကို ကြည့်၍ ဦးအခြေရာမရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေလေသည်။ ထိုစဉ် ဦးသူတော်သည် ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ကာ -

“မောင်ရင်... ခု ဆင်းသွားတဲ့မိန်းမကို သိလား”
“မသိပါဘူး... အဖိုး”

“အင်းလေ... မောင်ရင်က ဘယ်သိဖို့မလဲ။ သူက မောင်ရင်ကို အိမ်မက်ပေးပေးပြီး လာခေါ်နေတဲ့ မိန်းမပဲကွဲ့”

ဦးသူတော်အိမ်ကားကြောင့် ကျွန်ုပ် ခံစားခဲ့ရသည့်ဖြစ်ရပ်များကို အမှတ်ရရှိသွားပြီး မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေမိလေသည်။

“အဲဒီမိန်းမက ဘယ်သူလဲ... အဖိုး။ ကျုပ်လည်း တစ်မိမ့် မဝေ့သူဘာ အမှန်ပဲ။ သူ့ပြောဆိုတာတွေကို နားမလည်နိုင်အောင်လည်း ဖြစ်နေတယ် အဖိုး”

“မောင်ရင် ဘယ်နားလည်နိုင်ပါ့မလဲ။ သူက သူ့ယောင်မယ်ခေတ် ကျွန်ုပ်သည် ဦးသူ့တော်ထံမှ ထူးထူးခြားခြားကောင်းသကဲ့ ကြားလိုက်မိ၍ အလိုလို မှင်သက်မိသွားသည်။ ကျွန်ုပ်အဖြစ်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်မယုံကြည်နိုင်အောင် ခံစားနေမိလေသည်။

“အခု မောင်ရင် လက်တွေ့မြင်ကြားရတဲ့အတိုင်း ဒီရွာက စေတီဆိုတဲ့ မိန်းမကြီးကို သူ့ယောင်မယ်က ဝင်ပူဇော်ပြီး မောင်ရင်နဲ့ ဘဝမျှော်လင့်လာပြောပြနေတာတဲ့”

ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် သူ့ယောင်မယ်၏ ခြစ်ရပ်ဆန်းကို အံ့ဩလွန်းမက အံ့ဩနေမိလေသည်။

“သူ့ယောင်မယ်က မောင်ရင်ကို တိတ်တခိုး နှစ်သက်ပုံမပင်မတော့ မောင်ရင်ရဲ့ဝိညာဏ်ကို ချွေယူပြီး သူ့နဲ့ ဘဝမျှော်လင့်ခြင်းတွေ ခြစ်ရပ်ပေါ့ကွယ်...။

မူလ အချိန်မလင့်မှီ မောင်ရင်ရောက်လာလို့ အစိုး၊ ကုသစွမ်းတား၊ မောင်ရင်ခန္ဓာကိုယ်မှာ ကပ်ငြိနေတဲ့ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းဖို့ ဘုရားဝေးတော်ရောက် ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ အာရုံပြုပြီး သောက်လိုက်ပါကွယ်။

ကျွန်ုပ်သည် ဦးသူ့တော်ကမ်းပေးသည့် ရေစင်ခွက်ကို ဘုရားအာရုံပြုပြီး သောက်လိုက်လေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ရေစင်သောက်ပြီးသည့်တိုင် ကျွန်ုပ်မျက်စိခွေတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် သူ့ယောင်မယ်အဖြစ်ကို မှော်ခန်း၊ မယုံရခက် ခြစ်နေမိလေသည်။

“မောင်ရင်က သူ့ယောင်မယ်ဆိုတာကို ယုံကြည်မှု မရသေးဘူးဟုတ်တယ်။ ဝှက်ရွာက နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာဝေဒနာဆိုတော့ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်ဆို အရာမို့ လက်တွေ့ ပြုဖို့ မလွယ်ဘူးကွဲ့။ ဒါပေမဲ့ မောင်ရင် ပြန်ရောက်မိမိ မောင်ရင် အစိုင်းမို့ တိုင်နေကြ။ သစ်ပင်ရဲတူးခြားမျက်စိ တွေ့မြင်ရလိမ့်မယ်ကဲ... နေမသိမ်းခင် ပြန်ကြတော့”

ကျွန်ုပ်သည် ဦးသူ့တော်ကို ဦးမျက်နှာတော့ပြီး ပြန်လာခဲ့လေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် သူ့ယောင်မယ်အဖြစ်ကိုတွေ့ပြီး ဘယ်ထဝက ရေစက်ပါခဲ့သည်မသိ။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဘဝခြားနားနေသည့်တိုင် မျှော်ခင်စုံမက်သည့်အဖြစ်ကို အံ့ဩမတုန်းနိုင်အောင် ခြစ်နေမိလေသည်။

“ဦးဖိုးလူ... ကျုပ်အဖြစ်ကို ကျွန်ုပ်မယုံနိုင်အောင် ခြစ်နေမိတယ်။ ဘုရားပိုပြီး ကျွန်ုပ်စိတ်ဝင်စားမိတာက ဦးသူ့တော်ဆိုတဲ့ အစိုးကြီးပဲ... ဦးဖိုးလူ” ကျွန်ုပ်ကောားကို ကြားရ၍ ဦးဖိုးလူသည် ကျွန်ုပ်ကိုကြည့်တာ -

“ကိုဖိုးစက်က ဦးသူ့တော်နဲ့တွေ့ခွင့်ရတာ ကံကောင်းတယ်လို့ပဲ ပြောရမှာပဲ။ ဦးသူ့တော်မှာ ထူးခြားတဲ့ဝေဒနာစွမ်းအင်တွေ မှီတယ်... ကိုဖိုးစက်၊ ဦးသူ့တော်က ခေမ၊ ဝေရာလို့ အမည်နာမ လုံးဝမမိဘဲ မေတ္တာနုလုံးသားနဲ့ တတ်စွမ်းသမျှ ကုသပေးနေရတဲ့ အစိုးကြီးပျ”

ဦးဖိုးလူကောားကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် အစဦးက ဦးသူ့တော်၏ ပြင်ပ အသွင်အပြင်ကိုကြည့်ပြီး အထင်သေးမိခြင်းကို များစွာ ရှက်ရွံ့သွားမိလေသည်။ ထို့အတူ ကျွန်ုပ်ရောဂါဝေဒနာကို မေတ္တာစွမ်းအင်ဖြင့် ခေတ်ထုတ်ပေး၍ ကျွန်ုပ်ခေသတွင်းက လွတ်ကင်းခဲ့သည်ကို မေ့နိုင်စွမ်းမရှိတော့ချေ။

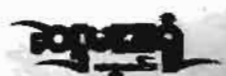
“ဘယ်အရာမဆို ခလုလတ စူးစမ်းလိုစိတ်ရှိတာ ကောင်းမိတယ်... ကိုဖိုးစက်၊ ဒီဝေပမယ် ခလုလကကြီးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုဖိုးစက်တို့ လက်လှမ်းမမှီမသိသေးတဲ့ နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာတွေက အများကြီးရှိပေသေးတယ် မဟုတ်လား။ ခု ကိုဖိုးစက်ကိုယ်တိုင် သူ့ယောင်မယ်နဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန်းကြုံတွေ့ခဲ့ရတာလေ”

ကျွန်ုပ်သည် ဦးဖိုးလူ၏စကားကို အတွန့် မတက်ခဲ့တော့ပါ။ ကျွန်ုပ်သည် မြဲထဲသို့ ပြန်ရောက်ပြီးနောက် အမြဲတမ်းဆိုင်နေကျ သစ်ပင်လေးကို ကြည့်ရှုလိုက်မိသည်။ အရိပ်အာဇာသကောင်းပြီး ဝေထာနေခဲ့သည့် ခရေပင်လေးသည် လန်းဆန်းစိုပြေမှုမရှိတော့ဘဲ တစ်ပင်လုံး ညှိုးနွမ်းသွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကျွန်ုပ်တစ်သက်တွင် တစ်ခါမျှမျှ မကြုံမတွေ့ခဲ့သည့် နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခြစ်ရပ်ဆန်းကို အံ့ဩမဆုံးနိုင်အောင် ခြစ်ခဲ့မိလေသည်။ ထို့အတူ သူ့ယောင်မယ်၏မျက်ဝန်းစူးစူးကြောင့် ကျွန်ုပ် မရကခေသတွင်းသို့ ရောက်လုနီးပါးခံစားခဲ့ရသည့်အဖြစ်ကို ပြန်လည်တွေ့မိတိုင်း ကြက်သီးဖျန်းဖျင်း၊ ထသွားမိလေတော့တည်း။

www.burmeseclassic.com

စစ်သွေးကြွတဲ့ အပျိုစင်နတ်သမီး

ရနတ်မင်းကြီးရဲ့ သမီးတော်တွေထဲမှာ စစ်မက်ကို မြတ်နိုးတဲ့ အပျိုစင် နတ်သမီးတစ်ပါး ဖြစ်ပါတယ်။ အဆိုပါ နတ်သမီးရဲ့ အမည်နာမက ရှေးဟောင်း ဂရိလူမျိုးတို့အခေါ်မှာ အသီးနားဖြစ်ပြီး ရောမလူမျိုးတို့က တော့ မီးနားဟာလို့ ခေါ်ပါတယ်။

အသီးနားဟာ လူ့ပြည်ရဲ့ မြို့တော်ကြီးများကို ချစ်မြတ်နိုးသူဖြစ်ပြီး ထိုမြို့ကြီးများကိုကာကွယ်တဲ့ စစ်ပွဲများမှာ ပါဝင် စောင့်ရှောက်တတ်ပါတယ်။ အသီးနားနတ်သမီးဟာ သူ့ကိုဂုဏ်ပြုပြီး မှည့်ခေါ်ထားတဲ့ အေသင် မြို့ကို အထူး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးပါတယ်။

အသီးနားဟာ စစ်မက်ကိုလိုလားပေမယ့် ဉာဏ်ပညာနဲ့လည်း ပြည့်စုံတဲ့ နတ်သမီးလို့ ပြောကြပါတယ်။ အသီးနား မွေးဖွားလာပုံက တခြားသော နတ်ဘုရားတွေနဲ့မတူဘဲ ထူးခြားဆန်းပြားလှပါတယ်။ မိခင်နတ်ဘုရားဆီကနေ မွေးဖွားလာခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။

တစ်ချိန်မှာတော့ ရနတ် မင်းကြီးဟာ ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာကို မခံမရပ်နိုင်အောင် ခံစား စွဲကပ်ပါတယ်။ ဘယ်လိုမှ မခံနိုင်တဲ့အဆုံး သားတော်တွေထဲက မီးနတ် (ပန်းပဲနတ်) ဖြစ်တဲ့ ဟီဇက်စတပ်ကို သူ့ဦးခေါင်းတို့ တုနဲ့ ရိုက်ခွဲဖို့ အမိန့်ပေးခဲ့ပါတယ်။

နတ် အပေါင်းတို့ စွဲကိုင်တဲ့ လက်နက်များ၊ လှပဆန်းကြယ်တဲ့ နတ်ဘုံနတ်နန်းများကို ဖန်တီးပေးခဲ့တဲ့ ဟီဇက်စတပ်ဟာ ခမည်းတော်ရဲ့အမိန့်ကို မလွန်ဆန်ဝံ့တာကြောင့် ရနတ်မင်းကြီးရဲ့ ဦးခေါင်းကို ရိုက်ခွဲပေးခဲ့ရပါတယ်။

ရနတ်မင်းကြီး ခေါင်းကွဲသွားတဲ့အချိန်မှာ သူ့ရဲ့ဦးနှောက်အတွင်းကနေ ချပ်ဝတ်တန်ဆာ အစုံအလင်၊ လက်နက်အစုံကို စွဲကိုင်လျက် စစ်သံကြွေးကြော်ကာ အသီးနား ပေါ်ထွက်လာခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

အသီးနားနတ်သမီးဟာ ကိုယ့်မြို့ ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကို ကာကွယ်သူတွေဘက်ကနေ ကူညီစောင့်ရှောက်လေ့ရှိတယ်လို့ အဆိုရှိပါတယ်။ ရနတ်မင်းကြီးဟာ အသီးနားကြောင့် ခေါင်းကိုက်ခြင်းကို ပြင်းထန်စွာ ခံစားခဲ့ရပေမယ့် အသီးနားဟာ သူ့ရဲ့အချစ်မြတ်နိုးဆုံး သမီးတော်ဖြစ်ပါတယ်။ အသီးနားဟာ လုံ့လနဲ့ဒိုင်းတို့ကို စွဲကိုင်ကာ သူ့ရဲ့ အချစ်တော် အဖော်မွန်တတော့ နတ်မီးကွက်တစ်ကောင် ဖြစ်ပါတယ်။

ရှေးရှေးအခါက မိန်းကလေးများကို ရက်ကန်း၊ ဝိုင်းငင်စသည့် လက်မှုပညာများကို တတ်မြောက်စေဖို့ လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားသားများကို စာပေပညာများ လေ့လာဆည်းပူးနိုင်ဖို့ အသီးနားက စောင့်ရှောက်လေ့ရှိကြောင်း ယူဆကြပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

မောင်လှယဉ် (မော်လမြိုင်)
ကိုယ်တွေ့မို့ ယုံရပါတယ်

- မော်လမြိုင်မြို့ နတ်မော်တန်းမှာ
- နှစ်စဉ်ကျင်းပလေ့ရှိတဲ့ နတ်ပွဲ
- ဒီပိတ်အရက်ကွက်သူ့ရက်ကွက်သားများသာ
- ကာကုသော နတ်ကမ္ဘာပွဲ
- ဒီပွဲမှာဘာတွေ ကိုယ်တွေ့ကြုံရမလဲဆိုတာ...

ညီမလေးရဲ့ ဦးခေါင်းကို
ပွတ်ပေးလိုက်ပြီး
ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။
ကောင်းသွားပြီကွယ်။
ငါ့ပြေးကြီးက မယုံတဲ့ကိုးကွဲ့...

မှတ်မှတ်ရရ...။

ကျွန်ုပ် ရှစ်တန်းမှာ စာသင်တဲ့နှစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအချိန်က ကလေးစိတ် မပျောက်တပျောက်၊ လူပျိုစိတ် မဝင်
တပင် ထော်လော်ကန်လန်အထိန်ပါ။ ဒီရှစ်တန်းနှစ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့တို့တို့
နေတဲ့သူငယ်ချင်း (၃)ဦးရှိပါတယ်။ ကျွန်ုပ် တစ်တွန်းနိုင်၊ လှည့်နေ သန်းထွေ
အောင်တို့ပါ။

လှည့်နေ သန်းထွေအောင်ကတော့ ကျောင်းစာတလွဲပြီး ပြင်ပစာ
ကိုခတ်ဖို့ ဝန်လေးကြသူပါ။ ရှစ်တန်းနှစ်ထဲက ကျွန်ုပ် စာခတ်နေဖို့
အချစ်၊ စုံထောက်၊ ဟာသ၊ ခနာတ်ဆိုး၊ ကာတွန်းစာအုပ်ပါ မလွတ်ပါဘူး။

အထူးအားဖြင့် ကဗျာနဲ့မာ(စ်)ဝါဒစာအုပ်တွေကို အဖတ်မှာ
တယ်။ ကဗျာအဖတ်များလို့လည်း ကဗျာရေးချစ်စိတ်ပါ ပေါက်လာအောင်
အချစ်ကဗျာလေးတွေ ရေးနေပါတယ်။ ဘယ်ကိုပို့ရမှန်းတော့ မသိသေး။
လှည့်ကတော့ လက်တွေ့သမား။ အရာရာကို လက်တွေ့ မြင်စွာ

ယုံကြည်တဲ့ကောင်။ သန်းထွေအောင်ကတော့ ဘာသာရေးလည်း ဝေးစား
တယ်။ ဒီတုန်း ဆရာသမားရဲ့ကားလည်း နားထောင်သူ၊ နတ်၊ တစ္ဆေ၊ သရဲ
စုန်းစသည်တို့ကိုလည်း အလွန်ယုံကြည်သူပါ။

ကျွန်ုပ်ကို လှည့်နေသန်းထွေအောင်က ကဗျာရဲ့ စာရှုလို့ ကပ်ပွန်း
ထတ်ပါတယ်။ လှည့်ကတော့ ကျွန်ုပ်တို့က တလှူသန်အရူးလို့ခေါ်ပြီး သန်း
ထွေအောင်ကိုတော့ နတ်ရူးလို့ခေါ်ကြတယ်။ ဒီနာမည်ပြောင်တွေနဲ့ပဲ
ထင်ဦးကိုတစ်ဦး ခေါ်ကြပါတယ်။

တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်တို့ သူငယ်ချင်းသုံးဦး၊ နေ့ခင်းပိုင်း ကျောင်းထမင်း
စားလွှတ်ချိန်၊ အိမ်မပြန်ဘဲ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ဖြစ်ပါတယ်။

“မင်းတို့ .. တစ္ဆေ၊ သရဲ၊ နတ်၊ စုန်းတို့ကို မယုံကြည်တဲ့ကောင်
တွေဆိုတော့ ငါတစ်နေ့ မင်းတို့ကို လက်တွေ့စေပြမယ်ကွ။ ဒါမှ မင်းတို့
ယုံကြမှာမဟုတ်လား။”

“လုပ်လိုက်လေ .. ကြာသလားလို့ သန်းထွေအောင်ရဲ့ ဒို့နှစ်
အောက်က လက်တွေ့သမားဆိုတော့ လက်တွေ့ မြင်ရရင် ယုံမယ်။ မင်းကို
ထည်း လက်ဖက်ရည်နဲ့မုန့် အဝကျွေးမယ်ကွ။ လက်တွေ့မပြန်ရင် မင်းက
တို့နှစ်ယောက်ကို အဝကျွေးရမယ်။ လောင်းမလား။”

ဟိုးတုန်းက ဝမ်းတေဘယ်(လ်)ဆိုတာကို ကျွန်ုပ်တို့ မသိသေး
။ ဒါကြောင့် လက်ဖက်ရည်တစ်ပိုင်းပဲ စိန်ခေါ်လိုက်ကြတာပါ။

“အေး .. ကောင်းပြီ၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို ငါ့အရပ်မှာ နတ်ကတဲ
နေကျရင် လက်တွေ့စေပြမယ်ကွ။ ဒီတော့မှ မင်းတို့ယုံကြမှာ ..”

ဤကဲ့ပြီ .. သန်းထွေအောင်ရဲ့ မင်းခေါ်ပြမှာက ဘာနတ်ပွဲလဲ
တွေ။ ဟိုတစ်ချိန်ကွက်တွေမှာ နတ်ကနားပေးပြီး နတ်ကတော် ယောက်ျား
ဇနားတွေ ညာစားနေကြတဲ့ နတ်ပွဲမျိုးလား။ ဒီ အိယောင်ငါ့နတ်ကတော်
တွေကတဲ နတ်ပွဲမျိုးဆို အချိန်ကုန်စဲပြီး မကြည့်နိုင်ဘူးနော်။ ဒို့ကို လာခေါ်
နေနဲ့ ဟဲ .. ဟဲ .. ဟဲ ..”

လှည့်က သန်းထွေအောင်ကို ခနဲတဲ့တဲ့ပြောလိုက်ပြီး ရယ်ရွှဲက်
ခဲ့တယ်။

“အေးပေါ့ .. လှည့်က ကြည့်ကြသေးတာပေါ့”

www.burmeseclassic.com

“သန်းထွေးအောင်၊ မင်း... ငါတို့ကို ခေါ်ပြမယ့် နတ်ပွဲက ဘာနတ်ပွဲလဲကွ”

“ငါ့နေတဲ့ မောင်နတ်ပျော်တန်းမှာ နတ်စဉ်ကွင်းပနေတဲ့ ရေပိုင်ဦးရှင်ကြီးနတ်ပွဲလေကွာ”

ဟုတ်ပါတယ်... ကျွန်ုပ်တို့မော်လမြိုင်မြို့မှာ ကြီးကြီးကုန်းကုန်းကျင်းပနေတဲ့ ရေပိုင်ဦးရှင်ကြီးနတ်ပွဲ နတ်ပွဲရိုပါတယ်။ တစ်ပွဲက မော်လမြိုင်မြို့ရဲ့တောင်ဘက်စွန်းရဲ့၊ ကျောက်တန်းတံငါရွာလေးမှာ နတ်စဉ်အန္တရာယ်ကင်း ကျင်းပတဲ့ပွဲ။

နောက်တစ်ပွဲက အခု သန်းထွေးအောင်နေထိုင်တဲ့ မောင်ဝရမ်းနတ်ပျော်တန်း လမ်းတိုလေးမှာ နတ်စဉ်ကွင်းပနေတဲ့ မြို့လုံးကျွတ်၊ ရေပိုင်ဦးရှင်ကြီး၊ ပုဇွန်ပွဲ၊ မော်လမြိုင်တစ်မြို့လုံးကို အန္တရာယ်ကင်း လိုက်လံပေးတဲ့ပွဲ။

နတ်ပွဲကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်က ကြည့်ဖူးပါတယ်။ ပျော်စရာ၊ ထိတ်လန့်စရာ၊ အရသာနှစ်မျိုး ခံစားရတယ်။ ကျွန်ုပ် သေအေးအကျဆုံးက ကျားနတ်ဝင်တာမိပဲ။ ကျားနတ်က ကျွန်တော်တို့ ကလေးတွေကိုလိုက်တော့ လှပဖြူဖြူ လဲကျ၊ ကွဲကျ၊ နှစ်ကြိမ် ပျော်စရာပါ။

သည်လိုနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ကျောင်းလည်း သီတင်းကျွတ် ကျောင်း(၁၀) ရက်ပိတ်ထားတော့ ညဘက်လသာချိန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ မျောက်ဖွဲ့အောင် ဆော့ကြတာပါ။

ဟိုတုန်းကလူငယ်တွေ ရည်းစားထားတဲ့ စိတ်မဝင်ကြသေးမီလမ်းကြီးက ပြည့်ပြည့်ဝဝသာနေတဲ့ညမျိုးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ညဉ့်နက်ပိုင်းအထိ ယောက်ျားလေး၊ မိန်းကလေး တူတူတို့ဆော့ကြတာပါ။ ကျွန်ုပ်တို့က ဇရုမထားဘဲ ဆက်ကစားနေကြတာ ညတစ်နာရီလောက်မှလှူရခွင့်ပြီး ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ပြန်အိပ်ကြရပါ။

နောက် မော်လမြိုင်မြို့မှာ ဖိုးလကင်းလွတ်တဲ့ သီတင်းကျွတ်ကစပြီး အရပ်တိုင်း၊ လမ်းတိုင်းမှာ ဆွမ်းကြီး၊ လောင်းပွဲတွေ ကျင်းပကြတာတယ်မြို့ရွာမှာမှ မရှိဘူးထင်ပါတယ်။

ညဉ့်နက်မှအိပ်ရတော့ မနက်ပိုင်း၊ ကျွန်ုပ် အိပ်လို့တောင်မနေမိအောင်၊ နေပြင်းနေပြီဖြစ်သော်လည်း မထနိုင်သေးလို့ အမေ့မေ့မိသံကြောင့် ထန်းနီးခဲ့ရပါတယ်။

“ဟဲ့သား... တစ်ထွန်းနိုင်၊ ထေတော့လေ... ဘယ်အချိန် ရှိနေပြီလဲ။ ဒီမှာ နှင့် သူငယ်ချင်း သန်းထွေးအောင် ရောက်နေတယ် ဟဲ့”

သန်းထွေးအောင် လာထယ်ဆို၍ မထမူင်၊ ထမူင်ဖြင့် ထလာရအောင်၊ နာရီကြည့်တော့ (၈)နာရီတောင် ထိုးတော့မှာပါလား။

“တစ်ထွန်းနိုင်... ငပျင်း၊ ကဗျာဖူး အိပ်လှူမည်လားကွ။ ရှစ်နာရီတောင်ထိုးတော့မယ်၊ မင်းကတော့ကွာ... တို့ ကိုယ်စောင့်နတ်က အစောကြီး နတ်သဘင်စည်းဝေး၊ သွားရတာကွ။ မင်းအိပ်ရာကမထတော့ သူ နတ်အဘင်စည်းဝေးသွားနိုင်တော့ အထက်နတ်တွေက သူ့ကို ဒဏ်ပေးတော့ သူကမင်းကို တစ်ခါ ဒဏ်ပြန်ပေးမှာကွ။ စောစော ထပါကွာ”

“ခေါက်ထားစမ်းပါ... နတ်ရူးရယ်၊ လက်တွေ့မကျတာကို လာအပြောပေးပါနဲ့ကွာ။ ဘာနတ်မှ တို့ကိုလာကတော့ မရှိဘူး။ ကိုယ်လုပ်မှကိုယ် ခုတာပါကွာ။ ညကလည်း စကောင်မလေးတွေနဲ့ ထုပ်စီးထိုး၊ ကစားနေလို့ (၁)နာရီကျော်မှ အိပ်ရတာကွ”

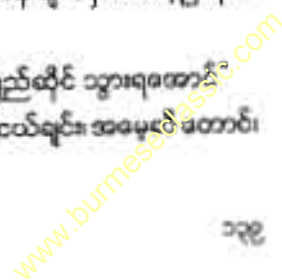
ကျွန်ုပ် မျက်နှာသစ်ပြီးထွက်လာတော့ သန်းထွေးအောင် အပြစ်အင်နေတာ သူတော့လိုက်ပါတယ်။

“အဲဒါသာ ကြည့်တော့... မောင်သန်းထွေးအောင်ရယ်၊ သူ့ရားမှန်းအထိ၊ မိဘမှန်း၊ မထီး၊ စေရာသမားမှန်း၊ မထီး၊ သူ့ကိုယ်သူ ကွန်မြူနစ်လိုလိုနဲ့ ခြေပြီမယ့်သား...”

အမေ့ကိုတော့ ပြန်မကွန်ရဲပါဘူး။ ကွန်မီရှင် လက်ကခေါင်းပေါ် ချောက်လာတာ မဟုတ်လား။ အမေ့နောက်ကနေ မျက်နှာသာ မှီပြုလိုက်မိတယ်။

“အကို သွားဝတ်ကွာ... လက်ဖက်ရည်ဆိုင် သွားရအောင်”

“ငါ့မှာ ပိုက်ဆံတစ်ပြားမှ မရှိဘူး... သူငယ်ချင်း အမေ့ပေါ်တောင်၊ ထည်းရမှာ မဟုတ်ဘူး”

“မင်းမှာ ပိုက်ဆံမရှိမှန်း သိမိတယ်... ကုသေ့ရစ်ဆယ် သူဌေးထားရယ်၊ အကျီသာ ဝတ်ချေပါ။ မိမှာ နှစ်ကျပ်ပါတယ်ကွ”

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး လက်ခတ်ရည်ဆိုင်ကို ခရောက်ပြီး လက်ခတ်ရည် နှစ်ရွက်မှာ... အကြောတွေနဲ့စားရင်း ခရောင်ထုတ်ရာရာကို ပြောနေကြတယ်။

“တင်ထွန်းနိုင်... တို့သုံးယောက် ဟိုတလောက အလောင်းအစားလုပ်ထားတာ မှတ်မိသေးလား”

“ဘာလောင်းထားတာလဲ၊ ဝါမပုနေပြီ... နတ်ဓမ္မ”

“မင်းကွာ... တောက်! ... မင်းရယ် ဝါရယ် လှဦးရယ် ကျောင်းရေ လက်ခတ်ရည်ဆိုင်မှာ နတ်၊ တစ္ဆေ ကိစ္စ လောင်းထားတာလေကွာ၊ မှတ်မိပြီလား... ကရာရှား”

“အေး... မှတ်မိပြီကွ၊ ဝါနဲ့လှဦးက မယုံတဲ့သူတွေ... မင်းထလက်တွေ့ပြလို့ကတော့ တို့ယုံကြည်ရမှာပေါ့... သန်းထွေးအောင်ရယ်၊ လက်ခတ်ရည်နဲ့မှန် ကျွေးတမ်းလေ မဟုတ်လား၊ ဘယ်တော့ လက်တွေ့ပြမှာလဲကွ”

“ဒီညနေပဲ... ကရာရှားရေ ဒီညနေ တို့ နတ်ပျော်တန်းလမ်းမှာ ခရစ်ပိုင်ဦးစွဲကြီး နတ်ကနားပွဲ ပြုကြား ဒီမှာ မင်းတို့နှစ်ကောင်ကို လက်တွေ့ပြမယ်၊ ညနေလေးနာရီလောက် ငါ့အိမ်လာဖို့ကွာ၊ အိမ်မှာပဲ ထမင်းစားစေဖို့ ဒီကအပြန် ငါ လှဦးကို ဝင်ပြောသွားမယ်”

“အေး... ဝင်ပြောသွားကွာ၊ ငါ့အမေကို ပြောပြီးလာဖို့မယ်”

သန်းထွေးအောင် လက်ခတ်ရည်ဖိုးများရှင်းပြီး ကျွန်ုပ်တို့ဆိုင်ထွက်ခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်ုပ် အိမ်ပြန်ခရောက်ခရောက်မျှင်း အမေ့ကို ဝှင်တောင်းလိုက်တော့ ညီမလေးကကြားသွားပြီး သူငယ် လိုက်မျှင်တယ်လို့ ပူဆာလာဖို့

“တို့ နတ်ပျော်တန်းမှာ နှစ်စဉ်ကနေတာက နတ်ကခတ်တွေ မဟုတ်ဘူး၊ ရုပ်ကွက်သူး၊ ရုပ်ကွက်သားတွေပဲ ကကြတာ အိပ်မက်ရသတဲ့ဘာ ကရတာ”

အမေက ညီမလေးလည်း မတွေ့ဘူးသေး၍ ခေါ်သွားဖို့ ပြောလာတော့တယ်။

“ဟုတ်ကဲ့... အမေ၊ သား ညီမလေးကို ခေါ်သွားပါမယ်”

ကျွန်ုပ်တို့မောင်နှမနှစ်ဦး သန်းထွေးအောင်အိမ်ကို ညနေပိုင်း သုံးနာရီခွဲလောက် အမှတ်(၁) တားစီးပြီး သွားကြတယ်။ သန်းထွေးအောင် အိမ်ရောက်တော့ လှဦးခရောက်နေပြီကို တွေ့ရတယ်။

“ခဏ... သမီးဝယ်လေးလည်း ပါလာတာကိုး သမီးမပေမေကော နေကောင်းခဲ့လားကွယ်၊ သမီးလေး အခု ဘယ်နှစ်တန်းရောက်ပြီလဲ”

“မေမေ နေကောင်းပါတယ်... ကြီးကြီး၊ သမီး အခု မြောက်တန်း ချိရင်”

“အေး... စာကြိုးစားခန့်၊ အိမ်ရေမှာ သမီးသူငယ်မျှင်းတွေနဲ့ သွားကစားနေတဲ့၊ တင်းကျွတ်ခါ နီးပါပြီ၊ ဖုရ္ဂျီးရင် ကြီးကြီးခေါ်လိုက်မယ်”

ကျွန်ုပ်တို့ သူငယ်မျှင်းသုံးယောက် အိမ်ရှေ့ခန်းမှာ ရောက်တတ်ရာရာ စကားပြောနေကြတယ်။ စကားပြောတော့ သန်းထွေးအောင် ညီမနှစ်ဦး ရောက်လာပြီး ညီမလေးနဲ့ ဆူညံစွာ စကားပြောနေကြတော့တယ်။ နောက်အေး မိမိမောင်မှ ကြီးကြီးခေါ်သံကြား၍ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဝင်သွားဦး ထမင်းစားကြပါတယ်။

ထမင်းစားပြီးပေမယ့် အချိန်စောနေသေးတော့ ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦး အိမ်မှာပဲ ထိုင်နေကြပါမိသေးတယ်။ ညီမလေးတို့ မိန်းကလေးအုပ်စုကတော့

။
 နတ်ကျားက ခုန်တိုက်လိုက်ရာ အုန်းသီးခြမ်းတစ်ခြမ်းက
 အဝေးကိုလွင့်သွားပြီး လူအုပ်ကြားထဲ ကျသွားကာ
 မကြာခင်မှာပဲ ကလေးတစ်ဦး ဝိုင်ကြားရပါတယ်။

။

သူတို့ ခနောဦးထားတဲ့ ခနောကို သွားကြည့်ဖြစ်တယ်။ နတ်ဆိုင်တီးထဲ
 ကြားမှ ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦး နတ်ပွဲကမယ် လမ်းထိပ် နတ်စင်ပွဲရာကို ထွက်လာ
 ကြပါတော့တယ်။

“မင်းတို့မှာ လက်စက်ချည်ဆိုင်ထိုင်ဖို့ ပိုက်ဆံတော့ မရှိလား
 လှဦး။ တင်ထွန်းနိုင် ဘိုင်းကုမ္ပဏီနဲ့ မိမှာမဟုတ်ဘူး”

“အကင်းလေးပါ .. နတ်ပွဲရာမှာ ဦးပဲ တိုက်ရမလား မင်းပဲ တိုက်ရ
 မလား .. ကြည့်ပါဦး”

သူတို့နှစ်ဦးစကားနိုင်လှရင်း ခရစ်ပိုင် ဦးရှင်ကြီး နတ်ကနော
 ပေးမယ့် နတ်နန်းရှိရာကို ထွက်လာခဲ့ကြပါတယ်။ နတ်နန်း ပတ်ဝန်းကျင်
 မှာတော့ ပရိတ်သတ်တွေကြပ်မဲလို့ ခနပါတယ်။ ညီမလေးတို့တစ်ဆိုက်
 က တော့ လူအုပ်ကြားထဲတွင် အကျအနာထိုင်နေကြတာကို တွေ့ရပါထင်
 ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဦးလည်း မြင်သာတဲ့ ခနရာက ရပ်ကြည့်နေပါတယ်။

မြန်မာ့ဆိုင်းရိုင်းကြီးကတော့ နတ်သီချင်းတီးနေလို့ ကျွန်ုပ်တို့
 စိတ်မှာလည်း နတ်ဆိုင်းနေအတူ ပြုံးကြဲနေပါတယ်။ ဝိုးကချင်၊ မကချင်
 ကလေးများက အပြင်ဘက်မှာ ကရန်နေကြတယ်။

နတ်ထိန်းများက နတ်နန်းကို အပွေ့ဖွံ့သာရည်တို့ ပက်ဖျန်းဆွ
 ဖျန်း၊ စပေယောင်းတိုင်ထွန်းသူ ထွန်းကြန့် မကြာခင်မှာပဲ ကျွန်ုပ်တို့အဖျက်လင်
 ခနတဲ့ နန်းဝတ်နန်းစားနဲ့ လူရွယ်တစ်ဦး နတ်နန်းခေ့တို့ ခေ့ကလာမိတယ်။
 ကျွန်ုပ်က သူ့ကို မြင်စူးမိတယ်လို့ တွေးရင်း ကြည့်နေပါတယ်။

“တင်ထွန်းနိုင် .. အခု ဦးရှင်ကြီးနတ်ဝင်မယ့် အစ်တို့ကြီးနော်”

သေသေရာရာကြည့် မင်းသိတဲ့ အစ်ကိုကြီး
 ပဲကွ”

သန်းထွေးအောင် ပြောလာ
 ခွဲသေသေရာရာ ကြည့်ပြီး စဉ်းစား
 လိုက်တော့ သိလာပါတယ်။

“ကိုသက်နိုင် မဟုတ်
 လားကွ”

“ဟုတ်တယ်လေကွာ”

“ဟာ ! .. သူက နတ်ကတော်
 မဟုတ်ဘဲ၊ အခု ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး နတ်
 ကတော် ဖြစ်သွားရတာလဲ”

“ဖို့ နတ်မမှတ်တန်းမှာ နှစ်ဝင်
 တနေတာက၊ နတ်ကတော်တွေ
 မဟုတ်ဘူး။ နတ်ကတော်တွေကို
 လည်း လာကရို လက်မခံဘူး။
 ချစ်ကွတ်သူ၊ ချစ်ကွတ်သားတွေပဲ
 တာကြတာ။ တချစ်တိုင်းလည်း တလိုမရ
 ဘူးကွ။ အိပ်မက်ရသတဲ့ကသာ ကရတာ။ အိပ်မက်ချပြီး မကချင်ပါဘူးလို့
 ငြင်းလို့ မရဘူး။

ခရစ်ပိုင်ဦးရှင်ကြီး အိပ်မက်ပေးခံရသူက ဦးရှင်ကြီးကရတယ်။
 စီးတော်ကျားမက်သူက စီးတော်ကျား ကရတယ်။ ကျွန်တို့ အသိုင်းအဝိုင်း၊
 နတ်တွေလည်း ဒီအတိုင်းပဲကွ။ အိပ်မက်မရဘဲ ဝင်ကချင်မိတယ်လို့လည်း
 ရေဘူး။ လိမ်ပြီး ဝင်ကလိုကတော့ နှုတ်တွေတာပဲ။ အိပ်မက်ချပြီး မကလည်း
 ခံရတာပဲ .. တင်ထွန်းနိုင်”

သန်းထွေးအောင် ပြောစကားတို့ ကျွန်ုပ် နားထဲကိုမဝင်၊ ကျွန်ုပ်
 ချစ်လုံးအစုံက နတ်ဝတ်နတ်စားနဲ့ ကိုသက်နိုင်ကိုသာ ကြည့်နေမိမိမဟာ
 အယ်။ ဆိုင်းရိုင်းကြီးက နတ်သီချင်းကို မြိုင်မြိုင်ဆိုင်းဆိုင်း တီးပေးမိတယ်။
 ကိုသက်နိုင်သည် နတ်ထိန်းပြောတဲ့ စကားကို နားထောင်ပြီး

နတ်ထိန်းကမ်းပေးတဲ့ သပြေခက်ကို ယူပြီး ရေငံပိုင် ဦးရှင်ကြီးရှင်ထုကို ကန်တော့ပါတယ်။ နတ်ထိန်းတို့က လိုနေတာကို လုပ်ကိုင်ပေးနေပါတယ်။ မကြာခင်မှာပဲ ကိုသက်နိုင်ကိုယ်မှာ တုန်လာပြီး နတ်ဝင်လာတာကို တွေ့ရပါတယ်။ နတ်ထိန်းက နတ်နန်းပေါ်မှ စောင်းကိုယူပြီး ကိုသက်နိုင်ကို လှမ်းဝေလိုက်ပါတယ်။

“ဟေ့ . . သန်းတွေ့အောင် ကိုသက်နိုင်ကြီး စောင်းတီးမယ် ထင်တယ်ကွ၊ စောင်းကြီး ပိုက်ထားတယ်”

“အေး . . ကြည့်နေ၊ ထူးခြားတာ

ကို တွေ့ရတော့မယ်”

ကျွန်ုပ်လည်း ဆက်မမေးတော့ဘဲ ကြည့်နေပါတယ်။

လှဦးက မျက်လုံးအပြူးသားနဲ့ ကြည့်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ လူတစ်ဦးက ဆွမ်းတင်တဲ့စင်ကို ကိုင်ထားပါတယ်။ စင်က လေးပေသာသာရှိ၊ လက်မောင်းလုံးဝလောက် ဝါးလုံးတစ်လုံးကို မြေထဲစိုက်ထားတယ်။ ထိပ်ပိုင်းကို လေးစိပ်ခွဲပြီး၊ ကားထားကာ ဝါးခြမ်းလေးများကို ရက်ထားတဲ့ တစ်ပေခွဲသာသာ စင်လေးကို နီးဖြင့်သာ ချီထားတာကို တွေ့ရတယ်။

ကိုသက်နိုင်ကြီးက စောင်းပိုက်ပြီး တောင်ရှည်ပုဆိုးကြီးနဲ့ စင်နားလျှောက်သွားပြီး စင်ပေါ်သို့ အသာလေး ခုန်တက်လိုက်တာကို တွေ့ရလို့ ကိုယ့်မျက်စိကိုပင် မယုံချင်တော့ပေ။ လှဦးကို ကြည့်လိုက်တော့ မျက်လုံးပြူးကြည့်နေတာကို တွေ့ရလေတယ်။

လေးပေကျော်၊ ဝါးခြမ်းပြားစင်လေးပေါ်တွင် ခြေထောက်တစ်ဖက်ချိတ်ကာ လှလှပပထိုင်နေပြီး သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ စောင်းသံကို တီးခတ်နေတယ်။ ပရိတ်သတ်တို့က စောင်းသံတွင် နှစ်ဖျော့နေကြပါတယ်။ ဂီတကျွမ်းကျင်သူများက ယမုံနာပတ်ပျိုး တီးနေတာလို့ ပြောကြတယ်။

။

ကျွန်ုပ် ဘိုးဘိုး၊ ဦးရှင်ကြီးနားရောက်တော့ ကျွန်ုပ်ကို ပြုံးကြည့်နေပါတယ်။
ဘိုးဘိုးဦးရှင်ကြီး ပူးဝင်နေသော ကိုသက်နိုင်မှာ ကိုသက်နိုင်ပုံ မဟုတ်တော့ဘဲ အသက်ကြီးတဲ့ပုံကို ပြောင်းနေတာ . . .

“စီးတော်ကျား ဝင်လာပြီ ဟေ့ . .”

ကလေးတစ်စု အော်ပြောလိုက်တဲ့အသံကို ကြားလိုက်တော့ ဆိုင်းပိုင်းဘက်ကို ကြည့်လိုက်သော်လည်း ဘာမှမရှိဘဲ အပြင်ဘတ်မှာသာ ရုတ်ရုတ်သံသံနဲ့ ပြေးသူ ပြေး၊ ရှိသူ ရှိနေစဉ်မှာ လူတစ်ဦးဟာ အပေါ်ပိုင်းဗလာဖြင့် လှံချည်ခါးတောင်းကျိုက်ပြီး ဆိုင်းပိုင်းရှေ့ကို နောက်ကျွမ်းပစ်လို့ ဝင်လာပြီး ခုန်ပေါက်နေပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ဘက်ကို ကြည့်ပြီး . . ကျားလို မာန်ဖီနေတာကို တွေ့ရလို့ မြင်ဖူးပါတယ်လို့ သေသေချာချာကြည့်လိုက်တော့ ဆိုက်ကားဆရာကိုစီနား ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရတယ်။

ကိုစီနားမှာ အမြင့်(၃)ပေလောက်ကပင် ခုန်ချဖို့ ကြောက်တတ်သူဖြစ်သော်လည်း အခုတော့ ရေကျွမ်း၊ နောက်ကျွမ်းကို (၄)ပေလောက် မြင့်အောင် ကျွမ်းထိုးနေပြီး ကျားလိုမာန်ဖီလိုက်တာ တကယ် ကျားအတိုင်း ဖြစ်နေပါတယ်။ ကလေးတစ်စုကတော့ ပျော်နေကြတယ်။ ကျားက ခုန်ဟင်းကလေးတွေက အော်ပြီးပြေးဆိုတော့ လဲသူလဲ၊ ပြဲသူပြဲနဲ့ပါ။

စီးတော်ကျားကို လူတွေ အုန်းသီးဆက်နေကြတာလည်း ကြည့်ကောင်းနေပြန်တယ်။ ကိုယ်တိုင်တော့ ဆက်လို့မရဘူး။ နတ်ကျား ဘိန်းက တဆင့် ဆက်ကြရပါတယ်။ အခွံနွာပြီး အချောသပ်ထားတဲ့ အုန်းသီးကို အပေါ်ကို ခေါင်းဆက်ပြကာ လေးပေလောက်မြောက်ပေးလိုက်ကာ နတ်ကျား

က ခန့်ပုံပြီး ဦးခေါင်းနဲ့ခွဲလိုက်ပါတယ်။ အလယ်တည့်တည့်မှ ထက်ခြမ်းကွဲ သွားပါက ဆက်တဲ့သူတို့ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ပြီး စီးပွားတိုးတက်တယ် လို့ အဆိုရှိပါတယ်။

ဒီည အုန်းသီးဆက်သူတွေများလို့ နတ်ကျားမှာ လက်မလည် အောင် ဦးခေါင်းနဲ့တိုက်ပေးရ။ ပါးစပ်နဲ့ကိုက်ခွဲပေးရနဲ့ နတ်ကျားမှာ လက် မလည်အောင် ဖြစ်နေသော်လည်း ကိုစီနားဦးခေါင်း ဘာမှမဖြစ်တာကို လည်း အံ့သြမိရပြန်တယ်။

အုန်းသီးတစ်လုံးကို ကျားထိန်းက ပစ်ပေးလိုက်၍ နတ်ကျားက ခန့်တိုက်လိုက်ရာ အုန်းသီးခြမ်းတစ်ခြမ်းက အဝေးကိုလွင့်သွားပြီး လူအုပ် ကြားထဲ ကျသွားကာ မကြာခင်မှာပဲ ကလေးတစ်ဦး ငိုသံကြားရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးလည်း “ဘယ်ကလေးများ ထိသွားတာလဲ” လို့ အနားကပ်ကြည့်မိရာ ကျွန်ုပ်ညီမလေး ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါတော့တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးလည်း လူကြားထဲကိုတိုးဝှေ့ပြီး ညီမလေးကို ရှိထုတ်လာပါ တယ်။ ညီမလေးကတော့ နာလို့ ငိုနေတုန်းပါ။

ကျွန်ုပ် ကွဲတဲ့နေရာကို ကြည့်လိုက်တော့ ချိုစောင်းမှာ နှစ်လက်မ လောက် ကွဲသွားပြီး အင်္ကျီပေါ်မှာလည်း သွေးတွေရွှဲနေပါပြီ။ ကျွန်ုပ်လည်း ပါလာတဲ့ လက်ကိုင်ပုဝါနဲ့ အနာကိုအုပ်ပေးပြီး ဆေးခန်းသွားဖို့အတွက် နတ်ထိန်း တစ်ဦး ရောက်လာပြီး ဘိုးဘိုးခေါ်နေတယ်ဆို၍ ညီမလေးကို ခေါ်ပြီး နောက်က လိုက်သွားပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ဘိုးဘိုး ဦးရှင်ကြီးနားရောက်တော့ ကျွန်ုပ်ကို ပြုံးကြည့် နေပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ဘိုးဘိုးဦးရှင်ကြီး ပူးဝင်နေသော ကိုသက်နိုင်မှာ ကို သက်နိုင်ပုံမဟုတ်တော့ဘဲ အသက်ကြီးတဲ့ပုံကို ပြောင်းနေတာကို ကျွန်ုပ် တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

“ပြစ်စမ်း... ကလေး ဘာဖြစ်သွားတာလဲ” ဆိုပြီး ကွဲသွားတဲ့ ညီမလေးရဲ့ဦးခေါင်းကို ပွတ်ပေးလိုက်ပြီး ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ကောင်းသွား ပြီကွယ်။ ငါ့ မြေးကြီးက မယုံဘဲကိုးကွဲ့။ ကဲ... သွားတော့ ဘာမှမဖြစ် တော့ဘူး” လို့ ဘိုးဘိုးဦးရှင်ကြီး ဝင်နေတဲ့ ကိုသက်နိုင်က ဆိုပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ခေါင်းကွဲသွားတဲ့နေရာကို ဝိုင်းကြည့်လိုက်

တော့ မျက်လှည့်ပြလိုက်သလို၊ အကောင်းပကတိ ဖြစ်နေတာတို့ တွေ့ရ တော့ “ဟင် ! ..” ဆိုတဲ့ သက်ပြင်းရှည် ချလိုက်ရပါတော့တယ်။

“တင်ထွန်းနိုင်... မြင်အပ် မမြင်အပ်တဲ့ လောကသားပုဂ္ဂိုလ်တွေ တကယ် ရှိနေတယ်ဆိုတာ မင်းတို့ယုံပြီမဟုတ်လား... သူငယ်ချင်း၊ မင်းကို အဘိုးဦးရှင်ကြီး ပြောလိုက်တဲ့စကားက ကွက်တိပဲနော်။ ငါ့မြေးကြီးက “မယုံဘဲကိုးကွဲ့...” ဆိုတာလေ။ ကြားထဲက မင်းညီမလေး အချောင်နာ သွားရတာပေါ့ကွယ်”

ကျွန်ုပ်လည်း ဆိတ်ဆိတ်နေ ဝန်ခံခြင်းနဲ့ တိတ်တိတ်ပဲ နေလိုက် ပါတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်ရင် ညီမလေးပြန်ပြောပြလို အမေ့ရဲ့အဆူအရိုက် ခံရမှာတော့ ကျိန်းသေသလို၊ နောက်နေ့ သန်းထွေးအောင်ကို လှည့်နဲ့ ကျွန်ုပ် လက်ဖက်ရည်တိုက်နိုင်ဖို့ ဝိုက်ဆံရွာရပါဦးမယ်။

“ဟင်း... ဟေ့ဟို”

ဝန်ခံချက်၊ ၊ ကျွန်ုပ် (၈)တန်းကျောင်းသားဘဝက ကျွန်ုပ်ညီမလေး ကြုံခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်မှန်ကို ပြန်လည်ရေးဖွဲ့ပါသည်။

ပိန်ဝင်းမော်
**International
 Joke**

နိုင်ငံတကာမှ ဂန္ထီရဟာသများ

ပိုးဖလံးဖိုး

လူတစ်ယောက်က နှလုံးအထူးကု ဆရာဝန်၏ ဆေးဝန်းလို့ ဝင်ရောက်လာသည်။

လူနာ - "ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်တော်ကိုယ် ကျွန်တော် ပိုးဖလံးဖလံး တောင်လို့ ထင်နေလို့ပါ"
 လူနာ - "အဲဒါကို အကဲခတ်ပြီးနောက်..."

ဆရာဝန် - "ခင်ဗျား နှလုံးအထူးကု ဆရာဝန်နဲ့ ပြုရမှာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန်နဲ့ ပြပါ"

လူနာ - "ဟုတ်ပါတယ်... ကျွန်တော် သိပါစေ"

ဆရာဝန် - "အဲလိုဆို... ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလာသေးလဲ"

လူနာ - "မီးရောင်တွေလို့ပါ"

နာကျ...

မယားကြောက်တစ်ဦးသည် မိန်းမက အရာရာလွမ်းမိုးခြယ် လှယ်သည်ကို စိတ်ကုန်လာသည်။ သို့နှင့် ပညာရှင်တစ်ဦးထံ သွားရောက် အကူအညီတောင်းခံခဲ့သည်။

ပညာရှင်မှ သူ့ကို ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယုံကြည်မှုအပြည့်ရှိစေမည် လမ်းညွှန်စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ပေးလိုက်သည်။ လမ်းတွင် ထိုစာအုပ်ကို အပြီးဖတ်လာခဲ့သည်။

အိမ်သို့ပြန်ရောက်လျှင် မြေသံပြင်းပြင်းဖြင့် လှမ်းဝင်သွားပြီး သူ့ မိန်းမကို -

"ရုမိုန်ကပြော၊ စိမ်းမမှာ ငါ့ဦးခေါင်းတယ်ဆိုတာ မင်းသိထားစမ်း ညဇာအတွက် ငါကြိုက်တဲ့ဟင်းကို ချက်ပေး။ ပြီးတော့ ငါအပန်းဖြေ ခေရ်ခွဲ ခို ခေရ်ပူ ခေရ်အေး ခေရ်ပေး။ ငါ ခေရ်ခွဲပြီးရင် သာယံသုက အဝတ်အစားတွေ ဝတ်ပေးပြီး ခေါင်းခြီးပေးမှာလဲ ဟေ့..."

မိန်းမ - "နာရေးကျညီမှ အသင်းကလေး"

အရေးကြီးလို့ပါ...

လူနာ - "ကျွန်တော်ကို တူညီပါဦး။ ဆရာ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပတ်က တည်းက ညတိုင်းပဲ ကျွန်တော်က ကြောက်ဖောက်စိတ်ငြိုင်းခဲ့မှာ ကစားနေရ တယ်လို့ အိမ်မက်မက်တယ်။ အိမ်ရာက နီးတော့ ခွေးတွေထွက်ပြီ။ ဝော နေတယ်"

စိတ်ကုဆရာဝန် - "အိုကေ... ဖိမှာ ခင်ဗျားအတွက် ခေမား။ စီခေမား ကို အမှီသောက်လိုက်။ ချက်ချင်း ခင်ဗျားရဲ့ ခေရာဂါ ဝေပျောက်သွားလိမ့်မယ်"

လူနာ - "ဝေကစောင့်ပြီး နောက်ခြန်ကုမှ သောက်လို့မရဘူးလား... ဆရာ"

ဆရာဝန် - "တာဖြစ်လို့လဲ!..."

လူနာ - "ဒီညက ဝိုလ်လွဲတစားရမှာမို့ပါ"

www.burmeseclassic.com

အိရိုက်ပဲ

နီဗွန်ဘုံအိတ်ခါးဝတွင် စိန်ပီတာ နတ်သားက လူတစ်ဦးကို ကြိုဆို နတ်ဆက်သည်။ “နီဗွန်ကို ရောက်ရန် ဘယ်အမူ ပြုခဲ့သလဲ”

ထိုလူ - “ကျွန်တော် အဝေးပြေးလမ်းမကြီးမှာ ကားမောင်းလာတုန်း ဆိုင်ကယ်စီး လူရမ်းကားတစ်သိုက်က မိန်းမငယ်တစ်ဦးကို အနိုင်အထက်ပြုနေတာ တွေ့ရပါတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း အထွားဆုံ၊ အဆိုးဆုံးနဲ့ ခေါင်းဆောင်လို့ ထင်ရတဲ့ကောင်ဆီကို သွားပြီး နှာခေါင်းကို တစ်ချက် ထိုးလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆိုင်ကယ်ပေါ်ကနေ ကန်ချလိုက်ပါတယ်။

နောက်တော့ သူ့ဆံပင်ကိုဆောင့်ဆွဲပြီး နှာခေါင်းက ကွင်းကိုလည်း ဆွဲဖဲ့ပစ်လိုက်ပါတယ်။ အဲလိုလည်းလုပ်ပြီးရော ကျန်တော့ကိုးသားတွေဘက်လှည့်ပြီး - “မင်းတို့ ကောင်မလေးကို မနေနှင့်ယုက်နဲ့၊ ငါနဲ့ တွေ့သွားမယ်လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်”

စိန်ပီတာ - (သဘောကျသွားကာ) “အဲဒါ ဘယ်တုန်းက ဖြစ်ခဲ့တာလဲ”

ထိုလူ - “လွန်ခဲ့တဲ့ မိနစ်ပိုင်းလောက်ကပါပဲ”

ငယ်ငယ်တုန်းက

လူနာ - “ဆရာ ကယ်ပါဦး၊ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ဓမ္မတစ်ကောင်လို့ ခံစားနေရပါတယ်”

စိတ်အထူးကုဆရာဝန် - “ဒီလိုဖြစ်တာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ”

လူနာ - “ကျွန်တော် ပါပီလေး ဘဝကတည်းကပါ”

တန်ဖိုး

ပန်းချီဆရာတစ်ယောက်က ပန်းချီပြခန်းပိုင်ရှင်ကို သူ့လက်ရာများ အပေါ်စိတ်ဝင်စားသူ ရှိ၊ မရှိ မေးသည်။

“ခင် ဗျားအတွက် သတင်းကောင်းနဲ့ သတင်းဆိုးရှိတယ်” ဟု ပြခန်းပိုင်ရှင်က ဖြေသည်။

“သတင်းကောင်းက လူတစ်ယောက်က ခင်ဗျားရဲ့လက်ရာတွေ အနေနဲ့ ခင်ဗျားသေသွားပြီးတဲ့နောက် တန်ဖိုး တက်၊ မတက်ကို မေးတယ်။ ကျွန်တော်က တက်မှာပေါ့လို့ ပြောလိုက်တော့ ခင်ဗျားရဲ့ပန်းချီကားတွေ အကုန်လုံး ဝယ်သွားတယ်ဗျ”

“အလို” ဟု ပန်းချီဆရာက အံ့အားသင့်စွာ ပြောသည်။

“ကဲ.. သတင်းဆိုးက ဘာလဲ..”

“ဝယ်သွားတဲ့သူက ခင်ဗျားရဲ့ဆရာဝန်လေ”

ကျင့်သားရသွားမယ်

လူတစ်ဦးက သူ့ကံကြမ္မာလမ်းကြောင်းကို သိရန် လက္ခဏာဆရာထံသို့ သွားသည်။ လက္ခဏာဆရာက သူ၏လက်ဝဲကို အချိန်ကြာမြင့်စွာ လေ့လာကြည့်ရှုပြီး ပြောသည်။

“နောက် ဆယ်နှစ်အတွင်းမှာ ခင်ဗျား အတော်ညံ့တဲ့ကာလကို ကြုံတွေ့ရလိမ့်မယ်”

“ဆယ်နှစ်ကျော်လွန်ပြီးတော့ကော ဘာဖြစ်မှာလဲ ဆရာ”

လက္ခဏာဆရာက သူ၏လက်ကို ကြည့်ပြန်ကာ ပြောသည်။

“အဲဒီနောက်တော့ ခင်ဗျား ကျင့်သားရလာလိမ့်မယ်”

ထောင်ကြီးမြို့မှ
လွမ်းလွယ် ချစ်သူတောင်နဲ့

ကိုမောင်သန်းဆင်း

မိတ်ဆက်ပုံက သူ့ရှင်ဘတ်ကြီးကို လက်နဲ့ပုတ်ပြီး
ဘယ်လက်ညှိုး၊ ညာလက်ညှိုး ပူးပြတယ်။
သူ့ချစ်သူလို့ ပြောမှန်း သိလိုက်ရတာပေါ့လေ။

ကျွန်ုပ်သည် ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ တောင်ကြီးခရိုင်၊
တောင်ကြီးမြို့နယ်ရှိ ကတ္တူကျေးရွာအုပ်စု၊ မေ့တော်ကျေးရွာသို့ ရောက်ခဲ့
လေရာ နာမည်ကျော် တန်ခိုးကြီးရှေးဟောင်းဘုရားစေတီစု ကတ္တူမေ့တော်
ဓာတ်မြတ်ကျော်အား တစ်ခတ်တစ်ရ ဖူးမြော်ခဲ့ရပေသည်။

ကတ္တူမေ့တော် ဓာတ်မြတ်ကျော် တည်ရှိရာနေရာသည် လွန်ခဲ့
သော နှစ်ပေါင်းများစွာက သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို စုပေါင်းလုပ်ကိုင်
နေကြသည့် မေ့တော်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၊ ထွက်ရပ်ပေါက်လောကီလမ်းတို
ရှာဖွေနေကြသည့် လောကီဝိဇ္ဇာစိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ သူတော်စင်ယောဇီ
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၊ စုစည်းကိန်းအောင်း မေ့လျော်ရာ ဒေသအရပ်ဖြစ်သည်ဟု
ဆို၏။

ကတ္တူမေ့တော် ဓာတ်မြတ်ကျော် စေတီစုတွင် စေတီပေါင်း နှစ်
ထောင်ကျော် ရှိပေ၏။ စေတီအဆူအရေအတွက် မှတ်သားရလွယ်အောင်
တောင်သူကွမ်းညှပ် (တဖျတ်ဖျတ်) ဟု ဆိုလေ၏။ မှတ်တမ်းအရ "တောင်
သူကွမ်းညှပ်" ဟူသည့် စေတီပေါင်း (၇၆၂၃) ဆူ ဖြစ်လေ၏။

ဤသည်တို့မှာ ကျွန်ုပ်အား ကုသိုလ်ဖြစ်ပို့ဆောင်ပေးသော
တောင်ကြီးမြို့လယ်ရှိ ပုဂ္ဂလိကဘဏ်ကြီးတစ်ဘဏ်မှ ခရိုင်မန်နေဂျာ ဦး
လေးစံမောင်က ပြောဆိုရှင်းပြခြင်းဖြစ်လေ၏။

ယာဉ်မောင်းသမား ကိုသန်းဌေးသည် ရှမ်းစကား အင်းသား

တော။ ပအိုဝ်းစကားတို့ကို ကောင်းစွာပြောဆိုတတ်လေရာ ကျွန်ုပ်သိလို
သမျှတွေကို သူက တိုင်းရင်းသားတွေ့ဆီ သူတို့ဘာသာစကားဖြင့် ဖော်ပြ
ကျွန်ုပ်အား မြန်မာပြန်ပြောပြလေရာ ကိုသန်းဌေးနှင့် ဦးလေးစံမောင်တို့
နှစ်ဦးပေါင်းပြောဆိုသမျှတွေကို ရေးပြရသော် ထုထဲလှသော စာအုပ်ကြီး
ဆစ်အုပ် ဖြစ်နိုင်ပါ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မေ့တော်ကတ္တူစေတီစုအား လှည့်ပတ်ကြည့်ည့်
သမျှပြုပြီး ဘုရားပရိဝုဏ်ဝဲဘက်ရှိ စားသောက်ဆိုင်များရှိရာသို့ သွား၍
အပန်းဖြေကာ ပအိုဝ်းစာ တို့ဟူးကြော်သုပ်ကို စားရင်း ထွေရာလေးပါး
ပြောကြလေ၏။ ယာဉ်မောင်းသမားလေး ကိုသန်းဌေးက "ဆရာအတွက်
အွမ်း သွားဝယ်ဦးမယ်" ဟုဆိုကာ မလှမ်းမတမ်းရှိရာ ကွမ်းယာဆိုင်လေး
ဆီသို့ ထွက်သွားလေ၏။

ကိုသန်းဌေး ကွမ်းယာဝယ်ပြီး ပြန်ရောက်လာတော့ သူနှင့်အတူ
လူရွယ်ချောလေးတစ်ယောက် ပါလာ၏။ လူရွယ်ချောလေးသည် ရုပ်ရှင်
မင်းသား ရန်အောင်နှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူလေ၏။

ကိုသန်းဌေးက လူရွယ်လူချောလေးနှင့် ကျွန်ုပ်အား မိတ်ဆက်
ပေးလေ၏။ (Body Language) လက်ဟန်၊ ခြေဟန်ဖြင့် မိတ်ဆက်ပေးမှု
ဖြစ်လေရာ လူရွယ်ချောလေးသည် နှုတ်ဆွဲအနေကြောင်း ကျွန်ုပ်သိလိုက်
ချပြီး လွန်စွာနမောတသခြင်းလည်း ဖြစ်မိလေ၏။

"စကားမပြောတတ်တာက မွေးရာပါလို့ သိရတယ် .. ဆရာ၊
သူ့ဇာတိက ရှမ်းပြည်နယ် အရှေ့ဖျားက တာချီလိတ်မြို့နယ် ရွာ
လေးတစ်ရွာပေါ့။ ဒီကို ရှမ်းဘိုးတော်တစ်ဦးက ခေါ်လာခဲ့တာတဲ့၊ ပြိုလဲနေ
ဆဲ ကတ္တူဘုရား စေတီအမှတ် (...) ကို ပြင်ဆင်ဖို့ တာဝန်ပေးထားတာတဲ့။
တစ်နိုင်တစ်ပိုင်လောက်တော့ ပြင်ထားပြီးပြီ၊ ပြင်ဖို့ငွေ ဘယ်က
ရသလဲဆိုတာကို ကျွန်တော်က လက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့မေးတော့ သူက
ထက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့ပဲ သူ့မှာ ပိုက်ဆံကုန်တဲ့အခါတိုင်း သူ မမြင်မသိဖူးတဲ့
သူ့တစ်ယောက်ယောက်က လာပေးလေ့ရှိတယ်လို့ ပြောတာပဲ ဆရာ"

"အင်း .. ဒီနေရာက ထူးခြားတဲ့နေရာဆိုတော့ ထူးခြားမှုတွေက
နဲ့နေတာပဲပေါ့လေ" ဟု ကျွန်ုပ်မှပြောလေရာ ဦးလေးစံမောင်မှ -

ယောဂီအဘိုးကြီးတစ်ဦး ရောက်လာလေ၏။

ယောဂီကြီးသည် လူရွယ်လေးကို အနိကျေးရွာလေးရှိ အိမ်ထဲ အိမ်တွင် အပ်နှံကာနေစေပြီး ကျေးရွာလေးအနောက်ဘက် ပါးတောထဲရှိ မြေပုံမို့မို့တွင် ပေါက်ရောက်နေသော ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများကို ရှင်းလင်း လေ၏။

နာရီအတော်ကြာ ရှင်းလင်းရလေ၏။ ရှင်းသန့်သွားသည့်အခါ ကုန်းကမူထိပ်တွင် အလင်းတိုင်(၉)တိုင်နှင့် အမွှေးတိုင်(၉)တိုင် စိုက်ထူ ပြီး အညှို့ရောင်ပိတ်စကိုခင်းကာ ထက်ဝယ်ဖွဲ့စေ့တိုင်လျက် အမိဋ္ဌာန်ပြု လေ၏။

အမိဋ္ဌာန်ပြုပြီးသည်နှင့် လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းကာ -

“ဟုတ်ပြီ၊ မှန်ပြီ၊ တွေ့ပြီ” ဟု ဥဒါန်းပြု ကြွေးကြော်လေ၏။

ထို့နောက် လူရွယ်အား သွားရောက်ခေါ်ယူပြီး ကုန်းကမူတွင် စေတီတည်ရန် တာဝန်ပေးလေ၏။ လူရွယ်လေးသည် နှုတ်ဆွဲနေသဖြင့် ယောဂီအဘိုးက လက်ဟန်၊ ခြေဟန်ပြု ပြောခြင်းဖြစ်လေ၏။

လူရွယ်မှလည်း လုပ်ဆောင်ပါမည့်အကြောင်း သူ့ရင်ဘတ်ထိ ပုတ်၍ လည်းကောင်း၊ လက်မောင်းကိုပုတ်၍ လည်းကောင်း၊ လက်မထောက် ၍လည်းကောင်း ပြောလေ၏။ အဘိုးအိုသည် သာဓု သုံးကြိမ်ခေါ်ပြီး လူရွယ် လေးအား ရွှေစာချို့ကိုပေးကာ ထိုနေရာမှ ထွက်သွားလေတော့၏။ ပြန်၍ ပေါ်မလာတော့ချေ။

လူရွယ်သည် ရွှေစာချို့ကိုထုခွဲကာ ရွာအတွင်းမှ ပန်းရံသမား (၃)ဦးကိုရှာ၍ စေတီတည်ရန် အပ်လေ၏။ ပန်းရံသမားတို့သည် နှုတ်ဆွဲ သူ လူရွယ်လေးက စေတီတည်မည့်ကိစ္စအား မယုံမရဲဖြစ်နေပေ၏။ သို့သော် အကြောင်းငွေရမည်ဖြစ်သည့်အတွက် လက်ခံကြလေတော့၏။

လူရွယ်လေး ချိန်းဆိုသောရက်တွင် ပန်းရံသမား(၃)ဦးရောက် လာလေ၏။ လူရွယ်လေးက ပန်းရံသမားတို့ကို စေတီတည်မည့် ကုန်းထဲမှ လေးရှိရာသို့ခေါ်သွားပြီး ဒီကုန်းကမူတွင် စေတီတည်မည်။ စေတီထူ အနေအထားနှင့် အုတ်၊ ဘိလပ်မြေ၊ သဲ၊ ထုံးတို့ ထားရှိရာနေရာသို့လည်း ပြုလေ၏။

ပန်းရံသမား (၃)ဦးသည် ပစ္စည်းများကိုကြည့်ပြီး ဘယ်လိုကနေ ဘယ်လို ဒါတွေ ရောက်လာသလဲ၊ အုတ်သယ်၊ သဲသယ်ကားတွေလည်း မတွေ့၊ မကြားမိဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကာ လူရွယ်လေးအားလည်း မေး လေ၏။ လူရွယ်လေးမှလည်း သူလည်းမသိဟု ခေါင်းရမ်းပြုလေရာ ပန်းရံ သမားတို့ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်ကြရလေတော့၏။

လက်ခံကြိုတင်ငွေရပြီမို့ ပန်းရံသမားတို့သည်လည်း လုပ်ငန်း တောင်ကြလေတော့၏။ ဤသည်ကား ဦးလေးစံမောင်ပြောပြချက် ဖြစ် လေ၏။ လူရွယ်လေးတစ်ယောက်၏ စေတီတည်မှုသည်ကား ထူးဆန်းလှ ဒါဘိတောင်း။

“စကားမစပ်ပေါ့ . . . လေးစံရယ်၊ အဲဒီလူရွယ်လေးပေါ့နော်။ လေးစံနဲ့က ဘယ်လိုကနေ ဘယ်လို ရင်းနှီးခဲ့တာလဲ၊ ပြီးတော့ ထူးခြားချက် တွေရှိရင်လည်း ထပ်သိချင်ပါတယ်”

ကျွန်ုပ်မှ စူးစမ်းပြောဆိုလေရာ ဦးလေးစံမောင်က -

“အင်း . . . ဟုတ်တယ်၊ စတွေ့တာကလည်း ဆန်းကြယ်တယ်။ ထစ်နေ ကတ္တုမွေတော်က အပြန်လမ်းမှာ လူတစ်ယောက် လှမ်းတားလို့ တားရပ်ပေးတယ်။ သူက ရွှေစာချို့ကိုပြုပြီး လက်ညှိုးနဲ့လက်မ ဝိုင်းပြ ထယ်၊ ရောင်းမယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့နော်။

ကျွန်တော်က ရွှေအကြောင်း သိပ်သိတာမဟုတ်တော့ သူ့ကို တောင်ကြီးလိုက်မလား၊ အဲဒီမှာ ရောင်းပေးမယ်လို့ လက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့ ပြောတော့ ခေါင်းညိတ်တယ်။ ကျွန်တော်လည်း သူ့ကိုအကဲခတ်ကြည့် တော့ လူချောတစ်ယောက်၊ ကျွန်တော်တို့စေတီက မင်းသားဝင်းဦးနဲ့ တူ သလို ရှိတယ်။ ပြီးတော့ ရိုးသားဟန်လည်း ရှိတာမို့ ခေါ်ခဲ့တာပါ။

ဘာလုပ်ဖို့ရောင်းတာလဲလို့ စပ်စုကြည့်တော့ စေတီတည်မယ် ဆိုပြီး ပုံစံလုပ်ပြတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူ့ကို တောင်ကြီးခေါ်ပြီး ကျွန်တော့်အသိ ရွှေဆိုင်မှာ ရောင်းပေးတယ်။ အသိရွှေဆိုင်က ဒီလိုသန့်စင်တဲ့ရွှေမျိုး တစ်ခဲမှ မတွေ့ဖူးလို့ဆိုပြီး ဈေးကောင်းပေးလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်လည်း သူ့ကို ကူညီချင်စိတ် တအားဖြစ်နေလို့လား မသိဘူးဗျာ။ သူ့ကို သမင်း တွေးလိုက်ပြီး သူ့ရွာလေးကို ပြန်ပို့တယ်။ အဲဒီကစပြီး ရင်းနှီးတာ။

တောင်ကြီးမြို့လွှမ်းစွယ် ရွှေသုမောင်နဲ

တောင်ကြီးမြို့လွှမ်းစွယ် ရွှေသုမောင်နဲ

ဒီလိုနဲ့ သူ့မိမိ မကြာခင်က ရောက်ဖြစ်တယ်။ သူ့အတွက် အကူအညီလိုရင် ပေးရအောင် လေး၊ သူက လက်မပြဲတယ်။ အကူအညီ မလိုသွားမို့ပဲ။ ကျွန်တော်ပေးတဲ့ အစား အသောက်တွေကိုတော့ လက်ခံပြီး အားထဲ တာရ စားပြတယ်။

သူတည်တဲ့ခေတ်လည်း တစ်တစ် နဲ့ ငြိမ်တော့မယ့် အနေအထား၊ ရောက်လာ တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သူ့မိမိကို အစိမ်း ရောင် ဝမ်းဆက်နဲ့ မိန်းမချောလေး ရောက်လာတယ်။ ထီးဟန်နန်းနန်း ဆန်တဲ့ ပုံစံမျိုးဆိုတော့ ရှမ်းပင်းသစ် လေးလို့ပဲ ပြော ရမလားပဲ။

ထူးခြားတာက သူလည်းပဲ ကော့ မပြောတတ်ဘူးဘူး။ သူတို့ချင်းကတော့ ဟုတ်လို့၊ လက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့ ပြောဆို ရယ်မောကြလို့။ တစ်နေ့ ကျွန်တော် သူ့မိမိ ကို စားစရာတွေသွားဖို့ရင်း ရှမ်းပင်းသစ် လေးနဲ့ တွေ့တာ။ ကျွန်တော်ကို လှူလှမ်း ချော လေးစိုင်းစိုင်းပြီးပေးခဲ့နော်။ သူက မိတ်ဆက် ပေးတာ။

မိတ်ဆက်ပုံက သူ့ရင်ဘတ်ကြီး ကို လက်နဲ့ပုတ်ပြီး ဘယ်လက်ညှိုး။ ညာ လက်ညှိုး၊ ပူးပြဲတယ်။ သူ့ရင်သုလို့ပြော မှန်း သိလိုက်ရတာပေါ့ပေ။ နောက် ရက်တွေတော့ မရောက်ဖြစ်တော့ဘူး။ မရောက်ဖြစ်တာက ရန်ကုန်ကို တီရ

ဆစ်ခနဲ သွားရလို့ပါ။ ရန်ကုန်မှာ တစ်ပတ်။ ဆယ်ရက်ကြာတယ်။ လှူလှမ်းချောလေးတို့ ရွှေသုမောင်နဲကို သတိတရ ခြိုထားမို့ပဲ။ သူတို့အတွက် ရန်ကုန်မြန်မာလက်ဆောင်ပေးဖို့ ဝယ်ထားသေးမို့။ ဇွဲလမ်း စိတ်ကြောင့်ပဲ ပြောရမလားပဲ။ အိပ်မက်တောင် မက်သေးမို့ပဲ။ အိပ်မက် တာလည်း။ ထူးသေးချ။

သူတို့ခေါ်မောင်နဲဟာ ရွှေလက်တံ့ပြီး တိနုနု၊ ကိနုရာမောင်နဲလို တောင်ကင်းကင်းပျံ့နေတာ။ ကျွန်တော်ကို ကောင်းကင်တာနေ လက်ပြပြီး မြူ မှုန်တွေလို ခေ့ဝဲပျောက်သွားတယ်။ ထူးကဲအိပ်မက်လို ပြောရမှာပေါ့နော်။

ရန်ကုန်ကနေတောင်ကြီး မြန်မာရောက်ရောက်ရွှေသု လှူလှမ်းလေး ခေတ်တည်ရာမိ သွားတယ်။ လက်ဆောင်ပေးဖို့တာတွေလည်း တစုတ် တစု ပျံ့သွားတာပေါ့။ ရောက်တော့ ခေတ်တောင်ကြီးလို့ ထုံးသက်နန်းတောင် တပ်ထားပြီပေါ့။

လှူလှမ်းချောလေးနဲ့ ရှမ်းပင်းသစ်လေးကို မတွေ့ရဘူး။ တစ်နေရာ ရာ သွားနေကြတယ်လို့ ဆင်မိတယ်။ ဟိုသည်ကြည့်မိတော့ ခေတ်တည်တဲ့ နံရံရံဆရာတစ်ယောက်ကို တွေ့ရတယ်။ လက်ဆောင် တွေကို သူ့မိမိအပ်ထားမယ်လို့ စိတ်ကူးချပြီး သူ့ကို ကျမ်းခေါ်လိုက်တယ်။ သူကလည်း ထွန်းတော်ကိုတွေ့တော့ အပြေ၊ ဆစ်ဝက်နဲ့ ရောက်လာတယ်။

သူ့ရောက်ချောက် မှင်း လှူလှမ်းချောလေးတို့ မောင်နဲ ဘယ်သွားနေလဲ။ သူတို့အတွက် လက်ဆောင် တွေ မဲလာတယ်။ ယူထား နိုင်မလား၊ ပြောတော့ သူ တာ ရှမ်းသံဝဲပဲနဲ့ -

“ဆ ရာ ငြိ”

မလာတာ တစ်ပတ် ဆယ်ရက်လောက်ရှိမယ် ထင်ပဲ။ ဘုရားလည်း ပြီး သွားပြီဆိုတော့ သူတို့လည်း မရှိတော့ဘူး။ ဆရာကြီးရဲ့..”

“ဘယ်သွားမယ်လို့များ ပြောခဲ့သေးသလဲ”

“သူတို့ထွက်သွားတာကတော့ မယုံနိုင်စရာပဲ။ ဆရာကြီးရယ်.. ပြောပြရင်တောင် ယုံပါ့မလား၊ မသိဘူး။ ဒီလို ဆရာကြီးရဲ့.. ကျွန်တော် စေတီတော်ကိုထုံးသုတ်နေတုန်း၊ ဘုရားရှိခိုးသံကြားလို့ ဘယ်သူတွေပါလိမ့် ဆိုပြီး လှမ်းကြည့်မိတော့ စေတီတည်တဲ့ ဘုရားတကာလေးနဲ့ သူချစ်သူ လား၊ ဘာလားပဲ။ ရှမ်းမချောချောလေးလေး၊ အဲ.. သူတို့ ချစ်သူမောင်နှံဆို နော် အသံထွက်ပြီး ဘုရားရှိခိုးနေကြတာ”

“သူတို့က စကား မပြောတတ်ကြဘူးလေ၊ ဘယ်နှယ် အသံထွက် ဘုရားရှိခိုးရတယ်လို့”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီးရယ်။ ကျွန်တော်လည်း အဲဒါကို အံ့ဩ မှင်သက် ငေးကြည့်နေမိတာပေါ့။ ငေးကြည့်နေတုန်း သူတို့နှစ်ယောက် နေရာမှာ မြူမှုန်တွေလို ဝေ့ဝဲလာတယ်။ ကျွန်တော် မျက်လုံးကို သေချာ ပွတ်ကြည့်သေးတယ်။ ကျွန်တော့်မျက်လုံး ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ အခြားနေရာ တွေကိုကြည့်တော့လည်း မြင်ကွင်းက အကောင်းသားချည်း။

နောက်.. နောက်တော့ ဝေ့ဝဲဝါးဝါးဖြစ်နေတဲ့ မြူမှုန်တွေ ရုတ်တရက် ပျောက်သွားတယ်။ အဲဒီမြူမှုန်တွေနဲ့အတူ သူတို့မောင်နှံစုံ လည်း ပျောက်သွားတယ် ဆရာကြီး။ သေချာအောင် မျက်လုံးကို ပြန်ပွတ် ပြန်ကြည့်တယ်။ တကယ်ပျောက်သွားတာ၊ ပိုပြီးထူးခြားတာက သူတို့ ထိုင်ပြီး ဘုရားရှိခိုးတဲ့နေရာမှာ ပြာမှုန်တွေ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ် ဆရာကြီး”

ကျွန်ုပ်သည် ဦးလေးစံမောင် ပြောဆိုသည့်ဇာတ်ကြောင်းကို နားထောင်ရင်း အတွေးပေါင်းစုံ ချဲ့မိလေ၏။ ချဲ့သလောက် အတွေးကား ဆုံးအံ့ မထင်နိုင်ချေတော့။ ဦးလေးစံမောင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ဆီသို့ ချစ်မိမိမည် ထင်၏။ သို့ဖြင့် -

“လူရွယ်ချောလေးတို့ မောင်နှံစုံရဲ့ဖြစ်စဉ်ကိုတော့ ကျွန်တော် အံ့ဩတာရယ်။ သူတို့မရှိတော့ ဝမ်းနည်းမိတယ်။ ဒါပါပဲ ဆရာ။ တောင်ကြီး က ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက ဟောခဲ့ဖူးတာ ရှိတယ်။ ကိုယ့်ဉာဏ်မသိနိုင်

တဲ့အရာတွေ လောကကြီးမှာ တွေ့ပြားလှတယ်။ လိုက်ပြီး နေကြည့်... ဒီနောက်ခြောက်တာကလွဲပြီး ဘာမှ အကျိုးအမြတ်မရနိုင်ဘူးတဲ့။ ဒါဖြင့် ကျွန်တော်မစဉ်းစားတော့ဘူး ဆရာရဲ့”

ဦးလေးစံမောင်က ကျွန်ုပ်ကို ပြောနေသည့်စကားများကို ကြား တစ်ချက်၊ ကြားတစ်ချက်.. ဤတွင် ယာဉ်မောင်းသမားလေး ကိုသန်းဌေး တ -

“လေးစံပြောတဲ့ ဇာတ်ကြောင်းကိုနားထောင်ရင်း ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေတွေအားလုံးက အစွဲအစိုင်းရန်အောင်ကို မျက်စိထဲမြင်ပြီး လေးစံပြောတဲ့ ချစ်သူမောင်နှံလိုများ ဖြစ်တော့မလားလို့ထင်မိတယ် လေးစံရယ်”

ကိုသန်းဌေး၏လေသံက ကြေကွဲရိပ်သန်းနေသည်သို့ ရှိနေလေ ၏။ ဦးလေးစံမောင်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် ကိုသန်းဌေး ဆက်ပြောလာမည့်စကား တို့ နားစွင့်နေမိလေ၏။ ကိုသန်းဌေး၏ နှုတ်မှ တော်တော်နှင့် အသံထွက် လော၊ ဦးလေးစံမောင်မှ ကိုသန်းဌေး၏ပုခုံးကို လက်ဖြင့်လှမ်းပုတ်ကာ -

“မောင်သန်းဌေး.. ပြောလေ၊ မင်းဥစ္စာက ဘာလဲ”

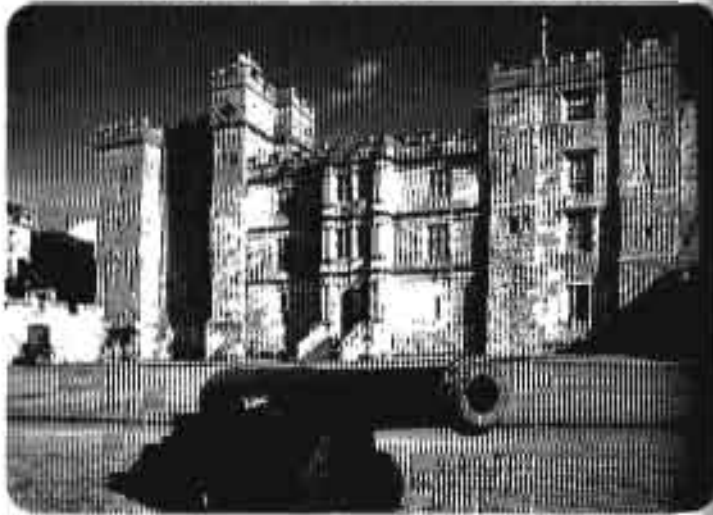
“ဒီလို.. ဒီလို လေးစံရဲ့ ကတ္တူမေ့တော်မှာ ကွမ်းယာသွားဝယ်ရင်း ပြုပြင်မွမ်းမံနေတဲ့ စေတီပြီးတော့မယ်တဲ့။ ဂုဏ်ယူစွာနဲ့ လက်မထောင်ပြ ထယ် လေးစံ၊ ပြီးတော့.. အင်း.. ပြီးတော့ သူဆက်ပြောတယ် ဆရာ။

သူ့ရှင်ဘတ်ကြီးကို လက်နဲ့ပုတ်ပြု၊ သူ့ညာလက်ညှို့၊ ဘယ် ထက်ညှို့ပူးပြုတယ်။ သူ့မှာ ချစ်သူရှိတယ်ပေါ့။ သူ့ချစ်သူကလည်း သူ့လို တောင်းမပြောတတ်ဘူးတဲ့ ဆရာ။ အဲဒါပါပဲ လေးစံရယ်”

ကိုသန်းဌေးသည် “အဲဒါပါပဲ လေးစံရယ်” ဟု စကားနိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ်ခဲ့ပါ၏။ ကိုသန်းဌေးပြောစကားကြားခဲ့ရသော ဦးလေးစံမောင် သည် တေမိနစ်တိုလို့ ဆုံးအနေလေပြီ။ အမေးစကား မရှိချေတော့။ မျက်နှာ စွင့် ကြေကွဲရိပ် သမ်းနေသယောင်၊ ကျွန်ုပ်သည်လည်း ဦးလေးစံမောင် နှင့် ထပ်တူထပ်မျှ။

သရဲများစွာ စုဝေးနေတဲ့ ချီလီဟမ်ရဲတိုက်ကြီး

ချီလီဟမ် ရဲတိုက်ကြီးဟာ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ နေရာသစ်သားလန် (Northumberland) ကောင်တီ Alnwick မြို့မှာ ရှိပါတယ်။ ချီလီဟမ်ဆိုတာ တည်ဆောက်စဉ်က ရဲတိုက်အဖြစ် ရည်ရွယ်ခဲ့တာမဟုတ်ဘဲ မျှော်စင်တစ်ခုအဖြစ် ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

နေရာသစ်သားလန်နယ်စပ်က မြင်ကွင်းအမျိုးမျိုးကို ကြည့်ရှုနိုင်တဲ့ မျှော်စင်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အင်္ဂလန်ကို ကျူးကျော်လာတဲ့ စကော့တွေကို ရပ်တန့်ဖို့အတွက် ရည်ရွယ် တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ချီလီဟမ် ရဲတိုက် (Chillingham Castle) ကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၁၂၀) ကျော်လောက်ကတည်းက အားလင်စေ့မိသားစုဆို စေ့စဉ် မျိုးဆက် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။

ရဲတိုက်ကြီးမှာ မြေတိုက်ခန်းနဲ့ ညှင်းပန်းနိုက်စက်တဲ့အခန်း တို့ ပါတယ်။ ချီလီဟမ်မြေတိုက်ရဲ့ ညှင်းပန်းနိုက်စက်တဲ့ အခန်းထဲက ကြွင်းဆင်းတွေဟာ သွေးတွေ စီးဆင်းသွားစေဖို့ လျှောစောက်ပုံ ပြုလုပ်ထားတာတွေ ရပါမယ်။ အဲဒီအခန်းထဲကို ရောက်ရှိသွားတဲ့သူတွေဟာ သေဆုံးသွားတာကလွဲပြီး လွတ်မြောက်တယ်ဆိုတာ မရှိခဲ့ပါဘူး။

အကျဉ်းချုပ်ရတဲ့ သူတွေ ပြုလုပ်ခဲ့ကြတဲ့ အမှတ်အသားတွေကိုလည်း နံရံတွေပေါ်မှာ ယနေ့ထက်တိုင် တွေ့မြင်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလို ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ချီလီဟမ် ရဲတိုက်ဟာ သရဲများစွာတို့ရဲ့ မျှော်စင်ရာဖြစ်နေတာက သိပ်တော့လည်း မထူးဆန်းလှပါဘူး။

ဒီရဲတိုက်ကြီးမှာ ကြမ်းတမ်းရက်စက်တဲ့ ညှင်းပန်းနိုက်စက် (ရုံ) အမည်ရ ညှင်းပန်း နိုက်စက်သူဟာ (၁၂၀၀) ခန့်ခန့်လောက်က သေဆုံးခဲ့ပါတယ်။ သူ့ကို ရဲတိုက်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လျှောက်သွားနေတာ မကြာခင် တွေ့မြင်ရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သူဟာ စက်ဆုပ် ရွံရှာစရာကောင်းတဲ့အပြင် ထိတ်လန့်စရာ ဖြစ်တဲ့ သူ့အလုပ်မှာ သိပ်ကို ကျေနပ်တဲ့သူပါ။ အကျဉ်းသားတွေကို ဘယ်လို ဖမ်းနဲ့ နိုက်စက်ရမလဲ၊ ဘယ်လို နာကျင်အောင် ဒုက္ခပေးရမလဲဆိုတဲ့ နည်းလမ်း သစ်တွေကို အမြဲလို တီထွင်ကြံဆနေတတ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။

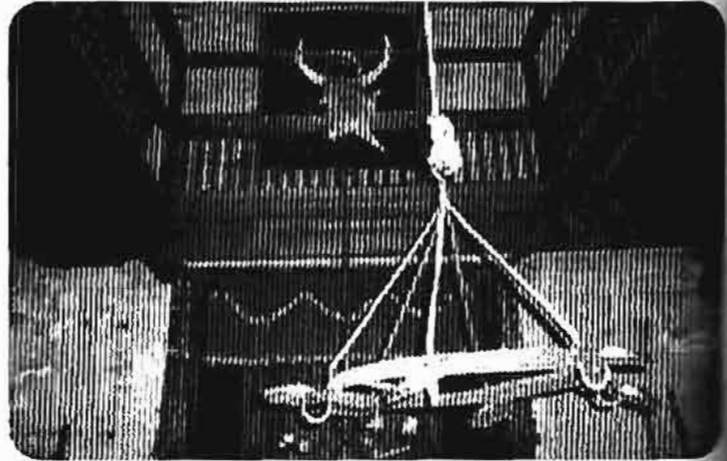

အကျဉ်းသားတွေကို ညှင်းပန်း နှိပ်စက်ရတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်တဲ့ သုံးနှစ်အတွင်းမှာ ဂျွန်ဆော့(ရ်)ဟာ လူပေါင်း (၇၅၀၀)ကျော်ကို သေတဲ့ အထိ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ဖို့ ညွှန်ကြားခံရပြီး ရာပေါင်းများစွာသော လူတွေကို နည်းလမ်းပေါင်းစုံနဲ့ သတ်ပစ်ခဲ့ပါတယ်။

စကော့လူမျိုးတို့နဲ့ စစ်ပွဲကြီး ပြီးဆုံးသွားတဲ့အခါမှာ ရဲတိုက်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ အကျဉ်းသားတွေကို ရှင်းထုတ် ချင်တာကြောင့် အရွယ်ရောက်ပြီးသူ စကော့လူမျိုးတွေနဲ့ အရွယ်ရောက်မီ

နီး ကလေးတွေကို ရဲတိုက်ဝင်းထဲမှာတင် စုဝေးစေပြီး မီးတိုက်သတ်ပစ်ခဲ့ပါတယ်။

ကျန်ရှိနေသေးတဲ့ ကလေးငယ်တွေကိုတော့ မုဆိန်တစ်လက် ယူလာပြီး အက်ဒ်ဝပ်အခန်းထဲမှာ သတ်ပစ်ခဲ့တာပါ။ အဲဒီမုဆိန်ကြီးကို လည်း ယနေ့ထိ တွေ့နိုင်ပါသေးတယ်။ အက်ဒ်ဝပ်အခန်းထဲက မီးပန်းဆိုင်တွေဟာ အလိုလို လှုပ်ယမ်းနေတတ်ပြီးတော့ အနံ့ဆိုးတွေလည်း မကြာခဏ

ရကြောင်း သိရပါတယ်။

ဂျွန်ဆော့(ရ်) ပျောက်ကွယ် သွားရတဲ့ အကြောင်းကတော့ သူ့ ရုတ်သူနဲ့ ရဲတိုက်ရဲစွဲမြဲတိုက်ခန်းမှာ အမှတ်မထင် တွေ့ဆုံကြရာကနေ စပါတယ်။ ကံမကောင်းစွာပါပဲ။ သူ့ ရုတ်သူရဲ့ဖခင်ဟာ အင်္ဂလန်နဲ့ စကော့ တလန် နယ်စပ်မှာ နေထိုင်သူ ဖြစ်ပြီးတော့ ဆော့ရ်ကို မသတ်နိုင်ဘူး ဆိုရင် ရဲတိုက်ကို တိုက်ခိုက်ဖို့ စစ်တပ်ကြီးကိုတောင် စုဆောင်းထားတဲ့လူ ဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။

ဂျွန်ဆော့(ရ်)ဟာ ရဲတိုက် ဝင်းထဲက သစ်ပင်တစ်ပင်မှာ တွဲလောင်း ချိတ်ဆွဲခံထားရပြီး ကြီးမားလှတဲ့ လူအုပ်ကြီးကလည်း ဝိုင်းအုံကြည့်ကြပါ တယ်။ သူဟာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ သေဆုံးသွားခဲ့ရပြီး သူ့သေသွားတဲ့အခါမှာ လူတွေက သူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းတွေကို အမှတ်တရအဖြစ် ဖြတ်တောက်ယူခဲ့ကြတယ်။ မုန်းတီး စက်ဆုပ်စရာကောင်းတဲ့ ဂျွန်ဆော့(ရ်)ဟာ ဒီလိုပုံစံမျိုးနဲ့ ဘဝဇာတ် သိမ်းသွားခဲ့ရပါတယ်။

မျိုလီဟမ်ရဲတိုက်က လူသိအများဆုံးနဲ့ နာမည်အကြီးဆုံး သရဲ တစ်ကောင်ကတော့ လူပြာကလေး ဖြစ်ပါတယ်။ ညသန်းခေါင်ယံအချိန် မှာ ကလေးငယ်တစ်ယောက်ရဲ့ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်တဲ့ အသံကို ပန်းရောင် အိမ်ခန်းရဲ့ထောင့်တစ်နေရာမှာရှိတဲ့ အပေါက်ကနေပြီးတော့ (၁၀)ပေလောက် ထူတဲ့ နံရံတိုဖြတ်ပြီး ထွက်လာတာကို ကြက်သီးထဖွယ် ကြားရတတ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အသံက ရုတ်တရက် ရပ်သွားပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီနောက် အပြာရောင် အင်္ကျီဝတ်ထားပြီး အရောင်တွေ ညှာထွက်နေတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်ဟာ ခုတင်အပေါင်းကြီးထဲကို ရွေ့လာတာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ (၁၉၂၀) ခုနှစ်ဝန်းကျင်လောက်က ချော်ကဲအဆောက်

အညီ ဖြစ်ပြင်ရေးတွေ လုပ်တဲ့အခါမှာ ကလေးတွေရဲ့ အဖိုးတွေနဲ့အတူ အပြာ
ရောင် အဖိုးအပိုင်အစတွေကို ရွာတွေခွဲတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အဲဒီ အဖိုးတွေကို ဒေသတွင်းက သမီးတစ်ယောက်မှာ မြှုပ်လိုက်ပြီးတဲ့
နောက် အရိပ်အယောင်ပြတတ်တဲ့ လူပြာလေးကိုလည်း မတွေ့ရတော့ပါ
ဘူး။ ဒါပေမယ့် ပန်းရောင်အခန်းက အိပ်ရာမှာ အိပ်တဲ့လူတွေရဲ့ အပြောအရ
အခန်းထဲက နံရံတစ်မျက်ကတော့ အပြာရောင် အလင်းရောင်တွေ တစ်မျက်
တစ်မျက် ထလင်းတတ်ပါတယ်တဲ့။

ယနေ့ထက်ထိ တွေ့မြင်နိုင်ပြီး ခြောက်လုန့်နေတဲ့ ဖျီလီဟမ်ရဲ့
သရဲကတော့ မီးဖိုဆောင်နဲ့ကပ်လျက် စားစရာများထားတဲ့အခန်းက သမီး
ပါ။ သူဟာ အဖြူရောင်ကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး သူ့ကိုကြည့်ရတာကလည်း သိပ်
ပြီး ခြုံချောနေပါတယ်။

အဲဒီအခန်းမှာ ဝှေ့ထည်ပစ္စည်းတွေထားတဲ့အတွက် လူစောင့်
အိပ်ပါတယ်။ အဲဒီအစောင့်က ဧည့်သည်လို့ထင်ရတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို
တွေ့ရကြောင်း။ အမျိုးသမီးက သူ့ကို ခရေတောင်းတဲ့အတွက် သွားယူဖေးရ
ကြောင်း။ ဒါပေမယ့် သူပြန်ရောက်တဲ့အခါမှာ အမျိုးသမီးကို မတွေ့ရတော့
ကြောင်း၊ ခြေပါတယ်။ အဲဒီအမျိုးသမီးဟာ အဆိပ်မိပြီး ဝေဆုံးခဲ့တယ်
လို့လည်း သိရပါတယ်။

အခြား၊ သရဲ မကတော့
မယ်ဦးတာကလေးပါ။ သူ့ကိုတော့ အရိပ်
အယောင် မြင်ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေ
မယ့် ရဲတိုက်ထဲကို အလည်လာတဲ့သူ
တွေဟာ ယောက်ျားဖြစ်သူကို အဆုံး၊
အစ မရှိ လိုက်ရှာနေတဲ့ မယ်ဦးရဲ့အဝတ်
အစားက တစ်ချို့မြည်တဲ့ အသံရယ်၊
ဂေတိုး၊ သွားလို့ ဝိမ့်ကနဲ ဖြစ်သွားတာ
ရယ်ကို ခံစားရပါလိမ့်မယ်။

(၁၆၀၀) မုနစ်လောက်က
မယ်ဦးရဲ့ အမျိုးသားဟာ မယ်ဦးညီမကို
သွေးထောင်ပြားယောင်းပြီး တွက်ဖြေ
သွားပါတယ်။ သနားစရာကောင်းတဲ့ မယ်ဦးကတော့ ရဲတိုက်ကြီးထဲမှာ
အမီးဝယ်လေးကို အခတ်ပြုကုန်ရစ်ရင်း ဝေဆုံးသွားခဲ့ရတာပါ။

သရဲ မကြောက်တတ်ဘူးဆိုတဲ့သူ၊ သမီးရဲ့တယ်ဆိုတာ မယုံတဲ့
သူနဲ့ လက်တွေ့ကြုံတွေ့ချင်တဲ့သူတွေအတွက် ဖျီလီဟမ် ရဲတိုက်ကြီးကို
သွားရောက် လည်ပတ်နိုင်ပါကြောင်း သုတစာအုပ်ကြယ်အဖြစ် ခေတ်ပြုလိုက်
ရပါတယ်။

အနုပညာ (J)

လှိုင်အောင်

“ဝါး...ဟား...ဟား”

ဒါမျိုးတွေမကြောက်လို့ ရွာရိုးတစ်လျှောက် ပတ်ပွေးလာသော
ဂျွတ်ပွေတ်ကြီး ဝန်...၊
ဘွတ်ကလုံရွာကလေးနဲ့ ပက်ပင်းတိုးမှ ဂေါက်ချင်လာ၏။

“အံ့သြစရာကြီး...”

“ထူးဆန်းလိုက်တာ ဟယ်!...”

“ယုံတောင် မယုံနိုင်ဘူး”

ဆိုတဲ့စကားလုံးတွေကို မိန့်မိန့်ကြီး ပြုံးပြီး “ဘွတ်ကလုံ” ရွာတ

လေးက ဟောသလို ပြောမှာ -

“ပျင်း သနားတယ်”

ကျိန်စာကြောင့်လား၊ ပယောဂကြောင့်လား၊ မပြောတတ်ပါ။

တောနက်နက်၊ တောင်နက်နက်အတွင်းရှိသော “ဘွတ်ကလုံ”
ရွာကလေး အတွင်း မှီတင်းနေထိုင်ကြကုန်သော ဦးဦး၊ ဒေါ်ဒေါ်၊ ကိုကို၊ မေ
ရွှေပန်း၊ ငေါက်တောက် အပေါင်းတို့သည် ဝမ်းသာလျှင် ဝိုကြွ၏။ ဝမ်းနည်း
လျှင် ရယ်တတ်ကြလေ၏။

အဲ့ထက်ပို၍ ထူးဆန်းတာ ရှိပါသေးသည်။ ယောက်ျားက စကား
ပြောလျှင် မိန်းမအသံထွက်၊ မိန်းမကစကားပြောလျှင် ယောက်ျားသံထွက်
နေခြင်းပင်တည်း။

ပေါ်တင်ကြီး ထူးထူးဆန်းဆန်းနေတာနော်။

ဘာကြောင့်လဲ။

ဘွတ်ကလုံ ရွာကလေးမှာပေါ့။

“လူ...လူပျိုကြီး!..”

“လူပျိုကြီး...တော်”

“ကယ့်ကြပါဦး...”

ပွဲစားကတော်ဒေါ်ပြားကြီး၏ ဂေါ်သံနီးနီးအော်သံကြီးကြောင့် -

“ဟ..”

“ဟ..”

“ဘာလဲဟ...”

မြစ်ရည်ဆိုင်ထဲမှ စိုးသမားများ၊ အပျင်းပြေ အတင်းပြော သန်း
ထုပ်နေကြသော ထဘီရင်လျားမိန်းမများ၊ အဲစားအားယားနေကြသော
ယောကျ်ားဘသားများ အသံကြားရာဘက်ဆီသို့ အူယားအားယား ပြေးထွက်
လာကြလေတော့၏ တကား။

“ဂစ်...ဂစ်”

ဒေါ်ပြားကြီး မျက်ဖြူလန်ကာ တက်နေပါပြီ။ ခြံစည်းရိုးဘက်ဆီ
လက်ညှိုးထိုးလို့။

“ခြေမကိုချိုး”

“ပေါင်တွင်းကြောကို ဆွဲလိမ့်”

“လိမ်ပြီ..”

“ဟဲ့ အကောင် .. နင်လုပ်လို့မရဘူး”

“အဟီး”

တတ်သလောက်၊ မှတ်သလောက် ဝိုင်းဝန်းပြုစုကြလေတော့၏။
လှေဆိပ်မှ ပြေးတက်သော ပွဲစားကြီးသည် ချစ်လှစွာသော ဇနီးသည်ကို
ယောင်လို့တောင် လှည့်မကြည့်။ အိမ်ထဲ ပြေးဝင်သွားလေ၏။

“ဟင်!..”

“သ . . သမီး . . ဇေ
သမီးလေး”

“ကယ် . . . ကယ်
ကြပါဦး . .”

သမီးချောလေး မြမြက
ခုတင်ပေါ်မှာ ခွေခေါက် ဖော့
ဖတ်နေတာကိုး။ ရွာသားများ
ပြေးလာကြ၏။
သားအမိနှစ်ယောက်ကို ဝိုင်းဝန်း
ပြုရကြသည်။ မကြာခင် သတိရ
လာကြ၏။

ဒေါ်ဖြားကြီးက ရင်တုန်၊ အသည်း

တုန် အသံကြီးဖြင့် -

“သမီးလေးရဲ့အခန်းထဲက အော်သံ၊ ဟစ်သံတွေကြားလို့ ပြေးကြည့်
မိတယ်လေ။ လူတစ်ယောက် ပြေးထွက်လာတယ်။ မျက်လုံးတွေက ဝင်းဝင်း
တောက်ပြီး နီရဲနေတာ။ ကျွန်မကိုစောင့်တွန်းပြီး ဟောဟိုမြဲစည်းရိုးတို့
လွှားကန် ခုန်ကျော်သွားတာ”

အားလုံးရဲ့အကြည့်က မြဲစည်းရိုးဆီ ရောက်သွားသည်။ ပြီးတော့
ဒေါ်ဖြားကြီးကို မသက်အကြည့်နဲ့ ပြန်ရှိုကြသည်။ ငြီးနေတာလား။ နှိုး
နေတာလားပေါ့။ စည်းရိုးက အမြင့်ကြီးဟာ၊ ဆယ်ပေကျော်၊ ဆယ်ဝါးခန့်
နီးပါးရှိတာ။ ဒါကို ဒေါ်ဖြားကြီးက ပေါက်တယ်။

“အဟုတ်ဆို . . အရပ်က (၇)ပေလောက်ရှိတာ။ ပြီးတော့ ဖော့
ဟိုသစ်ပင်တွေကြား . .”

မြဲစည်းရိုးအပြင်ဘက်မှာ သရက်ပင်၊ ပိတောက်ပင်နဲ့ ကုက္ကိုထင်
တွေ ရှိပါတယ်။

“ဝိုးကနဲ . . ဝိုးကနဲ ပျံသွားတာတော့”

မချောလေး မြမြက အင့်ကနဲရွိုက်ကာ -

“လူတစ်ယောက်ပေါ့ . . ပြတင်းပေါက်ကနေ ဝိုးကနဲရောက်လာပြီ”

သမီးကို ဆွဲလာ၊ရမ်းလာ၊လုပ်တယ်။ မျက်နှာနုံးစွပ်နဲ့ . . အဝေးကနေ
မလာရင် သမီးဘဝက ရေတိမ်နစ်ပြီး”

“ဟား . . ဟား . . ဟား . .”

ပြောပြီး စလစ်နံပါတ်တစ်နေ့၊ သွက်ကလုံရွာသားတွေဟာ
ဝမ်းနည်းရင် ရယ်ပါတယ်ဆို၊ ကြည့်လေ ဝမ်းနည်းနေတဲ့ မြမြလေးမော့ -

“ဟား . . ဟား . . ဟား”

ရယ်နေလိုက်တာ မျက်ရည်တောင် ထွက်တယ်။

အချို့ရွာသားတွေက မယုံပါဘူး။ ပွဲစားကြီး နောက်မိန်းမယူလို့
ပွဲကတော်ကြီးက လုပ်ဇာတ်ခင်း ပလီတာတဲ့၊ ပလီတာတဲ့၊ မြမြကလည်း
ရည်းစားနဲ့ချိန်းတွေတာ လူမိသွားလို့ အကျော်အခွ ယေးနင်းပြီး မျက်လှည့်
ပြတာတဲ့။

ထင်ကြေးအမျိုးမျိုး ပေးကြပါတယ်။ အဲ . . နောက်နေ့မှာပေါ့။ မြမြ
အိမ်မှာ မရှိတော့ပါဘူး။ သံချောင်းမခေါက်ဘဲ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်
သွားတယ်။

“တစ်အိမ်တစ်ယောက် ထွက်! . .”

သူကြီးအမိန့်နဲ့ နေရာညပါ တောနင်းရှာတွေ့ကြပါတယ်။

ဘာမှ မထူးခြားပါဘူး။ အလောင်းတောင် ရှာမတွေ့ပါဘူး။

“အောင်မလေး . . သမီးလေးရဲ့ . . အမေ့ကို ထားခဲ့ပြီလားကွဲ့။

ဟား . . ဟား . . ဟား”

မြင်ကွင်းက ရင်နှင့်စရာ၊ ပွဲကတော်ကြီးမှာ ပဋ္ဌာမြေလူးလို့ . .

မြင်ရသူအပေါင်းမှာ သနားလွန်းလို့။

“ဝါး . . ဟား . . ဟား . .”

“ဝါး . . ဟား . . ဟား”

အူပြတ်မတတ် ဝိုင်းရယ်ပါလေရော။

သတင်းဆိုးကား လူများ၏ပါးစပ်များတွင် တွဲလွဲမိုနေလေပြီ တကား။ လူပျံ့ဆိုသူ၏ သတင်းကား စိတ်ဝင်စားစွယ်ရာ ကောင်းနေ၏။ ထို တစ်ဝက်၊ မယုံတစ်ဝက်နှင့်ပေး။

လှေဆိပ်၊ မြစ်ဆိပ်၊ လှည်းဆိပ်မှာလည်း၊ လူပျံ့၏သတင်းထ လွှမ်းမိုးထားလေ၏။ သုတ်ဆွအဆို၊ လူထူပြီဆိုတာနှင့် လူပျံ့၏သတင်းဆို ပြောဆို ခံတွင်းလိုက်နေကြခြင်းပင်တည်း။

ရွာအပြင် တောင်ယာစိုက်ခင်း၊ အောင်ဘုနှင့် ဇနီးချောလေးနှင့်မြ တို့သည် စိုက်ခင်းတွင် မေင်းသင်း မြေဆွနေကြ၏။ စိုက်ခင်းရေလောင်းချန် အတွက် ရေတန်ဆီသို့ လျှောက်လာမဲ့၏။

ရေတန်အနားချောက်တော့ -

"* * * * *

သရက်ပင်ကြီးပေါ်မှ ထူးဆန်းသောအသံကို ကြားရလိုက်၏။ အောင်ဘု မော့ကြည့်လိုက်သည်။

"ဟင်!.."

"ဟာ.."

ရေထမ်းပုံး လွတ်ကျသွားသည်။

"လူ...လူပျံ့..."

ကြောက်လန့်တကြား၊ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားသည်။ သရက်ပင် ကြီးပေါ်မှ ဝက်စုံအနက်နှင့်လူက -

"ဝိုး" ကနဲခနဲဆင်းလာကာ အောင်ဘုရဲ့ခတ်ပိုးအား၊ -

"မြောင်း!.."

အားပါသော လက်ဝါးစောင်းဖြင့် ခုတ်ချလိုက်သည်။

"အား!.."

အောင်ဘု သတိလစ် လဲကျသွားသည်။ (၁၅)မိနစ်ခန့်ကြာသော အခါ အောင်ဘု သတိရလာသည်။ သို့သော် -

"မိန်းမရေ..."

"နှင်းဖြူ.."

မရှိတော့ပါ။ ပျောက်ဆုံးမလှ ပျောက်သွားလေပြီတကား။ ဇနီး ချောလေးနှင့်မြ သယ်ချောက်သွားတာလဲ။ အောင်ဘုကြုံကြုံပါအောင် -

"ဝါး...ဟား...ဟား"

ရယ်လေပြီတကား။

"တောက်(စ်)...ကွာ...စွဲ!.."

သူကြီးမင်း တင်းလေပြီ။

"ပေါက်ကျိုင်းသမိုင်း၊ အပိုင်းမခံဘူးတဲ့"

အမျိုးအချောင် မြက်မြက်ကလေးတေး ရမလားလို့ သူကြီးလုပ်စား နေတာလေ။ အမှက တကယ့်ဟဲ(လ်)စီကြီး၊ သယ်သူမှ သုံးနိုင်စွယ်ရာ မရှိ တဲ့ အမှကြီး။

ဝိုးဆိုးရိုက်အမှလောက်တော့ ရင်မရန်ပါဘူး။ ရိုက်သင့်သူကို ရိုက်၊ နှိတ်သင့်သူကို နှိတ်ပြီး အုပ်ချုပ်လာတဲ့ သူကြီးလေး၊ အမှအမှက ရှိ၊ဝိုးအမှ မဟုတ်၊ လေထဲပျံ့ဝဲနိုင်တယ်လို့ ပြောနေကြတဲ့ လူပျံ့အမှ။

အဲဒီလူပျံ့ငုတ်ကလည်း ပါမို့မချက် အမှသေး၊ အိမ်ကွေးကလေး တွေကို မကျူးလွန်၊ လုပ်လိုက်ပြီဆိုရင် အထိတ်တလန့်ကြီးတွေ နပါတ် နှိလား။ မရှိလား မဝေး၊ လှိုင်စင်မိုလား။ မရှိလား၊ ဂရုမရိုက်။

ခပ်မိုက်မိုက်၊ ခပ်လန်းလန်းမိန်းမတွေကိုမှ ဝေပျံ့စိုတော့၊ အပျို၊ အဆို ဒီအကြောင်နေတာ မဟုတ်၊ ငယ်ပြီးချောရင် ထားတာကြိုက်ကြိုက် ဆိုတဲ့ အစားထဲက။

"ရှော(စ်)ပဲ သူကြီးရေ.."

ပြိုင်ထဲသို့ စောင်းဝန်း၊ စောင်းဝန်းဝင်လာသော ဆယ်အိမ်ခေါင်း ချာစောင်းရဲ့စကား၊ အရင်၊မရှိ၊ အခြားမရှိ။

"လာပါဦးဟာ.."

သူကြီးက လက်ယတ်ခေါ်သည်။

"လာပါပြီ.. လာပါပြီ"

“ဖြောင်း!..”

“အောင့်မျှ..လေး”

သူ့ကြီးက နားချောင်ဖြတ်အုပ်လိုက်တာ။ ချက်ဖောင်း ပြာထွက်သွားသည်။ နာလို့..။

“ဟား..ဟား..ဟား”

ရယ်ကာ -

“ကျွန်တော်က ဘာအမှားကျူးလွန်လို့လဲဗျ”

သူ့ကြီးမင်းက ဆေးပြင်းလိပ်တိုကြီးကို ပါးစပ်ပေါက်တွင် ပလောက်ကနဲကောက်တပ်ကာ ကြေးမိုးခြစ်ကြီးကို -

“ဖြောက်” ကနဲခြစ်ကာ မီးခိုးမွန်ထူအောင် ဖွာရင်း -

“ဘာ..ရှော့(စ်)လဲ။ နှင့်ကြီးတော်ကြီး အရှော့ခံရတာလား။ နှင့်တို့

လူနားမလည်တဲ့စကားတွေ မပြောနဲ့လို့ ပြောထားတယ်လေ ..ဟွင်း”

ချက်ဖောင်းက ဖိုသီဖတ်သီမျက်နှာလေးနဲ့ -

“သူ့ကြီးကို သတင်းထူး ပေးစရာရှိလို့..”

“ပြောလိုက်”

“မှဆိုးဖိုးခင်ရဲ့ညီမ ညက ပါသွားပြီ”

“ဟေ..ဟိုလူပျံကောင်ပဲလား”

“ဒဲ့ရှူးဝါး..အဲ..”

ချက်ဖောင်းက သူ့ပါးစပ်သူ ပြန်ဘရိတ်အုပ်သည်။

“မှန်တာပေါ့..သူ့ကြီးရယ်..ဖိုးခင်က လူအရိပ်မြင်လို့ မြားနဲ့လှူ

ပစ်တာ.. အော်သံကြီးကြားရတယ်တဲ့”

“ထိသွားလား..”

“ထိ၊ မထိတော့ မသိဘူး။ အော်သံကြားတဲ့ သစ်ပင်အထက်မှာ တော့ မြားမှန်ထားတဲ့ ဇီးကွက်အသေကြီး တစ်ကောင်ကို တွေ့တယ် - သူ့ကြီးရဲ့..”

“ဟေ..”

သူ့ကြီးမင်းသည် ဆေးပြင်းလိပ်ကို စွတ်ကယ်စွတ်ကယ် ဖွာတာ

“သူ့နှမလေးကတော့..”

“မနက်မိုးလင်းတော့ မရှိတော့ဘူး”

“ဟေ..ဘုရား”

“နှမမြောစရာကြီးပျာ..။ ကျွန်တော် ရည်းစားစကား ပြောထားတာဗျ” အဲ့မှာပဲ -

ရေနံချေးဝနေသော နှစ်ထောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးပေါ်မှ ရောစမောသော အလန်းဇယားလေးတစ်ယောက် လွင့်လာပါတယ်။ သူ့ကြီးမင်း၏ တူမချောလေး ဘိုမ။ ဘိုမသည် ဦးလေးသူ့ကြီးအား -

“အဟင့်”

ဟု ပြုံးပြကာ ခြံဝဆီသို့ ကော့ပက်ကော့ပက်နှင့် လျှောက်သွား၏။

“ဟဲ့..ဒါ ဘယ်လဲ”

ဘိုမသည် သူ့ကြီးမင်းတို့ရှိရာ ကွပ်ပစ်ဆီသို့ ဘောက်ဆတ်၊ ဘောက်ဆတ်နှင့် လျှောက်လာပြီး -

“မမ ဒေဝီဆီ သွားမလို့..” ဟု မူသံ အီစကလီဟန်လေးဖြင့် နို့ပြ

၏။ သူ့ကြီးမင်းသည် သွားကြီးကိုဖြိုးကာ -

“ဟေ..မာလာလေးဆီလား။ သွား..သွား.. ဘာဘက ပြောတယ်

လို့ အိမ်ကို လာလည်ပါဦးလို့.. အဟေး”

“ဟုတ်..ဘိုင့်..ဘာဘ”

ဘိုမသည် ခြံဝဆီသို့ တုန်တုန်တုန်တုန်နှင့် လျှောက်သွားလေတော့၏။ ဘိုမ၏နောက်ပိုင်းအလှကို ကြည့်ကာ၊ ချက်ဖောင်းသည် တံတွေးတို -

“ဂလွတ်” ကနဲ မြို့ချလိုက်ပြီး -

“မှည့်နေပြီ”

သူ့ကြီးမင်း ဒေါဖောင်းလေပြီ။

“ဘာကွ”

“ဟိုနင်း..”

“မှည့်ဦးဟ..မှည့်ချင်ဦးဟ”

ဆိုပြီး ထထောင်းပါလေရော။

“လူ မဖြစ်နိုင်ဘူး... နာနာဘာဝတွေ”
 “မိုးပေါ်က ကျလာတာဟ”
 “ကိုယ်ရောင် ချောက်နိုင်တယ်ဆိုပဲ”
 “မြေပို၊ မိုးပျံနိုင်တာတဲ့ အေ”
 “မျက်လုံးကြီးတွေက နီရဲနေတာပဲဟဲ့”
 “အရင်က အရည်ကြီး...”

လူပျံ့တိဗ္ဗိ သတင်းက ပိုနီမသွား၊ ချောမသွား၊ ပို၍ပင် အရောင်
 မတောက်လာ၏။ သွတ်ကလုံရွာကလေး၏ (LANBAY TALK) လမ်းအေး
 သော့(ခ)၊ လမ်းအေးကောင်းပိုင်းမှာ အဲဒါးနေရာယူထားလေတော့၏။

လူပျံ့တော်ငတီကို ကျွတ်ကွဲကာ အချို့ဆို အလုပ်ထဲတောင် အာရုံ
 မလာတော့၊ မိန်းမချောချောရထားသော ငတီများ၏ဝဋ်ခုကွဲက ပို၍ ကြီး
 သည်။ သူရီမယားအချောအလှတွေကို လူပျံ့ငတီက လာသုတ်သွားမှာ
 စိုး၍ မိန်းမတွေကို တိုင်မှာကြို၊ တုပ်ကား၊ ထမင်းထုပ်နှင့် ကင်းထိုင်စောင့်
 နေရလေတော့၏တကား။

သူကြီးမင်း၊ ဦးပေါက်ကျိုင်း၏သောကက တစ်မျိုး။
 အရင်လို ကုလားထိုင်ကြီးမှာ မိန့်မိန့်ကြီး မထိုင်နိုင်တော့၊ ရွာထဲ
 စည်းရုံးလုပ်အောင်ကာ နေ့ကင်း၊ ညကင်းထုတ်။
 တောင်ပြေး၊ မြောက်ပြေးနှင့် ငျာများနေလေတော့၏တပို့။

လူပျံ့တိဗ္ဗိသောကပေးမှကြောင့် စိတ်ဓာတ်တွေ ဖွတ်မြွဲကုန်
 သော သွတ်ကလုံရွာအတွင်းသို့ လူညိုထွားကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာ
 ပါတယ်။ မြင်းညိုကြီးကို လက်ကဆွဲလို့။

ရုပ်ကီကင်ထားလို့ ခြေလှမ်းတွေက ဂရောင်ဖတ်နေပါတယ်။ ၏
 (မျက်လုံး)က မပွင့်ချင်တော့ဘူး။ ရွာလမ်းမအတိုင်း လျှောက်လာရင်း ခြ
 ကြောင် ပြုကြောင် အသံကြီးနဲ့ -
 “တစ္ဆေတွေ ဖမ်းတယ်”

“သရဲတွေ အရင်လတ်လတ်ဖမ်းတယ်”
 “ဝုတ်တွေ... မှင်စာတွေ ဖမ်းတယ်”
 အခြားလူ ဟုတ်စွဲလား။ စစ်ပြန်ကြီး ဝန်း တပ်ထွက်ကြီး ဝန်းပဲ။ ရွာ
 အပြန်လမ်းတစ်လျှောက်မှာ ပတ်ပွားနေတာပဲ။

“ဝုတ်... ဝုတ်...”
 ခန္ဓပန်း၊ ဝေဇိကတောက် သုစုရေတစ်သိုက်မှာ ဝန်ကိုကြည့်ကာ
 မျက်လှန်းလို့ -

“အီး... ဝါ...”
 “အဟင့်... ဝါ”
 မျက်ရည် “ပလောက်... ပလောက်” တွေအောင် ငိုရင်း ဝန်နောက်
 က လိုက်လာကြ၏။ ဝန်နောက်မှာ ကလေးတစ်အုပ် သံပြိုင်ပုံလို့ မသိရင်
 မသာလိုက်ပို့သလိုမျိုး။

“တစ္ဆေတွေ အကောင်လိုက်ဖမ်းတယ်ဆို”
 ဝန်နောက်အုပ်ကို ဘတ်ကနဲကြားလိုက်ရသဖြင့် ဘိုမ အတော်လေး
 စုသွားသည်။ ဘယ်လိုလူလဲပေါ့။

“ငကြောင်ကြီး... ကိဟာ”
 မလေးရွှေဖြင့် လှမ်းပစ်သည်။ ဝန်က ယောင်လိုတောင် လှည့်မကြည့်။
 ညာဘက်လက်ကို ဆတ်ကနဲမြှောက်လိုက်တယ်။

“ဝိုး” ကနဲပြေးလာသော လောက်စာလုံးက ဝန်ရဲ့ လက်ညှို့နဲ့
 လက်လေယ်ကြားမှာ။
 “အဲတော့...”

ဘိုမ ခြံတုန်အထာဖြင့် ရင်ခုန်သွားသည်။ မျက်လုံးပြုပြု၊ မလေး
 နှင့် အုံအားသင့်နေစဉ်မှာပင် -
 “ဝိုး”

ဝန် နောက်ပြန်ပစ်လိုက်သော လောက်စာလုံးလေးက ဘိုမရဲ့
 ဝင်းဝင်းလေးကို -
 “တောင်” ကနဲ လာမှန်၏။

“အောင်မင်း”

ဘိုမ အဲဒီဒီလေပြီ။

“အစုတ်ပလုတ်ကြီး”

ဝါးရင်းတုတ်ကို ပြေးဆွဲကာ မြဲအပြင်သို့ ထွက်လာ၏။ ဝနကိုမိမယ်ပေါ့။ အိုမှာပဲ -

“ကယ်...ကယ်...ကယ်ကြပါဦး”

“ကျွဲ...ကျွဲ...ကျွဲရိုင်း”

“သ...သမီးလေး...”

ကျွဲရိုင်းတစ်ကောင်၊ မြင်သမျှကို လိုက်ခွေနေတာ။ စုတ်စုတ်သံသီနှင့်။ ဘေးလွတ်ရာ ဝင်ပုန်းကြ၏။ ကလေးမလေးတစ်ယောက် လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ကယ်သုပဲနေ၏။

“ခပ်...ခပ်...ခပ်”

ငိုလို့... ခပ် ခပ် ခပ် ခပ်နဲ့။

ကျွဲရိုင်းကြီးရဲ့ချွေးမှာ ကလေးမလေးရဲ့အသက် တားကနဲမိသွားတော့မှာ။ ဝနသည် -

“ကွား!...”

ဟု ဝမ်းမိင်းသံကြီးဖြင့် အော်ဟစ်ကာ လေထဲသို့ ခုန်တက်လိုက်၏။ ကျွဲရိုင်းကြီးနှင့် ကလေးမလေးအကြားသို့ ခေါင်းစိုက်လှလိုက်၏။ ဝန၏ လက်သီးကြီးသည် -

“ယား...”

“ကွား!...”

ကျွဲရိုင်းကြီး၏ခေါင်းကို ထိုးခွဲလိုက်လေတော့၏။ ကျွဲရိုင်းကြီးသည် ခနောက်သက်သို့ ခင်အရွတ်ဆွဲကာ လွင့်ထွက်သွား၏။ ကျွဲရိုင်းကြီး၏ ခေါင်း ဟက်တက်ကွဲလေပြီ။ သွေးစေ့ နီရဲလို့။ ကျွဲရိုင်းကြီး ကိစ္စတုံးလေပြီတကာ။

မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်း ဖြစ်ပျက်သွားသော အစိုက်အတန့်လေးကို ကြည့်ကာ ရွာသာအပေါင်းမှာ မီးစင်ဟောင်းလောင်းကြီးတွေ ဖြစ်လို့ အသက်ရှူရဲ့။ မျက်တောင်ခတ်ဖို့ပင် သတိမပြုကြတော့။ ဝနရဲ့ လုပ်ကွက်တို့ ကြည့်နေကြတာ။ ဝနက သွေးစွန်းနေသော သုလက်သီးကို -

■ ■
“မင်းတို့ ရွာကလူတွေက တစ်မျိုးကြီးအေး
ယောက်ျားက စကားပြောရင် မိန်းမအသံထွက်
မိန်းမက ပြောရင် ယောက်ျားသံထွက်”
■ ■

“ဦး” ကနဲ မှတ်လိုက်တည်း အေးအေးပေါ့။
ငိုနေသော ကလေးမလေးကို နားမလည်သည့်အထာဖြင့် ကြည့်
ကာ ပွေ့ချီပြီး -

“ငိုတာလား... ခယ်တာလား ဟယ်”
ဟုဆိုကာ လှေဆိုင်ကို ဝှေ့ခိုက်ကြည့်သည်။ မျှေမောအလန်းလေး
ဘိုမဆီလျှောက်သွားပြီး -

“ဖိုတာ...”
“ဟုတ်...”
ဘိုမက ယောင်နှုတ်ဖြင့် ကလေးကို ဝေ့ချီသည်။ ပြီးမှ ရွက်စလှေ
တာလာလေးဖြင့် -

“ဟာဗာ...ဟာဗာ... များက အပျိုချ...ဟင်”
ယောက်ျားအသံလေးဖြင့် ဘုဆတ်ဆတ်ဖြင့်ပြင်းကာ -

“ဟဲ့... ဖိုထိ”
ဟုအော်လိုက်ရာ -
“ရိုတ်... မေလေး”

ငိုထိဟု အမည်ပေါက်သော ပုထက်တက် လှေလေးတစ်ယောက်
ဘောက်ကနဲချောက်လာ၏။
“ဧရာ... နင့်... ကလေး”
“လာ... ဧရာသမီး”

ဦးစို ရယ်ရယ်နဲ့ပေါ့။

"ဟင်...ဟင်..."

"ဝဲ...ဟား...ဟား"

မိချိုးတွေမကြောက်လို့ ရွာခိုးတစ်လျှောက် ပတ်ပွားလာသော ဂျတ်စပူတ်ကြီး၊ ဝန... သွတ်ကလုံ ရွာကလေးနဲ့ ပက်ပင်းတိုးမှ ဝေါက် ချင်လာဖို့၊ ဝနခေါင်းကို ခြင်ခြင်ကုတ်ကာ -

"ငါ ရွာချင်လာပြီနော်"

ဝေါက်လည်း ဝေါက် ချင် တွယ်ကိုး၊ ယောက်ျားက မိန်းမထံ ထွက်၊ မိန်းမက ယောက်ျားထံထွက်၊ ခါနဲ့ မဘာလိုတဲသေးဘူး၊ ဝမ်းနည်းရင် ရယ်၊ ဝမ်းသာရင် ဦး

တကယ် တတ်ကျောရွာကလေး၊ ဘုံမက လှည့်တွားကြီး ဝန တို့ အီကောလီအကြည့်လေးဖြင့် ဝမ်းခက်မိုးကာ ညှော်ပလီသံလေးဖြင့် -

"ဘာလို့ ရွာချင်တာလဲ... ကိုကိုနိုးနိုး"

ကိုကိုနိုးတုံး၊ ဝနက -

"နင်တို့ ညည်းလေးတို့က လူ... လူတွေနော်"

လူပုကလေးမိုးထီသည် သမီးငယ်လေးအားမနိုင့် တနိုင့် ပွေ့ရှိုကာ အာဘွား အခါ အခါ ပေး လေတော့ဖို့၊ ပြီးနောက် ဝနရှေ့သို့ သွားကာ မိန်းမအသံလေးဖြင့် -

"သမီးလေးနဲ့ အသက်ကို ကယ်ခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးရှင်ကြီးရယ်... ကျေးဇူး အခါတစ်သိန်းပါသား၊ ကျေးဇူး ရှင်ကြီးရဲ့ကျေးဇူးကို ဝင်သလောက် ဆုံသလောက် ပြန်ဆပ်ခွင့်ပြုပါဌာ... အီး... ဝဲ... ဟား..."

ဝမ်းနည်း ဝမ်းသာ ဖက်စပ် ခြင်နေသော လူပုကလေး မိုးထီမှာ

"ဟွန်း...ဟာပဲ...ဟာပဲ..."

ပေးမှပေးရက်တယ်ပေါ့၊ ဘုံမ နုတ်ဝမ်းလူပုကလေးကိုတော့ ခြေတို့ ခောင့်ဖို့၊ စိတ်ကောက်တာပေါ့။

"ဂေက..."

ဝနသည် ရွာသားတစ်ယောက်ခေါင်းမှ မေမာက်ကို ခတ်ကနဲ ဆွဲယူကာ သစ်ပင်ကြီးအကွယ်သို့ ပြေးသွားဖို့၊ ပြီးနောက် ခိုးသူတော်တစ်စွာ ကြီးထုံမှ ဘတ်ကီးရိုက်လာသော တစ်စွန်းထုပ်ကလေးကို ခေါင်းပေါ် အဝင် တင်ဖို့၊ မေမာက်ကို အပေါ်မှထပ်မောင်းကာ ရွာသားများရဲ့ရာ လျှောက် လာခဲ့ဖို့။

ဘုံမအပေါ်အဝင် ရွာသားများသည် ဝနနဲ့လုပ်ကွက်ကို ဝေးလို့၊ ဘာ အထာကြီးလဲပေါ့၊ ဝနသည် တစ်စွန်းထုပ်ကလေးအားကိုးဖြင့် အားလုံးကို ကြည့်ဖို့၊ ဘာမှမထူးခြားပေ။

ဝန သစ်ပင်အကွယ်သို့ ပြန်သွားကာ တစ်စွန်းထုပ်ကလေးကို ဆီမီးသည်၊ ပြန်ထွက်လာသည်၊ မေမာက်ကို ရွာသားဆီပြန်ပေးရင် -

"လူတွေပါလား၊ ဟ..."

ဘုံမက မျက်နှက်ဝန်းလေးထောင့်တပ်တာ -

"ကိုကိုနိုးကလည်း လူတွေပေါ့လို့... ဟာပဲ... ဟာပဲ"

သမီးလေးနဲ့အသက်ကို ကယ်ခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးရှင်ကြီးကို ကျေးဇူးတွေ စင်သလောက်၊ ဆုံသလောက် တစ်ခန့်ဆပ်ခွင့်ပြုပါဟု လူပုကလေး မိုးထီ တာ ခြေသလုံးပေး၊ ဆွဲနုတ်မတတ် တောင်းပန်နေပါသည်။

သို့ကြောင့် ဝနသည် မိုးထီနောက်လိုက်ခဲ့ဖို့၊ မိုးထီက ထန်း၊ တက် သမားတစ်ယောက်၊ ထန်းတောကြီးကို မြင်သဖြင့် ဝန လျှာတစ်ပြင်ပြင် မြစ် နေပါပြီ။

လူပုကလေး မိုးထီနဲ့မိန်းမက တကယ်လုံးကြီးပေါက်လှကြီး... မိုးထီနဲ့ ယှဉ်လိုက်ရင် ရာဝင်အိုမှာ ဓားပျံကလေးတစ်နေ့သလိုပျံပေါ့၊ အအေးနော်... ဒုးနာဖို့ အကြောင်းပဲလာရင် တယ်သူမှ သွားတေးလုပ်လို့မှ မရ

တာ။ မနာလို မဖြစ်ကြေး။

လူပုကလေးမိုးထိက ထန်းရည်နဲ့ ဧည့်ခံပါတယ်။ လယ်ကြွက်ကင်း
ဇားကင်း၊ ယုန်သား၊ မြွေသား .. အမြည်းတွေက စုံမှစုံ၊ ဝနအတွက်တော့
ဘာပြောကောင်းမလဲ။ ဘဲဒီးဝွတ်ပေါ့။

“ကိုယ့်ဆရာ .. စိတ်ကြိုက်ဆွဲချာ”
ထန်းတောထဲက မနက်ခင်းမှာပေါ့။

ကောက်ညှင်းပေါင်းပူပူနွေးနွေး၊ ငါးကြော်၊ ရေနွေးကြမ်းမီးခိုးနဲ့
လူပုကလေးမိုးထိက ဧည့်ခံပါတယ်။ ဝနက ပလုပ်ပလောင်း ဇားပါတယ်။ အားရ
မီးရကို ဇားတာ .. “ဝေ့” ကနဲ လေချဉ်တက်တယ်။

“ဗိုက်ခွေးနမ်းပြီ” ဆိုတဲ့ အထာပေါ့။ ပြီးတော့ အမ်းရည်ပူပူနွေးနွေး
ကို မှတ်သောက်တယ်။ လူပုကလေးမိုးထိက မီးညှို့ပြီးသား ပြောင်းဖူးဖတ်
ဆေးလိပ်ကြီးကို ပေးတယ်။ ရှိရှိသေသေနဲ့ပေါ့။ ဝနက ပြောင်းဖူးဖတ်
ဆေးလိပ်ကြီးကို စတိုင်ကြီးနဲ့ ဇွာတယ်။ မီးမိုးငွေ့တွေကို ရှိုက်ထုတ်ရင်း-

“ဒီလို ကကြိုးကကြောင် ဖြစ်နေတာကြာပြီလား”
လူပုကလေးမိုးထိက အူကြောင်ကျားမျက်နှာလေးဖြင့် -

“ဂျာ .. အာစရီ”

ဝနက ဂျပကလေးမိုးထိကို “ပိန်းပျံကွာ ..” ဟူသော အကြည့်ဖြင့်

ကြည့်ကာ -

“တိုင်ပင်မကိုက်တဲ့ ဟတ်ကော့ဖြစ်စဉ်တွေလေ”

ဂျပလေး မိုးထိက -

“အာစရီက အာသီးသိပ်ရောင်တာပဲ”

မှတ်ကရော၊ အာသီးရောင်လို့တဲ့။ ဘွတ်ကလုံ ဗန်းစကားပေး
ဘာသာပြန်ရရင် အာရောင်တယ်ပေါ့။ ဝန လေသွားတယ်။ အာသီး မရောင်
ရဲတော့။

“ဒီလိုဟ .. မင်းတို့ရွာကလူတွေက တစ်မျိုးကြီးလေ။ ယောက်ျား
က စကားပြောရင် မိန်းမအသံထွက်၊ မိန်းမက ပြောရင် ယောက်ျားသံထွက်”

အဲဒီလိုပြောတော့ ဂျပလေးမိုးထိ မျက်နှာမကောင်း။ မျက်လုံးထဲ
မှာ မျက်ရည်ကြည်လေးတွေရယ် ဂလယ်ရိုက်လို့။

“ဝမ်းသာရင် ငိုတယ်ကွာ .. ပူစေ့စေ့သောကရောက်ရင် ရယ်ကြ
တယ်ကွာ .. အဲဒါ မွေးရာပါလားဟ”

လူပုကလေးမိုးထိက နှပ်နှပ်ကို ဘတ်ကနဲညှစ်ကာ -

“အဟင့်” ကနဲ ရှိုက်လိုက်ပြီး-

“ဘယ်ကလာ မွေးရာပါဟုတ်ရမှာလဲ .. အာစရီရယ်၊ အဲဒီလိုဖြစ်
တာ (၃)နှစ်တောင် မပြည့်သေးဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ရွာသားတွေထဲက တစ်
ယောက်ယောက်က မဟုတ်တာလုပ်မိလို့ တောပိုင်၊ တောင်ပိုင်တွေက ဒက်
ခတ်တာ ထင်ပါရဲ့ဗျာ အဟင့်”

ဂျပလေးမိုးထိက သူ့ထင်မြင်ချက်ကို အရိုးခံစိတ်ကလေးဖြင့်
ခွင်းပြရှာပါသည်။

ဝနက -

“မိုးထိ”

“ခင်ညာ”

“မင်းတို့ရွာမှာပေါ့ကွာ .. ဝါလိုမျိုး ပုံမှန်အသံနဲ့ စကားပြောနိုင်တဲ့
သူ ဘယ်သူရှိလဲကွ”

အဲမှာပဲ -

“ဒို့ ရှိတယ်လေ”

“ဟင် ! ..”

ဝနရဲ့မီးစပ်မှာ ခဲထားသော ပြောင်းဖူးဖက်ဆေးလိပ်ကြီး -

“ပတောက်” ကနဲ ပြုတ်ကျသွားတယ်။

ဝနရဲ့မီးစပ်မှာ ဟောင်းလောင်းကြီးပွင့်လို့။ ယင် ဝင်ဥသွားတာ
တောင် သိလိုက်မှာ မဟုတ်။ မျက်လုံးကြီးအကြောင်သားနဲ့ ဝန ငုတ်တုတ်
ကြီး မေ့နေတာ။

ဖြစ်သင့်ပါတယ်။ ဆင်မယဉ်သာ ခြေလှမ်းတွေနဲ့ မိန်းမရွေးလှစ်
သောက် သူတို့ဆီ လျှောက်လာပါတယ်။ လှချက်၊ ရောချက်က ကြောက်မက်
စွယ်ရာပါပဲ။ သူမရဲ့အလှတရားဟာ စာဖွဲ့လို့ မကုန်နိုင်ပါဘူး။ ယုံစိတ်အတိုင်း

ပြောကြားဆို၊ စကားလုံးတွေ ကာလနာတိုက်ကုန်အောင်လှတဲ့ မိန်းမချော
ပေါ့၊

မိန်းမချောက အလွတ်လာတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဗလကြီးတွေအယ်
နေတဲ့ မိန်းမကြမ်းနှစ်ယောက် ခြံရံပြီးလာတာ၊ မိုးထိသည် မိန်းမချောတို့
မြင်လိုက်သည်နှင့် -

“ဟာ .. ဆရာမ ကြွပါ ဆရာမ”

မိန်းမချောသည် ဝနအား ပြုံးပြကာ -

“တို့ရွာက ကလေးတစ်ယောက်ကို ကယ်လိုက်တဲ့ လူစွမ်းကောင်း
ကြီးကို လာကြည့်တာပါကွယ်”

ဝနက ဟတ်ထိစီး(လ်)တုန်သံကြီးဖြင့် -

“ပါးပါးလေးပါ မမရဲ့ .. အဟေး”

“ငါ့မောင်က လူချောပဲကွဲ့”

“ဟာရှာ .. မမကလဲ ..”

ဝန မနေတတ်တော့ပါ၊ ကြည့်ပါလား .. ။ ဂျကားတောင် အစီ
တော့ဘူး၊

“မမက ဆရာမဆိုတော့ ဘာဆရာမလဲ ဟင် ! ..”

လူပုလေးမိုးထိက -

“ကျွန်တော်တို့ တစ်ရွာလုံးကို စေတနာအပြည့်၊ မေတ္တာအပြည့်
ဆေးကုပေးနေတဲ့ သမားတော်ကြီးပေါ့၊ အကြောင်းတွေ လုံးဝမယူဘူးဗျ”

ဝနက မိန်းမချောရဲ့ နအိဝင်းမွတ်သောမျက်နှာလေးကို ပေါ်ထင်
ကြီး ဖမ်းရှိုးကာ ငမ်းမန်းထသံကြီးဖြင့် -

“မမ ဒေါက်တာပေါ့ ..”

“ငါ့မောင်က နောက်တတ်သားပဲ .. ခစ် .. ခစ် ..”

အဲ့မှာပဲ -

“ခွပ် .. ခွပ် .. ခွပ် ..”

ထန်းတောထဲသို့ ဒုန်းဝိုင်းဝင်ရောက်လာသော မြင်းတစ်စီး အနံ့
မသတ်ခင်မှာပင် မြင်းပေါ်မှလူသည် လေထဲသို့ -

“ဝှပ် .. ဝှပ်”

ဥှမ်းပစ်၏။ ဝနရေသို့ ကြောင်တစ်ကောင်လို -
“ဖုတ်” ကနဲ ပြုတ်ကျ၏။ ဘုံမပင်တည်း။ ဝနက -
“ဟိုက်ရှားပါး(စ်) .. လန်ထွက်နေတာပဲ”

ဒေါက်တာ မာလာဒေဝီကို မထင်မှတ်ဘဲ တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဘုံမ
ခုသွားတယ်။ မရီသွားဖြဲ ပြုံးပြကာ -

“မမ .. အဟီး”

“အေးကွယ် .. ညီမလေးရယ်။ လူစွမ်းကောင်းကြီးကို လာနှုတ်
ဆက်တာကွဲ့”

“အနှောင့်အယှက်ပေးသလို ဖြစ်မိရင် ဘုံမကို ခွင့်လွှတ်ပါ မမ
ရယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ .. ညီမလေးရယ်”

ဘုံမက ဝနကို လျှာထုတ်ပြသည်။ မျက်စောင်းထိုးကာ -
“ကိုကိုမိုး ..”

“ပြောကြည့် ..”

“သူ့ကြီး ခေါ်နေတယ်”

သူ့ကြီးမင်းက -

“မောင်ရင့် အလုပ်အကိုင်က ..”

ဝနက ပါးစပ်လာရန်ပြင်စဉ် -

“သူ့အလုပ်က ကျွတ်စဉ်ကြီးနော် ..”

ဆယ်အိမ်ခေါင်း ချက်ဖောင်း ဝင်ပြော၏။

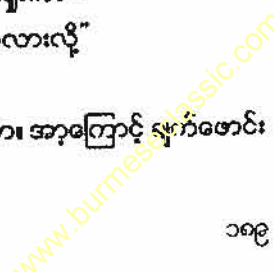
“တစ္ဆေ .. သရဲတွေ ဖမ်းတာတဲ့၊ အကောင်တွေကို ဖမ်းမှာဆိုပဲ ..”

သူ့ကြီးက ချက်ဖောင်းကို ဘုရားလှမ်းရှိုးကာ -

“မောင်ရင့်ဟာ နည်းနည်းများနေသလားလို့”

“ဟို ..”

ဝနက စကားပြောတာ အရမ်းနေ့တာ၊ အာကြောင့် ရှက်ဖောင်း
တ ဝင်ဝက်ပြီး -

“သုကြီးရယ်... အဲလောက်မဝိန်းနဲ့လေ။ ဟိုကစဉ်လို ဝိုးလုပ်နေတာ။ ကွဲပိုင်ကြီးကို တစ်ချက်ထဲ ကြွေးလိုက်တာနော်... အား!..”

သုကြီးက မျက်စောင်းချိန်းချင်းကို ဖြတ်ချိတ်လိုက်တာ။

“သွား... ဓရဓနွား သွားယူ”

“ဟတ်..”

မျက်စောင်း၊ ပေစောင်း၊ ပေစောင်းနှင့် တွက်သွားအံ့။

“မောင်ရင်ခွံ့ကို ယုံပါတယ်ကွာ”

ဘိုမက -

“သမီးလည်းယုံတယ်... အဟင်”

မထီမထိုင် ဝင်ယုံနေတာ။

“မောင်ရင်ကို အလုပ်အပ်ချင်တယ်”

“နာနာဘာဝမှန်သမျှ အကုန်ခမ်းတယ်... သုကြီး”

သုကြီးမင်းက ခေါင်းကိုခါကာ စိတ်မသက်သက်သာစွာဖြင့်-

“လူပျံ... ခမ်းပေးရမယ်”

“ဗျာ! .. ဘာကြီးရယ်...”

“လူပျံ..”

ဖုတ်ကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွားသော ဝနက ဘိုမကို လှမ်းကြည့်သည်။

ဘိုမက မုန်းတွန့်ပြသည်။

“လူပျံ.. ဟတ်လား”

“အိမ်း...”

ဝနက ခေါင်းကို ဖြင်းဖြင်းကုတ်ရင်း-

“အကန့်အကြောင်းလေး ရှင်းပြပါလားဗျာ...”

“အိမ်း... ဒီလိုကွဲ့”

တွတ်ကလုံ ရွာကလေးမှာ လူပျံဝတ် ပတ်ပွားနေသည့်ဖြစ်ရပ်

အား သုကြီးမင်းက ရှင်းပြသည်။ ဝနက -

“လုပ်မယ် ဗျာ”

“ကတိနော်... မောင်ရင်”

“ရီဗျာ... ကြာလို့”

“အရို၊ အဘယ်လောက်ပေးရမလဲကွ”

ဝနက ဘိုမကို ခွန်းဖြူ ဝိုက်ကြည့်သည်။ အပျိုမခန်းလေး ဘိုမ မနေတတ်တော့ဘူး။

“အဟင်” ဆို ဖြီး ခေါင်းလေးငုံ့လို့.. ရှက်တယ်ပေါ့။

“အဲဒီလူပျံကို မိရင် တွန့်တော် လို ချင်တာပေးလား”

သုကြီးကလည်း ဖြတ်တယ်။

“ပေးတယ်ကွာ”

မြင်ကွင်းက အသည်းယားရောကြီး။ ဂျပုလေးမိုးထိပေါ့။ မျောက်ဆစ်ကောင်လို ထန်းပင်ပေါ်က ဆင်းလာတာလေ။ လေကူး၊ မသုံးဘူး။ မီးမှာလည်း ဝါးကျည်တောက်တွေနဲ့၊ မီးစပ်မှာ မြူအိုးတစ်လုံး။ သွားနဲ့ တိုက်လာတာ။ မိုးထိသည် ထန်းရည်ကျည်များကို ဝနရေတွင် ချပေးကာ -

“ဗျာ... အာရီ”

ဝနက ထန်းရည်ကို အိုးလိုက်မော့ ကြွတ်ကင်ကိုက်ရင်း -

“မိုးထိ”

“ဗျာ..”

“လူပျံ..”

“ဗျာ ရယ်..”

လူပျံဆိုသော အသံကိုကြားရသဖြင့် မိုးထိ အယ်တံတလန်ကို

ဖြစ်လို့၊

“တော်တော် ကြောက်စို့ကောင်းတာဗျ... ချောပေ၊ လှပေဆို ဒင်းက သုတ်ပြီးကြောင်းပဲ။ ရွာကပျောက်သွားတာ (၅)ယောက်တောင်း တစ်ယောက်မှ အစအနပေါ်မလာတော့ဘူး”

ဝနက ထန်းရည်ကိုမော့ပြီး-

“မင်းတို့ရွာကို လေ့လာပြီးပြီ... တရားခံလူပျံတာ ရွာထဲမှာပဲ ရှိ

တယ်”

“ဗျာ... ဟုတ်လား”

ဝနက မိုးထိမျက်နှာကို စိုက်ကြည့်ကာ-

“ဘယ်သူထင်လဲကွ”

မိုးထိက ဘေးဘယ်ညာကို အကဲခတ်ကာ-

“သူကြီးနဲ့... ကပ္ပိယကြီး ဦးပေသီး”

“ဟေ...”

“သူကြီးက အရင်တုန်းက ဓားပြခေါင်းဆောင် လူမိုက်ဗျ။ ခေတ် အပျက်မှာ သူကြီးလုပ်စားနေတာ... မိန်းမကိစ္စ သိပ်နာမည်ကြီးတာ။ အရင် ကဆို အပျိုအအိုရှောင်တာ မဟုတ်ဘူး”

ဝနက ထန်းရည်ရွက်ကို ပေးသည်။ မိုးထိက လှမ်းယူကာ မော့သည်။

“ဘိုမကလည်း ရွာမှာ မိန်းမချောလေ... ကျန်တဲ့ မိန်းမချောလေ

တွေ ဒုက္ခရောက်ကုန်တယ်။ ဘိုမက အေးဆေးပဲ။ ထူးဆန်းမနေဘူးလား ဗျာ။ သူကြီးကြံရင်...”

“ဟေ့လူ... ဘိုမက သူကြီးတူမလေ။ မိုးကြီးတွေ အတောင့်လိုက် ပစ်ကုန်တော့မှာပဲ...”

ဂျပုလေး မိုးထိက -

“သူကြီးမိန်းမရဲ့ တူမပါဗျာ။ သူကြီးနဲ့ အစိမ်းကြီး”

ဝန တွေကနဲ့ ဖြစ်သွားသည်။

“ထားပါတော့ကွာ... ကပ္ပိယကြီး ဆိုတာကရော”

မိုးထိက ထန်းပင်ထက်မှာ ဘာညာကွဲကွဲ ယေးခင်းနေသော

နှစ်ကောင်ကို မော့ကြည့်ကာ-

“ဦးပေသီးက ဆပ်ကပ် ထောင်စူးတယ်ဗျ။ အုန်းပင်လောက် တော့ အပျော့ပဲ ခုန်နိုင်တယ်။ ခါးကျိုးလို့ဆိုပြီး ရွာမှာ ပြန်နားနေတာ တစ်နှစ် ကျော်ပြီ။ သူလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ”

ဝနက လက်ဖျောက်တီးကာ-

“ဒေါက်တာမမကရော...”

မိုးထိက နားထင်ကို လက်ညှိုးဖြင့်ထောက်ကာ-

“အာစရိ... ဒါ ကောင်းပါတယ်နော်”

ခေါင်းကောင်းလားတဲ့။

“မိန်းမချင်း ကြံရာလားဗျ...”

“သူက ထူးခြားနေတယ်လေ”

“ဘာထူးခြားတာလဲဗျ...”

“မင်းတို့တစ်ရွာလုံး ကဘောက်တိကဘောက်ရား ပလပ်ကျွတ် နေတဲ့အချိန်မှာ သူက ပုံမှန်လေကွာ။ အမှန်ဆို တစ်ရွာလုံးဖြစ်ရမှာပေါ့ဟေ့”

“ကျွန်တော်တို့တစ်ရွာလုံး ပြောင်းပြန်တွေဖြစ်လို့ တစ်လလောက် ကြာမှ သူက ရောက်လာတာဗျ။ သူတော်ကောင်းမလေးကို အထင်မလွဲစမ်း ပါနဲ့ဗျာ...”

ဝနခေါင်းကို ငြင်းငြင်းကုတ်သည်။ ခက်တော့ခက်နေပြီပေါ့။

“အာစရိ... အာစရိ”

ဝန နှစ်မြိုက်စွာအိပ်ပျော်နေစဉ် မိုးထိက လေသံလေးဖြင့် ပုတ် ကာ နှိုးသည်။

“အင်!... ဘာလဲဟ”

“ရှု... တိုးတိုး”

“ဟိုမှာ... ကြည့်”

ထန်းလက်အကြိုအကြားမှ ထန်းတောဘက်သို့ ပြသသည်။

“ဟင်!...”

အသည်းငယ်လျှင် ခေါက်ခက် ရောသွားနိုင်ပါတယ်။ လရောင်

ဆင်းသော ထန်းတောကြီးထဲမှာပါ။ အနက်ရောင်ကိုယ်ကောင်ဝတ်စုံနှင့် လူတစ်ယောက်၊ ကတုံးပြောင်ပြောင်ကြီးနဲ့၊ ထန်းပင်ပေါ်တွင်တော ထန်းရည်ကပ်နေ၏။

“ဟာ!...”

ဝန မျက်လုံးပြူးသွားသည်။ အနက်ရောင်ကတုံးကြီးက လေထဲ ဝဲယွဲကာ နောက်တစ်ပင်ထိသို့ ကူးသွား၏။ ညင်ညင်သာသာလေးပါ။ သစ်ရွက်ကလေးလှိုလှိုပါ။ အတွင်းအားကောင်းသူ၊ ကိုယ့်ဓမ္မပညာတတ်ကျွမ်းသူ တစ်ယောက်ဟု ဝန သိလိုက်သည်။

ကြည့် - ထန်းပင်ပေါ် တက်ထိုင်ကာ ထန်းရည်သောက်ပြန်၏။ နောက်တစ်ပင်သို့ ကူးပြန်၏။ မသိရင် လမ်းလျှောက်နေသလိုမျိုး။

“ကွာ...”

ဝန စိတ်မရှည်တော့ပါ။ ငှက်ကြီးတောင်စားကို ဆွဲကာ ထွက်လိုက်ရန်မြင်စဉ် မိုးထိက ခက်ထား၏။

“ကျွန်တော်တို့ မိသားစုဘဝလေး ပျက်စီးသွားမှာပေါ့။ အာစရိရယ်... စိတ်လျှော့ပါဗျာ”

ဟု အသနားခံလေ၏။ ဝန မိုးထိကိုသနားသဖြင့် စိတ်လျှော့ကာ ထန်းတောသက် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ လူပုံကတုံးသည် တောနက်ထဲသို့ ပျံသွားလေပြီတကား။

လောကထဲ အထူအထောင်၊ အနိမ့်အမြင့်၊ အတက်အကျအကြောင့် ကပွဲယကြီး ဦးပေသီး၏ရှုပ်သွင်သည် ရှိရင်စွဲအသက်ထက် ဆိုစာ၊ နာစာ ကျနေပါသည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်းနောက်မှတီဆိုပျက်လေထဲမှ ပတ်လက်ကလေး၊ ပါးစပ်က တတွတ်တွတ်ရွတ်လို့၊ လက်ထဲမှာ ပုတီးနဲ့၊ ဘုရားစာရွတ်နေတာ။

ဝနသည် ဦးပေသီးကိုချောင်းကြည့်နေရာမှ အသာလှည့်တွတ်လာခဲ့သည်။ ရွာဦးစေတီအလွန် ခေရပင်များ ဆုံဆိုင်နေသော ခြေခုံလမ်း

ကလေးရောက်တော့ -

“ဟိတ်... ကိုကိုဖိုး”

“ဟင်!... ညည်းလေး”

အဖော်မပါ အကြောက်အလန့်ကင်းမဲ့စွာ တစ်ယောက်ထဲသွားလာနေသော ဘိုမကို ဝန မသကာချစ်တော့။ ခေရပန်း၊ လာကောက်ဟန် တူသည်။ လက်ထဲမှ ခေရကိုးလေးမတွေနဲ့၊

“ညည်း... လူပျိုတော်ကို မကြောက်ဘူးလား”

“အီး... ဝါ... ဟင်!...”

ဘိုမရယ်ရင်း -

“တွေ့လား... ဒီမှာ”

မီးကြားမှစားမြှောင်ကို ပြသည်။

“တွေ့ချင်နေတာ... တွေ့လို့ကတော့ သူဝေ ကိုယ်ဝေပဲ”

“ထားပါတော့... ညည်းလေးက ငါ့ကို ဘာလို့ ကိုကိုဖိုးလို့ခေါ်တာလဲ”

ဘိုမ -

“ဟင်... ဟင်... ဟင်”

ခပ်ခပ်ရယ်ကာ -

“ကိုကိုဖိုးက ရွာက လူမိုက်တွေထက် သတ္တိကောင်းတယ်လေး ဒို့ကြောင့် ကိုကိုဖိုးလို့ ခေါ်တာပေါ့လို့”

သူ့ဟာနဲ့ သူ့ဟုတ်လို့ နှစ်ယောက်သာစကားပြောရင်း လမ်းလျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ ချောင်း ဟိုဘက်ကမ်းပါးအထက်တွင် ရေတောင့်စိမ်းဆိုကြီးတစ်လုံး။

“အဲဒီမှာ ထယ်သူနေတာလဲ”

ဘိုမက မျက်လုံးကလေး ပေကြောင်ပေကြောင်နှင့် -

“ကိုကိုဖိုး တကယ်ကြီး မသိတာနော်”

ဝနက ခေါင်းခါပြသည်။

“မမခေါက်တာ နေတာလေ”

“အဟုတ်”

ချောင်းအစပ် မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းပေါ်တွင် ထိုင်မိကြသည်။ ချောင်း
ရေသည် နေ့နေ့ကလေးစီးလို့။ ဘိုမက ချောင်းဟိုဘက်မှ ရှေးဟောင်း
အိမ်အိုကြီးကိုငေးကာ -

“လူကြီးသူမတွေပြောကြတာပါ။ အရင်တုန်းက အလွန်ချမ်းသာ
တဲ့ မိသားစုနေတာတဲ့။ ဓားပြအတိုက်ခံရတယ်။ အိမ်သားအားလုံး အသတ်
ခံရတယ်တဲ့။ သရဲ အရမ်းခြောက်ဆိုပဲ”

ဘိုမက သူသိသမျှကို ပြောပြသည်။

“ဘယ်သူမှ မနေ့ဝဲကြတော့ဘူးလေ .. မမဒေါက်တာရောက်
လာပြီး သူ့ကြီးဆီ နေခွင့်တောင်းတယ်”

ဟုပြောရင်း မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းတွင်ပေါက်နေသော ပန်းဝါလေးကို
စူးကာ ဆံမြညွှာတွင် ပန်၏။ ဝနက -

“မမ ဒေါက်တာက ဘယ်ကလာတာလဲ”

ဘိုမက နှုတ်ခမ်းလေးကို စုတူတူစုကာ -

“မသိပေါင်တော်”

ဘုစကား ဆိုလေ၏။ ဝနက -

“မမလာက လူတိုင်းကို ကြင်နာတယ်။ လူတိုင်းကို မခင်ဘူးရှင့်”

“ဘာရယ် .. နာမည်က ဘယ်သူ”

ဘိုမက စိတ်မသာသံလေးဖြင့် -

“မာလာဒေဝီ”

ဂျပုလေးမိုးထိတို့လင်မယား မျက်နှာမကောင်းကြ။ တဲထဲမှ ဝင်
လိုက်၊ ထွက်လိုက် လုပ်နေကြသည်။ ရွာဘက်ကို မကြာခင် မျှော်ကြည့်နေ
ကြသည်။ ဝန မနေသာတော့ -

“ဘာဖြစ်နေကြတာလဲဟ”

မိုးထိက -

“သမီးလေးဈားနေလို့ အာစရိရဲ့..”

“ဟေ့!..”

တဲအတွင်းသို့ဝင်ကာ ဝနသည် တလေးမေ-

ကြည့်သည်။

“ဟ.. ကိုယ်တွေ ခြစ်ခြစ်တောက်ပူနေပါလား။ မင်းတို့ ဆရာမေ..”

ကြဘူးလား”

ရေခန်းအိုးတည်နေသော မိုးထိမိန်းမက -

“ဆရာမလေးကို ပင့်ထားပါတယ်” ဟုပြော၏။

မမ ဒေါက်တာ လာမည်ဆိုသဖြင့် ဝနရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဒိတ်ကနဲဖြစ်
သွားသည်။ ရင်ခုန်တာလား။ ဘာလား။ ညှာလား။ သူ့ကိုယ်တိုင် မသိတော့
ပါ။ သူတည်းရာ တဲကလေးအတွင်းသို့ဝင်ပြီး တစ္ဆေညှိုးထုပ်ကလေးကို
ဆောင်းသည်။ အပေါ်မှနေ၍ ဓမ္မောက်ကို ထပ်ဆောင်းသည်။

စကားလုံးမဲ့အောင် ချောချက်၊ အယ်ချက်၊ စွင့်ချက်၊ ကားချက်
တို့က လန်ထွက်နေသော မမဒေါက်တာကို သိပ်ပြီး မသင်္ကာချင်တော့။
လူလော၊ နာနာဘာဝလားပေါ့။ တောနက်နက်၊ တောင်နက်နက်ကြားက
ဘွတ်ကလုံရွာကလေးမှာ စွက်စက်လှနေတာ ဘာသဘောလဲ။

“ဆရာမလေး.. လာပြီဟ”

မိုးထိအသံကြောင့် ဝန တဲအပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ထန်းတော
အစပ်တွင် လှည်းယာဉ်ကြော့ကလေးကို ရပ်သည်။ ဗလအယ်ထွားသော
မိန်းမကြမ်းကြီးနှစ်ယောက်ခြံရံကာ မမဒေါက်တာ တဲကလေးဆီသို့လျှောက်
လာသည်။ ဝနက ဖော်ရွေအသံလေးဖြင့် -

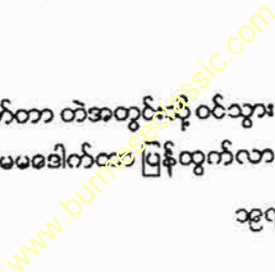
“မင်္ဂလာပါ .. မမ”

“မင်္ဂလာပါကွယ်”

နေမကောင်းလို့ မင်္ဂလာမဲ့နေတဲ့နေရာမှာ မင်္ဂလာယူနေကြခြင်း
ပင်တည်း။ အသက်ရှူလိုက်တိုင်းမှာ လှသထက်လှနေသော မမဒေါက်တာ
တို့ ဝနက မျက်လုံးကြီးတွေ ကျွတ်ထွက်မတတ် ဂရုစိုက်ကြည့်သည်။ ဘာမှ
ထူးခြားမှု မရှိ။

“အစစ်ကြီးပါဟ”

ဝနစိတ်ထဲမှာ ပြောမိသည်။ မမဒေါက်တာ တဲအတွင်းသို့ ဝင်သွား
သည်။ ကွမ်းနှစ်ယာညက်ခန့်ကြာသောအခါ မမဒေါက်တာ ပြန်ထွက်လာ

သည်။

“ဘာမှစိတ်မပူနဲ့နော် မိုးထိ... သက်သာသွားမှာပါ”

မိုးထိတို့လင်မယားကို အားပေးစကားပြောကာ မမဒေါက်တာသည် လှည်းယာဉ်ကြော့လေးဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ ဝနသည် မမဒေါက်တာနောက်မှ မဝိစွာခွာလိုက်ကာ မမဒေါက်တာရဲ့ နိမ့်တုန်မြင့်တုန်နောက်ပိုင်းအလှကိုကြည့်ကာ -

“အမှန်ကြီးဟ...”

ဟု ပါးစပ်က ပလွတ်ကနဲပြောမိသည်။ မမဒေါက်တာက -

“ဘာရယ်”

ဖွန်ကြောင်တာ လူမိသွားသဖြင့် အခွန်ဆောင်ရမှာစိုးသည့် မျက်နှာကြီးဖြင့် ဝနက -

“မမက မှန်သုံးမှန်နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ မေတ္တာရှင်မလေးလို့ ပြောတာပါ... အဟီး”

ဝနဖောတာ အရှိန်လွန်သွားပြီး ဧတနာ၊ ဝါသနာ၊ အနစ်နာ “နာသုံးနာ” လို့ပြောရမှာကို သူ့ကျမှ မှန်သုံးမှန်တဲ့ မှတ်တောင် ထားရဦးမယ်။ မမဒေါက်တာက လှည်းယာဉ်ကြော့ကလေးပေါ်တွင် ပုံပုံကလေးတက်ထိုင်သည်။ သူမအား ကြောင်ငမ်းနေသောဝနအား ရယ်သံလွင်လွင်လေးဖြင့် -

“ဘာပြောချင်လို့လဲ... မောင်လေး”

ဝနက -

“မမက သိပ်လှတာပဲဗျာ”

“သွား... လူဆိုး”

ညဟု အမည်ပေါက်သော ညကြီးမင်းကြီးသည် အမှောင်ထုထိ ရောက်သိပ်မှုကြောင့် ပက်ပက်စက်စက်ကြီး အိပ်ပျော်နေလေပြီ။ ဟောက်ဆံတောင်ပေးလို့။

ဝနသည် တစ္ဆေဦးထုပ်ကလေး အားကိုးဖြင့် ရေစီးသန်လှသော

ရောင်းကလေးကို လွှားကနဲ ခုန်ကျော်လိုက်သည်။ အိမ်အိုကြီးဆီသို့ ပြေးကပ်သွားသည်။ တံတိုင်းဟိုဘက်မှ အသံဗလံတို့ကို နားပါးပါးလေးဖြင့် နားစွင့်သည်။ ဘာသံမှမကြားရ။

ဝနသည် အုတ်တံတိုင်းကို လွှားကနဲ ခုန်ကျော်လိုက်၏။ ကြောင်တစ်ကောင်လို ဖတ်ကနဲ ပြုတ်ကျသည်။ အိမ်ကြီးဘက်ဆီ ဖမ်းရှိုးလိုက်သည်။ အခန်းအချို့သည် မီးလင်းကာ အချို့က မှောင်နေ၏။ ဝန သတိကြီးကြီးထားကာ တစ်ခန်းဝင်၊ တစ်ခန်းထွက် လိုက်ကြည့်မိသည်။ သူ ခိုင်ရှိက လေး ဖွန်ကြောင်မိသော မမဒေါက်တာကို မတွေ့ရချေ။

“ဟင်!...”

ဝန ဘတ်ကနဲ ရင်တုန်သွားသည်။

“ခုတ်... ခုတ်... ခုတ်”

ခြံအနောက်ဘက်ဆီမှ ခုတ်သံ၊ ထစ်သံတွေကြားနေရတာကိုး။ ဝနသည် သစ်ပင်ကြီးပေါ်သို့ ဖတ်ကနဲ ခုန်တက်လိုက်သည်။ အသံကြားရာဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“ဟာ!...”

မြင်ကွင်းက မယုံနိုင်စရာ။ လေလုံးဝမတိုက်ဘဲနှင့် သစ်ပင်ကြီးနစ်ပင်သည် ဧဒါသတကြီး ယိမ်းထိုးလို့၊ အကိုင်းအခက်၊ နွယ်ရှင်တို့သည် လူးလွန်လှုပ်ခါလို့ နေချေ၏။

အောက်လင်းမီးအလင်းရောင်အောက်တွင် ဗလအယ်ထွားမိန်းမကြမ်းကြီးနစ်ယောက်သည် အသားစများကို ခုတ်ထစ်နေ၏။ သွေးရဲသံရဲနှင့်၊ ဘာအသားတွေလဲ...။

“ဟာ!...”

ယောင်ပြီး အသံထွက်သွားမှာစိုးသဖြင့် ဝနသည် သူ့ပါးစပ်ကို

သူ့လက်နှင့် မြန်မိတ်လိုက်ရသည်။ မိန်းမကြမ်းကြီးတစ်ယောက်က ခုတ်ထစ် ပြီးသား အသားစများကို သစ်ပင်ကြီးထိသို့ ပစ်ပေးသည်။ နွယ်ရှင်များက အသားစများကိုကောက်ကာ သစ်ပင်ကြီးနစ်ပင်ရဲ့ ပါးစပ်ဖောက်များထိသို့ ထည့်ကျွေးသည်။

“လူသားစားသစ်ပင်တွေ ..” ဟု ဝန သိလိုက်သည်။

“ဟ..”

အသားစတစ်တုံးကို နွယ်ရှင်တွေဟာ မမှီမကမ်းဖြစ်နေပါတယ်။ မိန်းမကြမ်းကြီးတစ်ယောက်က အသားစကိုကောက်ကာ ရှေ့အတိုး -

“ဟာ..”

နွယ်ရှင်များက မိန်းမကြမ်းကြီးကို ဖတ်ကန် ဆွဲယူတုပ်နှောင်လိုက် ကြသည်။ မိန်းမကြမ်းကြီး ရုန်းသည်။ အသားစတွေကို ခုတ်ထစ်နေသော မိန်းမကြမ်းကြီးပြေးလာကာ သူ့အဖော်ကို ဆွဲသည်။ နွယ်ရှင်များရဲ့ အားကို မယှဉ်နိုင်ပါ။ မိန်းမကြမ်းကြီးတစ်ယောက်ကို သစ်ပင်ကြီးရဲ့ ပါးစပ်ဖောက် ထိသို့ ထိုးထည့်လိုက်သည်။

နွယ်ရှင်များသည် ကျွန်တစ်ယောက်ကိုလည်း အလွတ်မပေးပါ။ ဝါးညှိစားသောက်ဖို့ ကြိုးစားနေပြန်၏။ ဝန မနေသာတော့ပါ။ သစ်ပင်ဖောက် -

“ကျား..” ခုန်ဆင်းကာ -

“ကဲဟာ..”

“ခုတ်..”

“ယား..”

“ခုတ်..”

နွယ်ရှင်များကို ငှက်ကြီးတောင်စားဖြင့် ပိုင်းခုတ်သည်။ နွယ်ရှင် များ အပိုင်းပိုင်း ပြတ်ကုန်သည်။ ဝန အားမရသေးပါ။ လူသားစားသစ်ပင်ကြီး ကို ပစ်စည်မှ ခုတ်လှဲလိုက်သည်။

မည်းညစ်သော သွေးပုတ်တွေက ဝနရဲ့တစ်ကိုယ်လုံးမှာ မြင်လို့ မကောင်း။ ပုတ်အက်အက်အနံ့တွေ အော်ဂလီဆန်ဖွယ်၊ ဝနမြဲထဲမှ မြို့ ထွက်လာကာ ချောင်းထဲသို့ ခိုင်ခင်ထိုးချလိုက်သည်။

သူကြီးပင်း၏ နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိပ်ကြီးပေါ်မှ လွှားကန် ခုန်ဆင်းလာ သော ပုံရိပ်တစ်ခု၊ အနက်ရောင်ကိုယ်ကွပ်နှင့် လူပျံပါ။ သူ့ရင်ခွင်ထဲတွင် ဘိုမသည် အရုပ်ကလေးတစ်ရုပ်လို ပါလာ၏။

လသာသော ညမှာပါ ..

ခေးဝါးအရိန်ကြောင့် ဘိုမ သတိလစ်နေတာပါ။

“ဟား..ဟား..ဟား”

သူ့ရှေ့မှာ ဘွားကန်ပေါ်လာသော ဝနကြောင့် လူပျံဝတီ တုန်ကန် မြစ်ဘွားသည်။ ဝနရဲ့လက်ထဲမှ ငှက်ကြီးတောင်စားကြီးသည် လက်လက် လက်လက်ထနေ၏။ ဝနက မနေ့တဲ့အထာဖြင့် -

“အဲဒီမှာ စတွေတာ .. အဖေး”

အခြေအနေကိုရိပ်စားမိသော လူပျံဝတီသည် ဘိုမကိုလွှတ်ချကာ လေထဲပျံဝဲပြီး ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားသည်။

“ရရီးလားဟာ..”

ဝနကလည်း ခေတ္တမှ မဟုတ်တာ၊ လေထဲပျံတာ လူပျံဝတီကို မြတ်ကန်သည်။

“ကဲဟာ..”

“ဖြောင်း!..”

လူပျံဝတီက လက်ဖြင့်ကာပြီး ဝနရဲ့အဖော်ကို လက်သီးဖြင့် အထက် မပြတ် ထိုးသည်။ ဝနက ရင်မရန်သည့်အထာဖြင့် ပြုံးကာ ချောင်ရင်း အားမိ သော ညာခွေဖြင့် ပစ်သွင်းလိုက်သည်။

“အင့်”

လူပျံ မချောင်နိုင်တော့ပါ။ မြေကားယား၊ လက်ကားကာဖြင့် မြေ ကြီးပေါ်ပြုတ်ကျသည်။

“ရွှင်..”

“ရွှင်..”

“ယား(၆)”

မားရင်း ယုတ်စုတ်ကြွတယ်။ မီးတွေ မွင့်ကုန်တာ၊ လက်ကန်၊

လက်ကနဲ ဆူညံပွတ်လောရိုက်နေသော အသံဝလံများကြောင့် တစ်ရွာလုံး နိုးကုန်ပြီ။ တုတ်၊ ဓား၊ မီးတုတ်ကိုယ်စီနှင့် သူကြီးရဲ့အိမ်ကို -

“ဝိုင်း...ဝိုင်းထား”

“မထွက်စေနဲ့...”

ဝိုင်းထားကြသည်။ အဲမှာပဲ -

“ကိုကိုဖိုး...”

ဘိုမရဲ့အသံကြောင့် ဝန် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ အဲဒါကို အခွင့် ကောင်းယူကာ လူပျံ့ဝတ် ဝန်ရဲ့နောက်ကျောကို ဖြတ်ကန်သည်။ ဝန် လဲကျ သွားသည်။ လူပျံ့ဝတ်ကား ခြံစည်းရိုးကို လွှားကန် ခုန်ကျော်သွားလေတော့ ၏တကား။

“ကလေး၊ လူကြီး မကျန် အစည်းအဝေးတက်ရမည် ပျက်ကွက်သူ တရားခံ”

သူကြီးမင်း ပေါက်ကျွန်း
ဘွတ်ကလုံဓမ္မ

အမိန့်က ပြတ်သည်။ ရှင်းတယ်။ အခုကြောင့် သူကြီးမင်းရဲ့ခြံပိုင်း ထဲမှာ ပရိသတ်အပြည့်။

ရှေ့ဆုံးတန်းမှာ သူကြီးမင်း။ မာလာအေပီ၊ ပက်လက်ကုလားထိုင် မှာ အသက်ကို ဟစ်ဟစ်ရှူနေသော ကပ္ပိယကြီး ဦးပေသီး၊ နောက် ရွာသူ ရွာသားများ...။

ဝန် စောင်းငန်း၊ စောင်းငန်းနှင့်ဝင်လာကာ ရွှေပွဲကြွလာ ပရိသတ် ကို ရပ်တည်ကြီးနှင့် ဖမ်းရှိုးပြီး -

“ခင်ဗျားတို့ကျွတ်ကျဲနေတဲ့ လူပျံ့ဝတ်ကို ဒီနေ့ ဖမ်းမယ်”

“တကယ်”

“အဟုတ်ကြီး”

“မလိမ်ကြေးနော်”

ဝန်က ပြုံးကာ -

“ဂယ်ပါဆိုနေ”

ပလီတီတီပြုံးကာ ရှေ့ဆုံးတန်းသို့ လျှောက်သွားသည်။ သူကြီးရှေ့ တွင်ရပ်ကာ စေ့စေ့ကြည့်သည်။ သူကြီးမင်း ကျွတ်စဉ်မျက်နှာကြီးဖြင့် -

“ငါဟာငါ တောင်းရောင်းကောင်းဝယ်... သူကြီး လုပ်စားနေတာ ဝါဟယ်”

ဝန် သူကြီးကို ကျော်လိုက်သည်။ မမဒေါက်တာအရှေ့တွင် ရပ် ကာ ညူကလီးယားစွန့်မျက်လုံးဖြင့် ရှိသည်။ မမဒေါက်တာမျက်လွှာက လေးချက်က -

“အဟင်” ဟု ညွှန်ပေးသည်။

ဝန် မမဒေါက်တာကို ကျော်လိုက်ပြန်တယ်။ ဆပ်ကပ်ပိုင်ရှင် မောင်းကြီး ဦးပေသီးကို ဘုကြည့်ကြည့်သည်။ အသက်ကို ဟစ်ဟစ်ရှူ နေသော ဦးပေသီးက လူမမာသံလေးဖြင့် -

“ရှုရှုတောင် သူများတွေကုမှ ဖလားဝါးရတဲ့ ဘဝလေးပါကွယ်၊ မောင်ရင်ရယ်...”

သူ့ဘဝအမှန်ကို ပေါ်တင် ရင်စွင့်လေတော့သည်။ ဝန်သည် လူအုပ် တို့ ဝေပိုက်ကြည့်ကာ -

“မိုးထီ”

“ဈာ...”

လူပုကလေး မတ်တပ်ရပ်သည်။ ကြောက်ရှာလွန်းသဖြင့် ရှုတော့ ငြိမ်းငြိမ်းကျကုန်ပြီ။ မိုးထီက လူသေမျက်နှာခွက်လေးနဲ့ -

“အာရီ... ကျွန်တော် အဲ့လောက်မစွမ်းတာ၊ ကျွန်တော်မိန်းမ အသိဆုံးပါဗျာ...”

“အေး... မင်း မဟုတ်ဘူး”

ဟုဆိုကာ ဝန်သည် ဓားအိမ်မှငှက်ကြီးတောင်ဓားကြီးကို -

“ရွှမ်း”

ကနဲ ဆွဲထုတ်ကာ နောက်ပြန်လျှောက်ပြီး မမဒေါက်တာ လည်ဖြူ

ကို ချိန်ထားလိုက်သည်။ ဒေါက်တာ
မာလာဒေဝီက နားမလည်ဟန်
ဖြင့် -

“မောင်လေးရယ် . .

စားကြီးနဲ့ . . မမကြောက်တယ်တဲ့”

ဝနက လက်ညှိုးကိုနှုတ်

မင်းတွင်တော့တာ -

“ဖူး . . တိုးတိုး”

ဟုဆိုကာ -

“ရှုံ့” ကနဲ လက် ခေါတ်

မှတ်လိုက်သည်။

“လာပြီ . . ဟေ့”

ဒေါင်းတင်၊ မောင်းတင်

ပြေးဝင်လာသော ဝေလအယ်ထွား မိန်းမကြမ်းကြီး။ ဒေါက်တာမာလာဒေဝီ
ရဲ့ ဘော်ဒီဝတ်ကြီးပေါ့။

ဒေါက်တာမာလာဒေဝီရဲ့ ပျက်စား တွက်ကနဲ ခြစ်သွားပါတယ်။ ဇာဇာ
အယ်ထွားမိန်းမကြမ်းကြီးက ဒေါက်တာမာလာဒေဝီကို လက်ညှိုးခေါ်
ပေါက်တိုးတာ -

“သူဟာ ဆေးပညာ တစ်ဖက်ကမ်းတတ်ပါတယ်။ ကိုယ်တော့ပညာ
အတွင်းအား၊ အရမ်းကောင်းတော့ အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ပျံ့သန်းနိုင်
ပါတယ်။ အဲဒီလူယုတ်မာဟာ ရွာနီးရွာဝေးက မိန်းမတွေ၊ ဒီရွာက မိန်းမတွေ
လေးတွေတိုင်းပေါ့။ ဖျက်ဆီးပါတယ်။ ဖျက်ဆီးလို့အားရတာနဲ့ အပိုင်ပိုင်
မှတ်ထစ်ပြီး လူသားစားသစ်ပင်ကြီးတွေကို ကျွေးပါတယ်။ မှော်အထစ်
ပညာတတ်တော့ ဒီရွာကို သူက ကြိုတင်ပြုစားထားတာပါ . .”

“ဟာ . .”

“ဟယ် . .”

အချို့ ရွာသားများက -

“မ ချင်း မလို့ရမလား ဟ”

“ရွက်ရွက်ချင်း၊ စုတ်လို့မရဘူးလေ”

“ဟုတ်ပ”

ဝနက -

“ကြည့်လိုက်ကြ . .”

ဒေါက်တာ မာလာဒေဝီရဲ့ ဆံပင်ကို ဇော်ကနဲ ဆွဲယူလိုက်တယ်။

“ဟင် . .”

“ဟယ် . .”

“ကတုံးမကြီး . .”

“ဟုတ်ပ . . ပြောင်တောင်တောင်နဲ့”

ဒေါက်တာမာလာဒေဝီ သူ့ဘဝသူ ခိုင်မိလေပြီ။ ဝနရဲ့လက်ထဲမှ

မှက်ကြီးတောင်မာ၊ ဦးရွှန်ဆီကို သူ့ရင်ဝဲဖြင့် -

“အား”

ပြေးဆောင့်သည်။ ဝန ထားချိန်မရလိုက်တော့ပါ။ ဝေလအကြာ

ဒေါက်တာမာလာဒေဝီ (သို့မဟုတ်) လူပျံ့ငတ်မှာ မိုက်ဖာတ်သိမ်းလေပြီ
တာကား။

ဝနက -

“သူကြီး”

“ဟေ . . လက္ခာ”

“ဟိုမှာကြည့်”

ဝနက လူပျံ့ငတ်ရဲ့ အောက်ပိုင်းကိုပြသည်။ သူကြီးက ကြက်သီး

ထဟန်ကြီးဖြင့် -

“အောင်မလီး . . ယောဝ်နားကြီးဟ”

ဒေါက်တာမာလာဒေဝီ၏ ပြုစားမှုများ ပျောက်ကွယ်သွားလေပြီ။
သွတ်တလုံ ရွာကလေးမှာ မူလဘဝသို့ ပြန်ရောက်သွားလေပြီ။

ဝနက ရှက်ထက်ထက်အရွက်ကြီးဖြင့် -

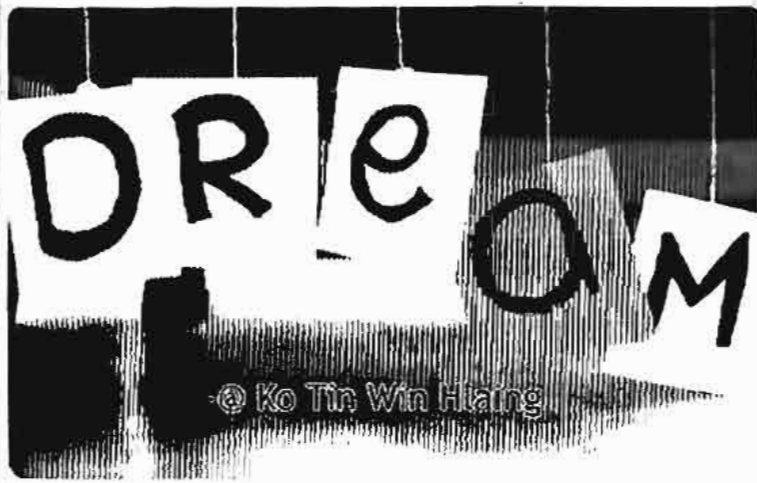
“ပြောချင်ပါဘူးဗျာ . . ရှက်စရာကြီး . . အဟိ”

ဝနကို ကြိုက်စိုက်နေသော ဘိုမက -
 "ပြောပါ... ကိုကိုဖိုးရယ်"
 "သူ့ကြီးကို ဝိဘာအရာထားပြီး..."
 ဘိုမက မျှော်လင့်စီး (လ) သံလေးဖြင့် -
 "ပြီးတော့ရော ကိုကိုဖိုး..."
 ဝနက -
 "မမဒေါက်တာကို တောင်းခိုင်းမလို့"
 "ရှင်!..."

ဘိုမမှာ အရပ်ကြီးပြတ်... ဟတ်ကော့ကြီး၊ ဝနသည် မြင်ညှို့
 ကြီးကို -
 "ဟိုင်း... ယား"
 တွတ်ကလုံ ရွာကလေးနှင့်ဝေးရာဆီသို့ ဒုန်းစိုင်းခွဲလေတော့၏
 တကား။

ပလီပလာ မာယာများတဲ့ ဟောဒီကမ္ဘာကြီးမှာပေါ့။ အင်ထုထား
 တဲ့ ဖြတ်၊ ညှပ်၊ ကပ် လုပ်အတ်တွေထက် ငယ်ဖြစ်ရပ်မှန်တွေက ပိုပြီးတော့
 ဆန်းကြယ်ပါတယ်။
 သိပ်မတွေးကြပါနဲ့။ ဝေါက်သွားနိုင်ပါတယ်။ ဝနရဲ့ နာမည်အရင်း
 ဝေါက်ခေါက်က ဝညားဝနပါ။ ဇာတိက ဒလကပါ။ ဝန ဒလကို ပြန်နေဖို့
 တယ်။ ဒလကို ပြန်ရောက်ပါ့မလား။
 ဘာပဲပြောပြောပေါ့။ ဒလက ဝနပေါ့။

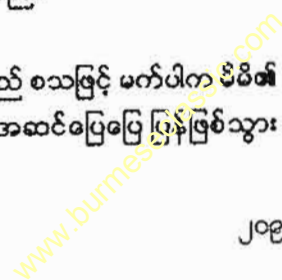
- (က) ကလေးစီး လက်တွန်းလှည်းကိုမြင်မက်လျှင် မိမိ တာဝန်ယူ
 ထားသော ကိစ္စများ နောင်နေ့မည်။
- ◆ ◆ ကလေး အပေါ်ဒိုးအင်္ကျီကို မြင်မက်လျှင် မိမိ၏အခြေအနေ မည်မျှ
 စက်ခဲသော်လည်း ပျော်ရွှင်မှုများ ရရှိမည်။
  - ◆ ◆ ကဗျာ ရေးသားသည်ဟုမက်လျှင် လက်စွပ်ကဲ့သို့ အစိုးတန်
 လက်ဝတ်ရတနာ လက်ဆောင်ရမည်။
  - ◆ ◆ ကပ်ရောဂါ ဆိုက်ရောက်သည်ဟုမက်လျှင် ကံကောင်းပြီး ချမ်း
 သာမည်။
  - ◆ ◆ ကပ်ကျေးကိုမြင်မက်ပါက မကောင်းသောမိတ်ဆွေများ၏ ရန်
 ကို သတိထားရမည်။
  - ◆ ◆ ကင်းစောင့်ကို မြင်မက်လျှင် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းသစ်များ
 လာရောက် ဆက်သွယ်မည်။ စရီးသွားရမည်။
  - ◆ ◆ ကမ်းခြေ၊ ကမ်းစပ်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိ တွေးတောကြံဆချက်
 များအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ပါ။ စိတ်ညစ်၊ စိတ်ပျက်စရာများ မရှိပါ။
  - ◆ ◆ ကတိုးနာမုန့်ကို မြင်မက်လျှင် သာယာသောဝတ်ဝန်းကျင်နှင့်
 ပျော်ရွှင်မှုများ ရမည်။
  - ◆ ◆ ကုလားမ ခြေထောက်ကို မက်လျှင် သာယာကြည်နူးဖွယ်

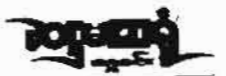
- ◆ ◆ ကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်သည်။
  - ◆ ◆ ကတ္တရာစေးကို စည်ထဲတွင်လှောင်ထားသည်ဟု မက်ပါက ခရီးထွက်ရမည်။
  - ◆ ◆ ကုန်လှောင်ရုံကို မြင်မက်လျှင် စီးပွားရေး၊ အချစ်ရေး အောင်မြင်မည်။ ကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်သည်။
  - ◆ ◆ ကုန်တင်ကားကို မြင်မက်လျှင် အရာရာတိုင်းကို စိတ်လိုက် ဖန်ပါ မပြုလုပ်ပါနှင့်။ အဆင်ပြေသွားမည်။
  - ◆ ◆ ကုန်ခမ်းသည်။ အကုန်သုံးစွဲလိုက်သည်ဟု မြင်မက်ပါက မကောင်းသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။
  - ◆ ◆ ကူးတို့လှေကိုမက်ပါက မိမိဘေးပတ်လည်တွင် အန္တရာယ်များ ဝန်းရံနေမည်။ ရေကြောင်းခရီး မသွားသင့်။
- (ခ) ခင်ပွန်း၊ လင်ဖြစ်သူကိုမြင်မက်လျှင် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားတတ်သည်။
- ◆ ◆ ခွေးရှူးပြန်သည်ကို မြင်မက်ပါက လုယက်ခံရမည်။ ဆုံးရှုံးမည်။
  - ◆ ◆ ခရီးရှည်သွားရသည်ဟု မက်ပါက ပတ်ဝန်းကျင် အပြောင်းအလဲများ ဖြစ်ပေါ်မည်။ ဖျော်ရွှင်ရသောခရီးဖြစ်လျှင် ကောင်းသော ပြောင်းလဲမှုဖြစ်ပြီး ကြမ်းတမ်းသော ခရီးဖြစ်လျှင် အထူး ဂရုစိုက်ရမည်။
  - ◆ ◆ ခွေးလှောင်အိမ်ကို မြင်မက်လျှင် အသိအကျွမ်းတစ်ဦး မိမိကို လာရောက်လည်ပတ်ရန် ဖိတ်ကြားခြင်း ခံရမည်။ တစ်ဦးတည်း မသွားသင့်။ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမည်။
  - ◆ ◆ ခိုက်ရန် ဖြစ်ပွားသည်ဟု မက်လျှင် စီးပွားရေး အဆင်ပြေပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝမည်။
  - ◆ ◆ ခဲ သတ္တုကို မြင်မက်လျှင် မကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းအကြံအစည်များ ပြန်လည် စစ်ဆေးသင့်သည်။ အိမ်ထောင်ကျမည်။ မိသားစုတွင် အော်ကြီးဟစ်ကျယ် စကားများ ရမည်။

- ◆ ◆ ခုန်၍ ကျော်လွှားလိုက်သည်ဟု မက်လျှင် အကြံအစည် အောင်မည်။ ခုန်၍မကျော်နိုင်ဟု မက်လျှင် အချစ်ရေးတွင် သဘောထားကွဲလွဲမှု ဖြစ်မည်။
  - ◆ ◆ ခရီးသွား ဝန်စည်စလယ်ကိုမြင်မက်လျှင် အခက်အခဲ ဒုက္ခကြုံမည်။ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမည်။
  - ◆ ◆ ခွေးရှူးကိုမြင်မက်လျှင် လိမ်ညှာခံရခြင်း၊ စွပ်စွဲခံရခြင်းတို့ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
  - ◆ ◆ ခွေးဘီလူးမျိုးကို မြင်မက်လျှင် မှားယွင်းသော သံသယဖြစ်မှုများ သတိထားရမည်။ မိမိကို ကိုက်သည်ဟု မက်လျှင် အချစ်ရေး အဆင်မပြေ။ အိပ်မက်သူသည် အမျိုးသမီးဖြစ်လျှင် ချစ်သူက မိမိအပေါ် သစ္စာရှိမည်။
- (ဂ) ဂုဏ်သတင်းကြီး ကျော်စောသည်ဟု မက်လျှင် ကျဆုံး၊ ရှုံးနိမ့်မည့် အတိတ်နိမိတ်ဖြစ်သည်။
- ◆ ◆ ဂရုစိုက်ခြင်း မခံရဘဲ ပစ်ပယ်ခံရသည်ဟု မက်လျှင် မကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်သည်။
- (င) ငှက်ဈေးရောဂါ ခံစားရသည်ဟု မက်ပါက ကံကောင်းမည်။
- ◆ ◆ ငါးများသည်ဟု မြင်မက်လျှင် မျှော်လင့်ချက်များ ပျောက်ဆုံးမည်။
  - ◆ ◆ ငယ်ရွယ်သောသူများကို မြင်မက်ပါက ကံကောင်းမည်။ သို့သော် အသက်ကြီးသူများကို မြင်မက်ပါက အထီးကျန် ဖြစ်တတ်သည်။ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း ဆုံးရှုံးမည်။
  - ◆ ◆ ငှက်စာ၊ ငါးစာ စသည်တို့ကို မက်ပါက မည်သူမျှ ယုံကြည်စိတ်ချ မရနိုင်သော အခြေအနေ ဖြစ်ပေါ်မည်။
- (စ) စွပ်ပြုတ် ပြုတ်သည်။ သောက်သည် စသဖြင့် မက်ပါက မိမိ၏ ရပ်တည်မှု အကျပ်အတည်းများ အဆင်မပြေပြေ ပြန်ဖြစ်သွားမည်။

- ◆ ◆ စားပွဲပေါ်တွင် ထိုင်နေသည်ဟု မက်လျှင် ကံမကောင်း၊ အခြားသူများ ထိုင်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိအတွက် ကံကောင်းသည်။
- ◆ ◆ စပါးစွဲ၊ ခွံကြမ်း စသည်တို့ကို မက်ပါက အကြံအစည် ပျက်ပြားမည်။
- ◆ ◆ စပျစ်ပိုင်သောက်ရသည်ဟု မက်ပါက နိမိတ်မကောင်း၊ အလုပ်တာဝန်များ အထူးသတိထားရမည်။
- ◆ ◆ စားပွဲခင်းသည် သန့်ရှင်းဖြူစင်နေသည်ကို မက်ပါက အလွန်ကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်သည်။ ညစ်ပေနေပါက အခက်အခဲတွေ့မည်။
- ◆ ◆ စည်သွပ်ဘူးကို မြင်မက်လျှင် အကူအညီမရနိုင်ဟု ထင်ထားသော သူငယ်ချင်းများက အမှန်တကယ် အကျိုးပြုမည်။
- ◆ ◆ စည်ပိုင်းပြတ်ထဲတွင် ဘာမှမရှိဟု မက်လျှင် ခက်ခဲသောအချိန်များ ကြုံတွေ့မည်။ ရေအပြည့်ရှိသည်ဟု မက်လျှင် ကောင်းမွန်သော အနေအထားသို့ ရောက်ရှိမည်။
- ◆ ◆ စွပ်ကျယ်အင်္ကျီကို မြင်မက်လျှင် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မိမိကို ရန်လိုသူများ ဝန်းရံနေမည်။ သံသယများကို လျှို့ဝှက်၍ မိမိလုပ်ဆောင်ချက်များကို အထူးဂရုစိုက်ပါ။
- ◆ ◆ စစ်ပွဲ၊ စစ်ဖြစ်နေသည်ဟု မက်လျှင် အန္တရာယ်ရှိမည်။ အခက်အခဲကြုံမည်။
- ◆ ◆ စုန်းမကို မြင်မက်လျှင် မကျန်းမမာ ဖြစ်မည်။ အတင်းအဇင်း ပြောခံရမည်။
- (ဆ) ဆေးလိပ်ပြာကို မြင်မက်ပါက ကံမကောင်းပါ။ ဆုံးရှုံးမှု များမည်။
- ◆ ◆ ဆောင်းဦးရာသီကို မြင်မက်ပါက မကောင်း၊ မိမိပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရန်သူပေါများမည်။
- ◆ ◆ ဆီးနင်း ရေခဲထုကို မြင်မက်ပါက အံ့အားသင့်လောက်အောင် ကံအကျိုးပေးမှု ကြုံမည်။

- ◆ ◆ ဆူးသီးမည်းအပင်များကို မြင်မက်ပါက မကောင်း၊ မနပ်ငြိစွယ်ရာ နိမိတ်ဖြစ်သည်။
- (ဂ) ဇာတိဗွိုလ်သီးကို မြင်မက်လျှင် မိမိ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ နိုင်ငံရပ်ခြားအထိ ချဲ့ထွင်နိုင်မည်။
- (ဃ) ဈေးလည်ရောင်းသူကို မက်လျှင် လိမ်ညာလှည့်စားသော အဖော်အပေါင်းများနှင့် တွေ့မည်။
- (ည) ညအိပ်ဦးထုပ်ပျော့ကို မြင်မက်လျှင် မလှိုမှန်းထားသူများ မမျှော်လင့်ဘဲ ပေါ်ပေါက်မည်။
- (ဏ) တံဆိပ်ခေါင်းကို မက်လျှင် အဆင့်မြင့်ရာထူးရှိသူတစ်ဦးနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်၍ အကျိုးအမြတ်များရရှိမည်။
- ◆ ◆ တစ်ဦးတည်း၊ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေသည်ဟု မက်လျှင် အတင်းအဇင်းများ၊ မနာလိုမှုများကြောင့် စိုးရိမ်ပူပန်ရမည်။
- ◆ ◆ တစ်ယောက်စီး လှေငယ်ဖြင့် အေးဆေးညင်သာစွာ လှော်ခတ်ပြီး မိမိ သူငယ်ချင်းစီးနေသည်ဟု မက်လျှင် ထိုသူငယ်ချင်းက မိမိအား များစွာ အထောက်အကူပြုမည်။
- ◆ ◆ ခက်ခဲစွာ လှော်ခတ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်ဟု မက်လျှင် ထိုသူစီးပွားရေး ကျရှုံးမည်။ မိမိကိုယ်တိုင် လှော်ခတ်နေသည်ဟု မက်လျှင် အကျိုးစီးပွား ပြည့်စုံမည်။
- ◆ ◆ တမ်းတမ်းတတ ဖြစ်နေသည်ဟု မက်လျှင် မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းဟောင်းများနှင့် ပြန်လည်သင့်မြတ်မည်။
- ◆ ◆ တရားသေလွတ်ခြင်း၊ တရားရုံးမှ ပြုလုပ်သည်ကို မြင်မက်ပါက အောင်မြင်မှုများ ရရှိမည်။ မိမိ၏ ရန်ဘက်များ ကျရှုံးမည်။
- ◆ ◆ တရုတ်ဒီးသီးကို မြင်မက်ပါက လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး လိမ္မော်အဝဝ အောင်မြင်မည်။

- (ထ) ထုံထိုင်းရိုးအသော သူကို မက်လျှင် မမျှော်လင့်ဘဲ ကံကောင်းခြင်းများ ကြုံတွေ့မည်။
  - ◆ ◆ ထုရိုက်သံ ခေါက်သံကို မြင်မက်ပါက နှုတ်စောင့်စည်းပါ။ ပျော်ရွှင်မှုများ မကြာမီ ရရှိမည်။
  - ◆ ◆ ထုပ်တန်းကို မြင်မက်လျှင် ပို၍ ကြီးမားကောင်းမွန်သော နေအိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရမည်။
- (ဒ) ဒူးခေါင်းတွင် တစ်ခုခု ဒဏ်ရာရသည်ဟု မက်လျှင် အရာရာအဆင်ပြေမည်။
  - ◆ ◆ ဒူးထောက်သည်ဟု မက်လျှင် ပျော်ရွှင်မှုများ ရရှိမည်။
- (င) ဓာတ်ငွေ့ကို မြင်မက်လျှင် အိမ်တွင်းရေး ပျော်ရွှင်မည်။ အလင်းရောင် မကောင်းသော ဓာတ်ငွေ့ကို မက်လျှင် မိမိ ရရှိမည့် အခွင့်အရေးနှင့်ကိုက်ညီစွာ စိတ်ညစ်ရမည်။ ဓာတ်ငွေ့ မီးရောင် ရုတ်တရက် ငြိမ်းသွားသည်ဟု မက်လျှင် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ကြီးများ ကြုံတွေ့မည်။
- (န) နားရွက်ကို မြင်မက်လျှင် ကုသိုလ်ကံမကောင်း၊ မျှော်လင့်မထားသော အခြေအနေမှ အခက်အခဲကြုံမည်။
  - ◆ ◆ နာမွန်၊ နာချေသည်ဟု မက်လျှင် အကြံအစည် အောင်မည်။ ကံကောင်းမည်။
  - ◆ ◆ နာခေါင်းမှ သွေးထွက်သည်ဟု မက်လျှင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ကျရှုံးမည်။ ငွေမရချေးရ ဆုံးမည်။ ခရီးသွားလာခြင်း မပြုရ။ အန္တရာယ်ရှိသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ ထပ်မံရင်းနှီးခြင်း မပြုမီ နှင့်၊ အထူး သတိရှိရမည်။
  - ◆ ◆ နာရေးကြော်ငြာ (တစ်စုံတစ်ဦး)ကို ဖတ်ရသည်ဟု မက်လျှင် ထိုသူ အိမ်ထောင်ကျမည်။

- ◆ ◆ နံပါတ်များ ရေတွက်နေသည်ဟု မတ်လျှင် ဩဇာအာဏာ မြင့်မားခြင်း၊ ရည်မှန်းချက်၊ ဂုဏ်သိက္ခာကြီးမြင့်ခြင်းကို ရည်ညွှန်းသည်။ ၁၊ ၇၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၇ စသော နံပါတ်များ မြင်မက်ပါက ကံကောင်းသည်။
- ◆ ◆ နံကောင်ကို မြင်မက်လျှင် ကံမကောင်း၊ အကျိုးမရှိ၊ ဆုံးရှုံးမှုများ မည်။
- (ပ) ပုန်ကန်မှု ဖြစ်ပွားသည်ဟု မြင်မက်လျှင် တကွဲတပြား ဖြစ်နေသော အဖော်များကို မိမိက တာဝန်ယူ ဦးစောင့်သွားမည်။
  - ◆ ◆ ပူဆွေးသောက ရောက်နေသည်ဟု မက်လျှင် လုပ်ငန်းစီးပွားအဆင်ပြေပြီး ကောင်းသတင်းများ ကြားရမည်။
  - ◆ ◆ ပူလောင်သည်ဟု မက်လျှင် မိမိ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အကြောင်းပြချက် မည်မည်ရရမရှိဘဲ စိတ်ပူပန်နေရမည်။ စိတ်ဆိုးဒေါသ ထွက်မှုများ ရှောင်ပါ။
  - ◆ ◆ ပင်လယ်ငါးကို မြင်မက်လျှင် တဖြည်းဖြည်း ကံကောင်းလာမည်။
  - ◆ ◆ ပင်လယ်ကွေ့ကို မြင်မက်လျှင် ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှု ကြုံမည်။
  - ◆ ◆ ပင်လယ်ခူကို မြင်မက်လျှင် လျှို့ဝှက်စွာ ရန်ပြုတိုက်ခိုက်ရမည်။ သတိရှိပါ။
  - ◆ ◆ ပင်လယ်ငါးသလောက်ကို မြင်မက်လျှင် ကောင်းသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။ စီးပွားရေး အောင်မြင်မည်။
  - ◆ ◆ ပင်ပန်း နှမ်းနယ်နေသည်ဟု မြင်မက်ပါက စွန့်စားမှုတချို့ အောင်မြင်မည်။
  - ◆ ◆ ပင်လယ်ခရီးသွားသည်ဟု မြင်မက်ပါက ဝေးကွာသောအရပ်မှ သတင်းစကား မကြာမီ ရရှိမည်။
  - ◆ ◆ ပင်လယ်ကျောက်ပွင့်ကို မြင်မက်လျှင် ခက်ခဲသော ဝေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုများမှ ကောင်းသော ဆုတ်ဆိပ်များ ရရှိမည်။
  - ◆ ◆ ပင့်ကူကို မြင်မက်လျှင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ကံကောင်းမည်။
  - ◆ ◆ ပင်လယ်လိပ်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိလိုအပ် ဆန္ဒများ ပြည့်ဝနိုင်ပါ။

www.burmeseclassic.com

- (ဇ) ဖရိုဖရဲဖြစ်သည်ဟု မြင်မက်ပါက တစ်ဦးတည်း အထီးကျန် ဖြစ်မည်။ အခက်အခဲကြုံမည်။
  - ◆ ◆ ဖာထေး ပြုပြင်နေသည်ဟု မက်ပါက စိတ်ကောင်းရှိ၊ ကြင်နာ တတ်သော မိတ်ဆွေသစ်များ ရရှိမည်။ သို့သော် အတင်းအဓမ္မ စကားများ သတိထားရမည်။
  - ◆ ◆ ဖာထေးထားသော အင်္ကျီအဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားသည် ဟုမက်လျှင် အမွေအနှစ်ရရှိပြီး ချမ်းသာမည်။
- (ဈ) ဝတ်စားသုံးကြားရသည်ဟု မက်ပါက ကံကောင်းမည်။ ကြီးမားသော အောင်မြင်မှုရမည်။
- (ည) ဘီယာသောက်ရသည်ဟု မက်ပါက မိမိ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ ဆုံးရှုံးမည်။ ဘီယာဆိုင်တွင် အများသောက်နေသော်လည်း မိမိ မသောက်ဖြစ်ပါက ငွေကြေးဆုံးရှုံးမှု နည်းပါးမည်။
  - ◆ ◆ ဘီရိုကို သော့ခတ်ထားသည်ဟု မက်လျှင် နိမိတ်မကောင်း ငွေကြေးကိစ္စ အထူးသတိရှိရမည်။ သော့ဖွင့်ထားသည်ဟု မက် လျှင် အရာရာ အဆင်ပြေမည်။
  - ◆ ◆ ဘီလူးကို မက်လျှင် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရမည်။ သို့သော် ဘီလူးကို ရဲရင့်စွာ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနိုင်မည်ဟု မက်လျှင် အခက် အခဲများ ကျော်လွှားနိုင်မည်။ ဝေဘုယျအားဖြင့် မကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်သည်။
- (ဋ) မီးဖိုပေါ်တွင် စားကောင်းသောက်ဖွယ်များ ချက်ပြုတ်နေသည် ကို မြင်မက်လျှင် ကြွယ်ဝချမ်းသာမည်။ မီးဖိုမှ အပူလောင်သည် ဟု မက်လျှင် တဖြည်းဖြည်းချင်း ကံဆိုးမည်။
  - ◆ ◆ မီးပြတိုက်ကို မြင်မက်လျှင် အလွန် ကံကောင်းသည်။
  - ◆ ◆ မိုး၊ မိုးပြောက်သည်ကို မြင်မက်လျှင် အပူသောက်ကြုံမည်။

- ◆ ◆ မှိုကို မြင်မက်လျှင် မိမိ၏စွန့်စားမှုများသော လုပ်ငန်းများ၌ ကံကောင်းမည်။ မှိုကိုစားနေသည်ဟု မက်လျှင် မိမိ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများ အထူး သတိရှိရမည်။
- ◆ ◆ မုယောစပါးကို မြင်မက်လျှင် အိမ်ထောင်ကျမည်။ အိမ်တွင်းရေး ပျော်ရွှင်မည်။ ကောင်းသောနိမိတ်ကို ဖော်ဆောင်သည်။
- ◆ ◆ မဲဆွယ်စည်းရုံးမှုများ ပြုလုပ်နေသည်ဟု မက်ပါက ကောင်းသော နိမိတ်ကို ဆောင်သည်။ အောင်မြင်မှု ရရှိလိမ့်မည်။
- ◆ ◆ မဲပြား၊ မဲပေးသည်ဟု မက်ပါက ကွဲပြားသော ပတ်ဝန်းကျင်၊ အခြေ အနေကောင်းနှင့် တွေ့ကြုံမည်။
- ◆ ◆ မူးယစ်ဆေးဝါးကို မြင်မက်ပါက မိမိဘေးတွင် အတင်းအဓမ္မ ပြောမည့်သူများ ဝန်းရံနေမည်။
- ◆ ◆ မုန်ညှင်းပင်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိ အပြောအဆို မဆင်ခြင်သော ကြောင့် အန္တရာယ်ဖြစ်မည်။
- ◆ ◆ မဲနယ်ကိုမြင်မက်လျှင် ရေကြောင်းခရီးဝေး သွားရမည်။
- ◆ ◆ မူးယစ်ရိဝေခြင်း ဖြစ်နေသည်ဟု မက်ပါက မိမိ၏ မင်္ဂလာကိစ္စ၊ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း ကိစ္စများ မအောင်မြင် ပျက်စီးမည်။
- ◆ ◆ မိုးမခကို မြင်မက်လျှင် မိမိတို့ ချစ်ခင်သူထံမှ ကောင်းသံတင်း စကားကြားရမည်။ အသိုင်းအဝိုင်းသစ်ကို ယုံကြည်မှု မရှိပါနှင့်။
- ◆ ◆ မိုးကာတဲကို မြင်မက်ပါက သူငယ်ချင်းများ၏အချစ်ရေး ကူညီ ပေးရာမှ ကြီးမားသော ပျော်ရွှင်မှုများရမည်။
- ◆ ◆ မုန်ဆီကြော်စားရသည်ဟု မက်လျှင် မမျှော်လင့်ဘဲ အောင်မြင် မည်။
- ◆ ◆ မုန်အိမ်အလင်းရောင် တောက်ပသည်ဟု မက်လျှင် ကံကောင်း မည်။ မုန်အိမ်မီးငြိမ်းသွားလျှင် အခက်အခဲရှိမည်။ စိုးရိမ် ပူပန် ရမည်။
- (ဋ) ယောက္ခမကို မြင်မက်ပါက ကျန်းမာရေးကောင်းမည်။
- ◆ ◆ ယောက္ခားအစေခံကို မြင်မက်လျှင် မမျှော်လင့်ဘဲ အခက်အခဲ

- ◆ ◆ ကြုံမည်။ မခန့်လေးစား ဆက်ဆံခြင်း ခံရမည်။
- ◆ ◆ ယောက်ျားချွန်ကြီးကို မြင်မက်လျှင် ဝေးကွာနေသော သူငယ်ချင်းထံမှ သတင်းစကား ကြားရမည်။
- (၇) ရေတွင်းထဲမှ ရေဆွဲတင်သည်ဟု မက်လျှင် အကျိုးအမြတ်များ ရရှိအောင်မြင်မည်။ ရေတွင်းထဲပြုတ်ကျသည်ဟု မက်လျှင် မဆို စလောက်သော အန္တရာယ် အနည်းငယ်ရှိသည်။
- ◆ ◆ ရေကရား အဝကျယ်ကို မြင်မက်လျှင် အန္တရာယ်ရှိသည်။ မိမိ၏ အတွင်းရေးများကို လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းရမည်။
- ◆ ◆ ရေညှိကို မြင်မက်ပါက မိမိ၏ လုပ်ငန်း သဘောတူညီချက် အထူး အယူများ အထူးသတိထားရမည်။
- ◆ ◆ ရေသူမကို မြင်မက်လျှင် ကံမကောင်း။
- ◆ ◆ ရေမွှေးပန်းကို မြင်မက်လျှင် အေးချမ်းပျော်ရွှင်မည်။
- ◆ ◆ ရေခွေးကရားကို မြင်မက်ပါက ကရားသည် သန်ရှင်းတောထိ ပြောင်နေသည်ဟု မက်လျှင် အလွန်ပျော်ရွှင်ရမည်။ ညစ်ပေဖျော်ပြီး ကရားထံမှ ရေခွေးဆူသည်ဟု မက်လျှင် အခက်အခဲတွေ့မည်။ ဆုံးရှုံးမည်။
- ◆ ◆ ရေကရားကျကွဲသွားသည်ဟု မက်လျှင် မိမိအတွက် ကံကောင်းမည်။ ရေကရားဖြင့် သောက်နေသည်ဟု မက်လျှင် ကံမကောင်း။
- ◆ ◆ ရေကရား။ ရေတကောင်း စသည်ကို မြင်မက်လျှင် ကံကောင်းမည်။
- ◆ ◆ ရေကြီးသည်ဟု မက်လျှင် အရာရာ ဆုံးရှုံးမှုပေါ်မည်။
- (၈) လေယာဉ်ဝန်ထမ်းများကို မြင်မက်ပါက မကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်သည်။
- ◆ ◆ လေမုန်တိုင်းတိုက်သည်ဟု မြင်မက်လျှင် အလွန်ကံဆိုးသည်။ အနေအထိုင် အထူး ဂရုစိုက်ရမည်။

- အိပ်မက်အကြောင်း အိပ်မက်ဖတ်နည်း(၄)
- ◆ ◆ လေပျိုသကဲ့သို့ ပျိုသည်ဟု မက်လျှင် အနှောင့်အယှက် အတားအဆီးကြုံမည်။
- ◆ ◆ လေကြောင်းပျံသန်းမှု ပြုလုပ်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် အခက်အခဲတွေ့မည်။
- ◆ ◆ လေကျင့်ခန်း အားသွန်ခွန်စိုက် ပြုလုပ်နေသည်ဟု မြင်မက်လျှင် အရာရာ အဆင်ပြေလိမ့်မည်။ လေကျင့်ခန်း ပြုလုပ်ရင်း မောပန်းနေသည်ကို မြင်မက်ပါက ငွေကြေးဆုံးရှုံးမည်။
- ◆ ◆ လက်သုပ်ပုဝါကို မြင်မက်လျှင် မကြာခင် သတင်းကောင်း ကြားရမည်။
- ◆ ◆ လက်စားချေ လက်တုံ့ပြန်သည်ဟု မက်လျှင် အရှက်ကွဲခြင်း၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း၊ စိုးရိမ်စွယ်ရာအခြေအနေ ကြုံတွေ့မည်။
- ◆ ◆ လက်သည်းအလှပြင်သည်ဟု မက်လျှင် အလွန် အသက်ကြီးသူ နှင့် အိမ်ထောင်ကျမည်။ ပျော်ရွှင်မှုရမည်။
- ◆ ◆ လက်ဖက်ရည်ဖျော်သည်။ သောက်နေသည်ဟု မက်လျှင် အခက်အခဲ အနည်းငယ်ရှိသော်လည်း အရာရာ အဆင်ပြေမည်။
- (၉) ဝေလငါးကိုမက်လျှင် နားမလည်နိုင်သော ကိစ္စရပ်များ ဖြေလည်သွားမည်။ လက်ထပ်ဖွဲ့ပြုလုပ်မည်ဆိုလျှင် ရက်ရွှေ့ရိုင်းရမည်။
- ◆ ◆ ဝေဖာမုန့်ကို စားရသည်ဟု မက်လျှင် မိမိအတွက် အခွင့်အလမ်း ကောင်းများ ရရှိမည်။
- ◆ ◆ ဝပ်ရှော့ အလုပ်ရုံကို မြင်မက်လျှင် ကံကောင်းမည်။
- (၁၀) သရဲခြောက်ခံရသည်ဟု မက်ပါက ငွေကြေးကျပ်တည်း ခက်ခဲမည်။ ကျန်းမာရေး ညံ့မည်။
- ◆ ◆ သီချင်းသံကို သာယာနာပျော်စွယ် ကြားရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် အလွန်ကံကောင်းမည်။ ဝေးကွာနေသော သူငယ်ချင်းထံမှ သတင်းကောင်း ကြားရမည်။

နားထောင်မကောင်းသော သီချင်းသံကြားရသည်ဟု မက်ပါက ကောက်ကျစ်စဉ်၊ လဲစွာ ကြံစည်ခံရ၍ ကြီးမားစွာ ဆုံးရှုံးမည်။

- ◆ ◆ သားရေးပတ်ကို ခြေထောက်တွင် ပတ်ထားသည်ဟု မြင်မက်လျှင် အချစ်ရေး ကံကောင်းမည်။
- ◆ ◆ သားမွေး၊ သားမွေးအဝတ်အစားကို မြင်မက်ပါက အရာရာ ကူညီစောင့်မပေးမည့်သူများ ပေါ်ပေါက်မည်။ အဆင့်မြင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုခုနှင့် ဆက်သွယ်ရလိမ့်မည်။ နာမကျန်းဖြစ်မည်။
- ◆ ◆ သားပိုက်ကောင်ကို မြင်မက်လျှင် တစ်စုံတစ်ဦး၏ အရှိန်အဝါဖြင့် ရန်ပြုမှုကြောင့် စိုးရိမ်ပူပန်ရမည်။
- ◆ ◆ သားရေးတွင်းကို မက်လျှင် ဆွဲ၍ ဆန့်၍ ရပါက မိမိကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေး ပို၍ တိုးတက်ကောင်းမွန်မည်။
- ◆ ◆ သားသတ်သမားကို မြင်မက်ပါက ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက ဝေးကွာခဲ့သော သူငယ်ချင်းနှင့် ပြန်ဆုံတွေ့မည်။ သတိကြီးစွာ ထားရမည့် မကောင်းသော အိပ်မက် ဖြစ်သည်။
- ◆ ◆ သာယာနာပျော်စွယ်ရှိသည်ဟု မြင်မက်လျှင် အမှန်တကယ်တွင် စိတ်ညစ်၊ စိတ်ပျက်ရမည်။
- ◆ ◆ သမင်ဖိုကို မြင်မက်လျှင် ကောင်းသောနိမိတ်ဖြစ်သည်။
- ◆ ◆ သားရေးပုရပိုက်ကို မြင်မက်လျှင် တရားဥပဒေနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများဖြင့် အခက်ကြုံမည်။
- ◆ ◆ သီလရှင်ကျောင်းကို မြင်မက်လျှင် ကံမကောင်းပါ။ မိမိ ပတ်ဝန်းကျင် လှုပ်ရှားမှုများကို အထူးသတိထားရမည်။

- (ဟ) ဟင်္သာငှက်ကို မြင်မက်လျှင် အကြံအစည် အောင်မြင်မည်။
- (အ) အလောင်းထည်သည် အခေါင်းကို မြင်မက်လျှင် အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း နာမကျန်းဖြစ်ပြီး ဝေဒနာရိသည်။
- ◆ ◆ အရောင်အသွေး စုံလင်စွာရှိသည်ဟု မြင်မက်လျှင် မိမိ အလုပ်တာဝန်များ အောင်မြင်မည်။ အဖြူရောင်သည် အစဉ်အမြဲ

အောင်မြင်မှုကို ဆောင်သည်။ အနက်ရောင် နိမိတ်မကောင်းကြီးစား ရုန်းကန်ရလိမ့်မည်။

- ◆ ◆ အပြာရောင်နှင့် ခရမ်းရောင်သည် အချစ်ရေးတွင် အောင်မြင်ကံကောင်းမည်ဟု ဆိုသည်။ အနီရောင်နှင့် ကြက်သွေးရောင်သည် စိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမည်။ သူငယ်ချင်း ဆုံးရှုံးမည်ဟု ရည်ညွှန်းသည်။
- ◆ ◆ အဝါရောင်နှင့် လိမ္မော်ရောင်သည် စိတ်နေစိတ်ထားနှင့် ပတ်သက်သည်။ အစိမ်းရောင်သည် ခရီးကို ရည်ညွှန်းသည်။ ဝေးကွာသောအရပ်မှ သူများနှင့် အတူတွဲ၍ အလုပ်လုပ်ရမည်။
- ◆ ◆ အမိန့်ပေးသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိက ပေးသည်ဖြစ်စေ၊ မိမိကို ပေးသည်ဖြစ်စေ၊ ပြဿနာ အခက်အခဲများ ကြုံတွေ့မည်။
- ◆ ◆ အလံကိုင်ခိုလ် (မြင်းတပ်) ကို မြင်မက်လျှင် မိသားစုတွင်း စိုက်ရန် ဖြစ်မည်။
- ◆ ◆ အသားမာတက်နေသည်ကို မြင်မက်ပါက အလုပ်စီးပွား ကံကောင်းမည်။
- ◆ ◆ အတုပြုလုပ်ထားသည့် တစ်စုံတစ်ခုကို မြင်မက်ပါက အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းက မိမိထံမှ အကူအညီတောင်းခံလိမ့်မည်။
- ◆ ◆ အထင်အမြင်လွဲမှားသည်ဟု မြင်မက်ပါက ပျော်ရွှင်မှု၊ အဆင်ပြေမှု၊ အောင်မြင်မှုများ ရရှိမည်။
- ◆ ◆ အမှောင်မည်းမည်းထဲတွင် ရောက်နေသည်ဟု မြင်မက်ပါက ရှေ့တွင် ပြဿနာများ ကြုံတွေ့တော့မည်။ အမှောင်ထဲတွင် ထိခိုက်မိသည်။ လဲပြိုသည်ဟု မက်လျှင် အဆိုးများကို ပြောင်းလဲပစ်နိုင်မည်။ အမှောင်ထဲမှ အလင်းသို့ ရောက်သွားသည်ဟု မက်လျှင် အကျပ်အတည်းများကို အောင်မြင်စွာ ရင်ဆိုင်နိုင်မည်။
- ◆ ◆ အပြင်းဖျား ကယောင်ကတမ်းဖြစ်နေသည်ဟု မက်ပါက အတွင်းရေး လျှို့ဝှက်ချက်များမှ ပြဿနာပေါ်မည်။ အပြင်းဖျားနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်ဟု မက်ပါက မိမိအား တိတ်တဆိတ် ကူညီ

မည်သူ ဝေါ်မည်၊

- ◆ ◆ အဘိဓာန်ကို မြင်မက်ပါက စိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမည်၊ မိတ်ဆွေ ဆုံးရှုံးမည်၊
- ◆ ◆ အပျက်အစီးများကို မြင်မက်ပါက လုပ်ငန်းစီးပွား အစစ အရာရာ အဆင်မပြေမည်၊
- ◆ ◆ အလုပ်ဖြုတ်ခံရသည်ဟု မက်ပါက အလုပ်ရာထူး တိုးတက်မည်၊
- ◆ ◆ အငြင်းအခန်ဖြစ်ရသည်ဟု မက်ပါက အစပိုင်းတွင် အနှောင့်အယှက် အနည်းငယ် တွေ့ကြုံရသော်လည်း နောက်ဆုံး၌ အောင်မြင်မည်၊
- ◆ ◆ အရက်မူးပြီး မထိန်းသိမ်းနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်ဟု မြင်မက်ပါက ငွေကြေးပြဿနာ ဝေါ်ပေါက်မည်၊ အရက်မူးနေသူကို တွေ့ရှိရသည်ဟု မက်ပါက ငွေကြေးဆုံးရှုံးလိမ့်မည်၊

